

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · sisè període · número 607 · dilluns 19 d'octubre de 2026

TAULA DE CONTINGUT

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya

200-00031/15

Text presentat

5

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de protecció de l'agricultura professional directa

202-00069/15

Esmenes a l'articulat presentades en lectura única

15

Proposició de llei d'incorporació del contracte d'arrendament de béns al llibre sisè del Codi civil de Catalunya

202-00089/15

Presentació: GP ERC

18

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el dret a decidir les ajudes tècniques i la millora de la prestació ortoprotètica

250-01438/15

Presentació: GP Junts

72

Proposta de resolució sobre la destrucció de ninots mironians de Mont-roig del Camp i la protecció del patrimoni cultural immaterial

250-01439/15

Presentació: GP Junts

74

Proposta de resolució sobre la senyalització viària del patrimoni mundial de Catalunya a la xarxa de carreteres de l'Estat

250-01440/15

Presentació: GP Junts

76

Proposta de resolució sobre la commemoració del centenari de la mort de Josep Pin i Soler

250-01441/15

Presentació: GP Junts

80

Proposta de resolució sobre la garantia de continuïtat de l'Hotel d'Entitats - Casal Cívic Lo Gaiter de Llobregat, del Prat de Llobregat

250-01442/15

Presentació: GP Junts

81

Proposta de resolució sobre el llegat d'acollir l'inici del Tour de França

250-01443/15

Presentació: GP ERC

82

Proposta de resolució sobre la construcció d'una variant de la carretera C-153 a Roda de Ter

250-01444/15

Presentació: GP Junts

83

Proposta de resolució sobre la crisi de l'habitatge a Catalunya	
250-01445/15	
Presentació: GP VOX	85
Proposta de resolució sobre l'ampliació d'oportunitats en el sector literari i l'increment de les beques a la creació en llengua catalana	
250-01446/15	
Presentació: GP ERC	89
Proposta de resolució sobre els drets de les persones vídues	
250-01447/15	
Presentació: GP Junts	90
Proposta de resolució sobre el garantiment de l'accés a la pràctica del futbol federat als menors tutelats per la Generalitat	
250-01448/15	
Presentació: GP Junts	92
Proposta de resolució sobre la reducció de places als serveis ferroviaris d'alta velocitat entre Lleida i Barcelona	
250-01449/15	
Presentació: GP PPC	93
Proposta de resolució sobre les condicions de salubritat dels espais destinats als residus al barri de Llevant de Viladecans	
250-01450/15	
Presentació: GP PPC	94
Proposta de resolució sobre l'accés telefònic directe en l'atenció primària al Priorat	
250-01451/15	
Presentació: GP Junts	96
3.10.45. Procediments relatius a un pla o un comunicat del Govern	
Pla estratègic per a la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris de Catalunya 2026-2030	
259-00003/15	
Presentació: president de la Generalitat	98
Tramitació	100
3.20. Interpel·lacions	
Interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 13/2025, dels drets de les persones LGBTI i l'erradicació de l'LGBTI-fòbia	
300-00358/15	
Presentació: GP Comuns	101
Interpel·lació al Govern sobre els efectes de l'islamisme en la seguretat i la llibertat	
300-00359/15	
Presentació: GP VOX	101
Interpel·lació al Govern sobre sobirania i dret a l'habitatge	
300-00360/15	
Presentació: GP CUP-DT	101
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'ocupació	
300-00361/15	
Presentació: GP ERC	102
Interpel·lació al Govern sobre el dol perinatal	
300-00362/15	
Presentació: GP Junts	102
Interpel·lació al Govern sobre la defensa dels interessos de Catalunya davant dels incompliments del Govern espanyol	
300-00363/15	
Presentació: GP Junts	103
Interpel·lació al Govern sobre l'impacte de les polítiques en matèria d'immigració a Catalunya	
300-00364/15	
Presentació: GP PPC	103

4. Informació

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

Calendari de sessions plenàries per al sisè període de sessions

244-00008/15

Acord

104

Delegació de vot d'una diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar per a la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica

455-00355/15

Presentació: Natàlia Fabian Corbacho, del GP PSC-Units

105

4.45. Composició dels òrgans del Parlament

4.45.13. Comissions específiques d'estudi

Composició de la Comissió d'Estudi de l'Impacte Social i el Mercat de Treball de l'Economia de Plataformes i la Intel·ligència Artificial

406-00004/15

Adscripció de diputats del GP Junts

105

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 611/XV, sobre el foment de la llengua catalana en l'àmbit esportiu

290-00550/15

Informe relatiu al compliment de la Resolució

106

Control del compliment de la Resolució 635/XV, sobre l'obra de Gaudí al santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, a Tarragona

290-00575/15

Informe relatiu al compliment de la Resolució

107

Control del compliment de la Resolució 636/XV, sobre la conservació de Cal Macià - Casa de Vallmanya, a Alcarràs

290-00576/15

Informe relatiu al compliment de la Resolució

108

Control del compliment de la Resolució 640/XV, sobre la millora de la seguretat i la funcionalitat dels nous jutjats penals de Vic ubicats a la ronda de Francesc Camprodon

290-00580/15

Informe relatiu al compliment de la Resolució

108

Control del compliment de la Resolució 656/XV, sobre les pantalles acústiques d'Adif a Roda de Berà

290-00596/15

Informe relatiu al compliment de la Resolució

109

Control del compliment de la Resolució 677/XV, de suport a Lai Chee-Ying, empresari i activista polític a favor de la democràcia i els drets humans a Hong Kong

290-00623/15

Informe relatiu al compliment de la Resolució

110

Control del compliment de la Resolució 729/XV, sobre l'Any Gaudí i el reconeixement de Mataró com a espai commemoratiu

290-00665/15

Informe relatiu al compliment de la Resolució

111

Control del compliment de la Resolució 730/XV, sobre la competitivitat i la sostenibilitat del sector de les galeries i el mercat de l'art

290-00666/15

Informe relatiu al compliment de la Resolució

112

Control del compliment de la Resolució 731/XV, sobre el fons artístic d'Antoni Torrell al Museu d'Art Modern de Tarragona

290-00667/15

Informe relatiu al compliment de la Resolució

114

Control del compliment de la Resolució 732/XV, sobre l'accessibilitat al monestir de Sant Pere de Rodes

290-00668/15

Informe relatiu al compliment de la Resolució

115

Control del compliment de la Resolució 737/XV, sobre la reducció de la petjada de carboni en el sistema de salut 290-00673/15 Informe relatiu al compliment de la Resolució	116
Control del compliment de la Resolució 741/XV, sobre el desplegament efectiu dels mitjans adequats de solució de controvèrsies a la vegueria de Girona 290-00677/15 Informe relatiu al compliment de la Resolució	118
Control del compliment de la Resolució 754/XV, relativa a l'Informe de fiscalització 15/2025, sobre l'anàlisi del personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del sector públic dependent, corresponent als exercicis del 2019 al 2023 290-00690/15 Informe relatiu al compliment de la Resolució	119
4.50.02. Compliment de mocions	
Control del compliment de la Moció 192/XV, sobre la situació del català 390-00192/15 Informe relatiu al compliment de la Moció	121
Control del compliment de la Moció 195/XV, sobre el mercat de treball 390-00195/15 Informe relatiu al compliment de la Moció	124
Control del compliment de la Moció 198/XV, sobre les polítiques de serveis, pres-tacions i proteccions socials 390-00198/15 Informe relatiu al compliment de la Moció	128
4.55. Activitat parlamentària	
4.55.15. Convocatòries	
Sessió plenària 55 Convocada per al 20 d'octubre de 2026	131
4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans	
4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes	
Memòria de la Fiscalia Superior de Catalunya corresponent al 2025 334-00100/15 Presentació: Fiscalia Superior de Catalunya	133
4.90. Règim interior	
4.90.10. Càrrecs i personal	
Procés de selecció per a cobrir tres places de xofer o xofera polivalent del Parla-ment de Catalunya 501-00008/15 Nomenament de personal funcionari de carrera	133
Nomenament de personal funcionari de carrera	134

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya

200-00031/15

TEXT PRESENTAT

Reg. 110337 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que, en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 6 d'octubre de 2026, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller de la Presidència, s'aprova el Projecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya (SIG26PRE0287), i s'autoritza el conseller perquè el presenti al Parlament.»

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

Projecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya

Exposició de motius

D'acord amb l'establert a l'article 136 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), en relació a la funció pública i el personal al servei de les administracions públiques catalanes, correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública, respectant el principi d'autonomia local: a) La competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública, salvant el que disposa la lletra b. b) La competència compartida per al desenvolupament dels principis ordenadors de l'ocupació pública, sobre l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives i els drets, els deures i les incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques. c) La competència exclusiva, en matèria de personal laboral, per a l'adaptació de la relació de llocs de treball a les necessitats derivades de l'organització administrativa i sobre la formació d'aquest personal.

D'acord amb l'article 150 EAC, correspon a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, la competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial, així com la competència exclusiva sobre les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

D'acord amb l'article 158 EAC, sobre Recerca, desenvolupament i innovació tecnològica, correspon a la Generalitat, en matèria de recerca científica i tècnica, la competència exclusiva amb relació als centres i les estructures de recerca de la Generalitat i als projectes que aquesta finança, que inclou en tot cas: a) L'establiment de línies pròpies de recerca i el seguiment, el control i l'avaluació dels projectes, b) L'organització, el règim de funcionament, el control, el seguiment i l'acreditació dels centres i les estructures situats a Catalunya, c) La regulació i la gestió de les beques i dels ajuts convocats i finançats per la Generalitat, d) La regulació i la formació professional del personal investigador i de suport a la recerca, e) La difusió de la ciència i la transferència de resultats. Correspon a la Generalitat la competència compartida sobre la coordinació dels centres i les estructures de recerca de Catalunya.

D'acord amb l'article 159 EAC, correspon a la Generalitat, en matèria de règim jurídic i procediment de les administracions públiques catalanes, la competència ex-

clusiva en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució. Aquesta competència inclou, entre d'altres: c) Les normes de procediment administratiu que derivin de les particularitats del dret substantiu de Catalunya o de les especialitats de l'organització de la Generalitat.

D'acord amb l'article 160 EAC, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de règim local, respectant el principi d'autonomia local.

L'Administració de la Generalitat de Catalunya ha emprès una transformació estructural per consolidar-se com la infraestructura de servei que la societat catalana del segle XXI requereix.

La ciutadania necessita que les persones servidores públiques siguin capaces d'anticipar, de cooperar i de liderar amb sentit, responsabilitat i coneixement. I, des de la banda de l'administració, aquesta ha de ser conscient de manera profunda que tota activitat pública emana de la ciutadania i s'ha de posar al seu servei, que cada decisió i acció administrativa té un impacte real en la vida de les persones, en la qualitat dels serveis públics i en la confiança col·lectiva en les institucions, que és un dels valors més preuats del servei públic.

L'activitat del sector públic es justifica, en bona mesura, doncs, en la seva vinculació amb la ciutadania i en la capacitat d'orientar tota la seva actuació al servei de les persones i del benestar col·lectiu de manera eficaç, construint un concepte ampli de servei públic que exigeix institucions capaces de garantir una actuació coordinada, oberta, responsable i jurídicament garantida. En aquest sentit, és necessari desenvolupar el coneixement i la formació necessària per garantir una activitat pública que funcioni, sigui coherent i resolgui de manera efectiva els problemes col·lectius amb els coneixements i les competències necessàries. Sota aquest principi, el sector públic ha de disposar de capacitats institucionals sòlides, basades en l'aprenentatge, l'avaluació i la millora contínua, que li permetin adaptar-se als canvis i respondre adequadament a les necessitats socials.

En aquest marc, el bon funcionament del sector públic requereix d'un coneixement avançat i aprofundit, entès com una capacitat estructural al servei de la qualitat institucional i de l'interès general. La complexitat creixent de l'operativa pública, la interdependència entre institucions, la diversitat d'actors implicats i la necessitat de donar resposta a problemes socials cada vegada més sofisticats exigeixen una comprensió rigorosa dels contextos, dels processos i dels efectes reals de l'acció pública. És necessari generar, integrar i compartir coneixement tècnic i aplicat i també teòric, amb perspectives pluridisciplinàries –en col·laboració amb les universitats públiques catalanes–, i que proporcionin visions complementàries per a identificar necessitats, anticipar escenaris, orientar prioritats i adoptar decisions fonamentades. Aquest coneixement ha de combinar l'expertesa tècnica, l'anàlisi empírica i fonamentada, l'avaluació de resultats, l'experiència acumulada i la capacitat d'aprenentatge institucional. Al mateix temps, aquest esforç de coneixement no pot desvincular-se de la finalitat pública que el justifica i ha de respondre de forma sostinguda a la garantia de drets, a la millora dels serveis, a l'ús responsable dels recursos i a la construcció de respostes coherents amb els objectius públics i amb els horitzons estratègics de la comunitat. Per això, un sector públic madur ha de reconèixer el valor del coneixement com a base de la seva acció, reforçar les seves capacitats operatives, d'anàlisi, de recerca i d'avaluació, i assegurar que aquest coneixement es tradueixi efectivament en criteris d'actuació, en decisions més sòlides i en una acció pública més intel·ligent, més eficaç i més útil per al conjunt de la societat.

Transcorreguts quasi quaranta anys de la Llei 4/1987, de 24 de març, reguladora de l'Escola d'Administració Pública, aquest nou marc legal contribueix a fer un pas endavant cap a un sector públic més àgil, eficaç i transparent, situant la ciutadania i els seus drets en el centre de tota acció administrativa, amb una actualització i reforma de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya (l'Escola).

Aquesta reforma situa l'Escola en una posició estratègica renovada. L'Escola transcendeix la seva funció com a centre formatiu convencional per esdevenir l'eix vertebrador i la infraestructura central de governança de les administracions públiques catalanes tant en l'àmbit de la selecció, la formació i el desenvolupament professional com en els de la recerca, la innovació i la transferència de coneixement aplicades al sector públic.

Com a node institucional, l'Escola assumeix la missió de definir, acreditar i desplegar marcs competencials comuns que serveixin de referència a totes les administracions del país, garantint que el coneixement i l'excel·lència tècnica circulin de manera transversal.

Un aspecte fonamental d'aquesta reforma és la captació, identificació i retenció del talent. La Llei estableix com a finalitat essencial atraure persones amb alta capacitat i compromís ètic, actualitzant els mètodes de selecció i impulsant una planificació estratègica dels recursos humans.

L'aprenentatge al llarg de la vida professional esdevé un dret i un deure per assegurar que el personal públic estigui preparat per als canvis constants de l'entorn. L'Escola ha de dissenyar i implementar la seva activitat i estratègia de formació, recerca i innovació tant per a afavorir l'excel·lència d'aquests treballadors públics en procediments i tècniques de gestió pública, com també per a contribuir a la formació per a la presa de decisions en una societat plural.

La recerca, la innovació i la transferència de coneixement es configuren així com a funcions pròpies i essencials de l'Escola, orientades a analitzar els reptes de les administracions públiques, promoure noves solucions organitzatives i de gestió, facilitar la difusió i aplicació del coneixement entre els diferents nivells institucionals i impulsar la presa de decisions informades per l'evidència.

Una alta gran fita d'aquesta norma és la institucionalització de la direcció pública professional com un espai d'excel·lència situat entre la política i l'administració. El nou model es basa en l'acreditació de capacitats per garantir que el lideratge públic es fonamenti en la idoneïtat i el mèrit. Aquesta professionalització, sumada a una gestió orientada a resultats i a l'avaluació de l'acompliment, és la clau per a una acció pública més intel·ligent i eficaç.

En definitiva, aquesta llei pretén reforçar el prestigi de l'ocupació pública i la qualitat institucional, mitjançant una Escola que actua com a motor de cohesió de les administracions públiques catalanes per a dotar a Catalunya d'un servei públic que genera confiança col·lectiva i dona resposta amb excel·lència a les necessitats de la societat.

La Llei s'estructura en quatre capítols. El primer capítol recull les disposicions generals respecte a la naturalesa jurídica i finalitats de l'Escola. El segon, determina les funcions que ha de desenvolupar l'Escola i els compromisos de qualitat, integritat, consistència, coherència, publicitat, cooperació i col·laboració en relació als models de selecció, formació, desenvolupament, recerca, innovació i transferència del coneixement. El tercer es centra en l'organització bàsica de l'Escola, actualitzant i definint els seus òrgans de govern i de direcció, que es reforcen amb un Consell Assessor de persones amb experiència i reconegut prestigi. Finalment, el quart capítol s'ocupa del règim jurídic, de personal, econòmic i de contractació, que s'ajusta al marc jurídic actual. Finalment, la norma conclou amb una disposició addicional, una disposició derogatòria i una disposició final. Aquesta llei també incorpora la perspectiva de gènere com a principi transversal en el conjunt de les funcions de l'Escola, d'acord amb la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

El desenvolupament de les funcions que s'atribueixen a l'Escola amb aquest nou model que s'implanta es durà a terme amb ple respecte a l'autonomia local i a l'autonomia universitària i tenint en compte la resta d'òrgans de l'Administració de la

Generalitat en els seus àmbits propis d'actuació d'acord amb la resta de normativa de l'ordenament jurídic català.

Aquesta llei compleix els principis de bona regulació que formulen l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment comú de les administracions públiques, i l'article 62 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Aquesta norma resulta del tot necessària i és eficaç per assolir objectius de la intervenció; s'ha de destacar, a més, que en el procés d'elaboració s'ha tingut en compte els principis de proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència. Així, la iniciativa no imposa obligacions excessives als destinataris, és coherent amb el marc normatiu vigent i contribueix a millorar l'eficàcia i eficiència dels serveis públics que presten les administracions públiques catalanes.

Capítol I. Disposicions generals

Article 1. Naturalesa

1. L'Escola d'Administració Pública de Catalunya és una entitat autònoma de caràcter administratiu de l'Administració de la Generalitat, adscrita al departament competent en matèria d'ocupació pública.

2. L'Escola d'Administració Pública de Catalunya té personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per a l'assoliment dels seus objectius, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei, les disposicions que la despleguen i la normativa reguladora del sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat.

Article 2. Finalitats

Les finalitats essencials de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya són captar el talent, formar i acompanyar el personal de les administracions públiques de Catalunya i del seu sector públic institucional perquè desenvolupin la seva tasca amb capacitat tècnica, compromís ètic i de servei a la societat, promoure la recerca, la innovació i la transferència de coneixement per a la millora continua del sector públic, i actuar com a node institucional dels operadors de formació, recerca i gestió del coneixement de l'àmbit públic.

Capítol II. Funcions

Article 3. Funcions

1. Són funcions pròpies de l'Escola en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i, si escau, del seu sector públic institucional, sense perjudici de les competències de formació, selecció i recerca, en àmbits especialitzats, i les que li atorgui la normativa sobre ocupació pública catalana, les següents:

1.1. En matèria de captació de talent i de selecció.

a) Dissenyar, implantar i actualitzar els mètodes i models de captació de talent i selecció.

b) Convocar, organitzar, gestionar i, si escau, resoldre els processos selectius del personal funcionari de carrera de l'Administració de la Generalitat.

c) Convocar processos d'acreditació de coneixements i competències professionals que habilitin, en els termes previstos per la legislació d'ocupació pública catalana i pels convenis corresponents, la mobilitat interadministrativa del personal funcionari de carrera entre les administracions públiques catalanes.

d) Acreditar membres dels tribunals o òrgans de selecció i expedir les certificacions d'idoneïtat corresponents, d'acord amb el sistema que s'estableixi reglamentàriament, sens perjudici de les competències de les administracions locals i de les universitats públiques en els termes previstos per la legislació d'ocupació pública catalana.

1.2. En matèria d'aprenentatge, de formació i de desenvolupament.

- a) Dissenyar, implantar models d'aprenentatge i de desenvolupament.
- b) Planificar, organitzar i implementar accions d'aprenentatge, formació i desenvolupament.
- c) Elaborar, aprovar i dirigir el Pla General de Formació de l'Escola i vetllar pel seu compliment.
- d) Organitzar i impartir programes d'educació superior, amb el compliment previ dels requisits establerts per la normativa universitària vigent.
- e) Definir i desenvolupar el marc curricular, funcional i de competències professionals per a la captació, la identificació, el desenvolupament i el reconeixement de talent del personal i dels directius públics professionals, en els termes que estableixi la normativa reguladora de la direcció pública professional.
- f) Coadjuvar en la programació i l'organització de l'ensenyament de la llengua catalana i l'aranès destinat a la plena qualificació lingüística del personal de les administracions públiques catalanes.

1.3. En matèria de recerca, innovació i transferència del coneixement en l'àmbit de l'administració i la gestió públiques.

- a) Planificar, impulsar, organitzar i executar activitats i projectes de recerca, innovació i transferència, com a agent del sistema de recerca, desenvolupament i innovació de Catalunya, que promou la generació de polítiques públiques informades per l'evidència científica, en l'àmbit de les seves competències.
- b) Generar, recopilar, sistematitzar i difondre els coneixements, els resultats i les evidències derivats de les activitats de recerca i innovació, i promoure'n l'aplicació en les administracions públiques catalanes i en el seu sector públic.
- c) Promoure l'ús de l'evidència científica per part dels decisors públics actuant com a intermediària i generadora de coneixement científic, sense perjudici de les competències d'altres organismes en aquest àmbit.
- d) Editar publicacions i altres recursos de coneixement en les matèries objecte de recerca, innovació, transferència, formació i desenvolupament en l'àmbit de l'administració i la gestió públiques.
- e) Promoure i desenvolupar la innovació en matèria d'administració i gestió públiques i d'elaboració i implementació de polítiques públiques.
- f) Realitzar estudis prospectius sobre l'evolució i les innovacions en l'àmbit de l'administració i la gestió públiques, i dotar-se d'instruments per a la seva difusió entre les institucions i administracions públiques catalanes i el seu sector públic.

1.4. En matèria de direcció pública professional, l'Escola d'Administració Pública de Catalunya exerceix les funcions de formació, desenvolupament, acreditació de competències professionals i les que estableixi la normativa reguladora de la direcció pública professional.

1.5. Les funcions en matèria de selecció, mobilitat, acreditació de competències i direcció pública professional s'exerceixen en el marc de la planificació i l'ordenació de l'ocupació pública definides pels òrgans competents en matèria de funció pública.

2. També són funcions pròpies de l'Escola, d'acord amb el que estableixin les lleis, les següents:

- a) Promoure, planificar i organitzar accions d'aprenentatge, formació i desenvolupament del personal de les administracions locals, en un marc de cooperació i de treball en xarxa amb els ens locals i les associacions municipalistes promotores de formació de l'àmbit local.
- b) Seleccionar el personal de les administracions locals, quan ho sol·licitin, mitjançant els instruments de col·laboració interadministrativa corresponents i en els termes que estableixi la legislació sobre ocupació pública catalana.
- c) Donar suport a la realització de les proves selectives per a l'accés a la condició de personal funcionari d'habilitació nacional de les administracions locals.
- d) Homologar els cursos formatius en l'àmbit de l'administració i la gestió públiques programats per les administracions locals i altres institucions i administracions

públiques catalanes, inclòs el seu sector públic, organitzacions sindicals i empresarials, entitats associatives municipalistes, col·legis professionals o centres d'ensenyament superior, després d'avaluar-ne el contingut i la metodologia.

e) Cooperar amb les administracions locals i la resta d'institucions i administracions públiques, inclòs el seu sector públic, organitzacions sindicals i empresarials, entitats associatives municipalistes, col·legis professionals i centres d'ensenyament superior en les matèries que, d'acord amb aquesta llei, constitueixen les finalitats de l'Escola.

3. L'Escola d'Administració Pública de Catalunya exerceix les funcions acreditatives atribuïdes en els apartats 1.1.c), 1.1.d) i 1.4 d'aquest article en relació amb totes les administracions públiques catalanes i les entitats del seu sector públic, sens perjudici que, amb l'homologació prèvia de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, aquestes funcions puguin exercir-se per les administracions locals i les universitats públiques catalanes en l'àmbit de la seva competència.

Article 4. Models de selecció, formació, recerca, innovació i transferència del coneixement

1. L'Escola d'Administració Pública de Catalunya proposa models de selecció, formació i recerca i innovació, i en promou la qualitat, integritat i consistència entre ells i entre tots els àmbits de l'ocupació pública catalana.

2. L'Escola d'Administració Pública de Catalunya difon públicament els seus models i metodologies i els posa a disposició de tots els actors que treballen a l'ocupació pública catalana i per a aquest sistema.

3. L'Escola d'Administració Pública de Catalunya, a través de la cooperació i la col·laboració amb les administracions locals, altres institucions i administracions públiques catalanes, inclòs el seu sector públic institucional, organitzacions sindicals i empresarials, entitats associatives municipalistes més representatives i col·legis professionals, promou la confluència dels diversos models i metodologies.

4. Els models, les metodologies i els continguts de les activitats de selecció, formació i recerca han d'estar lliures de biaixos i estereotips de gènere.

Capítol III. Organització

Article 5. Organització

L'Escola d'Administració Pública de Catalunya s'organitza en òrgans de govern i direcció i en un òrgan assessor.

1. Els òrgans de govern i direcció són els següents:

- a) El Consell Rector.
- b) La Direcció.

2. L'òrgan amb funcions assessores és el Consell Assessor de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

Article 6. El Consell Rector

1. El Consell Rector és l'òrgan de govern de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i és constituït pels membres següents:

- a) La persona titular del departament competent en matèria d'ocupació pública, que exerceix la presidència.
- b) La persona titular de la secretaria competent en matèria d'ocupació pública que exerceix la vicepresidència.
- c) Onze vocalies amb rang orgànic mínim de director o directora general de l'Administració de la Generalitat, entre els quals hi constaran representants d'àmbits de formació especialitzada.
- d) Quatre vocalies proposades per les entitats associatives més representatives de les administracions locals de Catalunya.
- e) Quatre vocalies proposades per les diputacions provincials.

f) Una vocalia proposada per l'Ajuntament de Barcelona, d'acord amb el que estableix l'article 57 de la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta municipal de Barcelona.

g) Quatre vocalies proposades per les organitzacions sindicals més representatives a Catalunya en l'àmbit de les administracions públiques catalanes.

h) Quatre vocalies proposades pel Consell Interuniversitari de Catalunya.

i) Dues vocalies per persones de prestigi reconegut en el camp de l'administració pública amb la condició de membres independents, designades de conformitat amb la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de govern de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

2. Els membres del Consell Rector designats per raó del càrrec cessen en llur representació quan cessen en el càrrec.

3. Els membres del Consell Rector que no ho són per raó del càrrec, són nomenats i separats per la persona titular del departament competent en matèria d'ocupació pública.

4. En la designació dels membres del Consell Rector s'ha de respectar el principi de representació paritària de dones i homes.

5. La renovació dels membres del Consell Rector es duu a terme quan així ho comuniquen cadascuna de les administracions i entitats proposants, excepte els que ho són per raó del càrrec i els vocals amb la condició de membres independents.

6. Els acords que pren el Consell Rector s'adopten per majoria simple. En cas d'empat, el vot del president o presidenta és diriment.

7. El president o presidenta nomena, d'entre el personal de l'Escola, el secretari o secretària del Consell Rector. El secretari o secretària assisteix a les reunions d'aquests òrgans amb veu però sense vot, i li corresponen les funcions que estableix la normativa vigent en matèria d'òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

8. El director o directora de l'Escola assisteix a les reunions del Consell Rector amb veu però sense vot.

9. El Consell Rector es reuneix en sessió ordinària almenys dues vegades a l'any, i en sessió extraordinària sempre que ho decideix el president o presidenta o ho sol·licita la tercera part dels membres.

10. El Consell Rector es regeix per les normes que s'estableixin en la normativa de desenvolupament d'aquesta Llei i, supletòriament, per les disposicions vigents sobre funcionament d'òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

11. Corresponen al Consell Rector les funcions següents:

a) Proposar a la persona titular del departament competent en matèria d'ocupació pública la normativa de desplegament d'aquesta llei.

b) Aprovar el Pla estratègic de l'Escola.

c) Aprovar el Pla General de Formació de l'Escola, integrat pel Pla de Formació de la Generalitat, el Pla de Formació de l'Escola adreçat a l'Administració Local, i els altres plans que s'articulin per raó de l'especificitat dels destinataris.

d) Aprovar els comptes anuals de l'Escola.

e) Aprovar la memòria anual de l'Escola.

f) Aprovar l'avantprojecte de pressupost de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, a proposta del director o directora, i elevar-lo al departament competent en matèria d'ocupació pública perquè el tramiti, d'acord amb la normativa vigent.

g) Proposar al departament competent en matèria d'ocupació pública la creació, la modificació i la supressió de taxes i de preus públics, les exempcions i els ajuts, d'acord amb la normativa reguladora de les taxes i els preus públics de la Generalitat.

h) Aprovar els barems reguladors de la remuneració de les activitats docents.

i) Aprovar el sistema de compromisos de qualitat dels serveis de l'Escola.

j) Establir els criteris generals per a la certificació, acreditació i homologació de les activitats formatives de les entitats que imparteixen formació del personal al servei de les institucions i administracions públiques, inclòs el seu sector públic.

k) Nomenar els membres del Consell Assessor, a proposta del president o presidenta del Consell Rector.

l) Deliberar i informar sobre els assumptes que el president o presidenta del Consell Rector li sotmet, a iniciativa pròpia, a proposta del director o directora o d'un terç dels membres del Consell.

Article 7. La Direcció

1. La Direcció, amb rang orgànic de direcció general, exerceix la direcció executiva i acadèmica de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i executa els acords del Consell Rector.

2. El director o directora és nomenat i cessat pel Govern a proposta de la persona titular del departament competent en matèria d'ocupació pública d'entre persones amb experiència professional o acadèmica en l'àmbit de l'administració i la gestió pública i és designat d'acord amb els principis de mèrit, capacitat i publicitat, i al criteri d'idoneïtat, seguint un procediment que garanteixi la transparència i la lliure concurrència.

3. Corresponen al director o directora de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya les funcions següents:

a) Exercir la direcció superior de l'Escola i la inspecció general dels seus centres i serveis.

b) Executar i fer complir els acords del Consell Rector.

c) Exercir la representació institucional i l'ordinària de l'Escola.

d) Proposar al Consell rector l'aprovació del Pla estratègic, del Pla General de Formació, de la memòria anual i el sistema de compromisos de qualitat dels serveis de l'Escola.

e) Convocar i resoldre els processos selectius d'accés del personal funcionari de l'Administració de la Generalitat i els processos d'acreditació de coneixements i competències professionals que habilitin la mobilitat interadministrativa del personal funcionari entre les administracions públiques catalanes, sens perjudici de les competències que la normativa específica atribueixi a altres òrgans respecte de determinats col·lectius de personal funcionari.

f) Nomenar el personal funcionari de carrera de l'Administració de la Generalitat, sens perjudici de les competències que la normativa específica atribueixi a altres òrgans respecte de determinats col·lectius de personal funcionari.

g) Elaborar la proposta de relació de llocs de treball i exercir les funcions de direcció superior del personal.

h) Elaborar l'avantprojecte de pressupost anual i les seves modificacions, dirigir la gestió econòmica, autoritzar les despeses i ordenar els pagaments.

i) Formular els comptes anuals de l'Escola.

j) Exercir les competències pròpies com a òrgan de contractació, d'acord amb el que estableix la normativa de contractes del sector públic, i subscriure els convenis de col·laboració i les encomanes de gestió, sens perjudici de l'obligació d'informar-ne el Consell Rector.

k) Proposar al Consell Rector els barems reguladors de la remuneració de les activitats docents.

l) Aprovar les bases reguladores, la convocatòria i la concessió d'ajuts i subvencions.

m) Expedir els títols i els certificats acadèmics en l'àmbit de l'activitat formativa de l'Escola.

n) Qualsevulla altres funcions que no s'atribueixin a altres òrgans de l'Escola, que li encomani o delegui expressament el Consell Rector, o li atribueixi la normativa vigent.

Article 8. El Consell Assessor de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya

1. El Consell Assessor de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya és l'òrgan col·legiat de naturalesa assessora de l'Escola en matèria de les seves competències.

2. El Consell Assessor assessora el Consell rector i la Direcció en les estratègies i objectius de l'Escola i coneix les avaluacions dels resultats i dels impactes amb la finalitat de garantir la qualitat de les activitats de l'Escola.

3. El Consell Assessor està format per persones amb experiència i reconegut prestigi en l'àmbit de competències pròpies de l'Escola, i nomenades pel Consell Rector, a proposta del president o presidenta del Consell Rector.

4. En la composició del Consell Assessor s'ha de respectar el principi de representació paritària de dones i homes.

Capítol IV. Règim jurídic, de personal, econòmic i de contractació

Article 9. Règim jurídic

1. L'Escola, en l'exercici de les seves funcions, actua de conformitat amb el que disposen aquesta Llei, les disposicions que la despleguen i la legislació que regula el règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu aplicable a l'Administració de la Generalitat.

2. Les resolucions del director o directora de l'Escola no exhaureixen la via administrativa i són susceptibles de recurs d'alçada davant la persona titular del Departament competent en matèria de funció pública, excepte les resolucions en matèria de personal adscrit a l'Escola i quan actua per delegació d'un òrgan el qual posa fi a la via administrativa.

Article 10. Règim de personal

1. El personal de l'Escola es regeix per la normativa d'ocupació pública del personal al servei de l'Administració de la Generalitat i està subjecte al règim d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat i a la resta de normativa que li sigui aplicable.

2. L'Escola pot contractar personal investigador, tècnic i de suport a la recerca per a l'execució de plans, projectes o programes de recerca, d'acord amb la normativa reguladora de la ciència, la tecnologia i la innovació, i la normativa d'ocupació pública del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.

Article 11. Règim econòmic

Per al compliment de les seves finalitats, l'Escola compta amb els béns i els recursos econòmics següents:

- a) Les aportacions de l'Administració de la Generalitat.
- b) Les subvencions i altres aportacions públiques o privades.
- c) El producte de les taxes, els preus públics i els altres ingressos que meriti per la seva activitat.
- d) Els béns i els drets que constitueixen el seu patrimoni, i llurs productes i rendes.
- e) Les contraprestacions derivades dels convenis i els contractes programes.
- f) Qualsevol altre recurs econòmic que legalment se li pugui atribuir.

Article 12. Règim de comptabilitat i fiscalització

L'Escola està sotmesa a la funció interventora, així com a qualsevol altra modalitat de control de l'activitat econòmica i financera que determini la Intervenció Ge-

neral de la Generalitat i al règim de comptabilitat pública. Sens perjudici de l'anterior també es troba sotmesa al control de la Sindicatura de Comptes o altres òrgans competents.

Article 13. Règim de contractació

El règim jurídic de contractació de l'Escola és el que estableix la legislació sobre contractes del sector públic.

Article 14. Règim patrimonial

El règim patrimonial de l'Escola és el que estableix la normativa que regula el patrimoni de l'Administració de la Generalitat.

Disposició addicional

No resulten d'aplicació les disposicions d'aquesta llei que afectin al règim especial de la ciutat de Barcelona contingut a la Llei 22/1998, de 30 de desembre, per la qual s'aprova la Carta municipal de Barcelona, o la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona, llevat que expressament se n'acordi la seva aplicació en virtut de la subscripció d'un conveni de cooperació interadministrativa.

Disposició derogatòria

Es deroga la Llei 4/1987, de 24 de març, reguladora de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

Disposició final. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor als vint dies de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Antecedents del Projecte de llei

1. Text del Projecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.
2. Certificat del secretari del Govern, de 6 d'octubre de 2026.
3. Certificat de la secretària general del departament de la Presidència, de 6 d'octubre de 2026.
4. Memòria general de l'Avantprojecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, de data 16 de juny de 2026.
5. Memòria d'avaluació d'impacte de l'Avantprojecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, de 16 de juny de 2026.
6. Memòria final de les observacions i alegacions presentades, d'1 d'octubre de 2026.
7. Informes
 1. Informe jurídic preliminar
 2. Informe de la Subdirecció General d'Organització del Sector Públic
 3. Informe de la Direcció General de Pressupostos
 4. Informe d'impacte de gènere
 5. Informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades
 6. Informe jurídic preliminar actualitzat
 7. Informe de la Intervenció General
 8. Informe de la Direcció General de Patrimoni
 9. Dictamen del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya (CTESC)
 10. Informe de la Comissió de Govern Local de Catalunya
 11. Informe jurídic final
 12. Informe de la Direcció General de la Funció Pública
8. Comunicació per e-valisa de la secretària general del Departament de la Presidència al secretari del Govern per comunicar-li la tramesa via SIIP del Projecte de llei al Parlament, de 7 d'octubre de 2026.

9. Acord del Govern de 18 de novembre de 2025 pel qual s'aprova la memòria preliminar sobre l'Avantprojecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

10. Resultat de la fase de participació ciutadana

11. Observacions rebudes en el tràmit audiència interdepartamental

1. Nota de l'institut de seguretat pública de Catalunya

2. Observació formulada pel departament de Justícia i Qualitat Democràtica

3. Primera observació formulada pel Departament de Política lingüística

4. Segona observació formulada pel Departament de Política lingüística

12. Observacions rebudes en el tràmit d'audiència i d'informació pública

1. UGT

2. Diputació de Barcelona

3. Diputació de Tarragona

4. Associació Catalana de Municipis (ACM)

5. Federació de Municipis de Catalunya (FMC)

6. Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs (COLPIS)

7. III Cimera contra les causes estructurals de la corrupció

8. Plataforma per la llengua

9. Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU)

10. Observacions de millora de la unitat impulsora en relació al text de l'AVL

13. Versions de l'Avantprojecte de llei de l'Escola d'Administració Pública

14. Versions de la memòria general

15. Versions de la memòria d'avaluació d'impacte

16. Certificats del Consell Tècnic i de la Comissió Tècnica de la Funció Pública

17. Justificants d'enviaments del tràmit d'audiència

N. de la r.: Els antecedents del Projecte de llei es poden consultar a l'Arxiu del Parlament.

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de protecció de l'agricultura professional directa

202-00069/15

ESMENES A L'ARTICULAT PRESENTADES EN LECTURA ÚNICA

Reg. 110332; 110722 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

GRUP PARLAMENTARI DE VOX EN CATALUÑA (REG. 110332)

A la Mesa del parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Rafael Villafranca Mercé, diputado del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo que establece el artículo 118 del Reglamento del Parlamento, presentan las siguientes enmiendas al articulado de la Proposición de llei de protecció de l'agricultura professional directa (tram. 202-00069/15).

Esmena 1

GP de VOX en Cataluña

D'addició del artículo 1

Tot això s'entén sense perjudici que els poders públics de Catalunya defensin i donin suport a totes les explotacions agràries, siguin petites, mitjanes o grans.

Esmena 2

GP de VOX en Catalunya

~~De supressió del artículo 8~~

Esmena 3

GP de VOX en Catalunya

~~De supressió de la letra k del artículo 9~~

Esmena 4

GP de VOX en Catalunya

De modificació de la letra j del artículo 9

j) En la participació de les activitats de cooperació organitzades o finançades per les administracions públiques, entre d'altres, per al relleu generacional, per al desenvolupament de les figures de qualitat o origen agroalimentari i la realització d'activitats d'informació i promoció d'aquestes, ~~per l'acció col·lectiva mediambiental i climàtica~~, per l'establiment i promoció de cadenes subministrament de productes de proximitat, en els projectes pilot i els grups operatius per a la innovació, per l'establiment d'agrupacions i organitzacions de productors, així com altres formes de cooperació establertes a la normativa de la Unió Europea.

Esmena 5

GP de VOX en Catalunya

De modificació de la letra o del artículo 9

o) En l'aplicació de les mesures i polítiques públiques que es basin en les normes d'ajuts estatals de la Unió Europea, incloses les de les empreses en crisi.

Palacio del Parlament, 8 de octubre de 2026

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Rafael Villafranca Mercé, diputado, GP VOX

GRUP PARLAMENTARI COMUNS (REG. 110722)

A la Mesa del Parlament

David Cid Colomer, portaveu, Núria Lozano Montoya, diputada del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableix l'article 118 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de Llei de protecció de l'agricultura professional directa (tram. 202-00069/15).

Esmena 1

GP Comuns

D'addició de dos paràgrafs al final de la lletra b de l'article 2

b) Activitat agrària: el conjunt de treballs que es requereixen per a l'obtenció de productes agrícoles, ramaders i forestals. Així mateix, es considera com a activitat agrària la venda directa per part de l'agricultor/a de la producció pròpia sense transformació, o la primera transformació d'aquests, sempre que el producte final estigui inclòs a l'annex I del Tractat de funcionament de la Unió Europea, dins dels elements que integrin l'explotació, en mercats municipals o en llocs que no siguin establiments comercials permanents, considerant-se també activitat agrària la que implica la gestió o la direcció i gerència de l'explotació.

La primera transformació ha de recaure sobre la producció pròpia de l'explotació. Les transformacions posteriors i la venda dels productes que en resultin tenen la consideració d'activitats complementàries en els termes establerts en la lletra e).

També es consideren activitat agrària les tasques de gestió, direcció i gerència exercides efectivament pel titular i vinculades a l'activitat productiva de l'explotació. La mera titularitat de terres, de participacions o d'accions, o la percepció de

rendes derivades de la cessió de l'explotació a tercers, no constitueixen, per si soles, activitat agrària als efectes d'aquesta llei.

Esmena 2

GP Comuns

D'addició al segon paràgraf de la lletra *e* de l'article 2

e) Agricultor professional: la persona física titular d'una explotació agrària que obtingui, almenys, el 50 per cent de la seva renda total d'activitats agràries o altres activitats complementàries, sempre que la part de renda procedent directament de l'activitat agrària no sigui inferior al 25 per cent de la seva renda total i el volum d'ocupació dedicada a activitats agràries o complementàries sigui igual o superior a la meitat d'una unitat de treball agrari.

A aquests efectes, es consideraran activitats complementàries la participació i presència del titular, com a conseqüència d'elecció pública, en institucions de caràcter representatiu, així com en òrgans de representació de caràcter sindical, cooperatiu o professional, sempre que aquests estiguin vinculats al sector agrari. També es consideraran activitats complementàries les de transformació dels productes de l'explotació agrària i la venda directa dels productes transformats de la seva explotació, sempre que no sigui la primera transformació especificada a la definició d'activitat agrària de la lletra b), així com les relacionades amb la conservació de l'espai natural i protecció del medi ambient, igual que les de turisme rural, cinegètiques i artesanals realitzades en l'explotació mateixa, ***així com les activitats de generació d'energies renovables.***

Es considera renda agrària del titular de l'explotació agrària la fiscalment declarada com a total d'ingressos computables en el cas d'activitats econòmiques en estimació directa i, en el cas de rendiments d'activitats agrícoles, ramaderes i forestals en estimació objectiva, els rendiments nets previs.

Esmena 3

GP Comuns

D'addició a la lletra *f* de l'article 2

f) Agricultor jove: la persona *física* que hagi complert els divuit anys i no hagi complert quaranta-un anys i exerceixi o pretengui exercir l'activitat agrària.

També pot obtenir provisionalment aquesta condició la persona física que compleixi aquests requisits d'edat i acrediti un compromís d'incorporació efectiva a l'activitat agrària mitjançant declaració responsable, que identifiqui l'explotació o el projecte d'explotació i expressi el compromís d'incorporar-s'hi en un termini màxim de vint-i-quatre mesos.

El termini es pot prorrogar una única vegada, fins a un màxim de dotze mesos, per causes de força major o circumstàncies excepcionals alienes a la voluntat de la persona interessada, a petició seva abans del venciment del termini. La pròrroga no pot estendre el reconeixement més enllà del compliment dels quaranta-un anys.

El reconeixement provisional no eximeix del compliment dels requisits dels articles 3 i 4 ni dels requisits específics de cada ajut.

Esmena 4

GP Comuns

De modificació de la lletra *b* de l'article 4

b) ***Que almenys el 51% del capital social i el 51% dels drets de vot pertanyin a persones físiques majors de 18 anys que tinguin la condició d'agricultor professional i que no hagin complert l'edat ordinària de jubilació que correspongui d'acord amb l'establert a la legislació de la Seguretat Social.***

Esmena 5

GP Comuns

D'addició al final de la lletra *b* de l'article 4

Aquestes persones han d'exercir, individualment o conjuntament, el control efectiu de la persona jurídica sobre les decisions relatives a l'explotació, i les tasques de gestió, direcció i gerència de l'activitat agrària han de recaure en persones físiques que reuneixin els requisits establerts en el paràgraf anterior.

No es pot reconèixer la condició d'explotació agrària professional directa si existeixen pactes, acords o altres instruments que atribueixin a tercers el control efectiu de les decisions relatives a l'explotació, malgrat el compliment formal dels percentatges esmentats.

El compliment d'aquests requisits s'ha d'acreditar mitjançant els estatuts vigents i la documentació societària corresponent. Els requisits s'han de mantenir mentre l'explotació gaudeixi de la consideració d'explotació agrària professional directa. El titular ha de comunicar al departament competent en matèria d'agricultura qualsevol modificació que n'afecti el compliment.

Palau del Parlament, 9 d'octubre de 2026

David Cid Colomer, portaveu; Núria Lozano Montoya, diputada, GP Comuns

Proposició de llei d'incorporació del contracte d'arrendament de béns al llibre sisè del Codi civil de Catalunya

202-00089/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 110263 i 110715 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Mar Besses Casanovas, diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei d'incorporació del contracte d'arrendament de béns al llibre sisè del Codi Civil de Catalunya

Exposició de motius

Aquesta llei continua el desplegament de la regulació dels diferents tipus contractuals en el llibre sisè del Codi civil amb l'aprovació de la normativa dels contractes d'arrendament de béns. Conforme a la sistemàtica preestablerta per la llei que va encetar el llibre sisè i la tècnica del codi obert, aquests contractes s'incorporen al capítol III del seu títol II, en constituir la modalitat principal dels contractes sobre objecte aliè. Tant per la seva freqüència en el tràfic com per la rellevància dels interessos que se satisfan per mitjà del gaudi de molts tipus de béns en règim d'arrendament o lloguer, aquesta regulació té una transcendència econòmica i social considerable i palesa la voluntat del legislador de desenvolupar el dret civil català incidint en matèries que afecten de manera molt directa l'aprofitament ordinari dels recursos econòmics i el benestar de les persones.

La matèria regulada no és en absolut desconeguda en el nostre ordenament. D'una banda, presenta lligams clars amb materials històrics prenmatius que reflecteixen la tradició jurídica catalana i als quals s'ha referit expressament la jurisprudència constitucional, en la Sentència del Tribunal Constitucional 95/2017 entre d'altres, com a elements de connexió fonamentadors de la competència legislativa de la Generalitat (Memòria i artículat de les institucions del Dret civil de Catalunya

de 1882; Avantprojecte d'apèndix de dret català de 1930; Projecte de Compilació de 1955). D'altra banda, enllaça també directament amb el dret compilat, postcompilat i codificat, on trobem regulats, primer de manera fragmentària i posteriorment amb completesa, els contractes de conreu i, dins d'ells, com a principal modalitat, l'arrendament de finca rústica; la perspectiva de la legislació postconstitucional com a «dret preexistent» sobre el qual exercir la competència per a desenvolupar el dret propi ha rebut un clar reconeixement de la doctrina constitucional en la sentència del Tribunal Constitucional 132/2019.

En relació, més concretament, amb l'arrendament d'habitatge, aquesta llei completa la regulació de les diferents modalitats de tinença i gaudi de la propietat immobiliària que el dret català ha anat perfilant ja amb la normativa sobre el dret de propietat i el règim de propietat horitzontal, amb la regulació de les formes de tinença dites intermèdies (propietats temporal i compartida) i, en la vessant jurídic-pública, amb tota la normativa catalana que configura el contingut i exercici del dret a l'habitatge. La llei que ara s'aprova parteix d'aquests antecedents i presenta la matèria com escau a un codi civil, és a dir, amb una formulació perfectament recognoscible del tipus contractual genèric de l'arrendament de béns i, a continuació, la regulació de les especificitats del contracte per raó dels seus diversos objectes.

II. Estructura general de la llei

La incorporació al Codi civil de Catalunya d'una regulació tan extensa com aquesta ha fet emergir un problema formal, fins ara latent, en relació amb els límits de la distribució interna codicilar tal com l'estableix l'article 4 de la Llei 29/2002, de 30 de desembre, Primera llei del Codi civil de Catalunya. Haver de respectar aquella divisió menaria a encabir tota la regulació de l'arrendament en una sola secció, sense separar de manera suficient les diferents modalitats del tipus contractual i en detriment de la coherència interna i la claredat expositiva. D'entre les diverses solucions a la qüestió s'ha escollit la que afegeix el «subcapítol» com una nova i contingent divisió formal, entremig del capítol i la secció, ampliant així l'estructura de distribució interna i facilitant una presentació més ordenada del text legal. Conseqüentment, la llei modifica el dit article 4 per a incloure la nova divisió dels subcapítols quan així es consideri necessari, per bé que la nova subdivisió no es configura com una unitat d'agrupació d'articles independent del capítol i, per tant, no altera en cap cas allò establert en l'article 5 de la mateixa llei per a la numeració dels articles.

Conforme a aquesta sistemàtica, la llei consta d'un article únic que substitueix tot el contingut actual del capítol III del Títol II, relatiu als «contractes sobre objecte aliè», i hi incorpora un subcapítol primer relatiu als contractes d'arrendament de béns dividit en sis seccions dedicades a les disposicions generals del contracte i als diferents tipus d'arrendament per raó de l'objecte. Aquesta estructura permet dotar algunes de les seccions que ho necessiten, com ara la de l'arrendament d'habitatge, de subseccions específiques per a cadascun dels subtipus contractuals (residència habitual permanent, altres usos i habitacions). Dins de les subseccions, les divisions addicionals que eventualment s'hi puguin trobar no van numerades i es formulen només títol informatiu. La llei es completa amb una disposició addicional, tres disposicions transitòries i tres disposicions finals, la primera de les quals modifica l'article 4 de la Llei 29/2002 per a introduir-hi l'eventualitat de la divisió en subcapítols tal com fa, precisament, aquesta llei.

III. Contingut

La llei estableix, en el seu aspecte substantiu, el règim normatiu de les relacions jurídiques entre particulars derivades del contracte d'arrendament de béns, en general i dels seus diferents tipus. Com és propi de la matèria civil, la regulació té vocació de generalitat, permanència i estabilitat, unes característiques que venen reforçades per la integració d'aquesta regulació al Codi civil.

El contingut de la llei reflecteix un marc normatiu complet, recognoscible i ordenat del contracte per a facilitar la desitjada i exigible seguretat del tràfic jurídic. La pretensió de completesa es palesa en anar més enllà dels tipus paradigmàtics de l'arrendament rústic i urbà fins al punt, respecte d'aquest darrer, de preveure l'arrendament de caràcter estacional o de regular modalitats com l'arrendament d'espais de treball compartit, conegut com a «coworking», o la del propi rènting, anglicisme que s'ha preferit al «arrendament operatiu» per haver assolit un ús habitual i identificar millor el contingut del contracte. Per a bastir el text legal s'ha tingut en compte tant la legislació fins ara aplicable a Catalunya com la dels altres ordenaments jurídics culturalment més pròxims, sense oblidar la doctrina jurisprudencial de l'Estat que, oimés en l'àmbit de l'arrendament urbà, ha anat aclarint les disposicions d'interpretació més dubtosa. En qualsevol cas, les regles del contracte d'arrendament de béns del Codi civil tindran, conforme a l'article 111-4, caràcter de dret comú front a altres modalitats de marcat caràcter mercantil com el lísing.

La regulació del contracte d'arrendament de béns en general i, en particular, el d'habitatge, també té en compte la seva funció com a peça clau per a l'activitat econòmica però, sobretot, aspira a constituir un text equilibrat pel que fa al règim jurídic dels drets i obligacions de les parts el qual, a partir de reconèixer clarament la llibertat de pacte com a principi i regla general, incorpora un aspecte tuítiu vers la posició jurídica de la part arrendatària, intensificat en l'arrendament d'habitatge residencial permanent, que, en qualsevol cas, s'articula tot reconeixent la importància de la posició de la part arrendadora, també com a agent econòmic essencial, per a aconseguir l'estabilitat desitjada de la relació contractual.

Continuant en l'àmbit de l'arrendament urbà, és obvi que els reptes que planteja l'accés a l'habitatge s'han d'abordar prioritàriament amb polítiques de foment del parc públic d'ús social i que el problema habitacional no se soluciona només amb una regulació equilibrada i garantista de l'arrendament d'habitatge residencial permanent, però no és menys cert que la regulació sectorial que es conté en aquesta llei pretén col·laborar de manera honesta en l'assoliment d'aquell objectiu, en resposta tant a la Moció 84/XII, aprovada el 9 de maig de 2019 pel Parlament de Catalunya, que va instar el Govern a impulsar l'aprovació de mesures legislatives, en el marc del dret civil propi, per a permetre que Catalunya compti amb una regulació pròpia del contracte d'arrendaments urbans, com al mandat legal de la disposició final primera de la Llei 11/2020, del 18 de setembre, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge i de modificació de la Llei 18/2007, de la Llei 24/2015 i de la Llei 4/2016, relatives a la protecció del dret a l'habitatge, que encarregava al Govern, en un termini de nou mesos, interromput per les eleccions legislatives de 2021, la presentació al Parlament d'un projecte de llei de regulació integral dels contractes d'arrendament de béns com a part integrant del llibre sisè del Codi civil, relatiu a les obligacions i els contractes.

Una darrera qüestió abans de presentar el contingut de manera més detallada: la redacció de la llei, com és preceptiu, ha tingut en compte el llenguatge inclusiu sense que aquesta exigència hagi estat en cap cas un obstacle per a la claredat de la disposició legal.

a) Les disposicions generals

La secció primera es dedica a les disposicions generals, que són d'aplicació a qualsevol modalitat d'arrendament de béns en tot allò que no vingui modificat per les normes de les seccions següents. Es tracta d'una regulació d'un marcat caràcter dispositiu, llevat del cas que es tracti d'una relació jurídica de consum, és a dir, una relació en què una de les parts actui en l'àmbit de la seva activitat empresarial o professional i l'altra principalment no, cas en el qual la part consumidora no pot renunciar els drets que li atribueix la llei en perjudici seu.

La subsecció primera tracta del concepte, constitució i vicissituds del contracte d'arrendament. L'arrendament es defineix com un contracte de naturalesa obligacional, en el qual la part arrendadora s'obliga a atribuir l'ús temporal d'un bé, que ha de ser conforme al contracte, i la part arrendatària a pagar un preu. Per tant, l'arrendatària no té un dret real sobre el bé, sinó només el dret a exigir l'altra part que li proporcioni el seu ús.

Poden ser objecte del contracte d'arrendament tant els béns immobles com els béns mobles si són d'ús durador i no consumibles, i ja siguin presents o d'existència futura. El caràcter oneros del contracte admet diferents modalitats de contraprestació, tant en diners, com en fruits produïts pel bé o en qualsevol altra espècie.

La durada de l'arrendament és la fixada pel contracte o per la llei. Si no l'estableixen, s'entén que és de durada indefinida, cosa que implica que finalitzarà el dia que especifiqui la notificació de desistiment feta per qualsevol de les parts amb l'antelació establerta per la llei. S'admet que el temps de gaudi de l'arrendament no sigui continu, sinó discontinu i periòdic, qüestió que té una especial utilitat quan es tracta d'habitatges, locals comercials o altres béns que s'utilitzen majoritàriament en períodes de vacances.

La naturalesa personal de l'arrendament determina que, com a regla general, la part arrendatària no pugui cedir la seva posició contractual ni, en general, sotsarrendar el bé sense el consentiment exprés de la part arrendadora. En canvi, i amb la finalitat de protegir el dret de la part arrendatària, si la part arrendadora transmet el seu dret sobre el bé arrendat, la persona que adquireix se subroga en el contracte d'arrendament, llevat que l'adquisició sigui a títol oneros i de bona fe, o que s'hagi pactat que l'alienació del bé extingirà l'arrendament. La visibilitat de l'arrendament i el presumible advertiment de la part arrendadora a la persona que adquireix generalment impediran que aquesta pugui ser considerada de bona fe i, consegüentment, permetran que continuï l'arrendament, de manera que no es posi fi al contracte per la simple transmissió del bé.

En cas de mort d'una de les parts del contracte, s'estableix com a regla general la subsistència del contracte si qui mor és la part arrendadora i la seva extinció si és l'arrendatària, però s'exceptua el supòsit en què el bé està destinat a un ús comercial, industrial o professional i les persones successores mantenen el mateix ús. Això facilita la continuació del negoci, atès que l'arrendament constitueix generalment un element imprescindible per seguir desenvolupant l'activitat.

La subsecció segona regula els drets i les obligacions de les parts. L'arrendadora ha de lliurar la possessió del bé, mantenir-lo en estat de conformitat i garantir-ne el seu ús pacífic. La part arrendatària està obligada a rebre'l, a usar-lo amb la diligència deguda i a restituir-lo una vegada extingit el contracte. També ha de pagar el preu de l'arrendament, que en els casos en què consisteixi en una renda periòdica s'ha d'abonar dins dels primers set dies de cada període en què s'ha fraccionat el pagament, i satisfer mitjançant transferència o domiciliació bancària si qualsevol de les parts ho exigeix.

D'acord amb la moderna normativa europea de dret dels contractes, i tal com també es va fer en la regulació de la compravenda en el llibre sisè, s'incorpora el concepte de conformitat del bé al contracte. A diferència d'allò que s'esdevé en la compravenda, en l'arrendament la conformitat es projecta no només al lliurament del bé sinó que perdura al llarg de tota la relació contractual incloent l'obligació de manteniment del bé, i per tant de reparar-lo, i la garantia del seu ús pacífic. La llei imposa a la part arrendadora com a regla general l'obligació de fer les reparacions, siguin ordinàries o extraordinàries, llevat de les ocasionades per un ús no conforme o sense la diligència deguda i de les petites reparacions derivades del desgast produït per la utilització normal del bé, i es reconeix a la part arrendatària la facultat de fer les obres de manteniment i reparacions per si mateixa, amb reemborsament immediat de les despeses, si la part arrendadora no ofereix fer-les en un termini

raonable, si no les fa dins del termini convingut, o si es tracta de reparacions urgents. La subsecció tercera estableix els remeis que les parts contractants tenen en cas d'incompliment. Se'n fa una regulació unitària, que parteix del principi de preservació del contracte. Es preveu, en primer lloc, que ambdues parts poden exigir el compliment específic del contracte, sempre que sigui possible i que el cost que se'n derivi no sigui desproporcionat respecte al benefici que se n'obtingria. La resolució del contracte es pot demanar només quan l'incompliment és essencial o quan, tot i no ser-ho, persisteix després d'haver estat requerit el compliment i d'haver fixat un termini addicional per a complir adequat a les circumstàncies, sempre que la part que la pretengui hagi omplert les seves obligacions. D'altra banda, si la part arrendatària veu impedit o disminuït l'ús convingut o esperat del bé, pot alliberar-se de l'obligació de pagament del preu o reduir el seu import de manera proporcional a la pèrdua d'utilitat. Tots aquests remeis es poden acumular amb la indemnització de danys i perjudicis i, a reserva del que puguin disposar altres lleis, s'extingeixen en un termini de tres anys a comptar des del moment en què el titular de la pretensió coneix o pot raonablement conèixer l'incompliment que la justifica, llevat de la facultat de resolució, que caduca al cap d'un any.

La darrera subsecció de la secció primera estableix les causes d'extinció de l'arrendament. En cas de pèrdua total del bé es preveu la possibilitat de mantenir el contracte, a instàncies de la part arrendatària, si la part arrendadora actua en l'àmbit de la seva activitat empresarial o professional i el bé perdut és substituïble, sempre que la pèrdua no sigui imputable a la part que demana la substitució i aquesta no tingui un cost desproporcionat o sigui objectivament impossible.

b) L'arrendament d'habitatge

La regulació dels diversos tipus d'arrendament s'inicia, en la secció segona, amb l'arrendament d'habitatge, dins del qual s'inclouen, en tres subseccions consecutives, l'arrendament d'habitatge per a residència habitual permanent, l'arrendament d'habitatge per a altres usos i l'arrendament d'habitacions.

La normativa del contracte d'arrendament d'habitatge per a residència habitual permanent s'orienta a complir el mandat constitucional de fer efectiu el dret de totes les persones a gaudir d'un habitatge digne i adequat. Si bé aquest mandat incumbeix primordialment a les polítiques públiques d'habitatge, la regulació del contracte de lloguer en aquesta llei pretén contribuir-hi amb disposicions que promouen l'estabilitat en el gaudi de l'habitatge i que afavoreixen la seva assequibilitat inicial i continuada al llarg d'una relació que aspira a ser en la major part dels casos de durada mitjana o llarga.

Els dos elements del règim contractual que més poden incidir en aquest disseny són la durada del lloguer i la fixació de la renda. En el primer aspecte, la llei assegura a la part arrendatària una durada mínima del contracte de set anys. L'interès de la part arrendatària a gaudir d'estabilitat es reforça amb diverses mesures, com ara amb l'establiment d'un sistema de pròrroques que afavoreix la continuïtat de la relació arrendatícia i que, un cop exhaurides les pròrroques legalment previstes, permet la seva successiva renovació per terminis anuals mentre cap de les parts no manifesti la voluntat de posar-hi fi. Aquesta estabilitat es reforça, en el cas que la part arrendadora tingui la condició de gran tenidor, amb l'atribució a la part arrendatària d'un dret a indemnització en cas de no continuació de l'arrendament, llevat dels supòsits exceptuats per la llei.

És evident, d'altra banda, l'impacte que té en l'assequibilitat del lloguer el sistema d'establiment i actualització del preu. La llei que ara s'aprova parteix de la llibertat de les parts per a fixar la renda del contracte i les parts poden pactar l'actualització de la renda, que queda subjecta a l'índex de referència legalment establert, sens perjudici de l'eventual aplicació d'un règim de contenció de rendes.

La rellevància de l'interès residencial de la part arrendatària determina que el règim contractual d'aquesta modalitat d'arrendament tingui un accentuat caràcter tutèl·lar, que exclou la possibilitat de renunciar als drets reconeguts a la part arrendatària, llevat dels casos en què la llei ho permet. Això, naturalment, és sens perjudici de la protecció addicional que ofereix a la part arrendatària la normativa sobre condicions generals de la contractació i sobre la contractació de consum, en cas que siguin aplicables.

És destacable l'èmfasi que posa la nova llei a regular, de manera bastant més detallada que en el marc legal vigent fins ara, totes les qüestions relacionades amb el procés de conclusió del contracte. Per la naturalesa del contracte, la seva durada i els interessos que ha de satisfer, com també per una elemental exigència de seguretat jurídica, s'ha considerat oportú que la llei estableixi amb precisió el contingut mínim i indiqui la documentació amb la qual s'ha d'acompanyar. A fi de minimitzar els conflictes que a vegades se susciten respecte de l'estat i manteniment de l'habitatge al llarg de la relació contractual i sobretot en el moment de la seva restitució, la llei exigeix l'enregistrament fotogràfic o audiovisual de l'estat de l'habitatge, el seu equipament, mobiliari i annexos, i estableix les conseqüències probatòries de la seva omissió. Una altra novetat important, que ha de contribuir a l'assequibilitat inicial del lloguer, és el règim de les despeses de contractació. Seguint l'exemple recent d'ordenaments propers en el dret comparat, la llei posa el pagament de les retribucions de serveis d'intermediació a càrrec de la part que n'ha contractat la prestació i, en particular, no permet desplaçar aquestes despeses a la part arrendatària si els serveis han estat contractats per la part arrendadora o prestats efectivament a aquesta. Finalment, dins el conjunt de mesures adoptades per generar més seguretat jurídica en la contractació i prevenir possibles abusos de poder negociador, la llei conté una llista oberta i exemplificativa de clàusules que es tenen per no posades. En aquesta mateixa línia, en els contractes d'arrendament que tinguin la consideració legal de contractes de consum, s'estén l'aplicació del règim de les clàusules abusives a les que, com s'esdevé amb freqüència, s'hagin predisposat en el contracte i imposat a la part arrendatària amb la intervenció de prestadors de serveis immobiliaris.

La llei aborda també la regulació de les diverses vicissituds que es poden produir durant la vigència de l'arrendament i provocar una alteració de les parts del contracte o afectar la continuïtat de la relació contractual. És remarcable, en aquest sentit, la facultat que es concedeix a la part arrendatària per sotsarrendar l'habitatge per un període breu, de fins a un any, sense que calgui el consentiment de l'arrendadora, facultat que contribueix també a l'estabilitat del lloguer en la mesura que pot facilitar que la part arrendatària no es vegi forçada a desistir del contracte si ha de desocupar l'habitatge durant un període transitori. La llei manté les facultats de subrogació per desistiment del contracte, per abandonament de l'habitatge o per mort de la persona titular del contracte, amb lleus ajustos procedimentals o de contingut respecte de la normativa vigent fins ara i reformula el règim de continuació de l'arrendament per raó de crisi matrimonial o de convivència. Els cònjuges o convivents en parella estable podran acordar la cessió del contracte d'arrendament a fi de fer efectiu el dret d'ús de l'habitatge atribuït a aquell d'ambdós que no era part arrendatària, però, si no ho fan, la llei parteix del manteniment de la titularitat contractual preexistent conjuntament amb el reconeixement d'un dret d'ús de l'altre cònjuge o convivent, fórmula que s'adiu millor amb el criteri establert en el llibre segon del Codi i que respecta l'expectativa de recuperació de l'ús de l'habitatge pel titular del contracte un cop finalitza el dret d'ús de l'exparella.

En els casos que, durant la vigència del contracte, té lloc una transmissió del dret de la part arrendadora, tant si és voluntària com forçosa, la llei prioritza l'estabilitat de la part arrendatària afirmant la subsistència de l'arrendament, fins i tot si s'havia pactat que la transmissió l'extingiria, cas en el qual s'haurà de respectar almenys la durada legal mínima. La llei dona la mateixa protecció a la part arrendatària,

circumscriu a la durada legal mínima, si durant aquest període el dret de la part arrendadora s'extingeix, queda resolt o esdevé ineficax per alguna raó que la persona llogatera desconexia o fins i tot quan, coneixent la contingència, no fos certa i predeterminada la data d'extinció del dret, com típicament s'esdevé en l'usdefruit vitalici. La innovació més important en aquest context, però, és l'atribució a la part arrendatària d'un dret d'adquisició preferent en les vendes, dacions en pagament i alienacions forçoses que es pretenguin dur a terme durant la vigència del contracte. Aquest dret només es podrà renunciar un cop hagin passat tres mesos de la conclusió del contracte i es podrà exercitar per mitjà de tanteig, de retracte o d'una oferta de compra feta a la part arrendatària en els sis mesos anteriors a l'alienació de l'habitatge, sempre que s'hagi fet en unes condicions iguals o menys oneroses que les de la posterior alienació.

En el tractament dels drets i obligacions de les parts, la llei recolza sobre les disposicions generals del contracte d'arrendament i les adapta a les característiques del lloguer d'habitatges, amb previsions específiques pel que fa al manteniment de l'habitatge, la seva habitabilitat i la necessitat o conveniència de fer-hi obres o millores durant la vigència del contracte, sigui a instàncies d'una o altra part. Cal ressenyar, en aquest context, la incorporació a la llei de la possibilitat que les parts puguin acordar substituir el pagament de renda per l'obligació de fer obres de reparació, manteniment o millora de l'habitatge. La regulació d'aquest pacte i dels seus efectes específics, propis d'un contracte d'obra, desenvolupa, si més no en alguna de les seves possibles modalitats, el tipus contractual anomenat de masoveria urbana, que ja té carta de naturalesa en el nostre ordenament però que es trobava, fins ara, mancat de desplegament normatiu.

La regulació dels remeis a disposició de les parts aprofita també les disposicions comunes a tots els contractes d'arrendament de béns i hi fa remissió. Les parts disposen, segons escaigui, de pretensions de compliment específic, de reducció o alliberament temporal del pagament de la renda, de resolució contractual –amb l'afegit d'algunes causes de resolució específiques d'aquesta modalitat de lloguer– i d'indemnització de danys i perjudicis. El compliment de les obligacions de la part arrendatària és objecte de garantia legal per mitjà de la prestació de caució dinerària en import equivalent a una mensualitat de renda i pot ser objecte de garanties addicionals, si bé amb restriccions que eviten la imposició d'una sobrecàrrega econòmica excessiva en el moment de concloure el contracte que faci que el lloguer esdevingui inassequible d'entrada. Amb aquesta mateixa voluntat, la llei formula també en aquest punt una previsió de fraccionament temporal en la prestació de la caució adreçada a les persones o famílies que es trobin en situació de risc d'exclusió residencial.

El contracte d'arrendament d'habitatge per a altres usos es caracteritza, com és habitual en els ordenaments del nostre entorn, per una major disponibilitat del seu contingut normatiu, en termes que permeten a les parts negociar la durada de la relació, el preu que s'haurà de pagar i com es modificarà i, en general, el nivell de protecció dels drets respectius que creguin més adient. En aquesta modalitat contractual, les parts tenen també llibertat per admetre o no i regular, si escau, la facultat de cedir l'arrendament i la de sotsarrendar, com també la subrogació de terceres persones en la posició de la part arrendatària. Poden igualment fixar amb discrecionalitat les conseqüències de la transmissió de l'habitatge o de l'extinció o ineficàcia del dret de la part arrendadora, atribuir o no drets d'adquisició preferent i pactar garanties superiors a la legal mínima. Atesa aquesta major llibertat i, consegüentment, menor protecció imperativa, es considera essencial que en el contracte es faci constar necessàriament el lloc de residència habitual permanent de la part arrendatària i la finalitat recreativa, vacacional, de lleure o d'indole semblant a què es destina l'habitatge, finalitat que s'ha d'acreditar documentalment. Les parts són, tanmateix, lliures de convertir el contracte en un arrendament per a residència habi-

tual permanent si canvia la destinació de l'habitatge, per acord exprés entre elles, i el temps ja transcorregut computa, llevat de pacte en contrari, a efectes de la durada mínima legalment establerta.

Una novetat destacable de la llei és la incorporació d'un conjunt de normes dedicades al lloguer d'habitacions, una modalitat d'arrendament que es trobava fins ara desproveït de normativa pròpia i que ha crescut substancialment els darrers anys, no només per a un ús temporal predeterminat, sinó també, en alguns casos, per a esdevenir lloc de residència més permanent. L'absència de regulació ha generat molta incertesa i desprotecció, sobretot en els lloguers amb vocació d'estabilitat. La llei posa remei a aquestes mancances amb una regulació que obliga a formalitzar el contracte en termes anàlegs als altres contractes d'arrendament d'habitatge i que distingeix el lloguer d'habitació per a residència habitual permanent i el lloguer per a ús temporal, tot establint que, si en el contracte no es fa constar expressament el contrari, l'arrendament s'entén fet per a residència habitual permanent. En aquesta modalitat, la part arrendadora ha de mantenir per al seu ús propi una part de l'habitatge i no es pot arrendar separatament per habitacions la seva totalitat, i s'han de respectar els estàndards de superfície per persona i d'ocupació màxima establerts per la normativa sectorial. L'arrendament per a residència habitual permanent compta amb estàndards de protecció més elevats per a la part arrendatària, particularment pel que fa a la durada, amb una durada mínima de tres anys si així ho vol l'arrendatària i un sistema posterior de pròrroques successives. També posa cura la llei a configurar el règim de fixació i modificació de la renda, tenint en compte l'eventualitat que l'habitatge pugui estar ubicat en una àrea legalment subjecta a contenció de rendes i l'oportunitat de fixar criteris per a repartir el pagament, si escau d'acord amb la llei o el contracte, de despeses comunes de l'immoble o de l'habitatge per raó d'obres de manteniment i millora o per raó de serveis o subministraments.

c) L'arrendament de local

La secció tercera regula els arrendaments de local i és dividida en dues subseccions, la primera dedicada a les disposicions comunes i la segona a l'arrendament d'espais de treball compartit.

La subsecció primera, d'entrada, configura l'arrendament de local com aquell contracte d'arrendament que recau sobre una finca urbana edificada o sobre una part d'ella destinada principalment a l'exercici d'una activitat comercial, industrial, professional, cultural o qualsevol altra d'anàloga. El règim té, per regla general, un marcat caràcter dispositiu i es remet en allò no previst pel contracte o per les disposicions de la secció a les normes aplicables de l'arrendament d'habitatge per a usos diferents al de residència habitual permanent i, en el seu defecte, a les disposicions generals de l'arrendament de béns.

El contracte cal formalitzar-lo per escrit i, en exigir-se un contingut mínim, es pretén una precisa identificació d'allò convingut, tant pel que fa al local i els seus serveis circumstancials com en relació als drets i obligacions de les parts. La seva durada, si no hi ha pacte, s'entén que és per un any, prorrogable anualment per voluntat de les parts; només quan en el local es desenvolupen activitats comercials, industrials o professionals per un treballador autònom o una microempresa, la part arrendatària té el dret a obtenir pròrroques successives fins a un termini de quatre anys. La part arrendatària no té un dret d'adquisició preferent en cas d'alienació del local llevat que així s'hagi pactat expressament, en el qual cas el dret s'exercirà conforme a la regulació prevista per a la preferència adquisitiva de l'habitatge destinat a residència habitual permanent. El preu, igualment que la seva actualització i revisió, respon a la llibertat de pacte i es preveu que la renda pugui ser substituïda, total o parcialment, per la realització d'obres de reforma, rehabilitació, adaptació o millora del local arrendat. S'estableix una caució mínima per un import de dues mensualitats de renda si el contracte dura un any o més i les parts són lliures d'incrementar-la o d'exigir garanties addicionals. D'acord amb el que és la pràctica habitual en

aquests contractes i llevat de pacte en contrari, no s'exigeix el consentiment de la persona arrendadora per a què l'arrendatària pugui sotsarrendar el local o cedir el contracte d'arrendament, si bé l'arrendadora tindrà dret, en aquest cas, a incrementar la renda. D'altra banda, si per la

voluntat de la part arrendadora no es renova el contracte i ella o un tercer aprofiten el local per a dur a terme la mateixa activitat o una altra de similar, la part arrendatària té dret a ser indemnitzada en proporció als anys que ha durat el seu contracte d'arrendament fins a un màxim de divuit mensualitats de renda. Pel que fa a les causes de resolució del contracte, a més de manllevar les generals de l'arrendament de béns, la regulació incorpora entre les causes específiques la pròpia d'incomplir l'obligació de destinar el local a l'activitat prevista en el contracte. Finalment, la part arrendatària no té dret de retenció sobre el local en finalitzar el contracte per raó d'aquelles despeses que li hagin de ser reemborsades.

La subsecció segona incorpora com a novetat legislativa la regulació de l'arrendament d'espais de treball compartit, habitualment conegut amb el terme anglès de *coworking*, que consisteix en un contracte pel qual la part arrendadora, a canvi d'un preu, s'obliga a atribuir a l'arrendatària l'ús temporal d'un o més espais de treball dins d'un local, siguin oficines, escriptoris, sales de reunions o altres dependències, amb caràcter exclusiu, i d'altres espais, serveis i equipaments existents en el local, amb caràcter compartit. La llei té una cura especial en exigir un contingut mínim del contracte, en termes anàlegs a d'arrendament de local, al que es remet, i amb el mateix objectiu d'identificar l'objecte del contracte i precisar els drets i obligacions de les parts, per bé que en aquest cas es matisa i s'amplia aquell contingut en atenció a la idiosincràsia de l'objecte sobre el que recau, és a dir, el que resulta de la combinació d'espais en ús exclusiu i d'espais i serveis compartits: en són exemples paradigmàtics del contingut propi d'aquest contracte el desglossament, en el preu del lloguer, de la quota de participació que eventualment la part arrendatària hagi d'assumir en les despeses de serveis i subministraments comuns del local, i el reglament de règim intern respecte dels espais, equipaments o serveis d'ús compartit, l'incompliment del qual constitueix una causa específica de resolució del contracte.

d) L'arrendament de finques rústiques i els contractes de conreu

En l'àmbit de l'arrendament rústic, el repte no se situa pas en el contingut regulador que, substancialment, té una clara línia continuïsta amb el vigent fins ara, sinó en una qüestió de notable importància estructural i sistemàtica.

En efecte, la nova regulació de l'arrendament de béns en el Codi civil de Catalunya obliga a ressituar sistemàticament el de finca rústica tenint en compte la seva veritable naturalesa, és a dir, la de constituir un tipus d'arrendament més que no pas una modalitat de contracte de conreu: és per això que el rústic, igual que els altres tipus - d'habitatge, de local, d'empresa i rènting-, s'ubica en una secció pròpia, la quarta. La decisió d'excloure la regulació de l'arrendament rústic del marc formal dels contractes de conreu ha exigít haver de resoldre l'encaix d'aquesta categoria de contractes en la nova organització sistemàtica: des d'una perspectiva material i tenint en compte que, atès el seu contingut, les disposicions generals dels contractes de conreu han estat majoritàriament manllevades per constituir les de l'arrendament rústic i, per tant, referides ara a qualsevol aprofitament agrari - agrícola, ramader o forestal-, se'ls ha atorgat una regulació de mínims coincident amb la residualment pròpia i comuna a qualsevol contracte de conreu, això és, d'exclusiu aprofitament agrícola; des d'un punt de vista formal i invertint l'ordre anterior, els contractes de conreu constitueixen ara, potser com una solució circumstancial, una subsecció de la secció de l'arrendament de finques rústiques.

La preponderància de l'arrendament rústic com l'habitual relació jurídica de cobertura de l'arrendament per a pastures, de la masoveria i també de la parceria en general, tal com ho palesa que el seu règim els sigui supletòriament aplicable, justifica la inclusió d'aquestes figures en la mateixa secció; per la seva part i mentre no

es trobi una millor solució sistemàtica, la inclusió en la mateixa secció del contracte de custòdia del territori respon a què, en general, consisteix en una cessió temporal de l'ús i gestió d'una finca i que, a més, en el cas de ser oneros, la contraprestació pot consistir en una part d'allò obtingut amb el seu aprofitament agrari.

D'acord amb la idea rectora inicial, tota la remodelació sistemàtica anterior s'ha dut a terme, com ja s'ha apuntat, sense modificar substancialment el contingut de les normes afectades ni alterar el règim dels contractes concernits.

e) L'arrendament d'empresa i el rënting

La secció cinquena regula l'arrendament d'empresa, pel qual la part arrendadora s'obliga a cedir a l'arrendatària, a canvi d'un preu, l'explotació d'un conjunt organitzat de béns i d'elements immaterials afectes a una activitat econòmica de producció de béns o de prestació de serveis al mercat que constitueix una unitat patrimonial. A més de les seves normes específiques, d'un marcat caire dispositiu, l'arrendament d'empresa es regeix per les normes dels arrendaments de local en allò que es refereix a la durada, el dret d'adquisició preferent, la fixació i el pagament del preu, i l'actualització i revisió de la renda. La norma ofereix un seguit de pactes que poden integrar el contingut del contracte que, en allò que escaigui, ha de reunir el mínim previst per a l'arrendament de local, a més d'un inventari de béns i drets cedits, obligacions assumides i posicions contractuals transmeses, és a dir, una informació el més acurada possible de l'actual situació patrimonial d'empresa. En l'àmbit dels drets i obligacions destaca el deure d'ambdues parts, per bé que disponible per la part arrendadora mitjançant pacte en contrari, d'abstenir-se, durant l'arrendament, d'exercir activitats empresarials que facin la competència a l'empresa arrendada; a més cal assenyalar, per a la part arrendadora, l'obligació de proporcionar a l'arrendatària els coneixements i assistència tècnica necessaris per a gestionar l'empresa de manera eficient i mantenir la rendibilitat i, per a la part arrendatària, la d'explotar l'empresa amb la diligència d'una persona empresària ordenada i la d'assumir les pèrdues que eventualment es produeixin. El contracte pot legitimar a la part arrendatària per a que pugui disposar dels béns de l'empresa i, a manca de pacte, s'entén que pot disposar de l'actiu circulant i de béns mobles de l'immobilitzat material no registrats ni de valor extraordinari per tal de renovar-los i mantenir o incrementar, així, la productivitat. Precisament, el deteriorament greu de la situació patrimonial de l'empresa és causa específica de resolució del contracte, amb la conseqüència d'haver d'indemnitzar la part arrendadora, llevat de pacte en contrari, si la depreciació es deu a accions o omissions imputables a la part arrendatària.

Finalment, la sisena i darrera secció es dedica al contracte de rënting, terme anglès amb el qual és socialment i jurídicament coneguda la modalitat d'arrendament que recau sobre béns mobles i que es caracteritza perquè el manteniment integral dels béns cedits, que inclou tant la prestació dels serveis necessaris per a la seva instal·lació com per a garantir la seva disponibilitat i ús conforme al contracte, és una obligació que integra típicament la posició de la part arrendadora. El preu es configura com a unitari, englobant l'ús del bé i el seu manteniment integral, i es pot modular en funció de les circumstàncies, com ara la intensitat de l'ús. En relació als drets i obligacions de les parts, destaca la de la part arrendadora de fer-se càrrec, llevat de pacte en contrari, de les despeses per a posar i mantenir el bé en funcionament d'acord amb la normativa aplicable, la contractació d'assegurances i el pagament de tributs associats a la propietat del bé; la part arrendatària ha d'assumir el cost de les reparacions ordinàries i extraordinàries del bé ocasionades per la seva culpa, llevat que quedi cobert per una assegurança contractada per la part arrendadora. L'àmbit més restringit de l'autonomia de la voluntat es palesa en la nul·litat del pacte d'exoneració de responsabilitat de la part arrendadora per compliment defectuós de les obligacions essencials de lliurament i manteniment integral, malgrat s'hagi establert que sigui una tercera persona qui les hagi de complir directament.

f) La part final de la llei

En l'àmbit del dret transitori se segueix el criteri general ordinari en virtut del qual cada contracte es regeix per les disposicions vigents en el moment de concloure'l; així, s'estableix que les disposicions d'aquesta llei s'apliquen només als contractes conclusos després de la seva entrada en vigor.

La primera disposició final, tal com s'ha dit, duu a terme la necessària modificació de l'article 4 de la Llei 29/2002 per a introduir-hi la nova i eventual divisió en subcapítols. La disposició final segona estableix el marc competencial i la disposició final tercera regula l'entrada en vigor.

Proposició de llei

Article únic. Incorporació del contracte d'arrendament de béns al Codi civil de Catalunya mitjançant la modificació del capítol III del títol II del llibre sisè.

Es modifica el capítol III del títol II del llibre sisè del Codi civil de Catalunya, que resta estructurat i redactat amb el contingut següent:

Capítol III. Contractes sobre objecte aliè

Subcapítol primer. Contractes d'arrendament de béns

Secció primera. Disposicions generals

Subsecció primera. El contracte

Article 623-1. Concepte

L'arrendament de béns és el contracte pel qual la part arrendadora s'obliga a atribuir l'ús temporal d'un bé conforme al contracte i la part arrendatària s'obliga a pagar un preu i restituir la possessió del bé a l'arrendadora en el moment de l'extinció.

Article 623-2. Arrendament de consum

En els contractes d'arrendament de consum, en els quals una de les parts actua en l'àmbit de la seva activitat empresarial o professional i l'altra principalment no, els drets que es reconeixen a la part consumidora no són renunciables en perjudici seu.

Article 623-3. Objecte

1. El contracte d'arrendament pot tenir per objecte béns mobles d'ús durador i no consumibles o béns immobles, siguin presents o futurs, materials o immaterials.
2. Llevat de pacte en contrari, l'arrendament inclou tots els annexos i accessoris del bé arrendat.

Article 623-4. Preu

1. El preu pot consistir en una renda o en una altra contraprestació.
2. La renda es pot fixar en diners, en fruits produïts pel bé o en qualsevol altra espècie.
3. Si el preu no ha estat determinat ni el contracte tampoc estableix els mitjans per a determinar-lo, s'entén que és el generalment pagat en circumstàncies comparables en el moment de la conclusió del contracte i amb relació a béns de naturalesa similar.
4. En l'arrendament de consum, el preu total no pot ésser superior a l'informat en l'oferta o a l'anunciat públicament, el qual ha d'incorporar els tributs de repercussió legalment obligada i altres despeses addicionals. Si no es pot calcular el preu total abans de la conclusió del contracte, la part arrendadora ha d'informar de la manera com es determina.

Article 623-5. Forma

1. El contracte d'arrendament s'ha de formalitzar per escrit en cas que una disposició legal ho estableixi o a petició de qualsevol de les parts.

2. Les parts contractants es poden compellir en qualsevol moment a formalitzar el contracte íntegrament en escriptura pública, amb les despeses a càrrec de la part que ho demani.

Article 623-6. Durada

1. L'arrendament dura el temps establert pel contracte o per la llei. Si no ho estableixen, s'entén que és per temps indefinit.

2. L'arrendament comença en el moment que acorden les parts o, si no ho fan, en el moment en què el bé es troba en poder de la part arrendatària o ha estat posat a disposició d'aquesta per la part arrendadora.

3. L'arrendament per un temps determinat finalitza el dia establert en el contracte, sense necessitat de preavís, i no se'n pot desistir anticipadament llevat que s'hagi pactat altrament o que una disposició legal ho permeti.

4. L'arrendament per temps indefinit finalitza el dia que especifiqui la notificació de desistiment del contracte feta per qualsevol de les parts contractants. Llevat de pacte o disposició legal en contrari, en l'arrendament de béns immobles la notificació ha de ser fefaent i s'ha de fer amb dos mesos d'antelació, i en el de béns mobles, s'ha de fer amb quinze dies.

5. Els arrendaments de durada superior a quinze anys són actes d'administració extraordinària.

Article 623-7. Arrendament estacional

1. L'arrendament es pot pactar, amb caràcter estacional, per temps discontinu i periòdic.

2. L'arrendament estacional es regeix per les disposicions generals de l'arrendament de béns i per les pròpies de cada modalitat d'arrendament sempre que s'ajustin a la seva naturalesa específica.

3. A l'arrendament estacional no se li apliquen les regles sobre pròrroga legal, llevat de disposició legal o de pacte en contrari. Tampoc se li aplica la reconducció tàcita.

Article 623-8. Reconducció tàcita

1. Si en finalitzar l'arrendament per un temps determinat, la part arrendatària continua en la possessió del bé durant quinze dies sense l'oposició de la part arrendadora i compleix les seves obligacions, s'entén que hi ha reconducció tàcita i l'arrendament esdevé per temps indefinit, llevat de disposició legal en contrari. En aquest cas, ambdues parts poden manifestar la voluntat de no continuar en l'arrendament, notificant-ho a l'altra part en els terminis que estableix l'article 623-6.4.

2. Si té lloc la reconducció tàcita, s'extingeixen les garanties atorgades per tercers.

Article 623-9. Cessió del contracte

1. La cessió de l'arrendament per la part arrendatària requereix el consentiment exprés de la part arrendadora.

2. La persona cessionària se subroga en la posició de la cedent enfront de la part arrendadora i assumeix els drets i obligacions derivats del contracte des de la data de la cessió, llevat que s'hagi pactat que assumeixi també els drets i obligacions anteriors en lloc de la part cedent o de manera solidària amb aquesta.

Article 623-10. Sotsarrendament

1. El sotsarrendament requereix el consentiment exprés de la part arrendadora.

2. La part arrendatària que ha sotsarrendat el bé segueix vinculada enfront de l'arrendadora per les obligacions derivades del contracte d'arrendament. En cas que les incompleixi, la part arrendadora té acció directa contra la sotsarrendatària fins al límit d'allò de què aquesta hagi de respondre en virtut del sotsarrendament.

3. La part sotsarrendatària té acció directa contra l'arrendadora fins al límit d'allò de què aquesta hagi de respondre enfront de l'arrendatària.

4. El sotsarrendament s'extingeix sempre amb l'extinció del contracte d'arrendament.

Article 623-11. Mort de la part arrendadora o de la part arrendatària

1. L'arrendament no s'extingeix en cas de mort de la part arrendadora, llevat de pacte en contrari.

2. L'arrendament s'extingeix en cas de mort de la part arrendatària, llevat de pacte en contra o de disposició legal que permetin la subrogació a favor de persones determinades o la successió per causa de mort en l'arrendament.

Article 623-12. Subrogació per causa de mort de la part arrendatària en els béns destinats a un ús comercial, industrial o professional

1. Si el bé arrendat està destinat a un ús comercial, industrial o professional, l'arrendament no s'extingeix per mort de la part arrendatària sempre que el bé continuï destinat al mateix ús per part de les persones que la succeeixin en l'arrendament i aquest no s'hagués conclòs en funció de les qualitats personals de la part arrendatària.

2. El dret a subrogar-se en l'arrendament correspon a la persona o persones que el causant hagi designat, les quals podran decidir lliurement si se subroguen en el contracte o si l'extingeixen. Si el causant no ha fet cap designació, el dret a subrogarse correspon als successors universals de la part arrendatària, els quals hauran d'acordar si continuen tots o alguns d'ells en l'arrendament o si extingeixen el contracte.

3. Per a subrogar-se en l'arrendament cal estar al corrent en el compliment de les obligacions del contracte i notificar per escrit la voluntat de continuar-lo a la part arrendadora en un termini de sis mesos a comptar de la mort de la part arrendatària, amb aportació del certificat registral de defunció d'aquesta i acreditació suficient dels fets que fonamenten la facultat exercida.

4. Si en el termini que estableix l'apartat 3 la part arrendadora no ha estat degudament notificada, pot donar per extingit el contracte. Les persones designades per a subrogar-se en el contracte responen solidàriament enfront de la part arrendadora del pagament de la renda pel temps transcorregut entre la mort de la part arrendatària i la restitució del bé, llevat de les que van notificar a la part arrendadora la seva renúncia a fer-ho dins del mes següent a la mort de l'arrendatària. Si l'exercici del dret a subrogarse corresponia als successors universals de la part arrendatària, en respon el cabal relict.

Article 623-13. Transmissió del dret de la part arrendadora sobre el bé arrendat

Si la part arrendadora transmet, voluntàriament o forçosa, el seu dret sobre el bé durant la vigència de l'arrendament, la persona que adquireix se subroga en la posició contractual de la que transmet i assumeix íntegrament els drets i les obligacions derivats del contracte, llevat que s'hagués pactat que l'alienació del bé extingiria l'arrendament o que l'adquisició sigui a títol oneros i de bona fe. En aquest darrer cas, la nova persona titular del dret té la facultat de posar fi a l'arrendament, sens perjudici del dret de la part arrendatària, si escau, a ser indemnitzada.

Article 623-14. Extinció, resolució i ineficàcia del dret de la part arrendadora

1. Si durant la vigència de l'arrendament el dret de la part arrendadora sobre el bé arrendat s'extingeix pel seu caràcter temporal, queda resolt per l'exercici o l'efectivitat d'un dret preexistent o per alguna altra causa de resolució, o esdevé ineficax, la nova persona titular del dret té la facultat de posar fi a l'arrendament, llevat de pacte o disposició legal en contrari, sens perjudici del dret de la part arrendatària, si escau, a ser indemnitzada.

2. Si el dret de la part arrendadora s'ha extingit per voluntat de la persona titular, l'arrendament manté la seva vigència fins que no venç el termini de durada del dret o no es produeix el fet o la causa que n'hauria comportat l'extinció.

Subsecció segona. Drets i obligacions de les parts

Article 623-15. Obligacions de la part arrendadora

1. La part arrendadora està obligada a:
 - a) Lliurar a la part arrendatària la possessió del bé conforme al contracte.
 - b) Mantenir el bé en estat de conformitat al contracte durant tot el període de l'arrendament i fer-hi les reparacions necessàries per garantir aquesta conformitat.
 - c) Mantenir a la part arrendatària en l'ús pacífic del bé durant tot el període de l'arrendament.
 - d) Rebre el bé quan, una vegada extingit el contracte, li sigui retornat per la part arrendatària.
2. En cas de cotitularitat en la part arrendadora, les obligacions dels cotitulars tenen caràcter solidari, llevat de pacte en contrari.

Article 623-16. Lliurament de la possessió del bé

1. La part arrendadora ha de lliurar la possessió del bé a la part arrendatària en el moment i en el lloc que hagin acordat.
2. A manca de pacte, i si el moment i el lloc del lliurament no es poden determinar per les circumstàncies del contracte o per l'ús aplicable, el bé s'ha de lliurar sense dilació indeguda a partir de la conclusió del contracte i en l'establiment o el domicili de la part arrendadora o en el lloc on es troba el bé arrendat si és un immoble.
3. Són d'aplicació supletòria al contracte d'arrendament les disposicions sobre l'obligació de lliurament del bé en el contracte de compravenda.

Article 623-17. Conformitat del bé al contracte

1. El bé és conforme al contracte si compleix els requisits següents:
 - a) Correspondre a la descripció feta en el contracte i tenir les qualitats, prestacions i funcionalitats que s'hi estableixin.
 - b) Ser idoni per a l'ús convingut en el contracte, inclòs l'ús particular manifestat per la part arrendatària a la part arrendadora com a molt tard en el moment de la conclusió del contracte, si la part arrendadora n'ha expressat l'acceptació.
 - c) Ésser lliurat amb la documentació, equipament, accessoris i instruccions pactats en el contracte i, si escau, establerts per la llei.
2. La conformitat exigeix també, llevat que la part arrendatària, degudament informada, hagi acceptat de manera expressa el contrari o que per les circumstàncies del cas algun dels següents criteris no sigui aplicable, que el bé:
 - a) Tingui les qualitats i les prestacions que la part arrendatària pugui raonablement esperar segons la naturalesa i característiques del bé en relació amb els del mateix tipus i, si escau, segons les declaracions de la part arrendadora o de terceres persones, d'acord amb el que disposa l'article 621-25.
 - b) Sigi idoni per a l'ús habitual a què es destinen normalment els béns del mateix tipus.
 - c) Se subministri amb l'equipament, accessoris i instruccions que la part arrendatària pugui raonablement esperar.
3. La part arrendatària ha de posar en coneixement de l'arrendadora l'existència de manques de conformitat sense dilació indeguda. Si es tracta d'una manca existent en el moment de la conclusió del contracte, ha de ser corregida sense demora.

Article 623-18. Obligació de manteniment del bé conforme al contracte i d'efectuar les reparacions

1. La part arrendadora està obligada a mantenir el bé en estat conforme al contracte durant tot l'arrendament i ha de fer a costa seva les reparacions necessàries,

de caràcter ordinari o extraordinari, llevat de les que, d'acord amb l'article 623-25, són a càrrec de la part arrendatària.

2. La part arrendatària ha de posar en coneixement de l'arrendadora la necessitat de realitzar obres de manteniment i reparacions sense dilació indeguda i ha de permetre'n la verificació a la part arrendadora, personalment o per mitjà del personal tècnic que aquesta designi.

3. La part arrendadora ha de fer les obres de manteniment i reparacions escaients en un termini raonable des que la part arrendatària l'hagi assabentat de la necessitat de fer-les o des de la seva exigibilitat d'acord amb la llei o la resolució judicial o administrativa que les ordeni.

4. Si la part arrendadora no fa les reparacions dins del termini convingut o no ofereix fer-les en un termini raonable, la part arrendatària les pot fer per si mateixa, sens perjudici de la facultat d'exigir-ne el compliment forçós o de fer valer quan escaigui el seu dret a l'alliberament temporal del pagament o a la reducció de la renda d'acord amb l'article 623-31. Això mateix s'aplica si les reparacions són urgents i la part arrendadora no les fa a la major brevetat possible. Si la urgència no admet cap dilació, la part arrendatària té la mateixa facultat de fer-les encara que l'arrendadora no estigui en mora, però cal comunicar-li-ho tan bon punt sigui possible.

5. En els supòsits regulats a l'apartat 4, la part arrendatària pot reclamar el reemborsament immediat de l'import de les despeses fetes. També pot, prèvia justificació documental a la part arrendadora de la reparació efectuada i de l'import de la despesa, compensar aquest import amb les rendes futures a mesura que vencin, llevat que la part arrendadora objecti fonamentadament i sense demora la procedència de la reparació o la quantitat esmerçada.

6. La part arrendatària ha de suportar la realització d'obres de manteniment i reparacions que no es puguin demorar raonablement fins a l'extinció de l'arrendament. Si això impedeix transitòriament o disminueix l'ús convingut o esperable del bé, la part arrendatària té dret a l'alliberament temporal o a la reducció del preu d'acord amb l'establert en l'article 623-31, sempre que la necessitat de realitzar les obres o reparacions no li sigui imputable. En aquest mateix cas, si l'impediment o la disminució en l'ús són substancials i persistents, també pot desistir del contracte sense haver d'indemnitzar a la part arrendadora. La part arrendadora pot excloure l'exercici d'aquests remeis si ofereix la substitució, sense demora, del bé per un altre que sigui conforme al contracte.

7. En l'arrendament de consum:

a) la part arrendatària que sigui persona consumidora, a banda dels remeis previstos en l'apartat 6, pot optar per demanar la substitució del bé per un altre que sigui conforme al contracte, llevat que això resulti desproporcionat o objectivament impossible;

b) és nul el pacte que obliga la part arrendatària que sigui persona consumidora a fer-se càrrec de les despeses previstes per aquest article i el que permet que la part arrendadora augmenti la renda per la realització de les obres que s'hi preveuen.

Article 623-19. Obligació de mantenir la part arrendatària en l'ús pacífic del bé

1. La part arrendadora ha de garantir a la part arrendatària l'ús pacífic del bé arrendat davant les pertorbacions ocasionades per terceres persones que pretenguin tenir algun dret raonablement fonamentat sobre el bé i respon de les que la part arrendatària li hagi notificat d'acord amb l'article 623-26.1 i de les que no pugui desconèixer si actua amb bona fe.

2. La part arrendadora no respon de les pertorbacions de fet causades per una tercera persona en el bé arrendat.

Article 623-20. Recepció del bé per la part arrendadora

1. La part arrendadora ha de dur a terme tots els actes que raonablement siguin exigibles perquè la part arrendatària pugui complir la seva obligació de restituir la possessió del bé.

2. La part arrendadora ha de rebre el bé en els termes establerts pel contracte i pot rebutjar la restitució anticipada si té un interès legítim per fer-ho.

Article 623-21. Obligacions de la part arrendatària

1. La part arrendatària està obligada a:

- a) Rebre el bé arrendat.
 - b) Pagar el preu de l'arrendament i, si escau, les despeses a càrrec seu d'acord amb el contracte i la llei.
 - c) Usar el bé amb la diligència deguda.
 - d) Assabentar la part arrendadora de qualsevol circumstància que pugui afectar la integritat o la titularitat del bé.
 - e) Restituir la possessió del bé a la part arrendadora a l'extinció de l'arrendament.
2. En cas de cotitularitat en la part arrendatària, les obligacions dels cotitulars tenen caràcter solidari, llevat de pacte en contrari.

Article 623-22. Recepció del bé per la part arrendatària

La part arrendatària ha de rebre el bé arrendat en el moment i el lloc regulats per l'article 623-16.

Article 623-23. Pagament de la renda

1. La part arrendatària ha de pagar la renda en els termes pactats.
2. A manca de pacte, la renda s'ha de pagar en el lloc de lliurament del bé i en el moment en què comença el contracte d'arrendament.
3. En els supòsits de pagament periòdic de la renda i a manca de pacte, la renda s'ha de pagar dins dels primers set dies de cada període en el que s'ha fraccionat el pagament. Qualsevol de les parts té dret a exigir que la renda se satisfaci mitjançant transferència o domiciliació bancària.
4. La part arrendatària pot exigir a la part arrendadora un rebut de la renda pagada.

Article 623-24. Ús conforme al contracte

La part arrendatària ha d'usar el bé arrendat de conformitat amb el contracte i amb la diligència deguda, que s'ha de valorar segons la naturalesa del bé i l'ús convingut.

Article 623-25. Despeses

1. La part arrendatària, llevat que es pacti altrament, ha de fer-se càrrec de les despeses següents:
 - a) Les de reparació del bé, siguin ordinàries o extraordinàries, ocasionades per un ús no conforme o sense la diligència deguda de la part arrendatària.
 - b) Les de conservació del bé o de petites reparacions, derivades del desgast produït per la utilització normal del bé per la part arrendatària.
2. La part arrendatària no pot fer millores en el bé arrendat, tret que la part arrendadora ho hagi autoritzat o que es puguin retirar en finalitzar el contracte sense deteriorar el bé.

Article 623-26. Intromissions

1. La part arrendatària ha d'informar la part arrendadora, sense dilació indeguda, de qualsevol circumstància material o jurídica que pugui afectar la integritat del bé, la seva titularitat, o el seu us pacífic. Si no ho fa, respon dels danys i perjudicis causats a la part arrendadora.
2. La part arrendatària ha de tolerar la inspecció del bé per la part arrendadora.
3. La part arrendatària ha de permetre que la part arrendadora, prèvia notificació amb l'antelació suficient, efectui les obres i reparacions previstes a l'article 623-18.1.

Article 623-27. Restitució del bé

1. En finalitzar el contracte, la part arrendatària ha de restituir el bé arrendat en el mateix estat en què el va rebre, tret dels deterioraments normals deguts al pas del temps i a l'ús pactat.

2. Si allò arrendat és un bé moble, s'ha de restituir en el mateix lloc on es va lliurar inicialment, tret que s'hagi pactat altrament.

3. Una vegada restituït el bé arrendat, si la part arrendatària va prestar garantia en compliment de les seves obligacions, la part arrendadora l'ha d'alliberar sense dilació indeguda. El retard injustificat en la devolució de la caució dinerària merita l'interès legal incrementat en tres punts.

4. El retard en la restitució faculta la part arrendadora per seguir exigint el pagament de la quantitat fixada com a renda i les despeses que hagi assumit, sens perjudici de les responsabilitats que aquest fet pugui ocasionar.

5. Si, finalitzat l'arrendament, la part arrendatària no s'ha rescabalat de l'import de les despeses a les que es refereixen els supòsits de l'article 623-18.4, només pot retenir el bé arrendat fins al seu complet pagament si s'han complert els requisits establerts per l'apartat 5 del mateix article per a fer efectiva la compensació.

Article 623-28. Pèrdua o deteriorament del bé imputables a la part arrendatària

La part arrendatària respon dels deterioraments i de la pèrdua total o parcial del bé produïts per culpa seva.

Subsecció tercera. Remeis de les parts

Article 623-29. Remeis

1. Ambdues parts contractants, en cas d'incompliment de les obligacions de l'altra part, poden, en els supòsits regulats pel contracte i la llei:

- a) Exigir el compliment específic.
- b) Reduir el preu o alliberar-se'n temporalment del pagament, en el cas de la part arrendatària.
- c) Resoldre el contracte.
- d) Reclamar la indemnització per danys i perjudicis.

2. En tot allò no regulat en aquesta subsecció, els remeis es regeixen per les disposicions relatives als remeis de la part compradora i de la venedora, en la mesura que siguin conformes a la naturalesa i contingut del contracte d'arrendament.

Article 623-30. Compliment específic

1. L'incompliment per la part arrendadora o arrendatària de les respectives obligacions faculta l'altra part a exigir-ne el compliment específic, llevat que sigui impossible, que hagi esdevingut il·lícit o que el cost que se'n derivi sigui desproporcionat respecte al benefici que se n'obtindria.

2. La part arrendatària pot exigir a l'arrendadora que corregeixi la manca de conformitat del bé durant tota la vigència del contracte, sens perjudici de la seva facultat de fer reparacions per si mateixa en els supòsits legalment previstos.

Article 623-31. Alliberament temporal del pagament o reducció del preu

1. La part arrendatària té dret a alliberar-se de l'obligació de pagament de la renda o a reduir el seu import de manera proporcional a la pèrdua d'utilitat, durant els períodes en els quals:

- a) Es produeix un retard en el lliurament del bé.
- b) Veu impedit o disminuït substancialment l'ús convingut o esperable del bé com a conseqüència de l'incompliment per la part arrendadora de la seva obligació de manteniment del bé conforme al contracte o de la realització les obres de conservació o reparació regulades a l'article 623-18.1.

c) Té lloc una pertorbació basada en el dret d'una tercera persona que impedeix o disminueix substancialment l'ús convingut o esperable del bé.

2. En els casos d'impediment o de disminució substancial i persistent de l'ús, la part arrendatària té dret a què es prorrogui el contracte d'arrendament per un temps equivalent al del període afectat.

3. En els casos de les lletres b) i c) de l'apartat 1 d'aquest article, la part arrendatària pot fer valer el seu dret si la part arrendadora no ofereix esmenar la manca de conformitat en el termini convingut o no ho fa en un termini raonable. A aquest efecte, ha de notificar prèviament a la part arrendadora els fets que justifiquen l'alliberament temporal del pagament o la reducció de l'import de la renda i manifestar la voluntat d'exercir aquesta facultat. A manca d'acord sobre la procedència de l'alliberament temporal o sobre l'import de la reducció escaient, si la part arrendatària ha continuat pagant la renda íntegrament pot demanar la restitució d'allò satisfet en excés a comptar de la data de la notificació.

Article 623-32. Resolució del contracte

1. Ambdues parts contractants poden resoldre el contracte, sempre que hagin complert les seves obligacions, si l'altra part incorre en un incompliment essencial.

2. En particular, són causes de resolució del contracte per la part arrendatària:

a) La manca de lliurament de la possessió del bé per la part arrendadora o el lliurament amb manca substancial de conformitat al contracte.

b) La manca de realització per la part arrendadora de les obres o reparacions que li pertoquen d'acord amb l'article 623-18.1, si l'incompliment causa un perjudici substancial i persistent.

c) La pèrdua total o parcial del bé i l'impediment o la disminució substancial i persistent del seu ús conforme al contracte en el supòsits regulats a l'article 623-18.6, si aquestes eventualitats són imputables a la part arrendadora.

d) L'existència de pertorbacions basades en drets de tercers que impedeixin l'ús pacífic del bé de manera substancial i persistent.

3. En particular, són causes de resolució del contracte per la part arrendadora:

a) La manca de pagament del preu o de les despeses a càrrec de la part arrendatària.

b) La destinació del bé a un ús exclòs o diferent del previst en el contracte o no adequat a la naturalesa i característiques del bé.

c) La causació de danys en el bé amb dol o negligència greu.

d) La realització d'obres no consentides en el bé, si la llei o el contracte exigeixen el consentiment de la part arrendadora.

e) El sotsarrendament fet amb incompliment dels requisits legals o pactats i la cessió no consentida del contracte.

4. L'incompliment no essencial també pot donar lloc a la resolució del contracte si, un cop requerit el compliment i fixat un termini addicional per a complir adequat a les circumstàncies, persisteix l'incompliment. Aquesta regla s'aplica també al supòsit de la lletra a de l'apartat 3, si el pagament és una obligació periòdica, però la part arrendatària només pot gaudir de la concessió del termini addicional per a evitar la resolució una sola vegada.

5. La facultat de resoldre el contracte s'exerceix per mitjà d'una notificació a l'altra part. En els supòsits de l'apartat 4, no cal aquesta notificació si en l'acte de concessió del termini addicional s'adverteix a la part arrendatària que la resolució serà automàtica al seu venciment.

6. El requeriment i la notificació establertes per aquest article han de ser fefaents en l'arrendament de béns immobles.

7. Si l'arrendament de béns immobles està inscrit en el Registre de la Propietat i la resolució és per manca de pagament, serà títol suficient per practicar-ne la cancel·lació registral el contracte d'arrendament i una còpia de l'acta notarial de re-

queriment de la que resulti que no s'ha contestat pel requerit de pagament o que s'ha contestat acceptant la resolució de ple dret; en cas d'oposició, la cancellació només es pot practicar mitjançant un resolució judicial ferma. Si hi han càrregues que recauen sobre l'arrendament, cal justificar també la notificació fefaent als seus titulars al domicili que consti en el Registre i acreditar la consignació al seu favor, davant el mateix notari o notària, de la caució prestada per la part arrendatària.

Article 623-33. Indemnització per danys i perjudicis

1. Les parts contractants poden acumular els remeis establerts a l'article 623-29 amb la indemnització per danys i perjudicis.

2. La part arrendatària té dret a ser indemnitzada pels danys i perjudicis patits per manca de conformitat del bé si l'ha notificada tempestivament a la part arrendadora. En cas de notificació tardana, el dret abasta els danys produïts a partir de la mateixa. No cal haver efectuat la notificació prèvia en els casos següents:

a) Si la part arrendatària no coneixia ni hauria pogut raonablement conèixer la manca de conformitat del bé abans de la producció dels danys.

b) Si, tractant-se d'una manca de conformitat existent en el moment de conclusió del contracte, la part arrendadora no la va revelar a la part arrendatària i no la podia desconèixer actuant de bona fe.

Article 623-34. Prescripció i caducitat

1. Les pretensions derivades del contracte d'arrendament prescriuen al cap de tres anys comptats d'acord amb el que estableix l'article 121-23, llevat que la llei disposi altrament.

2. La facultat de resolució caduca al cap d'un any de conèixer la part que pot exercir-la l'incompliment que la justifica.

Subsecció quarta. Extinció del contracte

Article 623-35. Extinció

1. El contracte d'arrendament s'extingeix per les causes següents:

a) El venciment del termini pactat i, si escau, de les prorrogues.

b) L'acord de les parts amb caràcter anticipat.

c) El desistiment o la resolució del contracte per causa legal o convinguda per les parts.

d) L'expropiació o la pèrdua total del bé arrendat, conforme als termes de l'article 532-2.1, per causa no imputable a la part arrendadora.

e) La mort de la part arrendatària, llevat de pacte o disposició legal en contrari, o la mort de la part arrendadora quan s'hagi pactat.

f) La transmissió, extinció, resolució o ineficàcia del dret de la part arrendadora, en els casos establerts per la llei o convinguts per les parts.

g) Altres que resultin del contracte o de la llei.

2. Si el bé arrendat és moble i la part arrendadora actua en l'àmbit de la seva activitat empresarial o professional, en cas de pèrdua total no imputable a la part arrendatària aquesta pot optar per demanar la substitució del bé per un altre que sigui conforme al contracte, llevat que això resulti desproporcionat o objectivament impossible.

3. Si l'expropiació o la pèrdua del bé arrendat són parcials, la part arrendatària pot optar per:

a) Desistir del contracte.

b) Mantenir-lo subsistent respecte de la part que resti del bé amb reducció proporcional de la renda, sens perjudici de la facultat de resoldre el contracte per la part arrendadora si la pèrdua és imputable a la part arrendatària.

c) Si es compleixen els requisits establerts a l'apartat 2, demanar la substitució del bé.

Secció segona. Arrendament d'habitatge

Subsecció primera. Tipologia

Article 623-36. Concepte i modalitats

1. Es considera arrendament d'habitatge el contracte d'arrendament de finca urbana que reuneixi els requisits legals per a constituir un habitatge, sigui per a residència habitual permanent o per a altres usos.

2. L'arrendament d'habitatge s'entén per a residència habitual permanent si aquest està destinat principalment a satisfer la necessitat d'habitatge de la part arrendatària o dels membres de la seva família amb dret a subrogar-se en el contracte. L'arrendament no perd aquest caràcter si la part arrendatària o els membres de la seva família també exerceixen a l'habitatge la seva professió o hi duen a terme alguna altra activitat.

3. L'arrendament d'habitatge s'entén que és per a altres usos si està destinat a residència secundària o a satisfer necessitats d'habitatge ocasionals o limitades en el temps de la part arrendatària, per raons recreatives, vacacionals, de lleure o d'una índole semblant.

4. L'arrendament d'habitatge per a altres usos es pot convertir en arrendament d'habitatge per a residència habitual permanent, per acord exprés de les parts contractants, si canvia la destinació de l'habitatge d'acord amb el que disposa l'apartat 2. En aquest cas, el temps ja transcorregut computa a efectes de la durada mínima del contracte establerta a l'article 623-42, llevat que les parts pactin altrament.

5. L'arrendament d'habitatge pot ser parcial i quedar circumscrit a una o diverses habitacions i altres dependències.

Article 623-37. Contractes exclosos

No es consideren arrendament d'habitatge els contractes següents:

a) Els contractes de cessió temporal per a ús turístic d'habitatges, habitacions o altres unitats d'allotjament, els quals es regeixen per les disposicions generals dels contractes d'arrendament de béns i queden sotmesos a la normativa sectorial en matèria de turisme.

b) L'arrendament d'habitatges assignats a persones per raó del seu càrrec, d'una relació laboral o de prestació de serveis, o per altres circumstàncies que subjectin l'arrendament a una normativa sectorial.

Article 623-38. Naturalesa imperativa

1. Les normes reguladores dels contractes d'arrendament d'habitatge per a residència habitual són imperatives llevat que admetin expressament el pacte en contrari. Les clàusules contractuals que les contradiguin són nul·les i es tenen per no posades. Els drets reconeguts a la part arrendatària no són renunciabls en perjudici seu, llevat dels casos en què la llei ho permeti expressament o això es desprengui clarament de la seva naturalesa.

2. S'exceptuen del que estableix l'apartat 1 els contractes que tinguin per objecte un habitatge de superfície útil superior a 300 metres quadrats o en els quals la renda inicial superi 5'5 vegades el salari mínim interprofessional, sens perjudici del règim de protecció de les persones consumidores quan sigui d'aplicació. En aquests casos, s'apliquen les normes reguladores dels contractes d'arrendament d'habitatge per a altres usos, tenint en compte, quant als requisits de la conformitat, que l'ús d'aquests habitatges pot ser residencial.

Subsecció segona Arrendament d'habitatge per a residència habitual permanent

Conclusió del contracte

Article 623-39. Contingut i forma del contracte

1. El contracte s'ha de formalitzar per escrit, amb el contingut mínim següent:

- a) La identificació i domicili de les parts contractants i, si escau, la identificació de les persones que les representen.
- b) La data de formalització del contracte i la d'inici del període d'arrendament.
- c) La descripció i condicions físiques de l'habitatge, amb indicació de la seva adreça, superfície útil expressada en metres quadrats, referència cadastral i qualificació energètica.
- d) La descripció dels serveis individuals, instal·lacions i subministraments de què disposa l'habitatge, com ara calefacció o aire condicionat, llum, aigua o gas.
- e) La indicació de si l'arrendament inclou o no l'ús dels annexos de l'habitatge i d'altres dependències, espais o serveis accessoris de l'immoble d'ús comunitari o d'ús vinculat a l'habitatge arrendat i també si inclou o no mobiliari i equipament.
- f) La durada de l'arrendament.
- g) El preu de l'arrendament, amb fixació de la quantia de la renda, la seva forma de pagament i les regles per a la seva revisió, i també, de manera desglossada, les despeses ordinàries de manteniment de l'immoble i de serveis i subministraments comuns que eventualment assumeixi la part arrendatària.
- h) La quantia de la caució que presta la part arrendatària i, si escau, les regles per a la seva actualització, com també les garanties addicionals que eventualment es pactin.
- i) Els drets i obligacions de les parts, en tot allò no previst per la llei.
- j) El preu de l'última renda del contracte d'arrendament que hagi estat vigent en els darrers cinc anys en el mateix habitatge o si escau, el preu màxim de lloguer que resulta d'aplicar el sistema de referència dels preus del lloguer d'habitatges, justificat mitjançant el document acreditatiu obtingut a aquest efecte mitjançant el sistema de consulta pública establert per l'administració competent.
- k) La condició de gran tenidor de la propietat de l'habitatge.
- l) La finalitat del contracte.
- m) Els mecanismes que les parts eventualment prevegin per a la resolució de conflictes.

2. Amb la formalització del contracte la part arrendatària té dret al lliurament d'una còpia de la cèdula d'habitabilitat o acreditació equivalent i del certificat d'eficiència energètica. Si l'habitatge és arrendat amb mobiliari i equipament, cal també addicionar al contracte un inventari dels béns mobles i elements d'equipament que s'hi inclouen, amb indicació del seu estat de conservació.

3. En el moment de la conclusió del contracte, l'estat de l'habitatge, el seu equipament i mobiliari i els seus annexos ha de ser objecte d'enregistrament fotogràfic o audiovisual. Les imatges obtingudes s'han d'incorporar a un document digital, a disposició d'ambdues parts, en un format que preservi la integritat del seu contingut. Si no s'ha fet aquest enregistrament, es presumeix, llevat de prova en contrari, que l'habitatge, el seu equipament i mobiliari i els seus annexos es trobaven, en el moment del lliurament, en l'estat que manifesti la part arrendatària.

4. Si el contracte no s'ha fet per escrit, ambdues parts es poden compèllir a formalitzar-lo amb el contingut previst a l'apartat 1. Llevat que es provi altrament, el contracte s'entendrà conclòs amb aplicació de les disposicions legals, amb la durada legal mínima i amb la renda generalment pagada en circumstàncies comparables respecte de béns de naturalesa similar.

5. Les parts contractants es poden compèllir, en qualsevol moment, a formalitzar el contracte d'arrendament amb els seus annexos en escriptura pública, amb les despeses a càrrec de la part que ho demani.

Article 623-40. Despeses de contractació

1. Les retribucions per serveis d'intermediació en la preparació, conclusió o novació del contracte són a càrrec de la part que ha contractat la seva prestació.

2. Són nuls els pactes que desplacin a la part arrendatària, en tot o en part, l'import de retribucions per serveis d'intermediació contractats per la part arrendadora o prestats efectivament a aquesta.

Article 623-41. Clàusules que es tenen per no posades

1. Són nulles i es tenen per no posades en el contracte les clàusules següents:

- a) La que obliga la part arrendatària a tolerar visites a l'habitatge durant el període de vigència del contracte amb la finalitat de la seva possible venda o futur lloguer.
- b) La que imposa a la part arrendatària l'obligació de contractar assegurances amb la companyia asseguradora que li indiqui la part arrendadora.
- c) La que imposa la responsabilitat de la part arrendatària en cas de deteriorament d'elements comuns de l'edifici.
- d) La que prohibeix o impedeix a la part arrendatària la tinença d'animals de companyia a l'habitatge, sens perjudici de la responsabilitat pels danys, perjudicis o molèsties que aquests puguin ocasionar.
- e) La que obliga la part arrendatària a pagar abans del seu venciment despeses comunes de l'edifici, si s'ha pactat que les ha d'assumir aquesta part.
- f) La que imposa o repercuteix a la part arrendatària el pagament de tributs associats a l'habitatge, llevat que aquesta tingui la condició d'obligat tributari d'acord amb la normativa tributària aplicable.
- g) La que exonera de responsabilitat la part arrendadora per manques de conformitat de l'habitatge pel fet d'haver delegat l'obligació de manteniment o rehabilitació de l'habitatge en una tercera persona.
- h) Les que imposen a la part arrendatària un tipus d'interès de demora superior al legal per retard en l'impagament de renda.
- i) Les clàusules penals per incompliment de les obligacions de la part arrendatària que suposin la imposició d'indemnitzacions desproporcionadament altes.
- j) Les que imposen la repercussió a la part arrendatària dels honoraris de defensa, representació tècnica i altres despeses processals en cas de desnonament, sens perjudici del règim d'imposició de costes que escaigui d'acord amb la legislació processal.
- k) La que exclou o limita el dret de la part arrendatària a les pròrrogues de l'arrendament que, a petició seva, siguin obligatòries per a la part arrendadora.
- l) La que exclou o limita el dret de la part arrendatària a percebre una indemnització per l'extinció de l'arrendament o en redueix la quantia legalment establerta.
- m) Les que obliguen a la part arrendatària, a l'extinció del contracte, a fer obres de repàs pel deteriorament normal de l'habitatge degut al seu ús ordinari.

2. Són nulles i es tenen per no posades les clàusules que tenen la consideració legal d'abusives d'acord amb la normativa de protecció de les persones consumidores, si les ha predisposat i incorporat al contracte una de les parts que actua en l'àmbit de la seva activitat empresarial o professional o bé amb la intervenció d'una persona física o jurídica prestadora de serveis immobiliaris i les ha imposat a l'altra part, sempre que aquesta tingui la condició legal de consumidora.

Durada i vicissituds de l'arrendament

Article 623-42. Durada

1. L'arrendament té la durada que estableixin les parts en el contracte, a comptar de la data que s'hi indiqui o, si no s'hagués fixat, de la de posada efectiva del bé a disposició de la part arrendatària. Si les parts no han fixat la durada, s'entén que és d'un any, sens perjudici dels drets a pròrroga a què es refereixen els apartats 2 a 6.

2. Arribat el dia del venciment, si la durada pactada en el contracte és inferior a set anys, l'arrendament s'ha de prorrogar necessàriament per terminis anuals fins a arribar a una durada mínima de set anys. Tanmateix, la part arrendatària pot notifi-

car a l'arrendadora, amb una antelació mínima de dos mesos, la seva voluntat de no continuar l'arrendament a la data del venciment del termini pactat.

3. Arribat el dia del venciment del termini de durada legal mínima o del termini pactat si té una durada superior, si cap de les parts ha notificat a l'altra la voluntat de no continuar l'arrendament amb una antelació mínima de sis mesos en cas de la part arrendadora i de dos mesos en cas de l'arrendatària, l'arrendament es prorroga necessàriament per a la part arrendadora per terminis anuals fins a un màxim de tres anys més. En aquest cas, la part arrendatària pot notificar a l'arrendadora, amb una antelació mínima de dos mesos, la seva voluntat de no continuar l'arrendament a la data del venciment de qualsevol de les pròrrogues.

4. Si, transcorregudes les pròrrogues regulades a l'apartat 3, la part arrendadora ha notificat a l'arrendatària la seva voluntat d'extingir el contracte, la part arrendatària pot sol·licitar la pròrroga de l'arrendament per un termini de fins a un any si acredita una situació de vulnerabilitat social i econòmica mitjançant un informe o certificat emès, dins de l'any anterior, pels serveis socials municipals o de la Generalitat. En aquest cas, l'arrendament es prorroga necessàriament per a la part arrendadora si aquesta té la condició de gran tenidor d'acord amb la legislació d'habitatge de Catalunya, llevat que les parts concloguin un nou contracte d'arrendament.

5. Si l'habitatge està ubicat en una zona de mercat residencial tensat declarada d'acord amb la legislació en matèria d'habitatge, transcorregudes les pròrrogues regulades als apartats 3 i 4, la part arrendatària pot sol·licitar la pròrroga de l'arrendament per terminis anuals fins a un màxim de tres anys. En aquest cas, l'arrendament es prorroga necessàriament per a la part arrendadora, llevat que les parts hagin acordat altres termes o condicions, concloguin un nou contracte d'arrendament amb subjecció, si escau, al règim legal de contenció de rendes, o la part arrendadora exerceixi la facultat de recuperació de l'ús de l'habitatge d'acord amb l'article 623-44.

6. Si, transcorregudes les pròrrogues regulades als apartats 3, 4 i 5, la part arrendadora no ha notificat a l'arrendatària, amb una antelació mínima de quatre mesos, la seva voluntat d'extingir el contracte i aquesta manté la possessió de l'habitatge i compleix les seves obligacions, l'arrendament es prorroga successivament per terminis d'un any. En aquest cas, qualsevol de les parts pot manifestar la voluntat de no continuar l'arrendament si ho notifica a l'altra amb una antelació mínima de dos mesos al venciment de cada pròrroga.

Article 623-43. Indemnització per extinció de l'arrendament

1. Si la part arrendadora té la condició de gran tenidor d'acord amb la legislació catalana en matèria d'habitatge i notifica vàlidament la voluntat de no prorrogar el contracte d'acord amb l'article 623-42, la part arrendatària té dret a exigir-li una indemnització llevat dels casos regulats a l'apartat 4.

2. La indemnització consisteix en una quantitat equivalent a una mensualitat de la renda en vigor per cada any que hagi durat l'arrendament, amb un mínim de dotze mensualitats. En els períodes inferiors a un any, la indemnització es calcula proporcionalment per mesos i, en els períodes inferiors a un mes, per dies.

3. La indemnització s'ha d'abonar en el moment de la restitució de l'habitatge.

4. La part arrendatària no té dret a exigir una indemnització a l'arrendadora en els casos següents:

a) Si, essent persona física la part arrendadora, concorre un supòsit de recuperació de l'ús de l'habitatge per raons personals o familiars d'acord amb l'article 623-44.

b) Si no ha residit a l'habitatge durant més de sis mesos en els dotze mesos anteriors a la notificació, llevat que l'absència sigui justificada per raons de salut, treball, estudis, cura de familiars o una altra causa anàloga, o que hi hagin continuat residint persones amb dret a subrogar-se en l'arrendament.

c) Si, el dia de la notificació, disposa en el mateix municipi, d'un altre habitatge adequat per a satisfer la seva necessitat d'habitatge, en ple domini o en virtut d'un dret real que li permeti usar-lo, i el pot ocupar.

d) Si les parts conclouen un nou contracte d'arrendament de l'habitatge per a residència habitual permanent.

e) Si rebutja una oferta fefaent de la part arrendadora per a concloure un nou contracte d'arrendament sobre el mateix habitatge, formulada dins del termini de preavís.

f) Si concorren circumstàncies degudament justificades que, en el cas concret, determinen la prevalença dels interessos de la part arrendadora per trobar-se aquesta en una situació de vulnerabilitat acreditada.

Article 623-44. Recuperació de l'ús per raons personals o familiars

1. La part arrendadora es pot reservar en el contracte la facultat de recuperar l'ús de l'habitatge arrendat per raó de necessitat, fins i tot abans del transcurs del període de durada mínima establert a l'article 623-42, per a ocupar-lo ella mateixa, els seus pares o els seus fills. La facultat de recuperació de l'ús s'ha de pactar de manera expressa i només es pot fer valer per a destinar l'habitatge a residència habitual permanent d'alguna de les persones assenyalades en el contracte.

2. La facultat regulada a l'apartat 1 només es pot exercir si, com a mínim, han transcorregut dos anys des de l'inici del contracte. La part arrendadora ha de notificar de manera fefaent a l'arrendatària, almenys amb quatre mesos d'antelació, que té necessitat de l'habitatge, tot indicant la persona a favor de la qual el vol recuperar d'entre les indicades en el contracte i la data en què l'arrendament ha de quedar extingit.

3. Si al cap de tres mesos de l'extinció de l'arrendament o de l'efectiu desallotjament de l'habitatge, aquest no ha estat ocupat per la persona indicada en la notificació amb la destinació establerta a l'apartat 1, la part arrendatària té dret a ser reposada en l'ús de l'habitatge en les condicions contractuals existents al temps de l'extinció del contracte, amb indemnització pels danys i perjudicis patits pel seu desallotjament i reallotjament. Si no vol exercir la facultat de reposició en l'ús, la part arrendatària té dret a la mateixa indemnització, incloent-hi una quantitat equivalent a una mensualitat per cada any que quedés de contracte, o part proporcional en els períodes inferiors a un any, fins a completar-ne cinc. La part arrendatària té aquest mateix dret a ser indemnitzada si, abans de transcórrer el període que mancava per a completar els cinc anys, l'habitatge ha tornat a ser arrendat.

Article 623-45. Desistiment

1. La part arrendatària pot desistir de l'arrendament en qualsevol moment sempre que hagin transcorregut sis mesos des del seu inici, mitjançant preavís de dos mesos, sense necessitat d'allegar els motius. Si el seu cònjuge o parella estable viu a l'habitatge, la part arrendatària ha d'informar de la seva identitat a la part arrendadora als efectes del que disposa l'article 623-47.2.

2. Les parts poden pactar en el contracte que, en cas de desistiment, la part arrendatària hagi d'indemnitzar l'arrendadora amb una quantitat equivalent a una mensualitat de la renda per cada any que resti per arribar al venciment del termini pactat o de la pròrroga en curs, o a la part proporcional pels períodes inferiors a un any, fins a un màxim de tres mensualitats.

3. En cas de cotitularitat en la part arrendatària, aquesta facultat s'ha d'exercir conjuntament per tots els cotitulars.

Article 623-46. Sotsarrendament

1. La part arrendatària pot sotsarrendar l'habitatge en la seva totalitat, per causa justificada, per un període màxim d'un any i per una sola vegada, sense que calgui el consentiment de l'arrendadora.

2. Si no ha estat exclòs en el contracte, la part arrendatària també pot sotsarrendar l'habitatge parcialment en modalitat de llar compartida, amb subjecció a les normes de l'arrendament d'habitacions.

3. La part arrendatària ha de notificar a l'arrendadora el sotsarrendament abans de concloure'l, tot indicant la seva causa, la seva durada, la identitat de la part sotsarrendatària i el preu convingut.

4. El preu del sotsarrendament d'habitatge no pot superar el que paga la part arrendatària, llevat que l'arrendadora ho consenti expressament. En cas de sotsarrendament parcial, no pot ultrapassar la part del preu que paga la part arrendatària que sigui proporcional a la superfície de l'espai sotsarrendat.

5. Són d'aplicació al sotsarrendament d'habitatge les normes dels apartats 2, 3 i 4 de l'article 623-10.

Article 623-47. Subrogació per desistiment, per manifestació de la voluntat de no prorrogar el contracte o per abandonament

1. En cas que la part arrendatària desisteixi de l'arrendament, manifesti la voluntat de no prorrogar-lo en els supòsits en què té dret a fer-ho o abandoni de fet l'habitatge sense voluntat de continuar l'arrendament, i ho faci sense consentiment del seu cònjuge o parella estable, aquests, si conviven a l'habitatge amb la part arrendatària, es poden subrogar en el contracte pel temps que manqui per a la seva extinció.

2. Perquè el desistiment o la voluntat de no prorrogar el contracte siguin efectius, la part arrendatària ha d'informar de la identitat del cònjuge o parella estable a la part arrendadora, a fi que aquesta pugui requerir-los perquè manifestin si es volen subrogar en el contracte. En tot cas, la part arrendatària respon davant la part arrendadora dels danys i perjudicis que li ocasioni l'incompliment de l'esmentat deure d'informació.

3. Per a exercir la facultat de subrogació cal estar al corrent en el compliment de les obligacions del contracte i notificar per escrit a la part arrendadora la voluntat de subrogar-s'hi en un termini de dos mesos a comptar del requeriment fet en el supòsit regulat en l'apartat 2, o de l'abandó de fet de l'habitatge per la part arrendatària.

4. L'abandó de fet de l'habitatge per la part arrendatària no l'eximeix de continuar complint les seves obligacions. Tanmateix, el seu cònjuge o parella estable, mitjançant notificació a la part arrendadora acreditant la seva condició i el fet de l'abandó, es poden subrogar en el contracte en qualsevol moment, sempre que s'estigui al corrent en el compliment de les obligacions del contracte.

Article 623-48. Subrogació per mort de la part arrendatària

1. En cas de mort de la part arrendatària, el seu cònjuge o parella estable se subroguen en el contracte si conviven a l'habitatge amb la persona difunta, llevat que notifiquin per escrit a la part arrendadora la voluntat de no subrogar-s'hi en un termini de tres mesos a comptar de la mort de la part arrendatària.

2. A manca de cònjuge o parella estable, o en cas que aquests no vulguin subrogar-se en el contracte, tenen dret a fer-ho, si havien conviscut a l'habitatge amb la persona difunta almenys durant l'any immediatament anterior a la mort, les persones següents per aquest ordre de prelació:

a) Els convivents en una relació d'ajuda mútua.

b) Els fills de la part arrendatària, amb preferència dels menors d'edat o amb necessitats de suport per a l'exercici de la capacitat jurídica i, a manca de fills, els nets, amb la mateixa preferència.

c) Els progenitors de la part arrendatària i, a manca d'aquests, els altres ascendents.

d) Els fills del cònjuge o convivent en parella estable de la part arrendatària.

e) Altres persones amb vincles familiars amb la part arrendatària o la seva parella, si estan en situació de dependència de grau II o III o pateixen discapacitat

psíquica igual o superior al 33% o discapacitat física o sensorial igual o superior al 65% declarada per resolució administrativa o judicial.

3. Si hi ha diverses persones en el mateix grau de prelació que pretenen fer valer la facultat de subrogació i no arriben a un acord sobre quina o quines d'elles l'exercirà, hom ha de preferir les que es trobin en situació de dependència o de discapacitat, per ordre de major gravetat. De no haver-n'hi, hom ha de preferir la persona descendent de menor edat o l'ascendent de major edat.

4. Per a que les persones relacionades en l'apartat 2 puguin exercir la facultat de subrogació cal estar al corrent en el compliment de les obligacions del contracte i notificar per escrit a la part arrendadora la voluntat de subrogar-s'hi en un termini de tres mesos a comptar de la mort de la part arrendatària, amb aportació del certificat registral de defunció d'aquesta i acreditació suficient dels fets que fonamenten la facultat exercida, incloent, si escau, la declaració del cònjuge o parella estable de l'arrendatari de no voler subrogar-se en el contracte.

5. Si el cònjuge o parella estable manifesten la seva voluntat de no subrogar-se en el contracte i cap de les persones amb facultat de subrogació no ha notificat tampoc dins de termini la seva voluntat de fer-ho amb compliment dels requisits legals, el contracte s'extingeix i les persones ocupants de l'habitatge han de desallotjar-lo i restituir-lo. Totes les persones ocupants amb dret a subrogar-se en el contracte responen solidàriament enfront de la part arrendadora del pagament de la renda pel temps transcorregut entre la mort de la part arrendatària i la restitució de l'habitatge, llevat dels que van notificar a l'arrendadora la seva renúncia a fer-ho dins del mes següent a la mort de l'arrendatària.

Article 623-49. Limitació convencional del dret a subrogació

Si la durada pactada en el contracte d'arrendament és superior a la durada legal mínima de l'arrendament, les parts poden limitar l'exercici del dret a subrogació que regulen els articles 623-47 i 623-48 al període de durada legal mínima.

Article 623-50. Continuació en l'arrendament de l'habitatge familiar per raó de crisi matrimonial o d'extinció de la convivència en parella estable

1. En cas de nul·litat matrimonial, separació legal, divorci o extinció de la parella estable, si l'ús de l'habitatge és atribuït al cònjuge o parella estable de la part arrendatària, la persona a qui es concedeixi l'ús pot continuar ocupant l'habitatge arrendat fins a l'extinció del seu dret d'ús per les causes legals o pactades o, si és una data anterior, fins a l'extinció del contracte d'arrendament.

2. La persona a qui s'ha atribuït l'ús de l'habitatge familiar ha de comunicar a la part arrendadora la seva voluntat de continuar en l'ús de l'habitatge en el termini de dos mesos a comptar de la data d'atorgament de l'escriptura pública o de la notificació del decret o la resolució judicial que l'atribueixi, que ha d'acreditar si així li és requerit per la part arrendadora.

3. En cas de crisi matrimonial o d'extinció de la convivència en parella estable, els cònjuges o convivents poden també acordar que el dret d'ús de l'habitatge atribuït a aquell d'ambdós que no és part arrendatària es faci efectiu per mitjà de la cessió del contracte d'arrendament.

4. En aquest cas, s'ha de comunicar a la part arrendadora la voluntat de cedir el contracte i acreditar de manera suficient la procedència del dret d'ús, si així és requerit per la part arrendadora, però no cal el seu consentiment.

Article 623-51. Transmissió del dret sobre l'habitatge

1. Si la part arrendadora transmet, voluntàriament o forçosa, el seu dret sobre l'habitatge durant la vigència de l'arrendament, la persona adquirent se subroga en la posició de la transmissent i assumeix íntegrament els drets i les obligacions derivats del contracte.

2. La persona adquirent només ha de mantenir l'arrendament el temps que manqui per a completar la seva durada legal mínima d'acord amb l'article 623-42.2, en qualsevol dels dos casos següents:

a) Si ha adquirit a títol oneros i de bona fe.

b) Si en el contracte d'arrendament es va pactar que la transmissió del dret de la part arrendadora extingiria l'arrendament.

3. En el supòsit que regula la lletra a) de l'apartat 2, si el contracte d'arrendament s'havia pactat per una durada superior, la part transmissent ha d'indemnitzar l'arrendatària amb una quantitat equivalent a dues mensualitats de la renda en vigor per cada any de contracte que ultrapassi la durada legal mínima o part proporcional en els períodes inferiors a un any.

Article 623-52. Extinció, resolució i ineficàcia del dret de la part arrendadora

1. Si durant la vigència de l'arrendament el dret de la part arrendadora s'extingeix pel seu caràcter temporal, com ara una propietat temporal, una substitució fideïcomissària a termini, un usdefruit o un dret de superfície, la nova persona titular del dret té la facultat de posar fi a l'arrendament sempre que en el moment de la conclusió del contracte d'arrendament fos certa i determinada la data d'extinció del dret i la part arrendatària la conegués o pogués raonablement conèixer-la; altrament, la part arrendatària té dret a continuar en l'arrendament durant el temps que manqui per a completar la seva durada legal mínima d'acord amb l'article 623-42.2.

2. Si durant la vigència de l'arrendament el dret de la part arrendadora queda resol't per l'exercici o efectivitat d'un dret preexistent, com ara un dret d'adquisició, una substitució fideïcomissària condicional o com a conseqüència d'una execució forçosa, la part arrendatària té dret a continuar en l'arrendament fins a l'acabament del seu període de durada legal mínima. El mateix efecte es produeix si l'arrendament va ser atorgat per persona titular d'un dret subjecte a alguna altra causa de resolució i el dret es resol durant la vigència de l'arrendament.

3. Si durant la vigència de l'arrendament el títol de la part arrendadora és declarat ineficax, la part arrendatària té dret a continuar en l'arrendament fins a l'acabament del seu període de durada legal mínima, sempre que l'arrendament hagi estat conclòs de bona fe per la part arrendatària amb persona que apareix en el Registre de la Propietat com a propietària o titular d'un dret real que inclogui la facultat d'arrendar o amb persona que ho sembli en virtut de circumstàncies o esdeveniments imputables a la propietària vertadera. Altrament, la nova persona titular del dret té la facultat de posar fi a l'arrendament.

Article 623-53. Preferència adquisitiva de la part arrendatària

1. La part arrendatària té un dret de tanteig i retracte de l'habitatge en les vendes i alienacions forçoses que es produeixin durant la vigència del contracte d'arrendament. A aquest efecte, la part transmissent ha de declarar si l'habitatge es troba o no arrendat.

2. Sens perjudici dels drets d'adquisició preferent establerts a favor de les administracions en la normativa sectorial en matèria d'habitatge, no procedeix el dret de tanteig i retracte en els casos següents:

a) Si l'habitatge arrendat es transmet conjuntament amb la resta d'habitatges i locals pertanyents a la part arrendadora que estiguin situats en el mateix immoble.

b) Si havent-hi en un immoble diversos habitatges i locals, les persones que en són propietàries els transmeten conjuntament a la mateixa adquirent.

c) Si la transmissió es fa al cònjuge, a la parella estable o a una persona amb una relació de parentiu fins al segon grau de consanguinitat o per adopció amb la part arrendadora.

d) Si l'adquisició és conseqüència de l'exercici o de l'eficàcia d'un dret preexistent inscrit en el Registre de la Propietat abans de la conclusió del contracte d'arrendament.

dament, llevat que es tracti d'una adquisició derivada d'un procediment d'alienació forçosa que no comporti la seva extinció.

e) Si es transmet una quota sobre la titularitat de l'habitatge.

3. Tampoc procedeix el dret de tanteig i retracte si la part arrendadora acredita que, en els sis mesos anteriors a la venda de l'habitatge arrendat a una tercera persona, va oferir, per unes condicions iguals o menys oneroses a les de la venda, l'adquisició de l'habitatge a la part arrendatària, i aquesta no va acceptar l'oferta. El règim de l'oferta i la seva acceptació es regeix pel que disposen els apartats primer i segon de l'article 623-53.

4. El dret de tanteig i retracte no és renunciabla anticipadament, llevat que la renúncia es faci en document amb firmes legitimades notarialment, un cop passats tres mesos de la data de conclusió del contracte d'arrendament. La renúncia té un període màxim d'eficàcia d'un any, transcorregut el qual pot ser reiterada.

5. El règim legal per a exercir el dret de tanteig i retracte no es pot modificar en perjudici de la part arrendatària.

Article 623-54. Dret de tanteig

1. La part arrendatària pot exercir el dret de tanteig respecte de l'habitatge arrendat en un termini de dos mesos a comptar des de l'endemà del dia en què la part arrendadora, mitjançant notificació notarial personal feta en els termes i amb els efectes que estableix la legislació notarial, li comuniqui la seva voluntat de transmetre l'habitatge o l'acord de la transmissió amb una tercera persona, el preu i la resta de condicions essencials de la transmissió, i el requereixi per a què li manifesti si exerceix o no el dret de tanteig dins del termini esmentat, amb l'avertiment que, si res no declara, s'extingeix el seu dret.

2. Per a l'exercici del dret de tanteig la part arrendatària ha de manifestar que accepta la conclusió del contracte en els termes establerts en la notificació. En la mateixa notificació, la part arrendatària ha de convocar a la part arrendadora dins dels quinze dies següents per a formalitzar la transmissió, indicant dia, hora i notaria. En el cas que arribada la data indicada la part arrendatària no satisfés el preu establert, la part arrendadora pot optar entre exigir a la part arrendatària el compliment del contracte o tenir-la per desistida i transmetre l'habitatge al tercer en les condicions previstes.

3. En cas d'alienació de l'habitatge arrendat en subhasta judicial o extrajudicial, el termini per a l'exercici del dret de tanteig es compta des de l'endemà del dia en què es notifiqui a la part arrendatària l'aprovació del remat i les condicions de l'adjudicació, la qual se suspèn fins al transcurs del termini de dos mesos per a l'exercici del dret de tanteig o fins que hi renunciï la part arrendatària.

4. Els efectes de la notificació caduquen si, transcorreguts sis mesos des de què es va fer, no s'ha dut a terme la transmissió.

Article 623-55. Formalització de la transmissió de l'habitatge arrendat a una tercera persona

1. Si la transmissió de l'habitatge arrendat es formalitza en escriptura pública, el venedor ha d'acreditar, mitjançant l'aportació de la documentació corresponent que el notari ha d'incorporar a l'escriptura:

a) Que no procedeix el dret de tanteig i retracte perquè la part arrendatària no va acceptar l'oferta d'adquisició de l'habitatge, d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 623-52; o,

b) Que la part arrendatària ha renunciat a la seva preferència en els termes establerts per l'apartat 4 de l'article 623-52; o,

c) Que ha dut a terme la notificació a la que es refereix l'apartat 1 de l'article 623-54 i que la part arrendatària ha renunciat al dret de tanteig o bé que ha transcorregut el termini sense que la part arrendatària l'hagi exercit.

2. Si la part transmissent no acredita el que estableix l'apartat 1, i també en el cas què el notari o notària constati que les condicions de la venda són diferents de les notificades, només es pot autoritzar l'escriptura quan la part adquirent, prèviament advertida de les conseqüències, ho accepti i es faci constar en l'escriptura. En aquest cas, el notari o notària, als efectes del possible exercici del dret de retracte, ha de notificar a la part arrendatària la transmissió realitzada en la forma establerta per l'article 623-56.3.

Article 623-56. Dret de retracte

1. Una vegada produïda la transmissió a una tercera persona, la part arrendatària pot exercir el dret de retracte respecte a l'habitatge arrendat en els següents casos:

a) Si no se li ha notificat l'acord de la transmissió en la forma regulada per l'article 623-53.1.

b) Quan la transmissió s'ha produït abans del termini regulat per l'article 623-53.1.

c) Quan les condicions de la transmissió són menys oneroses que les notificades.

2. Per a exercir el dret de retracte la part arrendatària, dins del termini que estableix l'apartat 3, ha de pagar o consignar notarialment o judicial a disposició de la part adquirent el preu de l'alienació o dipositar aval bancari de caràcter solidari per l'esmentat preu i ha de requerir-la per tal que, sense dilació indeguda, formalitzi la transmissió.

3. El dret de retracte caduca en el termini de dos mesos a comptar a partir de l'endemà del dia en què, mitjançant notificació notarial personal feta en els termes i amb els efectes que estableix la legislació notarial, es lliura a la part arrendatària còpia de l'escriptura en què es va formalitzar la transmissió, i se la requereix per tal que manifesti si exerceix o no el dret de retracte, si és el cas, amb l'avertiment que s'extingeix el seu dret si res manifesta dins del termini esmentat.

4. En cas d'alienació de l'habitatge arrendat en subhasta judicial o extrajudicial, el termini per a l'exercici del dret de retracte es compta des de l'endemà del dia en què es notifiqui a la part arrendatària l'adjudicació de l'habitatge, o en què aquesta tingui tota la informació necessària per exercitar el dret de retracte.

Article 623-57. Extinció

1. El contracte d'arrendament s'extingeix per les causes establertes a l'article 623-35.

2. L'extinció del contracte d'arrendament per expropiació o per pèrdua total de l'habitatge arrendat, inclosa la declaració ferma de ruïna, s'entén sens perjudici dels drets de real·lotjament o de retorn en els casos i amb els efectes establerts per la normativa sectorial en matèria d'urbanisme.

Obligacions de les parts

Article 623-58. Conformitat de l'habitatge al contracte

1. L'habitatge és conforme al contracte si compleix els requisits establerts a l'article 623-17. En particular, ha de tenir condicions d'habitabilitat, ser idoni per a l'ús residencial i disposar dels serveis, instal·lacions i, si escau, mobiliari acordats.

2. Si en el contracte no s'ha establert el contrari, s'entén que l'arrendament inclou l'ús dels annexos de l'habitatge i d'altres dependències, espais o serveis accessoris de l'immoble d'ús comunitari o d'ús vinculat a l'habitatge arrendat.

Article 623-59. Obligació de manteniment de l'habitatge i reparacions

1. La part arrendadora està obligada a mantenir l'habitatge en estat conforme al contracte durant tot l'arrendament i ha de fer a costa seva les obres i reparacions necessàries de caràcter ordinari o extraordinari en els termes previstos a l'article 623-18, llevat de les que, d'acord amb l'article 623-64, són a càrrec de la part arrendatària.

2. En el cas que la comunitat hagi de dur a terme obres o reparacions dels elements comuns de l'immoble que afecten directament l'habitatge arrendat, la part arrendatària té acció directa enfront de la comunitat per a exigir-ne la realització i reclamar-li indemnització per danys i perjudicis si no es fan en un termini raonable o, si són urgents, a la major brevetat possible. S'aplica a aquestes reparacions el que disposa l'article 623-31.

Article 623-60. Habitabilitat

1. Si la necessitat de fer obres de conservació o rehabilitació o l'existència de pertorbacions basades en drets de tercers afecten l'ús de l'habitatge fins al punt que esdevé inhabitable i cal desallotjar-lo, la part arrendatària té dret a:

- a) Alliberar-se temporalment del pagament del preu d'acord amb l'article 623-31.
- b) Desistir del contracte d'acord amb l'article 623-18.6 o, si escau, resoldre'l d'acord amb l'article 623-32.2 amb indemnització de danys i perjudicis.

2. En cas de resolució del contracte per la part arrendatària, la indemnització per danys i perjudicis inclou l'import d'una mensualitat de renda per cada any que quedés per transcórrer de la durada legal mínima de l'arrendament i la part proporcional d'una mensualitat pels períodes inferiors a un any.

3. La part arrendatària que queda impedida de continuar en l'ús de l'habitatge en els supòsits regulats en aquest precepte i no opta per posar fi al contracte manté el dret de retorn a l'habitatge tan bon punt s'hagin remogut les pertorbacions o acabat les obres.

Article 623-61. Millores fetes per l'arrendador

1. La part arrendadora pot fer millores en l'habitatge durant la vigència de l'arrendament amb el consentiment de la part arrendatària.

2. La part arrendadora pot fer també millores, encara que manqui el consentiment de l'arrendatària, en cas que no es puguin ajornar raonablement fins a la conclusió de l'arrendament. S'entén que no es pot exigir l'ajornament de les obres de millora següents:

- a) Les imposades per la llei o per una resolució judicial o administrativa.
- b) Les acordades per la comunitat de propietaris que afectin l'habitatge arrendat.
- c) Les que comportin un augment de l'eficiència energètica o hídrica de l'habitatge.
- d) Les que hom pretén realitzar en compliment del deure de manteniment de l'habitatge i de fer reparacions, si el cost d'aquestes i les alternatives existents justifiquen econòmicament i tècnicament que es faci la millora.

3. En els supòsits de l'apartat 2, la part arrendadora ha de notificar per escrit a l'arrendatària la data aproximada en què començaran les obres, la durada i, si la millora li dona dret a incrementar la renda o la quantitat que ha de pagar l'arrendatari en concepte de despeses, el cost previst de la millora. La notificació s'ha de fer almenys amb tres mesos d'antelació a l'inici de les obres, llevat que, en els supòsits de les lletres a) i b), la resolució que les ordeni o l'acord de la comunitat en disposin l'inici en un termini més breu. Dins del mes següent a la notificació, la part arrendatària pot manifestar la seva voluntat de desistir del contracte, llevat que l'abast de les obres no afecti substancialment l'habitabilitat. El desistiment, en aquest cas, produeix efectes des de la data fixada per la part arrendatària i no dona a l'arrendadora dret a indemnització.

4. Si la realització de les millores disminueix l'ús convingut o esperable de l'habitatge, la part arrendatària té dret a una reducció de l'import de la renda en proporció a la pèrdua d'utilitat.

5. La facultat de fer millores no inclou la de fer obres que modifiquin la configuració de l'habitatge o els seus annexos, llevat de consentiment exprés de la part arrendatària.

Article 623-62. Fixació i actualització del preu

1. El preu és convingut lliurement per les parts, llevat que el contracte quedi subjecte a un règim legal de contenció de rendes. Les parts poden pactar que l'obligació de pagament de renda sigui substituïda, en tot o en part i pel període que s'estableixi, per altres contraprestacions.

2. Les parts poden pactar l'actualització de la renda per mitjà de clàusules d'estabilització en la data en què es compleixi cada any de vigència del contracte. A manca de pacte exprés, s'entén que la renda no ha de ser actualitzada.

3. El pacte d'actualització de renda s'ha de subjectar a l'índex de referència per a l'actualització anual dels contractes d'arrendament d'habitatge. L'increment de la renda no pot superar la variació anual d'aquest índex, prenent com a mes de referència per a l'actualització el que correspongui al darrer índex que estigues publicat en la data d'actualització del contracte.

4. La part interessada a fer valer l'actualització ha de notificar per escrit a l'altra l'import resultant de la mateixa, amb indicació de la forma de càlcul i acreditació suficient de l'índex utilitzat o remissió al seu lloc de publicació.

5. La renda actualitzada és exigible a partir del mes següent a la notificació.

6. El règim d'actualització de la renda pactat d'acord amb aquest article s'aplica també en cas de pròrroga voluntària del contracte. Si la renda fixada arran de l'establiment d'una pròrroga és superior a la que resultaria de l'actualització en aplicació d'aquestes regles, la part arrendatària té dret al reemborsament de les quantitats pagades en excés amb meritació de l'interès legal des de la data de pagament.

Article 623-63. Increment de renda per obres de millora

1. La part arrendadora pot incrementar la renda per raó d'obres de millora si les ha fet amb consentiment de l'arrendatària i en els termes que ambdues parts hagin convingut.

2. La part arrendadora pot també incrementar la renda per raó d'obres de millora en els supòsits regulats a l'article 623-61.2, si s'han executat un cop transcorregut el període de durada mínima del contracte. En queden excloses les millores a què es refereixen les lletres a) i b) de l'article i apartat esmentats, sens perjudici que la part arrendatària pugui haver d'assumir enfront de l'arrendadora part del cost de les acordades per la comunitat en virtut del pacte sobre despeses a què es refereix l'article 623-64. La facultat d'increment de la renda es pot limitar o excloure per pacte, però no agreujar en perjudici de la part arrendatària.

3. La quantia de l'increment a què fa referència l'apartat 2, en termes anuals, resulta d'aplicar a l'import invertit en la millora el tipus d'interès legal del diner en el moment d'acabament de les obres, augmentat en tres punts, sense que pugui excedir del 20% de la renda vigent en aquell moment. Per al càlcul de l'import invertit, hom ha de descomptar, si escau, el de les subvencions públiques obtingudes per a la realització de les obres i la part del cost d'aquestes que la part arrendadora hagués hagut d'esmerçar igualment per complir el deure de manteniment de l'habitatge.

4. Si les obres de millora es fan a diversos elements privatis en règim de propietat horitzontal, per a calcular la quantia de l'increment cal repartir l'import invertit entre tots els elements privatis que tenen el deure de contribuir a la seva realització d'acord amb la seva quota de participació, llevat que la llei, els estatuts de la comunitat o els acords de la junta estableixin altrament. En cas de no haver-hi règim de propietat horitzontal, l'import s'ha de repartir a proporció de la superfície dels habitatges, locals o altres espais físics afectats.

5. La part arrendadora, un cop acabades les obres, ha de notificar per escrit a l'arrendatària la quantia de l'increment, amb el detall dels càlculs per a la seva determinació i aportació de còpies dels documents que acreditin el cost de les obres. L'increment es merita a partir del mes següent a la notificació.

Article 623-64. Despeses a càrrec de la part arrendatària

1. Són a càrrec de la part arrendatària les despeses a què es refereix l'article 623-25.1. La part arrendatària ha d'assumir les despeses de conservació i de petites reparacions sempre que el seu cost anual no superi en conjunt el deu per cent de la renda anual vigent, llevat de pacte que estableixi un percentatge inferior o que n'exoneri la part arrendatària del pagament.

2. Les parts poden pactar que el pagament de les despeses ordinàries de manteniment de l'immoble i per raó de serveis i subministraments comuns que hagin de ser satisfetes pel titular de l'habitatge arrendat siguin a càrrec de la part arrendatària. Els pactes sobre despeses s'han de formalitzar per escrit i han d'incloure per a la seva validesa l'import anual de les despeses assumides a la data de conclusió del pacte.

3. Si l'immoble es troba en règim de propietat horitzontal, l'import de les despeses a què es refereix l'apartat 2 es determina en funció de les regles aplicables per a fixar la contribució al pagament de les despeses comunes en la comunitat. En cas de no haver-hi règim de propietat horitzontal, s'han de repartir a proporció de la superfície dels habitatges, locals o altres espais físics afectats.

4. La quantitat que la part arrendatària ha de pagar en concepte de les despeses a què es refereix l'apartat 2 és revisable en la data en què es compleixi cada any de vigència del contracte. La part arrendadora ha de notificar per escrit a l'arrendatària l'import resultant de la revisió, amb indicació de la forma de càlcul i acreditació suficient de les despeses satisfetes, incloent, si escau, certificació de l'acord d'aprovació del darrer pressupost de la comunitat de propietaris. Tanmateix, durant el període de durada legal mínima de l'arrendament, la quantitat anual a pagar en concepte de despeses no es pot incrementar, respecte de la indicada en el contracte o de la pagada en l'any anterior, en un percentatge superior al doble del percentatge en què s'incrementi la renda, si és el cas.

Article 623-65. Pacte de substitució de renda per realització d'obres

1. Les parts poden pactar que el pagament de renda sigui substituït, en tot o en part, per l'obligació de fer obres de reparació, manteniment o millora de l'habitatge.

2. El pacte de substitució de renda per realització d'obres s'ha de formalitzar per escrit i ha d'incloure:

a) Una descripció detallada de les obres que s'obliga a realitzar la part arrendatària, amb indicació de si aquesta ha d'aportar els mitjans i materials necessaris per a la seva execució i del cost total previst.

b) El termini de realització de les obres i el termini durant el qual la part arrendatària queda exempta de pagar renda.

c) La quantia de la renda, la seva forma de pagament i les regles per a la seva revisió, si el termini previst d'exempció de renda no abasta la durada legal mínima de l'arrendament o si l'obligació de fer les obres determina només una exempció parcial de la renda.

d) Les conseqüències de l'incompliment o compliment defectuós de l'obligació de realitzar les obres i els efectes d'una eventual extinció del contracte abans del seu acabament.

3. La part arrendatària pot dur a terme les obres per si mateixa o recórrer a personal auxiliar i també subcontractar-ne l'execució, si en el contracte no s'ha disposat el contrari.

4. La part arrendadora té dret a verificar i inspeccionar periòdicament les obres per si mateixa o per mitjà del personal tècnic que designi, amb avís previ a la part arrendatària, i donar instruccions adreçades a concretar-ne l'execució.

5. Si en el transcurs de l'execució de les obres la part arrendadora adverteix defectes materials greus no esmenables o retards substancials que facin evident que les obres no es podran completar conforme a allò pactat, pot resoldre el contracte.

6. La part arrendadora ha de rebre l'obra acabada d'acord amb el que s'hagi pactat. A manca de pacte, ambdues parts poden exigir-ne la recepció tan bon punt l'obra estigui finalitzada, encara que l'arrendament no s'hagi extingit. En l'acte de recepció, la part arrendadora, per si mateixa o per mitjà del personal tècnic que hagi designat per a la supervisió de l'execució de les obres, pot fer reserves respecte dels defectes que siguin aparents per a la seva correcció.

7. En tot allò no previst pel contracte o per aquesta llei, cal aplicar respecte de l'obligació de realitzar les obres les disposicions del contracte d'arrendament d'obres.

Article 623-66. Caució

1. La part arrendatària té l'obligació de prestar caució dinerària, en garantia del compliment de les seves obligacions, en import equivalent a una mensualitat de renda.

2. La caució ha de prestar-se en el moment de la conclusió del contracte i la part arrendadora està obligada a dipositar-la a l'òrgan administratiu establert per la llei en el termini de dos mesos.

3. La part arrendatària que, personalment o amb la seva unitat familiar, es troba en situació legal de risc d'exclusió residencial pot fraccionar la prestació de la caució, durant el primer any de l'arrendament, en dotze terminis mensuals de quantia equivalent. En aquest cas, la part arrendadora ha de dipositar les quantitats rebudes transcorreguts els primers sis mesos i en acabar l'any.

4. Transcorregut el període de durada legal mínima de l'arrendament, les parts es poden exigir, cada vegada que l'arrendament sigui prorrogat, que la caució sigui actualitzada fins a igualar l'import d'una mensualitat de renda en el moment en què es reclama l'actualització.

5. El saldo de la caució ha de ser restituit a la part arrendatària, un cop s'hagi extingit el contracte d'arrendament, dins del mes següent al lliurament de les claus. Transcorregut aquest termini, el deute merita l'interès legal incrementat en tres punts.

Article 623-67. Garanties addicionals

1. Les parts contractants poden pactar garanties addicionals del compliment de les obligacions respectives per mitjà de fiança personal, aval, assegurança de cobrament de rendes o multirisc, o altres modalitats de garantia personal o real.

2. Si en el contracte s'ha pactat una durada no superior a la legal mínima, la part arrendadora no pot exigir a l'arrendatària en concepte de garantia addicional l'abonament anticipat de més de dues mensualitats de renda o avals bancaris per més d'aquest valor. Si el contracte compleix els requisits per a accedir al règim de cobertura de cobrament de les rendes establert per la normativa sectorial sobre plans d'habitatge, la part arrendadora només pot exigir com a garantia addicional l'abonament en concepte de caució d'una segona mensualitat de renda, amb aplicació del que estableix l'article 623-66.

Article 623-68. Obres de la part arrendatària

1. La part arrendatària no pot fer obres que modifiquin la configuració de l'habitatge o els seus annexos, ni hi pot introduir millores que no sigui possible retirar sense cap deteriorament del bé, llevat del cas en què el contracte ho permeti o la part arrendadora hi consenti per escrit.

2. Si les obres o millores eren permeses pel contracte o han estat consentides per la part arrendadora, quan s'extingeix l'arrendament la part arrendatària pot reclamar l'abonament de l'augment de valor subsistent o, en el cas de les millores, retirar-les si és possible fer-ho sense deteriorament de l'habitatge, llevat, en ambdós casos, que s'hagués acordat altrament. Si les obres o millores es van fer sense permís o en termes diferents als consentits, la part arrendatària no n'és compensada i l'arrendadora, si no vol conservar-les, pot exigir la reposició de l'habitatge a l'estat anterior sempre

que sigui econòmicament raonable o, altrament, reclamar indemnització pels danys causats.

3. Per excepció al que estableix l'apartat 1, la part arrendatària pot realitzar, a costa seva i prèvia notificació per escrit a l'arrendadora, les obres següents:

a) Les adreçades a facilitar l'accés a serveis de telecomunicacions o a millorar l'eficiència energètica o hídrica de l'habitatge.

b) Les d'adequació de l'habitatge a situacions de discapacitat o a les necessitats pròpies de l'edat que afectin la part arrendatària, el seu cònjuge o parella o els familiars que hi visquin.

4. En els supòsits de l'apartat 3, quan s'extingeix l'arrendament, la part arrendadora pot demanar que es reposi l'habitatge al seu estat anterior, sempre que sigui econòmicament raonable. Altrament, si les obres han comportat una millora, aquesta queda en benefici de la part arrendadora, llevat que l'arrendatària opti per retirar-la si és possible fer-ho sense deteriorament de l'habitatge. En el cas de les millores a què es refereix la lletra a) la part arrendatària que no les retira té dret al reemborsament de l'import de la despesa fins al límit de valor subsistent de la millora.

Article 623-69. Restitució de l'habitatge

En finalitzar l'arrendament, la part arrendatària ha de restituir l'habitatge d'acord amb el previst en l'article 623-27, sense dret a retenir-lo per raó de despeses que li hagin de ser reemborsades.

Remeis

Article 623-70. Remeis

Són aplicables al contracte d'arrendament d'habitatge per a residència habitual permanent els articles 623-29 a 623-34 en matèria de remeis.

Article 623-71. Reducció del preu

1. A banda dels supòsits regulats en els articles 623-31 i 623-35.3, la part arrendatària té dret a la reducció del preu si la superfície habitable de l'immoble és inferior en una desena part a la que consta en el contracte, llevat que la part arrendadora no hagi de respondre d'aquesta manca de conformitat en aplicació de les regles de l'article 621-26.

2. Si la part arrendatària està obligada a pagar despeses generals o per serveis, la reducció n'abasta també l'import.

Article 623-72. Causes de resolució

Són causes de resolució del contracte per la part arrendadora, a banda de les regulades en l'article 623-32.3:

a) L'incompliment per la part arrendatària de la destinació de l'habitatge a residència permanent habitual d'ella mateixa o dels membres de la seva família amb dret a subrogar-se en el contracte.

b) La manca de pagament de la caució o, si escau, de la seva actualització.

c) La realització a l'habitatge d'activitats il·lícites, prohibides per la normativa urbanística o d'habitatge, insalubres, que posin en perill la seguretat de l'immoble, greument contràries a la convivència normal en la comunitat o que infringeixin prohibicions d'ús establertes en el contracte.

Article 623-73. Incompliment no essencial i retard en el compliment

1. L'incompliment no essencial pot donar lloc a la resolució del contracte d'acord amb l'establert en l'article 623-32.4 i 5.

2. En els supòsits de la lletra a) de l'article 623-32.3 i de la lletra b) de l'article 623-72, la part arrendadora no pot resoldre el contracte sense haver requerit l'arrendatària, mitjançant notificació fefaent en l'habitatge arrendat, que efectui el pagament en un termini almenys de trenta dies, amb indicació de la quantitat deguda.

Subsecció tercera. Arrendament d'habitatge per a altres usos

Article 623-74. Conclusió del contracte

1. El contracte s'ha de formalitzar per escrit, amb el contingut mínim establert a l'article 623-39, llevat de la inclusió del preu de referència. S'hi ha de fer constar també el lloc de residència habitual permanent de la part arrendatària i la finalitat recreativa, vacacional, de lleure o d'índole semblant a què es destina l'habitatge. Aquesta finalitat s'ha d'acreditar documentalment

2. Les retribucions per serveis d'intermediació a què es refereix l'article 623-40 són a càrrec de la part que ha contractat la seva prestació, llevat que les parts contractants pactin una altra cosa.

Article 623-75. Durada

1. L'arrendament té la durada que fixen les parts, sens perjudici de les limitacions que estableixi la normativa sectorial en matèria d'habitatges d'ús turístic. Si les parts no l'han fixat, s'entén que és d'un any.

2. Si al venciment del contracte cap de les parts ha notificat a l'altra la voluntat de no renovar-lo amb una antelació mínima de dos mesos, el contracte es prorroga per terminis anuals. En aquest cas, qualsevol de les parts pot manifestar la voluntat de no continuar l'arrendament si ho notifica a l'altra amb un preavís de dos mesos al venciment de cada pròrroga. Si la durada pactada és inferior a l'any, el contracte es prorroga per mesos i es pot manifestar la voluntat de no continuar-lo amb un preavís d'un mes.

3. La part arrendatària pot desistir de l'arrendament d'acord amb el que disposa l'article 623-45. En el contracte es pot pactar que la part arrendatària hagi d'indemnitzar l'arrendadora amb la quantia que lliurement s'estableixi, fins a un màxim de dues mensualitats de la renda per cada any que resti per arribar al venciment del termini pactat o de la pròrroga en curs o la part proporcional pels períodes inferiors a un any.

Article 623-76. Modificacions subjectives

1. La cessió de l'arrendament per la part arrendatària, el sotsarrendament de l'habitatge i la subrogació de terceres persones en la posició contractual de la part arrendatària s'admeten només en els termes que hagi previst el contracte o, altrament, amb el consentiment exprés de la part arrendadora.

2. En cas de nul·litat matrimonial, separació legal, divorci o extinció de la parella estable, si l'ús de l'habitatge és atribuït al cònjuge o parella de la part arrendatària per conveni regulador o resolució judicial per a satisfer la seva necessitat ordinària d'habitatge, la part a qui es concedeix el dret pot continuar ocupant l'habitatge arrendat fins a l'extinció del seu dret d'ús per les causes legals o pactades o, si és una data anterior, fins a l'extinció del contracte d'arrendament, amb aplicació del que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 623-50. En aquest cas, el contracte manté la seva qualificació d'arrendament per a altres usos, llevat que la part arrendadora consenti a convertir-lo en arrendament d'habitatge per a residència habitual permanent.

Article 623-77. Transmissió del dret sobre l'habitatge i extinció, resolució o ineficàcia del dret de la part arrendadora

1. Si la part arrendadora transmet, voluntàriament o forçosa, el seu dret sobre l'habitatge durant la vigència de l'arrendament, la persona que adquireix se subroga en la posició de la que transmet i assumeix íntegrament els drets i les obligacions derivats del contracte, llevat que s'hagués pactat que l'alienació de l'habitatge extingiria l'arrendament o que l'adquisició sigui a títol oneros i de bona fe. En aquest darrer cas, la nova persona titular del dret té la facultat de posar fi a l'arrendament i, si l'exerceix, la part transmissent ha d'indemnitzar l'arrendatària amb una quantitat equivalent a una mensualitat de renda per cada any que quedés de contracte o part proporcional en els períodes inferiors a un any.

2. Si durant la vigència de l'arrendament el dret de la part arrendadora sobre el bé arrendat s'extingeix pel seu caràcter temporal o queda resolt per l'exercici o l'efectivitat d'un dret preexistent o per alguna altra causa de resolució, la nova persona titular del dret té la facultat de posar fi a l'arrendament sempre que en el moment de la conclusió del contracte d'arrendament la part arrendatària conegués o pogués raonablement conèixer el caràcter temporal del dret de la part arrendadora o l'existència del dret preexistent o la causa de resolució del dret. Altrament, la part arrendatària té dret a continuar en l'arrendament durant el termini d'un any a comptar de l'extinció o resolució o, si fos inferior, pel temps restant de durada del contracte.

3. Si durant la vigència de l'arrendament el títol de la part arrendadora és declarat ineficax, la part arrendatària té dret a continuar en l'arrendament pel termini d'un any a comptar de la declaració d'ineficàcia del títol de la part arrendadora o, si fos inferior, pel temps restant de durada del contracte, sempre que l'arrendament hagi estat conclòs de bona fe per la part arrendatària amb persona que apareix en el Registre de la Propietat com a propietària o titular d'un dret real que inclogui la facultat d'arrendar o amb persona que ho sembli en virtut de circumstàncies o esdeveniments imputables a la propietària vertadera. Altrament, la nova persona titular del dret té la facultat de posar fi a l'arrendament.

Article 623-78. Preferència adquisitiva de la part arrendatària

En cas de transmissió de l'habitatge arrendat, la part arrendatària té dret d'adquisició preferent si s'ha pactat en el contracte. Si no s'ha establert altrament, el dret s'ha d'exercir en els termes previstos pels articles 623-53 a 623-56.

Article 623-79. Obligacions i facultats de la part arrendadora

1. La part arrendadora té les obligacions que estableixen els articles 623-15 a 623-20, les quals han de ser complertes d'acord amb el que disposen els articles 623-58 i 623-59, tenint en compte, quant a la conformitat, el tipus d'ús a què està destinat l'habitatge.

2. La part arrendadora té la facultat de fer millores en l'habitatge d'acord amb el que disposa l'article 623-60.

Article 623-80. Obligacions i facultats de la part arrendatària

1. La part arrendatària ha de destinar l'habitatge a l'ús convingut i complir les obligacions que estableixen els articles 623-21 a 623-26, 623-28, 623-68 i 623-69.

2. El preu és convingut lliurement per les parts, amb la possibilitat de pactar la seva substitució per realització d'obres d'acord amb el previst en l'article 623-65. Les parts poden pactar també, en els termes que lliurement estableixin, l'actualització i revisió de la renda i el seu increment per obres de millora, així com l'assumpció del pagament de despeses per la part arrendatària.

Article 623-81. Caució i altres garanties

1. La part arrendatària té l'obligació de prestar caució dinerària en import equivalent a dues mensualitats de renda si el contracte té una durada d'un any o superior. Si aquesta és inferior a un any, l'import de la fiança ha de ser proporcional a la durada pactada.

2. Si el contracte és prorrogat, les parts es poden exigir que la caució sigui actualitzada fins a igualar l'import de dues mensualitats de renda si la pròrroga es fa per un any o més o la part proporcional si es fa per una durada inferior.

3. La part arrendadora té l'obligació de dipositar la caució i de restituir-ne el saldo un cop extingit el contracte d'arrendament, d'acord amb l'establert en l'article 623-66.

4. Les parts poden pactar garanties addicionals de qualsevol tipus i en la quantia que lliurement estableixin.

Article 623-82. Remeis

Ambdues parts, en cas d'incompliment de les obligacions de l'altra part, poden fer valer els remeis previstos en l'arrendament d'habitatge per a residència habitual permanent.

Subsecció quarta. Arrendament d'habitacions

Article 623-83. Concepte i modalitats

1. L'arrendament d'habitació és el contracte pel qual la part arrendadora, mantenint per al seu ús propi una part de l'habitatge, s'obliga a atribuir a l'arrendatària l'ús exclusiu d'una habitació i el dret a utilitzar altres estances o espais de l'habitatge d'ús comú, com ara la cuina, les cambres higièniques o els espais de pas, a canvi d'un preu.

2. L'arrendament d'habitació només pot recaure sobre una part de l'habitatge. No es pot arrendar separatament per habitacions la totalitat de l'habitatge.

3. L'arrendament d'habitació pot ser per a residència habitual permanent de la part arrendatària o per a ús temporal. Si en el contracte no es fa constar expressament el contrari, l'arrendament s'entén fet per a residència habitual permanent de la part arrendatària.

Article 623-84. Nombre d'habitacions i d'ocupants

1. La part arrendadora pot arrendar una o diverses habitacions existents en l'habitatge.

2. L'arrendament d'habitacions ha de respectar els estàndards de superfície per persona i l'límit màxim d'ocupació de l'habitatge fixats per la normativa sectorial en matèria d'habitatge i especificats en la cèdula d'habitabilitat.

Article 623-85. Contingut i forma del contracte

1. El contracte s'ha de formalitzar per escrit i, a més del contingut establert en l'article 623-39.1 en allò que s'escaigui, s'hi ha de fer constar:

a) La descripció de l'habitació, amb la superfície útil expressada en metres quadrats, i la de les estances i espais d'ús comú que poden ser utilitzats per l'arrendatari.

b) La indicació de si l'arrendament inclou l'ús d'altres dependències, espais o serveis accessoris de l'immoble, i també si inclou mobiliari i equipament.

c) En la referència al preu, de manera desglossada, la part que eventualment assumeixi la part arrendatària en les despeses de serveis i subministraments comuns de l'habitatge i, si escau, de l'immoble, i la manera de calcular-la.

d) El nombre màxim de persones que poden ocupar l'habitació, respectant el que estableix la normativa sectorial en matèria d'habitatge.

e) Les regles de convivència que eventualment tinguin l'habitatge per a l'ús adequat de les estances i espais d'ús comú.

2. S'aplica a l'arrendament d'habitació el que disposen els apartats 2 a 5 de l'article 623-39 i l'apartat 1 de l'article 623-40. Si l'habitació és arrendada per a constituir residència habitual permanent, s'aplica també el disposat en l'apartat 2 d'aquest darrer article.

Article 623-86. Durada

1. L'arrendament té la durada que fixen les parts, sens perjudici de les limitacions que estableixi la normativa sectorial en matèria d'allotjaments turístics. Si les parts no l'han fixada, s'entén que és d'un any.

2. Si l'arrendament és per a residència habitual permanent i la durada pactada del contracte és inferior a tres anys, arribat el venciment del contracte aquest s'ha de prorrogar necessàriament per terminis anuals fins a arribar a una durada mínima de tres anys. Tanmateix, la part arrendatària pot notificar a l'arrendadora, amb una antelació mínima d'un mes, la seva voluntat de no continuar l'arrendament a la data del venciment del termini pactat o de qualsevol de les pròrrogues.

3. Si, transcorregudes les pròrroques regulades a l'apartat 2, la part arrendadora no ha notificat a l'arrendatària, amb una antelació mínima de dos mesos, la seva voluntat d'extingir el contracte, i aquesta part manté la possessió de l'habitació i compleix les seves obligacions, l'arrendament es prorroga successivament per terminis semestrals. En aquest cas, qualsevol de les parts pot manifestar la voluntat de no continuar l'arrendament si ho notifica a l'altra part, amb una antelació mínima de dos mesos en cas de la part arrendadora i d'un mes en cas de l'arrendatària al venciment de cada pròrroga.

4. Si l'arrendament és per a ús temporal, arribat el venciment del termini pactat del contracte, s'aplica el que disposa l'apartat 3.

5. La part arrendatària pot desistir del contracte, mitjançant preavís d'un mes, sense necessitat d'allegar-ne els motius. Les parts poden pactar en el contracte que, en cas de desistiment, l'arrendatària hagi d'indemnitzar l'arrendadora amb una quantitat equivalent a una mensualitat de la renda per cada any que resti per arribar al venciment del termini pactat o de la pròrroga en curs, o la part proporcional pels períodes inferiors a un any, fins a un màxim de tres mensualitats.

Article 623-87. Renda i despeses a càrrec de la part arrendatària

1. El preu és convingut lliurement per les parts. Si en el moment de la conclusió del contracte l'habitatge està ubicat en una àrea subjecta a un règim legal de contenció de rendes i l'arrendament d'habitació és per a residència habitual permanent, la renda no pot ultrapassar l'import que resultaria d'assignar a l'habitació una part de la quantia màxima que hom podria pactar com a renda inicial d'un contracte d'arrendament de l'habitatge, repartida entre els espais susceptibles d'ocupació independent en funció de la seva superfície.

2. La part arrendadora pot incrementar la renda per raó d'obres de millora d'acord amb el que disposa l'article 623-63, sempre que la millora aprofiti a l'habitació o a les estances i espais d'ús comú que poden ser utilitzats per la part arrendatària. Si l'import invertit en la millora no es pot individualitzar en relació amb l'habitació arrendada, cal repartir-lo entre tots els espais susceptibles d'ocupació independent que es beneficiïn de la millora feta, a proporció de la seva superfície.

3. Si s'ha pactat que la part arrendatària ha d'assumir el pagament de despeses per raó de serveis i subministraments comuns de l'habitatge i no s'ha especificat com s'han de repartir, cal fer-ho entre els espais susceptibles d'ocupació independent a proporció de la seva superfície. Si la part arrendatària també ha d'assumir per contracte despeses relatives al manteniment de l'immoble, s'aplica el que disposa l'article 623-64.

Article 623-88. Sotsarrendament

La part arrendatària no pot cedir el contracte ni sotsarrendar l'habitació sense consentiment de l'arrendadora.

Article 623-89. Vicissituds del dret de la part arrendadora i drets d'adquisició preferent

1. En cas transmissió voluntària o forçosa de l'habitatge o d'extinció, resolució o ineficàcia del dret de la part arrendadora durant la vigència de l'arrendament, s'aplica el que disposen els articles 623-51 i 623-52 si l'arrendament d'habitació és per a residència habitual permanent i el que disposa l'article 623-77 si és per a ús temporal.

2. En cas de transmissió onerosa de l'habitatge on es troba l'habitació arrendada, la part arrendatària té dret d'adquisició preferent si així s'ha pactat en el contracte. Si no s'ha establert altrament, el dret s'ha d'exercir d'acord amb el que disposen els articles 623-53 a 623-56. Si hom hagués atorgat drets d'adquisició preferent a diversos arrendataris, la seva prelación ve determinada per l'antiguitat del contractes.

Article 623-90. Garanties

La part arrendatària té l'obligació de prestar caució dinerària, en garantia del compliment de les seves obligacions, d'acord amb el que disposen els articles 623-66 o 623-81, segons l'arrendament d'habitació sigui per a residència habitual permanent o per a altres usos, respectivament. Les parts també poden convenir garanties addicionals en els termes corresponents a la modalitat d'arrendament que es tracti.

Article 623-91. Extinció

1. El contracte d'arrendament d'habitació s'extingeix per les causes generals d'extinció del contracte d'arrendament de béns.

2. A banda de les causes de resolució regulades en els articles 623-32.1 i 623-72, aplicables quan escaigui, és causa de resolució del contracte d'arrendament d'habitació el fet de dur a terme activitats o incórrer en conductes que pertorbin greument la convivència amb la resta d'ocupants de l'habitatge on es troba l'habitació arrendada.

3. Si l'arrendament s'ha fet en modalitat de llar compartida s'extingeix també en els supòsits de resolució, extinció o ineficàcia del dret de la part arrendadora.

4. El contracte de sotsarrendament d'habitació s'extingeix també en cas d'extinció de l'arrendament per qualsevol causa.

Secció tercera. Arrendaments de local

Subsecció primera. Disposicions comunes

Article 623-92. Concepte

Es considera arrendament de local el contracte d'arrendament de finca urbana edificada o d'una part d'aquesta destinada principalment a una activitat comercial, industrial, professional, artesanal, recreativa, assistencial, cultural, docent, esportiva o qualsevol altra d'anàloga.

Article 623-93. Règim jurídic

1. Les normes reguladores dels contractes d'arrendament de local admeten pacte en contra, llevat que estableixin expressament llur imperativitat o que aquesta es dedueixi necessàriament de llur contingut.

2. En tot allò que no s'hagi establert per pacte o que no estigui regulat en aquesta subsecció, els contractes d'arrendament de local es regeixen per les normes aplicables als arrendaments d'habitatge per a usos diferents al de residència habitual permanent i, en el seu defecte, per les disposicions generals sobre l'arrendament de béns, sempre que no siguin contràries a la seva naturalesa específica.

Article 623-94. Contingut i forma del contracte

1. El contracte s'ha de formalitzar per escrit i ha d'indicar com a mínim:

a) La identificació i domicili de les parts contractants i, si escau, la identificació de les persones que les representen.

b) La data de formalització del contracte i la d'inici del període d'arrendament.

c) La descripció i condicions físiques de la finca, amb indicació de la seva adreça, superfície i referència cadastral.

d) La descripció dels serveis individuals, instal·lacions i subministraments de què eventualment disposa la finca.

e) La durada de l'arrendament.

f) El preu de l'arrendament, amb fixació de la quantia de la renda, la seva forma de pagament i, si escau, les regles per a la seva actualització i revisió, i també, de manera desglossada, les despeses ordinàries de manteniment de l'immoble i de serveis i subministraments comuns que eventualment assumeixi la part arrendatària.

g) La quantia de la caució que presta la part arrendatària i, si escau, les regles per a la seva actualització, com també les garanties addicionals que eventualment es pactin.

- h) Els drets i obligacions de les parts, en tot allò no previst per la llei.
- i) La descripció de l'activitat que s'hi hagi de desenvolupar.
- j) Qualsevol altra circumstància que sigui necessària per a desenvolupar i executar adequadament el contracte.
- k) Els mecanismes que les parts eventualment estableixin per a la resolució de conflictes.

2. S'aplica a aquests contractes allò que estableixen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 623-39 i també, si el local és arrendat amb mobiliari i equipament, l'apartat 2 del mateix article.

Article 623-95. Durada

1. L'arrendament té la durada que les parts estableixin en el contracte. Si les parts no l'han fixada, s'entén que és d'un any.

2. Arribat el dia del venciment, si la durada pactada en el contracte és d'un any o un període superior, l'arrendament es prorroga per terminis successius d'un any llevat que qualsevol de les parts notifiqui a l'altra, amb una antelació mínima de dos mesos abans del venciment, la voluntat de no continuar l'arrendament. Els contractes de durada inferior a un any es prorroguen per terminis equivalents a l'inicial si cap de les parts no manifesta a l'altra la voluntat de no continuar l'arrendament abans del seu venciment.

3. Si en el local arrendat es desenvolupa una activitat comercial, industrial o professional per un treballador autònom o per una microempresa d'acord amb la remissió de l'article 111-1.2, b) del Codi de consum de Catalunya i la durada pactada de l'arrendament, sigui per temps continu o amb caràcter estacional, és inferior a quatre anys, la part arrendatària, mentre mantingui aquella condició, té dret a pròrrogues successives d'un any fins a assolir aquesta durada, sempre que ho notifiqui a la part arrendadora amb una antelació mínima de dos mesos i sens perjudici d'allò previst a l'apartat anterior. Aquest dret és irrenunciable en perjudici de la part arrendatària.

4. La part arrendatària pot desistir de l'arrendament abans del seu venciment si així s'ha pactat en el contracte, amb el pagament, si escau, de la indemnització que lliurement s'hagi establert. Si el contracte es troba en període de pròrroga, la part arrendatària pot desistir-ne mitjançant preavís de dos mesos, o de sis mesos si es tracta d'un arrendament estacional, llevat que s'hagi pactat altrament.

Article 623-96. Dret d'adquisició preferent

En cas de transmissió de la finca arrendada, la part arrendatària té dret d'adquisició preferent si així s'ha pactat en el contracte. Si no s'ha establert altrament, el dret s'ha d'exercir d'acord amb el que disposen els articles 623-52 a 623-55.

Article 623-97. Fixació i pagament del preu

1. El preu és convingut lliurement per les parts.
2. Les parts poden pactar que l'obligació de pagament de renda se substitueixi, en tot o en part i pel període que s'estableixi, per la realització per la part arrendatària d'obres de reforma, rehabilitació, adaptació o millora del local arrendat. La realització de les obres no dona dret a exigir una compensació addicional pel seu cost, llevat de pacte en contra.
3. Si la part arrendatària incompleix l'obligació establerta per l'apartat 2, o la part arrendadora adverteix anticipadament que no es podrà complir allò pactat, aquesta pot optar entre exigir la realització de les obres pactades, exigir el pagament de les rendes substituïdes, o resoldre el contracte, a més de reclamar els danys i perjudicis que hagi sofert.

Article 623-98. Actualització i revisió de la renda

1. Les parts poden pactar l'actualització de la renda. Si no han especificat els criteris d'actualització, s'aplica l'índex de garantia de competitivitat.

2. La renda també es pot revisar quan així ho hagin establert les parts per adequar-la a la renda de mercat.

3. Si en el local arrendat es desenvolupa una activitat comercial, industrial o professional per un treballador autònom o per una microempresa i la part arrendatària exerceix el dret a prorrogar el contracte d'acord amb l'article 623-94.3, la part arrendadora té dret a incrementar la renda en un màxim del vint per cent sobre la renda inicial pactada sempre que aquest increment no excedeixi la renda de mercat. Aquesta limitació és irrenunciable en perjudici de la part arrendatària.

Article 623-99. Caució i altres garanties

1. La part arrendatària té l'obligació de prestar caució dinerària en garantia del compliment de les seves obligacions, que la part arrendadora ha de dipositar a l'òrgan administratiu establert per la llei en el termini de dos mesos.

2. Les parts tenen llibertat per a fixar la quantia de la caució, però aquesta no pot ser inferior a dos mesos de renda, llevat que la durada del contracte sigui inferior a un any. En aquest cas, la quantia de la caució és proporcional al termini de durada del contracte, tenint en compte que les dues mensualitats es corresponen a un contracte d'un any de durada.

3. En cas de pròrroga del contracte, les parts es poden exigir que la caució sigui actualitzada fins a igualar l'import de dues mensualitats de la renda vigent al temps de la pròrroga.

4. El saldo de la caució ha de ser restituint a la part arrendatària, un cop s'hagi extingit el contracte d'arrendament, dins del mes següent al lliurament de les claus. Transcorregut aquest termini, el deute merita l'interès legal incrementat en tres punts.

5. Les parts poden pactar garanties addicionals de qualsevol tipus i en la quantia que lliurement estableixin.

Article 623-100. Obres d'adequació del local

1. Llevat de pacte en contra, la part arrendatària, prèvia comunicació per escrit a la part arrendadora amb un mes d'antelació al seu inici, pot fer obres al local arrendat amb la finalitat d'adequar-lo a l'activitat econòmica que s'hi hagi de desenvolupar i que hagi estat descrita en el contracte, sempre que estiguin legalment permeses, no afectin l'estructura, no posin en risc l'estabilitat o la seguretat de l'immoble i aquest es pugui reposar a l'estat original en finalitzar l'arrendament.

2. La part arrendadora pot exigir que la part arrendatària acrediti haver contractat una assegurança de responsabilitat civil per a cobrir l'eventualitat de danys derivats de l'execució de les obres. A manca d'aquesta acreditació, la part arrendadora es pot oposar a la realització de les obres.

Article 623-101. Cessió del contracte i sotsarrendament

1. Llevat de pacte en contra, la part arrendatària pot sotsarrendar el local o cedir el contracte d'arrendament sense consentiment de la part arrendadora, però li ho ha de notificar en el termini màxim d'un mes des que el sotsarrendament o la cessió s'haguessin convingut.

2. Llevat de pacte en contra, la part arrendadora té dret a un increment de la renda del vint per cent en cas de cessió o de sotsarrendament total i d'un percentatge proporcional a la part del local sotsarrendada en cas de sotsarrendament parcial.

3. En el cas que la part arrendatària sigui una persona jurídica, no es considera cessió el canvi de subjecte com a conseqüència de la seva fusió, transformació, escissió o qualsevol altra modificació estructural.

Article 623-102. Indemnització a la part arrendatària de local comercial

1. Llevat de pacte en contra, la part arrendatària té dret a exigir a la part arrendadora una indemnització per la negativa d'aquesta a la renovació de l'arrendament si es compleixen tots els requisits següents:

a) Haver exercit la part arrendatària una activitat comercial oberta al públic en el local arrendat amb una durada mínima de cinc anys.

b) Haver manifestat la part arrendatària, amb un mínim de quatre mesos d'antelació al venciment del contracte, la seva voluntat de renovar-lo per un mínim de cinc anys més i per una renda de mercat.

c) Haver complert la part arrendatària puntualment les seves obligacions durant la vigència del contracte.

d) Exercir la part arrendadora o un tercer en el mateix local, dins els sis mesos següents a l'extinció del contracte, la mateixa activitat o una de similar a la que venia desenvolupant la part arrendatària.

2. La indemnització consisteix en una quantitat equivalent a una mensualitat de renda per cada any que hagi durat l'arrendament, amb un màxim de divuit mensualitats.

Article 623-103. Resolució del contracte

1. La part arrendatària pot resoldre el contracte per les causes regulades en l'article 623-32.2 i les específiques que s'hagin pactat.

2. La part arrendadora pot resoldre el contracte, a més de per les causes regulades en l'article 623-32.3 i les específiques que s'hagin pactat, per les causes següents:

a) L'incompliment de l'obligació de destinar el local a l'activitat que s'hi hagi de desenvolupar conforme al contracte.

b) La manca de pagament de la caució o, si escau, de la seva actualització.

c) La realització en el local d'activitats no autoritzades en el contracte, il·lícites, prohibides per la normativa urbanística, insalubres, que posin en perill la seguretat de l'immoble o contràries a la convivència normal en la comunitat.

Article 623-104. Restitució del local

1. En finalitzar l'arrendament, la part arrendatària ha de restituir el local d'acord amb el previst en els apartats 1 i 3 de l'article 623-27, sense dret a retenir-lo per raó de despeses que li hagin de ser reemborsades.

2. En cas de manca de restitució del local en el moment de finalització de l'arrendament, les parts poden pactar que l'arrendadora pugui exigir el pagament d'un import màxim equivalent al doble de la renda mensual fins llavors vigent per cada mes de retard, sens perjudici de la indemnització dels danys i perjudicis superiors que es puguin provar.

Subsecció segona. Arrendament d'espais de treball compartits

Article 623-105. Arrendament d'espais de treball compartits

L'arrendament d'espais de treball compartits és el contracte pel qual la part arrendadora, a canvi d'un preu, s'obliga a atribuir a l'arrendatària l'ús temporal exclusiu d'un o més espais de treball dins d'un local, siguin oficines, escriptoris, sales de reunions o altres dependències, i d'altres espais, serveis i equipaments existents en el local, amb caràcter compartit.

Article 623-106. Contingut del contracte

En el contracte, a més del contingut establert a l'article 623-93 en allò que escaigui, s'hi ha de fer constar:

a) La descripció de l'espai o espais objecte d'atribució en ús exclusiu i, si escau, el mobiliari i materials inclosos.

b) La descripció de les dependències, espais accessoris, equipaments i serveis d'ús compartit que es posen a disposició de la part arrendatària.

c) En la referència al preu, de manera desglossada, la quota de participació que eventualment assumeixi la part arrendatària en les despeses de serveis i subministraments comuns del local i, si escau, de l'immoble, i la manera de calcular-la.

d) El preu o tarifa d'altres serveis que la part arrendadora posi a disposició de l'arrendatari per a l'exercici de la seva activitat professional i, si escau, les regles per a la seva actualització i revisió.

e) El nombre màxim de persones que poden ocupar els espais atribuïts a la part arrendatària.

f) Les regles de funcionament, reglament o protocol que eventualment tingui el local respecte dels espais, equipaments o serveis d'ús compartit.

g) El compromís de confidencialitat que assumeix la part arrendatària respecte de la informació personal i professional relativa a la resta de persones arrendatàries que desenvolupen la seva activitat al local i les conseqüències previstes per l'incompliment d'aquest compromís.

Article 623-107. Conformitat

La part arrendadora garanteix la prestació dels serveis contractats i la disponibilitat convinguda dels espais, mobiliari, material i equipament d'ús exclusiu i compartit inclosos en el contracte i està obligada a mantenir-los en estat conforme al contracte durant tot l'arrendament.

Article 623-108. Despeses per raó de serveis i subministraments comuns

Si s'ha pactat que la part arrendatària assumeixi el pagament de despeses per raó de serveis i subministraments comuns del local en el que es troba l'espai arrendat i no s'ha especificat com s'han de repartir, cal fer-ho entre els espais susceptibles d'ocupació independent en proporció a les seves respectives superfícies.

Article 623-109. Cessió del contracte i sotsarrendament

La part arrendatària no pot cedir el contracte ni sotsarrendar l'espai arrendat sense consentiment de l'arrendadora.

Article 623-110. Garanties

Les parts poden pactar lliurement l'obligació de prestar caució dinerària o qualsevol altra modalitat de garantia del compliment de les obligacions respectives.

Article 623-111. Resolució

Són causes de resolució, a més de les generals del contracte d'arrendament de local, l'incompliment greu de les regles de funcionament, reglament o protocol, i el de la prestació dels serveis contractats.

Secció quarta. Arrendaments de finques rústiques

Subsecció primera. Disposicions generals

Concepte i règim jurídic

Article 623-112. Concepte

1. Es consideren contractes d'arrendament rústic els contractes pels quals se cedeix onerosament i de manera temporal l'aprofitament agrari, ja sigui agrícola, ramader o forestal, d'una finca rústica conforme al contracte.

2. El contracte d'arrendament rústic pot incloure una explotació agrària, entesa com un conjunt de béns i drets que conformen una unitat econòmica.

Article 623-113. Contractes exclosos

No es consideren contractes d'arrendament rústic els relatius a finques rústiques en els casos següents:

a) Si el conreu per al qual se cedeix la finca és de durada inferior a un any agrícola.

b) Si la finalitat és la preparació de la terra per a la sembra o plantació o una altra prestació de serveis al propietari.

c) Si se cedeix només el dret a adobar amb dejeccions ramaderes.

- d) Si se cedeixen només aprofitaments relatius a la caça.
- e) Si se cedeix una explotació ramadera de caràcter intensiu.
- f) Si la cessió de l'ús de la finca no té la finalitat de destinar-la a una activitat agrícola, ramadera o forestal.

Article 623-114. Règim jurídic

1. Les normes reguladores dels contractes d'arrendament rústic són imperatives llevat que admetin expressament el pacte en contrari. Les clàusules contractuals que les contradiguin són nul·les i es tenen per no posades. Els drets reconeguts a la part arrendatària no són renunciabls en perjudici seu, llevat dels casos en què la llei ho permeti expressament o això es desprengui clarament de la seva naturalesa.

2. En allò no previst per una norma imperativa ni convingut entre les parts, els contractes d'arrendament rústic es regeixen per l'ús i costum de la comarca i, supletòriament, per les disposicions generals del contracte d'arrendament de béns en la mesura que no resultin contràries a la seva naturalesa específica.

Conclusió del contracte

Article 623-115. Conreador directe i personal

1. S'entén per conreador o conreadora directa i personal la persona física que, tota sola o amb la col·laboració de persones que hi conviuen o, si no hi ha convivència, de descendents o ascendents, duu a terme efectivament l'activitat agrària i assumeix els riscos de l'explotació si el 50% de la seva renda total s'obté d'activitats agràries o d'altres de complementàries, sempre que la part de la renda procedent directament de l'activitat agrària efectuada a la seva explotació no sigui inferior al 25% de la seva renda total i el temps de treball dedicat a activitats agràries o complementàries sigui superior a la meitat del seu temps de treball total, sens perjudici que pugui contractar personal auxiliar.

2. Tenen la condició de conreadora directa i personal les societats agràries de transformació, les comunitats de béns, les cooperatives o seccions de cooperativa de producció agrària i les societats civils, mercantils i laborals, per a l'aprofitament de què es tracti, sempre que incloguin en llur objecte social finalitats de caràcter agrari i que la majoria de drets de vot correspongui a les persones físiques a què fa referència l'apartat 1.

3. Les administracions públiques i llurs empreses i entitats vinculades arrendatàries de finques rústiques tenen la condició de conreadora directa i personal a tots els efectes d'aquest Codi.

Article 623-116. Drets de pagament directe i altres vinculats

Els drets de pagament directe i els derivats d'altres modalitats d'ajuda vinculats a les finques o les explotacions integren el contingut del contracte d'arrendament rústic, llevat que les parts els excloguin expressament si ho permet la normativa que els estableix.

Article 623-117. Habitatge i aprofitaments complementaris

1. El contracte d'arrendament rústic no s'estén a les edificacions destinades a habitatge que hi hagi a la finca, però sí a les altres construccions, a la maquinària i a les eines, llevat, en ambdós casos, de pacte en contra i del que estableix l'article 623-145.

2. El contracte d'arrendament rústic no comprèn la caça ni els altres aprofitaments de la finca no vinculats a l'explotació agrària, que corresponen al propietari, llevat de pacte en contra.

3. La realització d'activitats agroturístiques a la finca per la part arrendatària necessita un pacte exprés entre les parts i ha d'ésser compatible amb l'activitat d'aprofitament agrari.

Article 623-118. Preu

1. El preu de l'arrendament és el que les parts convenen lliurement. Si consisteix en una renda, s'ha de satisfer en diners, llevat que les parts n'acordin el pagament en una quantitat determinada i no alíquota dels fruits.

2. Sens perjudici de les limitacions imposades per la normativa sectorial, les parts poden pactar que la contraprestació de l'arrendatària consisteixi, en tot o en part, en l'obligació de millorar la finca arrendada, que pot incloure els treballs de rompre la terra, artigar-la, posar-la en conreu i fer esplanacions, construccions o altres obres anàlogues.

3. Són nuls de ple dret els pactes pels quals s'obliga la part arrendatària al pagament total o parcial de qualsevol dels tributs que graven la propietat de la finca arrendada.

4. Les parts poden pactar l'actualització de la renda cada any agrícola o període anual de referència. Si s'ha convingut l'actualització sense indicar l'índex aplicable, cal atènyer-se a l'índex de preus percebuts agraris que publica el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Article 623-119. Forma

1. Els contractes d'arrendament rústic s'han de formalitzar per escrit. Hi ha de constar una descripció de la finca objecte del contracte i, si escau, un inventari dels elements i dels drets vinculats a l'explotació que se cedeix, així com qualsevol altra circumstància que calgui per a desenvolupar i executar adequadament el contracte.

2. Les parts contractants es poden compèllir en qualsevol moment a formalitzar el contracte íntegrament en document públic, amb les despeses a càrrec de la part que ho demani.

Durada i vicissituds de l'arrendament

Article 623-120. Durada

1. L'arrendament dura el temps establert pel contracte, que ha de ser com a mínim de set anys.

2. Arribat el dia del venciment, si cap de les parts ha notificat a l'altra la voluntat de no continuar l'arrendament amb una antelació mínima d'un any, l'arrendament s'entén prorrogat de cinc anys en cinc anys.

3. La part arrendatària pot desistir de l'arrendament al final de cada any agrícola o període anual, mitjançant preavís d'almenys sis mesos i sense necessitat d'allegar els motius ni obligació d'indemnitzar la part arrendadora.

Article 623-121. Transmissió del dret de la part arrendadora sobre el bé arrendat

1. Si la part arrendadora transmet, voluntàriament o forçosa, el seu dret sobre el bé durant la vigència de l'arrendament, l'adquirent se subroga en la posició contractual de la transmissent i assumeix íntegrament els drets i les obligacions derivats del contracte durant el termini legal o el pactat si és superior.

2. El desconeixement per l'adquirent de l'existència de l'arrendament de la finca no priva la part arrendatària dels seus drets.

Article 623-122. Extinció, resolució o ineficàcia del dret de la part arrendadora

Si durant la vigència de l'arrendament el dret de la part arrendadora s'extingeix pel seu caràcter temporal, queda resolt per l'exercici o efectivitat d'un dret preexistent, o és declarat ineficax, s'aplica el règim establert a l'article 623-51.

Article 623-123. Sotsarrendament

1. La part arrendatària no pot sotsarrendar la finca, llevat que el contracte li ho faculti o que la part arrendadora hi consenti expressament.

2. La cessió d'aprofitaments marginals no és sotsarrendament, sempre que aquests no representin més d'una desena part del rendiment total que s'obté de la finca.

Article 623-124. Subrogació per mort de la part arrendatària

1. El dret de la part arrendatària és transmissible per causa de mort, amb aplicació dels apartats 2, 3 i 4 de l'article 623-12.

2. Si les persones amb dret a succeir en l'arrendament opten per no continuar-lo, s'han de fer càrrec de l'explotació fins a l'acabament de l'any agrícola o període anual de referència i han d'abonar les rendes corresponents, llevat que s'hagi pactat un altre tipus de compensació. El mateix efecte s'esdevé si la part arrendadora dona per extingit el contracte per manca de notificació de l'exercici del dret a succeir-hi dins del termini legal.

Article 623-125. Dissolució d'una societat

Si la part arrendatària és una societat i es dissol, el dret a continuar l'arrendament correspon a la persona associada a la qual s'hagi adjudicat aquest dret en la liquidació. Aquesta circumstància s'ha de notificar a la part arrendadora. Si no es fa la notificació en el termini de sis mesos a comptar de l'acord de dissolució, la part arrendadora pot donar per extingit l'arrendament, amb aplicació del que estableix l'article 623-123.2. La mateixa norma s'aplica si la persona adjudicatària del dret opta per no continuar en l'arrendament.

Article 623-126. Preferència adquisitiva de la part arrendatària

1. La part arrendatària té un dret de tanteig i retracte de la finca arrendada en cas d'alienació onerosa, dació en pagament o aportació a societat i en les alienacions forçoses que es produeixin durant la vigència del contracte d'arrendament. A aquest efecte, en tota alienació de finca rústica s'ha de declarar si es troba o no arrendada.

2. No procedeix el dret de tanteig i retracte en els casos següents:

a) Si la part arrendatària no té la consideració de conreadora directa i personal d'acord amb l'article 623-114.

b) Si l'alienació es fa a favor del cònjuge, convivent en parella estable, ascendents, descendents o parents consanguinis o per adopció fins al segon grau de la part arrendadora, o a favor de la persona copropietària de la finca.

c) Si la finca no té la qualificació de rústica.

d) Si l'adquisició és conseqüència de l'exercici o de l'eficàcia d'un dret preexistent inscrit en el Registre de la Propietat abans de la conclusió del contracte d'arrendament, llevat que es tracti d'una adquisició derivada d'un procediment d'alienació forçosa.

e) Si es transmet una quota sobre la titularitat de la finca.

3. Tampoc procedeix el dret de tanteig i retracte si la part arrendadora acredita que, en els sis mesos anteriors a la venda de la finca arrendada a una tercera persona, va oferir, per unes condicions iguals o menys oneroses a les de la venda, l'adquisició de la finca a la part arrendatària, i aquesta no va acceptar l'oferta. El règim de l'oferta i la seva acceptació es regeix pel que disposen els apartats primer i segon de l'article 623-53.

4. El dret de tanteig i retracte de la part arrendatària no es pot renunciar anticipadament, llevat que es faci d'acord amb el que estableix l'article 623-52.4, i és preferent al retracte legal de confrontants regulat pels articles 568-16 a 568-20.

5. En el cas de transmissió d'una finca només arrendada en part o a diferents arrendataris, el dret de la part arrendatària es limita a la porció de la finca que es té en arrendament, llevat que l'altra part arrendatària no exerceixi aquest dret, supòsit en el qual el dret de la primera s'estén a tota la finca. Si la finca arrendada no es pot segregar o dividir per aplicació de la legislació sobre unitats mínimes de conreu o unitats mínimes forestals, pot exercir aquest dret la part arrendatària que té la porció de terreny de menor extensió i, en igualtat de circumstàncies, decideix la sort.

6. Les persones arrendatàries o propietàries de finques confrontants, si exerceixen el dret de tanteig i retracte, estan obligades a destinar la finca adquirida a activitats agrícoles, ramaderes o forestals durant un període mínim de cinc anys. L'incompliment d'aquesta obligació o l'alienació onerosa, dació en pagament o aportació a societat de la finca abans d'acabar els cinc anys faculta les persones propietàries anteriors i les seves successores a demanar la reversió a la situació anterior, sempre que ho reclamin en el termini d'un any a comptar de l'acabament dels cinc anys esmentats.

7. La part arrendatària pot exercir el dret de tanteig i retracte d'acord amb el que estableixen els articles 623-53 i 623-55. Per a la formalització de la venda de la finca arrendada a una tercera persona s'ha d'observar el que preveu l'article 623-54.

Obligacions de les parts

Article 623-127. Pagament de la renda

La part arrendatària ha de pagar la renda en els termes pactats. A manca de pacte, s'ha d'abonar per anualitats vençudes i en el termini d'un mes, en el domicili de la part arrendadora si està ubicat en la mateixa comarca que la finca rústica o, altrament, en el domicili de la part arrendatària, sens perjudici del dret de les parts a exigir que se satisfaci mitjançant transferència o domiciliació bancària.

Article 623-128. Despeses ordinàries

1. Les despeses ordinàries de conservació i reparació de la finca o l'explotació derivades de l'activitat agrària són a càrrec de la part arrendatària, que no té dret a reembossament.

2. Si la part arrendatària, havent estat requerida a assumir les despeses ordinàries, no les assumeix, ho pot fer la part arrendadora, amb dret a reembossament.

Article 623-129. Despeses extraordinàries

1. Les despeses extraordinàries de conservació i reparació de la finca o l'explotació derivades de l'obligació de mantenir-la en un estat que serveixi per a l'activitat agrària són a càrrec de la part arrendadora, que no té dret a apujar la renda.

2. En relació amb aquestes despeses, és d'aplicació el que disposen els apartats 2 a 6 de l'article 623-18.

Article 623-130. Millores obligatòries

1. La part arrendadora i, si escau, la part arrendatària, han de dur a terme les obres o millores que els siguin imposades per llei, per resolució judicial o administrativa ferma o per acord d'una comunitat de regants o d'altres entitats similars en les quals s'integri la finca.

2. Si les obres obligatòries les ha de fer la part arrendadora i comporten un increment notable en el rendiment de la finca, com ara la transformació de secà en regadiu, la part arrendadora té dret a apujar la renda en proporció a l'augment del rendiment i la part arrendatària té dret a desistir del contracte si l'increment no li convé.

3. Si la part arrendadora, havent estat requerida a fer les obres o millores obligatòries, no les fa, les pot fer la part arrendatària, amb aplicació del que disposen els apartats 2 a 6 de l'article 623-18.

4. Si les obres obligatòries les ha de fer la part arrendatària i comporten una millora notable en la finca que subsisteix a la fi del contracte, la part arrendatària té dret a ésser compensada per la part arrendadora per l'import actualitzat del cost material de la millora.

Article 623-131. Millores voluntàries

1. La part arrendatària pot dur a terme obres ordinàries de millora de la finca, com ara els accessos, el replanament de terres o la supressió de separacions entre peces de terra, sens perjudici de les limitacions imposades per la normativa sectorial.

2. La part arrendatària ha de notificar prèviament i de manera fefaent la voluntat de dur a terme les obres ordinàries de millora i la part arrendadora s'hi pot oposar en un termini de quinze dies. Si no s'hi oposa expressament, les obres s'entenen autoritzades.

3. En el cas que les obres ordinàries comportin una millora de la finca, la part arrendadora no té dret a incrementar la renda. En el cas que subsisteixin a la fi del contracte, la part arrendatària té dret a ésser compensada per la part arrendadora per l'increment del valor de la finca que les millores han generat.

Remeis

Article 623-132. Remeis en cas d'incompliment

Ambdues parts contractants, en cas d'incompliment de les obligacions de l'altra part, poden, en els supòsits previstos pel contracte i la llei, utilitzar els remeis establerts als articles 623-29 a 623-34.

Article 623-133. Resolució del contracte

1. Ambdues parts contractants poden resoldre el contracte, sempre que hagin complert les seves obligacions, si l'altra part incorre en un incompliment essencial.

2. A més de per les causes regulades en l'article 623-32.3, la part arrendadora també pot resoldre el contracte per incompliment de la part arrendatària en els casos següents:

a) Deixar d'explotar la finca per abandonament, destinar-la a un ús o aprofitament diferent dels que estableix l'article 623-111, o incomplir les bones pràctiques agràries i l'ús i el costum de la comarca, sens perjudici del que estableixi la normativa sectorial específica.

b) Malmetre o esgotar greument la finca o les seves produccions.

c) No fer les obres o millores obligatòries que li corresponguin o les acordades amb la part arrendadora.

d) Fer obres voluntàries de millora amb l'oposició de la part arrendadora o sense haver fet la notificació que estableix l'article 623-130.2.

3. Si l'incompliment és no essencial també pot donar lloc a la resolució en els termes previstos en l'article 623-32.

Extinció

Article 623-134. Extinció del contracte

1. El contracte s'extingeix per les causes generals d'extinció del contracte d'arrendament.

2. La part arrendadora pot posar fi a l'arrendament pel canvi de qualificació urbanística de la finca, com a sòl urbà o urbanitzable, quan impliqui efectivament un impediment d'ús per a la producció agrària.

3. En finalitzar el contracte, la part arrendatària ha de restituir la finca en el mateix estat en què la va rebre, llevat que s'hagués pactat altrament, i té dret a tot allò que calgui per aprofitar i recollir els fruits pendents. En aquest cas ha de permetre a la nova part arrendatària l'accés a la finca per a preparar el següent període d'explotació.

Subsecció segona. Contractes de conreu

Article 623-135. Concepte

S'anomenen contractes de conreu els contractes d'arrendament rústic o de parceria i, en general, tots els contractes, qualsevol que sigui llur denominació, pels quals se cedeix onerosament i de manera temporal l'aprofitament agrícola d'una finca rústica conforme al contracte.

Article 623-136. Any agrícola

L'any agrícola comença l'1 de novembre d'un any i acaba el 31 d'octubre de l'any següent, llevat del que pactin les parts d'acord amb els usos concrets de cada comarca i els referits als diferents tipus de conreu.

Article 623-137. Contingut

1. La part arrendatària ha de conrear la finca i té dret a fertilitzar-la i a plantar-hi i a sembrar-hi el que més li convingui per a fer-ne seus els fruits.

2. La cessió per la part arrendadora a un tercer del dret a adobar amb dejeccions ramaderes requereix el consentiment per escrit de la part conreadora.

Article 623-138. Ús i costum de la bona pagesia

És obligació derivada del contracte de conreu, encara que no hagi estat pactada expressament, la de conrear segons l'ús i el costum de la bona pagesia de la comarca, amb respecte als drets d'espigolar i de rostoll, si escau, i d'acord amb les bones pràctiques agràries i les limitacions específiques a què estiguin sotmeses determinades zones del territori.

Subsecció tercera. Arrendament per a pastures

Article 623-139. Arrendament per a pastures

1. El contracte d'arrendament de finques rústiques pot consistir només en la cessió de l'aprofitament d'una finca per a pastures.

2. En l'arrendament per a pastures, la part arrendatària no està obligada a conrear la terra.

3. El contracte d'arrendament per a pastures té una durada mínima de cinc anys. Si té per finalitat el manteniment i control de la massa forestal o, en general, la realització d'activitats de silvopastoralisme, la seva durada s'estén al període o cicle lliurement convinguts.

4. L'arrendament per a pastures es regeix pel que lliurement hagin convingut les parts o, si no hi ha pacte, per les normes de l'arrendament rústic en allò que siguin compatibles.

Subsecció quarta. Parceria, masoveria i custòdia del territori

Parceria

Article 623-140. Concepte

1. En el contracte de parceria la persona titular d'una finca o explotació agrària en cedeix l'aprofitament a la parceria a canvi d'una participació en els productes obtinguts, amb contribució o sense contribució de la primera a les despeses.

2. Les participacions corresponents a ambdues parts contractants es poden convenir lliurement sense que hagin de correspondre al valor de llur contribució a l'explotació de la finca.

Article 623-141. Durada

1. La parceria dura el temps establert pel contracte, que ha de ser com a mínim d'un any.

2. Arribat el dia del venciment, si cap de les parts ha notificat a l'altra la voluntat de no continuar el contracte amb una antelació mínima d'un mes, la parceria s'entén prorrogada d'any en any.

Article 623-142. Obligacions en la parceria

El parcer o parceria està obligat a:

a) Informar adequadament la persona cedent sobre el desenvolupament de l'activitat agrària i, si escau, sobre les altres activitats de l'explotació, independentment del dret d'aquesta a fer les comprovacions que consideri convenients.

b) Avisar anticipadament la persona cedent perquè, si vol, pugui presenciar la recollecció dels productes obtinguts.

c) Ocupar-se, llevat de pacte en contra, de la comercialització dels productes de l'explotació, amb l'obligació de retre comptes a la persona cedent amb la periodicitat convinguda o, si no hi ha pacte, segons l'ús i el costum de la comarca.

Article 623-143. Extinció

Són causes específiques de resolució del contracte de parceria:

a) L'explotació manifestament deficient de la finca.

b) L'incompliment dels deures d'informació i comunicació a càrrec del parcer o parcerera.

c) La deslleialtat en perjudici de la persona cedent en el còmput de la part que li pertoca i en el lliurament dels productes de la finca.

Article 623-144. Règim jurídic

En allò no previst en aquesta subsecció, regeix el que hagin convingut les parts i les normes sobre arrendaments rústics en la mesura que ho permeti la naturalesa de la parceria.

Masoveria

Article. 623-145. Masoveria

1. Els contractes d'arrendament rústic i de parceria poden incloure el dret i l'obligació de la part arrendatària o parcerera d'habitar el mas existent a la finca i l'obligació de dur a terme altres activitats que se li hagin encomanat de conformitat amb el contracte.

2. El masover o masovera no ha de pagar cap contraprestació per l'ús del mas, però aquest segueix la sort del contracte.

3. La masoveria es regeix per les normes del contracte d'arrendament rústic o de parceria, segons escaigui. El dret i l'obligació d'habitar el mas es regeixen per allò que lliurement hagin convingut les parts i, a manca de pacte, pels usos i costums de la comarca.

Custòdia del territori

Article 623-146. Custòdia del territori

1. En el contracte de custòdia del territori, la persona cedent permet totalment o parcialment l'ús o la gestió d'una o diverses finques a la part cessionària, amb caràcter temporal, amb l'obligació que hi dugui a terme activitats d'assessorament, de divulgació, de planificació o de gestió i millorament adreçades a conservar la biodiversitat, el patrimoni natural i cultural i el paisatge o a promoure la sostenibilitat dels recursos naturals.

2. La part cessionària ha d'ésser una entitat que tingui entre les seves finalitats la custòdia del territori.

3. Les parts contractants estableixen lliurement les obligacions respectives i els remeis en cas d'incompliment, la durada del contracte i, si escau, les garanties.

4. Si el dret constituït a favor de la part cessionària té naturalesa real, es regula pels articles 563-1 a 563-4, llevat que les parts el configurin altrament.

Secció cinquena. Arrendament d'empresa

Article 623-147. Concepte

L'arrendament d'empresa és el contracte pel qual la part arrendadora, a canvi d'un preu, s'obliga a cedir a l'arrendatària l'explotació d'un conjunt organitzat de béns i d'elements immaterials afectes a una activitat econòmica de producció de béns o de prestació de serveis en el mercat.

Article 623-148. Contingut i forma del contracte

1. El contracte s'ha de formalitzar per escrit i ha d'incloure les dades i els pactes enunciats a l'article 623-93.1 en allò que escaigui.

2. El contracte pot incloure també pactes relatius a:

a) Les facultats de la part arrendatària per a la contractació de personal, proveïdors o prestadors de serveis a l'empresa.

b) Les facultats de la part arrendatària per a disposar dels béns de l'empresa i els efectes de l'alienació.

c) El règim de manteniment, reparació i renovació dels béns de l'empresa i l'assumpció de les despeses corresponents.

d) L'obligació d'abstenir-se de desenvolupar activitats susceptibles de fer competència a l'empresa, en el transcurs de l'arrendament i fins i tot després de la seva extinció, i l'abast i durada d'aquestes obligacions.

e) Les compensacions que, si escau, una part contractant hagi d'abonar a l'altra en el moment d'extinció de l'arrendament, en cas de revalorització o depreciació de l'empresa.

3. Cal addicionar al contracte un inventari detallat dels béns materials de l'empresa, amb indicació del seu estat de conservació, i una relació dels drets cedits, obligacions assumides i posicions contractuals transmeses.

4. S'aplica a aquests contractes allò que estableixen els apartats 3, 4 i 5 de l'article 623-39.

Article 623-149. Obligacions de la part arrendadora

La part arrendadora està obligada a:

a) Lliurar a la part arrendatària la possessió dels béns i atribuir-li l'exercici i gaudi dels elements immaterials que integren l'empresa conforme al contracte.

b) Proporcionar a la part arrendatària els coneixements i l'assistència tècnica necessaris per a gestionar l'empresa eficientment i mantenir-ne la rendibilitat.

c) Mantenir a la part arrendatària en l'ús pacífic dels béns lliurats i els drets cedits durant tot el període de l'arrendament.

d) Fer-se càrrec de les reparacions extraordinàries necessàries per a mantenir els béns en estat de servir a la seva destinació empresarial, llevat que la necessitat de reparació sigui imputable a la part arrendatària o al personal de l'empresa, amb aplicació de l'establert als apartats 2 a 6 de l'article 623-18.

e) Abstenir-se d'exercir durant el transcurs de l'arrendament, en nom propi o per persona interposada, activitats empresarials que, pel seu objecte, ubicació o altres circumstàncies facin competència a l'empresa arrendada, llevat de pacte en contrari.

f) Rebre l'empresa una vegada extingit el contracte.

Article 623-150. Conformitat

1. La part arrendadora respon de la manca de conformitat dels béns existent en el moment del seu lliurament i de les pertorbacions en el seu gaudi o en l'exercici dels drets cedits que provenguin de pretensions de terceres persones, amb aplicació del que estableix l'article 621-23.

2. La part arrendadora respon de la legitimitat dels crèdits cedits a la part arrendatària, però no de la solvència de les persones deutores, llevat que s'hagi pactat altrament o que la part cedent conegués o no pogués raonablement ignorar la insol·vència.

Article 623-151. Obligacions de la part arrendatària

La part arrendatària està obligada a:

a) Pagar el preu de l'arrendament i les despeses a càrrec seu d'acord amb el contracte i la llei.

b) Prestar la caució legal o pactada i, si escau, actualitzar-ne l'import.

c) Explotar l'empresa amb la diligència d'una persona empresària ordenada sense alterar-ne la destinació, llevat que la part arrendadora hi consenti si el dret que ostenta sobre el local li ho permet fer.

d) Fer-se càrrec de la conservació, manteniment, reparació ordinària i subministrament dels béns de l'empresa, com també dels tributs que en graven l'exercici de l'activitat.

e) Informar la part arrendadora, amb l'abast i la periodicitat que s'hagin establert, sobre el gir i tràfic de l'empresa i les vicissituds que puguin afectar-ne substancialment la capacitat productiva i la rendibilitat.

f) Abstenir-se d'exercir durant el transcurs de l'arrendament, en nom propi o per persona interposada, altres activitats empresarials que, pel seu objecte, ubicació o altres circumstàncies facin disminuir el valor o la rendibilitat de l'empresa arrendada.

g) Assumir les pèrdues de l'explotació que eventualment es produeixin.

h) Restituir la possessió de l'empresa a la part arrendadora a l'extinció de l'arrendament, tot mantenint la responsabilitat per les obligacions pendents de compliment.

Article 623-152. Alienació de béns

La part arrendatària pot disposar dels béns de l'empresa en els termes i amb els efectes que s'hagin pactat en el contracte. A manca de pacte, pot disposar:

a) Dels béns de l'actiu circulant lliurement, amb l'obligació, en el moment de l'extinció del contracte, de reposar-ne altres de la mateixa espècie i qualitat o de reemborsar-ne el valor.

b) De béns mobles de l'immobilitzat material no registrats ni de valor extraordinari en relació amb el de l'empresa, només si cal renovar-los per mantenir o incrementar la productivitat de l'empresa, amb subrogació dels béns adquirits en substitució dels alienats i atribució a la part arrendatària del dret a ser compensada en el moment d'extinció de l'arrendament pels augments de valor subsistents.

Article 623-153. Modificacions subjectives

1. La cessió de l'arrendament per la part arrendatària i el sotsarrendament de l'empresa requereixen el consentiment de la part arrendadora, llevat que s'hagi pactat altrament.

2. En cas de mort de la part arrendatària, s'aplica el que disposa l'article 623-12, llevat que s'hagi pactat altrament.

Article 623-154. Caució i altres garanties

1. Les parts poden pactar garanties de qualsevol tipus i en la quantia que lliurement estableixin.

2. Si l'arrendament d'empresa inclou l'atribució de l'ús d'un local, la part arrendatària té l'obligació de prestar caució dinerària, d'actualitzar-la si escau i de dipositar-la d'acord amb l'establert en els apartats 1 a 3 de l'article 623-98.

3. Si es pacta una caució global en garantia del compliment del conjunt d'obligacions de la part arrendatària, cal quantificar la part corresponent al local d'acord amb la llei a efectes de la fixació del seu import mínim i del seu dipòsit.

Article 623-155. Resolució del contracte

1. Ambdues parts contractants poden resoldre el contracte, sempre que hagin complert les seves obligacions, si l'altra part incorre en un incompliment essencial de les obligacions que li corresponen o en una causa de resolució específica que s'hagi pactat. També poden resoldre el contracte per incompliments no essencials d'acord amb l'establert en l'article 623-32.4.

2. En particular, són causes de resolució del contracte per la part arrendadora:

a) La realització en l'empresa d'activitats il·lícites o no autoritzades en el contracte.

b) El deteriorament greu de la situació patrimonial de l'empresa.

3. En particular, és causa de resolució del contracte per la part arrendatària la denegació o pèrdua de llicències per a l'exercici de l'activitat empresarial per causa que no li sigui imputable.

4. En cas de manca de conformitat, pertorbació o incompliment que afecti béns o drets singulars, la part arrendatària pot resoldre el contracte si el bé o el dret són indispensables per a la explotació normal de l'empresa o si es pot constatar clarament que no l'hauria conclòs sense el bé o el dret afectats.

Article 623-156. Efectes de l'extinció

1. En finalitzar l'arrendament, la part arrendatària ha de restituir a la part arrendadora la possessió dels béns integrants de l'empresa en l'estat en què es trobin i cedir-li o retrocedir-li els drets existents, amb aplicació del que disposen els apartats 3 i 4 de l'article 623-27 i sense dret a retenció per raó de despeses que li hagin de ser reemborsades.

2. Per al cas d'incompliment de l'obligació de restitució, les parts poden pactar la indemnització prevista en l'article 623-103.2.

3. La part arrendatària ha d'indemnitzar l'arrendadora si l'empresa s'ha depreciat per accions o omissions que li siguin imputables, llevat que s'hagués exclòs la responsabilitat per culpa.

4. Si no s'ha pactat altrament, la part arrendatària, dins dels sis mesos següents a la restitució dels béns de l'empresa, ha d'abstenir-se d'exercir, en nom propi o per persona interposada, activitats empresarials que pel seu objecte, ubicació o altres circumstàncies facin competència a l'empresa arrendada.

Article 623-157. Règim jurídic

1. S'aplica als contractes d'arrendament d'empresa el règim jurídic dels arrendaments de local en allò que es refereix a la durada, el dret d'adquisició preferent, la fixació i el pagament del preu, i l'actualització i revisió de la renda.

2. En cas de transmissió, extinció, resolució o ineficàcia del dret de la part arrendadora, s'aplica el que disposa l'article 623-77.

Secció sisena. Rènting

Article 623-158. Rènting

El rènting és una modalitat d'arrendament de béns mobles en la qual la part arrendadora està obligada a fer-se càrrec del manteniment integral del bé.

Article 623-159. Manteniment integral

1. L'obligació de manteniment integral del bé inclou:

a) La prestació dels serveis necessaris per a la instal·lació del bé i per a garantir-ne en tot moment la disponibilitat i l'ús conforme al contracte.

b) L'obligació de fer sense demora totes les reparacions del bé, incloses les previstes en l'article 623-25.1 b).

c) L'obligació de facilitar la substitució del bé, d'acord amb l'establert a l'article 623-18.7 a), si l'impediment o la disminució en l'ús són substancials i persistents.

2. Llevat de pacte en contrari, són a càrrec de la part arrendadora les despeses exigibles per a posar i mantenir en funcionament el bé d'acord amb la normativa aplicable, la contractació d'assegurances i el pagament de tributs per raó de la propietat del bé.

3. La part arrendatària ha d'assumir el cost de les reparacions del bé, siguin ordinàries o extraordinàries, ocasionades per incompliment de les instruccions del fabricant o per un ús no conforme del bé o sense la diligència deguda, llevat que quedi cobert per una assegurança contractada per la part arrendadora.

Article 623-160. Preu

El preu s'estableix de manera unitària en relació amb l'ús del bé i el seu manteniment integral i pot ser modulats per la intensitat de l'ús o altres circumstàncies.

Article 623-161. No exoneració de responsabilitat

Són nuls els pactes que exoneren la part arrendadora de responsabilitat per incompliment o compliment defectuós de les obligacions de lliurament del bé o de manteniment integral si en el contracte s'estableix que hagin de ser complertes directament pel fabricant del bé o per alguna altra persona.

Disposició adicional

Règim específic dels habitatges amb protecció pública

1. L'arrendament d'habitatges amb protecció oficial o pública es regeix per les disposicions particulars que estableixi a l'efecte la normativa sectorial d'habitatge i, en allò que no hi sigui previst, per la present llei.

2. L'Administració pública i els seus organismes queden exempts de dipositar fiança quan actuïn com a part arrendatària.

Disposicions transitòries

Primera. Contracte d'arrendament de béns i altres negocis incorporats

Les normes incorporades per aquesta llei al Codi civil de Catalunya que regulen el contracte d'arrendament de béns i altres negocis jurídics s'apliquen als contractes conclusos a partir de la seva entrada en vigor.

Segona. Contractes de conreu

Els contractes de conreu conclusos abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei es regeixen íntegrament per les normes vigents en el moment de la seva conclusió.

Tercera. Índex de referència per a l'actualització anual de la renda

1. L'Institut d'Estadística de Catalunya ha de definir i publicar l'índex de referència per a l'actualització anual de la renda dels contractes d'arrendament d'habitatge a què fa referència l'article 623-62.3 en un termini de sis mesos, amb l'objectiu d'evitar increments desproporcionats a la renda dels contractes d'arrendament d'habitatge.

2. Mentre l'Institut d'Estadística de Catalunya no hagi definit i publicat l'índex a què fa referència l'apartat 1, el pacte d'actualització de renda s'ha de subjectar a l'índex de referència per a l'actualització anual dels contractes d'arrendament d'habitatge definit per l'Institut Nacional d'Estadística.

Disposicions finals

Primera. Modificació de l'article 4 de la Llei 29/2002, de 30 de desembre. Primera llei del Codi civil de Catalunya

Es modifica l'article 4 de la Llei 29/2002, de 30 de desembre. Primera llei del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

«Article 4. Distribució interna

Cada llibre del Codi civil de Catalunya es divideix en títols, i aquests, en capítols. Els capítols es poden dividir en subcapítols i uns i altres, segons escaigui, en seccions i aquestes, eventualment, en subseccions».

Segona. Marc competencial

Aquesta llei es dicta a l'empara de l'article 129 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, pel qual s'atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de dret civil, excepte en les matèries que l'article 149.1.8 de la Constitució atribueix a l'Estat, i de l'article 137 de l'Estatut d'autonomia, pel qual s'atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge.

Tercera. Habilitació pressupostària

L'afectació econòmica que eventualment produeixi aquesta llei sobre els Pressupostos de la Generalitat, no tindrà efectes fins a l'entrada en vigor de la llei de pres-

supostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a la data d'aprovació d'aquesta llei.

Quarta. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor *al cap de tres mesos* de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat*.

Palau del Parlament, 7 d'octubre de 2026

Ester Capella i Farré, portaveu; Mar Besses Casanovas, diputada, GP ERC

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el dret a decidir les ajudes tècniques i la millora de la prestació ortoprotètica

250-01438/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 108855 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Jordi Fàbrega i Sabaté, portaveu a la Comissió de Salut del Grup Parlamentari de Junts, Isaac Padrós i Suarez, diputat del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el dret a decidir les ajudes tècniques i la millora de la prestació ortoprotètica, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

Per a moltes persones, una cadira de rodes és una condició material indispensable per treballar, estudiar, desplaçar-se, participar en la comunitat i viure amb autonomia. L'article 20 de la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat obliga els poders públics a facilitar la mobilitat personal amb la màxima independència possible i l'accés a ajudes tècniques de qualitat a un cost assequible.

La prestació ortoprotètica del Sistema Nacional de Salut comprèn les pròtesis externes, les cadires de rodes, les ortesis i les ortopròtesis especials. A Catalunya, aquests productes s'obtenen mitjançant la prescripció d'article ortoprotètic, coneguda com a PAO, i d'acord amb les condicions i els imports establerts al Catàleg de prestacions ortoprotètiques del CatSalut.

Tanmateix, el sistema actual no garanteix prou capacitat d'elecció a la persona usuària. Quan el producte finançat no s'ajusta plenament a les seves necessitats funcionals, al seu entorn, a la seva activitat quotidiana o al seu projecte de vida, la persona que vol –o ha d'adquirir per prescripció facultativa– un producte del mateix tipus però amb millors prestacions pot veure's obligada a renunciar a l'aportació pública i assumir-ne íntegrament el cost. Aquesta situació afecta sobretot les cadires de rodes, però també pròtesis, ortesis, components, recanvis, adaptacions i altres productes inclosos en la prestació ortoprotètica.

El Reial decret 1506/2012, de 2 de novembre, ofereix a Catalunya dues eines per corregir aquesta situació. L'article 5.5 permet que una persona a qui s'ha prescrit un determinat tipus de producte d'ortopròtesi externa pugui adquirir, amb càrrec al sistema públic, un producte d'aquell mateix tipus que superi l'import màxim de fi-

nançament, abonant-ne només la diferència, sempre que la normativa autonòmica ho prevegi. L'article 3.5 també permet a les comunitats autònomes incorporar als seus catàlegs productes o tipus de productes no previstos en el catàleg comú, amb els recursos i les garanties financeres corresponents. No obstant, Catalunya encara no ha activat cap d'aquestes vies. Qui vol o necessita una cadira de rodes més adequada i n'assumeix la diferència sovint ha de renunciar a l'ajut públic. Això, en cap cas és estalvi, és una barrera més a l'autonomia personal.

Desplegar aquestes possibilitats no implica que les persones hagin de pagar per obtenir un producte clínicament adequat. El sistema públic ha de continuar garantint, sense sobre costos indeguts, l'accés a la cadira de rodes o el producte prescrit que respongui a les necessitats de cada persona. Però, quan aquesta decideixi lliurement (o per prescripció facultativa) optar per un producte del mateix tipus amb característiques addicionals, ha de poder conservar l'aportació pública i assumir únicament la diferència de preu.

També cal actualitzar periòdicament el Catàleg del CatSalut perquè incorpori l'evolució tecnològica i les necessitats reals de les persones usuàries. Això inclou, entre altres, sistemes de propulsió auxiliar, components i comandaments especials, així com els recanvis necessaris per mantenir la funcionalitat dels productes. Igualment, cal reduir els terminis de validació, millorar la transparència i garantir solucions temporals quan la reparació d'un producte essencial deixa la persona sense autonomia.

L'article 162.3 de l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat la regulació i l'execució de les prestacions sanitàries públiques. Cal exercir aquesta competència per garantir una prestació ortoprotètica centrada en la persona, actualitzada tecnològicament, equitativa i capaç de donar una resposta real i efectiva a les necessitats funcionals i d'autonomia de la ciutadania.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Aprovar, abans de complir els 6 mesos posteriors a l'aprovació de la proposta, la modificació del Decret 79/1998, de 17 de març, pel qual es dicten normes relatives a les prestacions ortoprotètiques, o la norma que correspongui, per desplegar a Catalunya l'article 5.5 del Reial decret 1506/2012. Aquesta regulació ha de permetre que la persona usuària pugui adquirir, amb càrrec al CatSalut, un producte d'ortopròtesi externa del mateix tipus que el prescrit que superi l'import màxim de finançament, abonant-ne únicament la diferència i l'aportació que legalment li correspongui, sense perdre el finançament públic reconegut.

2. Incloure en el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat per al 2027 una partida específica per revisar i ampliar el Catàleg de prestacions ortoprotètiques del CatSalut, amb la participació de persones usuàries, entitats representatives, professionals prescriptors i tècnics ortoprotètics, i incorporar-hi sistemes de propulsió auxiliar per a cadires de rodes manuals, a l'empara de l'article 3.5 del Reial decret 1506/2012 i de l'article 8 quinquies de la Llei 16/2003, amb l'informe previ al Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

3. Presentar, abans de complir els 3 mesos posteriors a l'aprovació de la proposta, una proposta formal al Comitè Assessor per a la Prestació Ortoprotètica per actualitzar el catàleg comú del Sistema Nacional de Salut i incloure-hi, entre altres productes que es determinin, sistemes de propulsió auxiliar per a cadires de rodes manuals, rodes, motors i comandaments especials, pròtesis externes amb prestacions avançades, ortesis de membre superior o inferior de materials lleugers com la fibra de carboni, adaptacions individualitzades i els recanvis necessaris per conservar la funcionalitat dels productes.

4. Regular, abans de complir els 6 mesos posteriors a l'aprovació de la proposta, un procediment únic, accessible, transparent i àgil per a la validació, l'autorització i la millora voluntària dels productes ortoprotètics, amb informació prèvia i comprensible sobre el producte finançat, les alternatives disponibles, l'import aportat pel CatSalut i, si escau, la diferència que ha d'assumir la persona usuària; i fixar un termini màxim de quinze dies hàbils per resoldre les sol·licituds que requereixin autorització prèvia, amb silenci estimatori d'acord amb l'article 24 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre.

5. Garantir, abans de complir els 3 mesos posteriors a l'aprovació de la proposta, un producte de substitució o una solució funcional temporal a les persones usuàries que, durant la reparació d'una cadira de rodes o qualsevol altre producte ortoprotètic essencial, quedin sense una alternativa adequada per desenvolupar les activitats bàsiques de la vida diària.

Palau del Parlament, 2 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Jordi Fàbrega i Sabaté, portaveu a la CS; Isaac Padrós i Suarez, diputat, GP Junts

Proposta de resolució sobre la destrucció de ninots mironians de Mont-roig del Camp i la protecció del patrimoni cultural immaterial

250-01439/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 110008 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Jordi Bertran i Luengo, portaveu a la Comissió de Cultura del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la destrucció de ninots mironians de Mont-roig del Camp i la protecció del patrimoni cultural immaterial, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

Els anomenats Ninots Mironians de Mont-roig del Camp van ser creats el 1993 en el marc de la commemoració del centenari del naixement de l'artista català de vàlua universal Joan Miró, estretament vinculat al municipi. La iniciativa, impulsada des del món cultural mont-roigenc, va comptar amb la participació de Joan Baixas, director teatral i titellaire que havia col·laborat amb Miró en l'espectacle *Mori el Merma*, així com d'Alfred Casas i Martí Doy, i amb la participació d'infants del municipi en el procés de creació i pintura de les figures.

Els ninots van ser concebuts com una creació inspirada en l'univers mironià i destinada a l'espai públic, amb una dimensió divulgativa, festiva i participativa. Després de la seva gestació van participar en cercaviles i celebracions locals i es van incorporar a la vida cultural de Mont-roig del Camp, adquirint una significació que anava més enllà de la seva vinculació inicial amb la commemoració del centenari de Miró.

El 2008 la Successió Miró va requerir a l'Ajuntament de Mont-roig del Camp la retirada i eliminació dels Ninots Mironians, en considerar que existia un conflicte d'originalitat entre aquestes peces i les creades amb Joan Baixas en vida de l'artista, i va advertir de possibles accions judicials. El consistori no va acceptar. Novament, el 2011, es va reproduir el requeriment. Davant d'aquest, la Junta de Govern Local, en sessió de 13 d'abril de 2011, va acordar comunicar al Centre Miró que l'Ajunta-

ment procediria a retirar els ninots de les dependències municipals. L'Ajuntament de Mont-roig del Camp ha reconegut públicament l'agost de 2026 que, després de ser retirats, els ninots van ser posteriorment eliminats.

Consta, així mateix, que el 2011 l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona va manifestar el seu interès per incorporar els Ninots Mironians al fons del Museu de les Arts Escèniques i en va plantejar el trasllat per tal de preservar-los.

La naturalesa dels Ninots Mironians planteja una qüestió que transcendeix el debat sobre els drets vinculats a l'obra de Joan Miró. La seva creació col·lectiva, la participació de la comunitat local, la seva vinculació amb una commemoració cultural de Catalunya i la seva posterior incorporació a manifestacions festives de Mont-roig del Camp són elements susceptibles de conferir-los un valor propi de caràcter artístic, històric, patrimonial immaterial i de cultura popular que calia considerar abans d'adoptar una decisió irreversible sobre la seva conservació.

La vigent Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, estableix que integren el patrimoni cultural català els béns mobles i immobles relacionats amb la història i la cultura de Catalunya que, pels seus valors, mereixen una protecció i una defensa especials. La mateixa llei determina que també en formen part els béns que, sense haver estat objecte de declaració ni de catalogació, reuneixen aquests valors, i inclou expressament entre aquests béns el patrimoni etnològic mòbil i els béns d'interès artístic. Així mateix, estableix el deure de conservació dels béns integrants del patrimoni cultural català i atribueix a l'Administració facultats d'inspecció per garantir-ne la protecció.

Paral·lelament, el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya estableix que els ens locals han de disposar d'un inventari dels seus béns, que ha de ser actualitzat continuadament, i que la titularitat dels béns comporta l'obligació de conservar-los i millorar-los. El Reglament del patrimoni dels ens locals determina, així mateix, que els actes administratius que comportin qualsevol alteració dels béns han de tenir el corresponent reflex en l'inventari.

La desaparició irreversible d'uns elements vinculats a la cultura popular sense que consti públicament una valoració tècnica patrimonial prèvia fa necessari aclarir les circumstàncies en què es va produir la seva eliminació, determinar el règim patrimonial que els era aplicable i establir mecanismes preventius que evitin que situacions semblants es puguin reproduir.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Encarregar al Departament de Cultura l'obertura, en el termini màxim de tres mesos, d'un expedient informatiu sobre la retirada i posterior destrucció dels Ninots Mironians de Mont-roig del Camp, amb l'objectiu de determinar:

a) la titularitat i el règim jurídic dels béns en el moment de la seva retirada i eliminació;

b) la seva inclusió, si escau, en l'inventari de béns de l'Ajuntament de Mont-roig del Camp, la qualificació que hi tenien i els actes administratius que van comportar-ne la baixa o qualsevol altra alteració de la seva situació patrimonial;

c) els acords administratius adoptats en relació amb la retirada i posterior eliminació dels ninots, així com la data, el procediment i les circumstàncies materials en què aquesta eliminació es va produir;

d) l'existència d'informes jurídics, tècnics o patrimonials previs a l'adopció d'una decisió irreversible sobre aquests béns;

e) les comunicacions mantingudes entre l'Ajuntament de Mont-roig del Camp, la Successió Miró, el Centre Miró, el Departament de Cultura, l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona i altres institucions i entitats que haguessin intervingut en aquests fets.

2. Elaborar, en el marc d'aquest expedient i amb la participació d'especialistes en patrimoni immaterial, cultura popular i arts escèniques, un informe tècnic sobre el valor històric, artístic, patrimonial immaterial i cultural que tenien els Ninots Mironians, atenent especialment el seu origen en la commemoració del Centenari Miró de 1993, les persones que van intervenir en la seva creació, la participació de la comunitat local i la seva posterior incorporació a les manifestacions festives de Mont-roig del Camp.

3. Localitzar, identificar i inventariar la documentació que conservin la Generalitat de Catalunya i els organismes i institucions que en depenen relativa a la creació, ús, conservació, retirada i eliminació dels Ninots Mironians, especialment la vinculada a la commemoració del Centenari Miró de 1993 i a la petició formulada el 2011 per l'Institut del Teatre per incorporar-los al fons del Museu de les Arts Escèniques, i promoure, en col·laboració amb l'Ajuntament de Mont-roig del Camp i les persones i entitats implicades, la preservació documental i gràfica de la memòria d'aquests elements.

4. Determinar, a partir de les conclusions de l'expedient informatiu i de l'informe tècnic, si els Ninots Mironians reunien en el moment de la seva eliminació els valors establerts per la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català per formar part del patrimoni cultural català, encara que no haguessin estat objecte de declaració o catalogació, i, en aquest cas, determinar si les actuacions que van conduir a la seva destrucció es van ajustar als deures de conservació i tutela establerts per la legislació patrimonial aplicable, i informar-ne el Parlament de Catalunya.

5. Elaborar, en el termini de sis mesos, un protocol d'actuació adreçat a les administracions públiques de Catalunya per garantir que, abans de procedir a l'eliminació, destrucció o qualsevol altra actuació irreversible sobre béns mobles de titularitat pública respecte dels quals existeixin indicis raonables de valor històric, artístic, patrimonial immaterial o vinculat a la cultura popular, se'n comprovi la situació en l'inventari patrimonial corresponent, se'n faci una valoració tècnica prèvia i, quan concorrin indicis que puguin determinar la seva integració en el patrimoni cultural català, es comuniqui la decisió al departament competent en matèria de patrimoni cultural abans d'executar-la, per tal que aquest pugui exercir les competències de protecció que li atribueix la legislació vigent.

6. Impulsar, en col·laboració amb l'Ajuntament de Mont-roig del Camp, les institucions culturals vinculades a Joan Miró, l'Institut del Teatre, els creadors supervivents i les entitats culturals del municipi, una actuació de recuperació de la memòria dels Ninots Mironians que documenti el seu procés de creació, la participació ciutadana i la seva presència en la vida festiva i cultural de Mont-roig del Camp.

Palau del Parlament, 5 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Jordi Bertran i Luengo, portaveu a la CC, GP Junts

Proposta de resolució sobre la senyalització viària del patrimoni mundial de Catalunya a la xarxa de carreteres de l'Estat

250-01440/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 110009 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Jordi Bertran i Luengo, portaveu a la Comissió de Cultura del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten

la Proposta de resolució sobre la senyalització viària del patrimoni mundial de Catalunya a la xarxa de carreteres de l'Estat, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

Catalunya compta amb un patrimoni cultural d'excel·lent valor reconegut internacionalment per la UNESCO, tant pel que fa als béns inscrits a la Llista del Patrimoni Mundial com als elements incorporats a la llista del Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat. Aquest reconeixement constitueix no només una distinció internacional, sinó també un compromís amb la seva salvaguarda, coneixement, transmissió i valorització social.

Pel que fa al patrimoni material, Catalunya compta amb sis béns o conjunts inscrits a la Llista del Patrimoni Mundial: les obres d'Antoni Gaudí; el monestir de Poblet; el Palau de la Música Catalana i l'Hospital de Sant Pau; l'art rupestre de l'arc mediterrani de la península Ibèrica; el conjunt arqueològic de Tàrraco, i les esglésies romàniques catalanes de la Vall de Boí. Alguns són béns serials integrats per diversos components territorialment diferenciats, circumstància que fa especialment necessari que la senyalització permeti identificar tant cadascun dels elements com la seva pertinença a un mateix bé reconegut per la UNESCO.

Una part significativa de l'accés a aquest patrimoni es produeix a través de la Xarxa de Carreteres de l'Estat a Catalunya. En el cas del conjunt arqueològic de Tàrraco, l'AP-7, l'A-7, l'A-27, la T-11, la N-240 i la N-340 constitueixen els principals eixos estatals d'accés i aproximació als seus diferents components; el monestir de Poblet té com a grans vies estatals d'aproximació l'AP-2 i la N-240; les obres d'Antoni Gaudí i el Palau de la Música Catalana i l'Hospital de Sant Pau, situats a Barcelona i la seva àrea metropolitana, tenen en l'AP-7 i l'A-2, entre altres vies estatals, grans eixos d'arribada; i la N-230 constitueix el principal eix estatal d'aproximació a les esglésies romàniques de la Vall de Boí, abans de continuar per la xarxa viària catalana. Pel que fa als jaciments catalans integrats en l'art rupestre de l'arc mediterrani de la península Ibèrica, la seva dispersió territorial fa necessari identificar específicament aquells per als quals una carretera estatal constitueix una via rellevant d'accés.

Aquesta vinculació resulta especialment evident en el conjunt arqueològic de Tàrraco, constituït per diferents components situats a Tarragona, Altafulla, Constantí i Roda de Berà. Diversos d'aquests mantenen una relació directa amb carreteres de titularitat estatal: l'Arc de Berà i la Torre dels Escipions se situen a la N-340; l'accés a l'Aqüeducte de les Ferreres o Pont del Diable es produeix des de la N-240; la Pedrera del Mèdol té accés vinculat a l'AP-7 i la N-340, i Centelles té en l'A-27 un dels principals eixos d'accés. Alhora, aquests grans eixos estatals canalitzen l'arribada als components situats al nucli urbà de Tarragona i a la Villa romana dels Munts, a Altafulla.

Tàrraco exemplifica així amb especial claredat la necessitat que la senyalització viària no es limiti a indicar una destinació turística, sinó que permeti reconèixer que els diferents monuments formen part d'un mateix bé inscrit a la Llista del Patrimoni Mundial. Aquesta mateixa consideració resulta aplicable a altres béns serials, com les obres d'Antoni Gaudí, integrades per set components situats a Barcelona i el seu entorn, o les esglésies romàniques de la Vall de Boí, formades per nou temples distribuïts entre els diferents nuclis de la vall.

La xarxa viària constitueix, per tant, una de les principals portes d'entrada al patrimoni mundial situat a Catalunya. La senyalització que s'hi implanta compleix una funció d'orientació, però també pot contribuir a identificar, fer visible i posar en valor el patrimoni del territori que travessa.

Actualment, la senyalització turística de la Xarxa de Carreteres de l'Estat s'articula mitjançant el Sistema de Senyalització Turística Homologada (SISTHO). El

conveni formalitzat l'any 2023 dona continuïtat a aquest sistema i estableix un marc de col·laboració en què els governs autonòmics proposen les destinacions o recursos, la Secretaria d'Estat de Turisme n'avalua l'adequació als criteris turístics i la Direcció General de Carreteres verifica el disseny i la ubicació dels senyals i n'autoritza la instal·lació d'acord amb els criteris tècnics i de seguretat viària.

El Catàleg de destinacions del SISTHO vigent l'any 2026 inclou, entre les destinacions de Catalunya, Poblet, Tarragona i la Vall de Boí, així com la Colònia Güell, un dels components de les obres d'Antoni Gaudí. Tanmateix, el sistema no estableix una categoria diferenciada que permeti identificar de manera homogènia i immediata els béns inscrits a la Llista del Patrimoni Mundial, ni visualitzar necessàriament la relació entre els diferents components que integren els béns serials.

La senyalització existent pot comportar, per tant, que la condició excepcional d'aquests béns quedi diluïda dins la senyalització general dels recursos i destinacions turístiques, o fins i tot dins la d'altres serveis que ofereixen les carreteres com poden ser les benzineres. El màxim reconeixement internacional atorgat per la UNESCO mereix una identificació específica que permeti als usuaris de la xarxa viària reconèixer-lo i que, en el cas dels béns serials, contribueixi també a comprendre la seva unitat patrimonial.

Altres estats europeus han desenvolupat fórmules específiques en aquest sentit. França disposa reglamentàriament d'un ideograma destinat als llocs inscrits a la Llista del Patrimoni Mundial, integrat en el seu sistema de senyalització viària cultural i turística. A Itàlia s'han desenvolupat projectes que combinen cartells específics al llarg de les vies amb elements interpretatius en les àrees de servei sobre els béns del Patrimoni Mundial propers.

Aquesta necessitat de visibilització no s'ha de limitar al patrimoni material. Catalunya compta també amb manifestacions inscrites a les llistes del Patrimoni Cultural Immaterial de la UNESCO que mantenen una vinculació singular amb determinades comunitats i territoris. La naturalesa d'aquest patrimoni exigeix evitar una translació automàtica dels criteris aplicables als monuments i establir sistemes específics basats en l'existència d'una vinculació territorial acreditada i en la participació de les comunitats portadores, especialment en els casos en què fins i tot és refermada per un museu, un centre d'interpretació o un altre equipament patrimonial específic.

La millora de la senyalització del patrimoni mundial de Catalunya permetria combinar les funcions d'orientació i seguretat viària amb la difusió cultural, el coneixement del territori i la valorització d'un patrimoni que gaudeix del màxim reconeixement internacional, així com reforçar la identificació de Catalunya com un territori amb un patrimoni cultural material i immaterial de primer ordre.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a instar el Govern de l'Estat a:

1. Crear, en el marc del Sistema de Senyalització Turística Homologada (SISTHO), una categoria específica de senyalització dels béns de Catalunya inscrits a la Llista del Patrimoni Mundial de la UNESCO, amb una identitat gràfica pròpia, homogènia i clarament diferenciada de la destinada als serveis viaris ordinaris i a la resta de recursos i destinacions turístiques, que permeti identificar de manera immediata el reconeixement de la UNESCO i, en el cas dels béns serials, tant el conjunt reconegut com els diferents components que l'integren.

2. Promoure que aquesta categoria específica incorpori, d'acord amb les normes d'utilització establertes per la UNESCO, els distintius corresponents al Patrimoni Mundial i els elements gràfics necessaris per identificar de manera immediata la condició excepcional del bé senyalitzat.

3. Establir, en el marc del SISTHO o mitjançant l'instrument específic que correspongui, una modalitat de senyalització per als elements inscrits a les llistes del Patrimoni Cultural Immaterial de la UNESCO que tinguin una vinculació territorial singular i acreditada amb una comunitat, municipi o conjunt de municipis de Catalunya, especialment en els casos en què fins i tot és refermada per un museu, un centre d'interpretació o un altre equipament específic, essent adaptada a la naturalesa pròpia del patrimoni cultural immaterial i establerta amb la participació de la Generalitat, els ens locals implicats i les comunitats portadores.

4. Promoure, quan les característiques de la via i els criteris de seguretat viària ho permetin, la incorporació en les àrees de servei i de descans de la Xarxa de Carreteres de l'Estat a Catalunya d'elements d'informació i interpretació sobre els béns i manifestacions del patrimoni mundial propers, incloent-hi recursos digitals que en facilitin el coneixement, la interpretació i la visita, prioritzant aquelles àrees que constitueixin punts d'accés o aproximació directa a un bé o component inscrit a la Llista del Patrimoni Mundial.

5. Garantir que els criteris de disseny i implantació de la nova senyalització tinguin en compte la seguretat viària, l'accessibilitat, la integració paisatgística, l'adequada identificació territorial i lingüística dels béns i elements senyalitzats i les normes establertes per la UNESCO per a la utilització dels seus emblemes i distintius.

6. Presentar, en el marc del conveni vigent del Sistema de Senyalització Turística Homologada (SISTHO), les propostes d'incorporació de noves destinacions o recursos i d'actualització de les destinacions ja incloses en el Catàleg necessàries per garantir la correcta identificació dels béns de Catalunya inscrits a la Llista del Patrimoni Mundial i dels diferents components dels béns serials, i promoure davant la Secretaria d'Estat de Turisme i la Direcció General de Carreteres la seva corresponent senyalització, prioritzant els accessos des de l'AP-7, l'AP-2, l'A-2, l'A-7, l'A-27, la T-11, la N-230, la N-240 i la N-340, així com les altres carreteres estatals que el Pla previst en el punt següent identifiqui com a vies rellevants d'accés.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

7. Mentre la Generalitat no disposi de la titularitat de les carreteres i autopistes de l'Estat, impulsar, conjuntament amb aquesta administració i en el termini d'un any, un Pla de senyalització viària del patrimoni mundial de Catalunya a la Xarxa de Carreteres de l'Estat que:

a. inventarii la senyalització existent dels sis béns o conjunts materials inscrits a la Llista del Patrimoni Mundial situats totalment o parcialment a Catalunya i dels diferents components que els integren;

b. identifiqui, per a cadascun d'aquests béns o conjunts i components, les carreteres de titularitat estatal que constitueixen vies d'accés directe, immediat o d'aproximació rellevant;

c. detecti les mancances de la senyalització existent i determini les noves ubicacions, tipologies i prioritats d'implantació;

d. garanteixi, en els béns serials, una senyalització coherent que permeti identificar la pertinença dels diferents components a un únic conjunt inscrit a la Llista del Patrimoni Mundial;

e. estableixi, per als elements del patrimoni cultural immaterial, els casos en què la vinculació territorial singular i acreditada justifiqui la implantació d'una senyalització viària específica, amb la participació de les comunitats portadores, així com la senyalització dels museus, centres d'interpretació i altres equipaments específicament vinculats a la salvaguarda, documentació, transmissió i difusió d'aquests elements.

Palau del Parlament, 5 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Jordi Bertran i Luengo, portaveu a la CC, GP Junts

Proposta de resolució sobre la commemoració del centenari de la mort de Josep Pin i Soler

250-01441/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 110010 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Jordi Bertran i Luengo, portaveu a la Comissió de Cultura del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la commemoració del centenari de la mort de Josep Pin i Soler, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

L'any 2027 es compliran cent anys de la mort de Josep Pin i Soler (Tarragona, 1842 - Barcelona, 1927), la figura més destacada de la història de les lletres tarragonines i un autor rellevant de la literatura catalana de la segona meitat del segle XIX i començaments del XX.

La seva trajectòria comprèn la novel·la, el teatre, la narrativa de viatges, la crítica literària i la traducció. La publicació de *La família dels Garrigas* l'any 1887, primera obra de la trilogia completada per *Jaume* (1888) i *Níobe* (1889), dedicada a Tarragona, va constituir una aportació destacada a la narrativa realista catalana. Posteriorment, Pin i Soler va desenvolupar també una important trajectòria teatral i, amb l'estrena de *Sogra i nora* al Teatre Novedades de Barcelona l'any 1890, va obtenir un notable èxit de públic i de crítica.

La seva aportació a la cultura catalana s'estén igualment a la difusió dels clàssics europeus. L'any 1910 va iniciar i dirigir la «Biblioteca d'Humanistes», dedicada a publicar en català autors com Erasme de Rotterdam, Thomas More, Joan Lluís Vives i Maquiavel. El 1914 va ingressar a l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i, el 1917, a l'Acadèmia de Llengua Catalana, any en què també va presidir els Jocs Florals de Barcelona.

La vigència de la seva obra ha estat reconeguda posteriorment mitjançant reedicions i estudis, entre els quals destaca la inclusió de *La família dels Garrigas* en la col·lecció «Les Millors Obres de la Literatura Catalana» (MOLC), una iniciativa d'Edicions 62 i la Caixa, així com l'edició a càrrec d'Arola Editors, entre els anys 2002 i 2007, de dotze volums de la seva obra més representativa sota la direcció dels professors de la URV Magí Sunyer i de la UB Josep M. Domingo.

Atès que el Govern l'ha deixat fora de la relació inicial de commemoracions de 2027.

Atesa aquesta trajectòria i la significació de Josep Pin i Soler tant per a la literatura catalana com per al patrimoni cultural de Catalunya, el centenari de la seva mort constitueix una ocasió especialment adequada per recuperar, divulgar i projectar la seva obra i la seva figura.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Incorporar el centenari de la mort de Josep Pin i Soler, que s'escau el 2027, a les commemoracions oficials de la Generalitat de Catalunya corresponents a aquest any en reconeixement a la seva contribució a la literatura i cultura catalanes.
2. Impulsar, en col·laboració amb la Universitat Rovira i Virgili, l'Ajuntament de Tarragona a través de la seva Casa de les Lletres, altres institucions acadèmiques i culturals i les entitats vinculades a l'estudi i la difusió de la literatura catalana, un programa global d'activitats commemoratives destinat a recuperar, divulgar i posar

en valor la figura i l'obra de Josep Pin i Soler arreu de Catalunya i, especialment, a Tarragona i a Barcelona.

3. Sumar-se a les iniciatives públiques i privades que ja estiguin en marxa en el moment del debat d'aquesta Proposta de resolució.

4. Promoure, en el marc d'aquesta commemoració, la divulgació de la seva obra per donar-la a conèixer a les noves generacions.

5. Vetllar perquè les polítiques de commemoracions culturals de la Generalitat incorporin criteris d'equilibri territorial que permetin reconèixer i projectar, en el conjunt del país, figures i esdeveniments rellevants del patrimoni cultural català vinculats als diversos territoris de Catalunya.

Palau del Parlament, 5 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Jordi Bertran i Luengo, portaveu a la CC GP, Junts

Proposta de resolució sobre la garantia de continuïtat de l'Hotel d'Entitats - Casal Cívic Lo Gaiter de Llobregat, del Prat de Llobregat

250-01442/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 110174 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Ennату Domingo i Soler, portaveu a la Comissió de Drets Socials i Inclusió del Grup Parlamentari de Junts, Ariadna Urroz Segura, diputada del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la garantia de continuïtat de l'Hotel d'Entitats - Casal Cívic Lo Gaiter de Llobregat del Prat de Llobregat, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió, amb el text següent:

Exposició de motius

Les entitats i associacions sense ànim de lucre són un pilar fonamental del teixit social, cultural i associatiu dels nostres pobles i ciutats. A la ciutat del Prat de Llobregat, l'Hotel d'Entitats - Casal Cívic Lo Gaiter de Llobregat, és un equipament de titularitat de la Generalitat de Catalunya que, des de fa prop de 20 anys, desenvolupa una funció essencial de suport al teixit associatiu i comunitari del municipi, esdevenint un punt de referència per a nombroses entitats i associacions, especialment del Nucli Antic, facilitant la seva activitat ordinària, la coordinació interna, la dinamització social i la realització de projectes comunitaris.

Atesa la construcció d'un nou Centre Cívic Delta al municipi del Prat de Llobregat, també promogut per la Generalitat de Catalunya, s'està valorant la possibilitat de tancar l'actual equipament de l'Hotel d'Entitats - Casal Cívic Lo Gaiter de Llobregat. La pèrdua d'aquest espai suposaria un impacte negatiu directe sobre la vida associativa, especialment en una zona com el Nucli Antic, per raons de proximitat.

Davant d'aquesta situació, l'Hotel d'Entitats - Casal Cívic Lo Gaiter de Llobregat requereix d'un compromís ferm i clar per part del Govern per tal d'assegurar el seu futur, el seu correcte manteniment i la seva plena activitat, sense incerteses.

En aquest mateix sentit, l'Ajuntament del Prat de Llobregat va aprovar una moció, el passat mes de juliol de 2026, per exigir al Departament de Drets Socials i Inclusió que es garanteixi la continuïtat de l'Hotel d'Entitats - Casal Cívic Lo Gaiter de Llobregat i es mantinguin de forma ininterrompuda tots els serveis que presta al teixit associatiu local.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Garantir la continuïtat del servei i del funcionament de l'actual equipament de l'Hotel d'Entitats - Casal Cívic Lo Gaiter de Llobregat assegurant-ne la feina i el suport que presta a totes les entitats i associacions usuàries.
2. Evitar qualsevol tancament, suspensió o interrupció temporal de l'activitat de l'Hotel d'Entitats - Casal Cívic Lo Gaiter de Llobregat que pugui afectar negativament l'activitat diària, els espais de reunió o els serveis que utilitzen les entitats del municipi.
3. Establir una línia de diàleg i coordinació directa entre el Departament de Drets Socials i Inclusió, l'Ajuntament del Prat de Llobregat i les entitats afectades, amb l'objectiu de garantir la continuïtat i viabilitat de l'equipament en la seva ubicació actual o en una alternativa consensuada que no suposi pèrdua de servei, tot planificant amb transparència qualsevol actuació, millora o gestió futura de l'equipament.

Palau del Parlament, 6 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Ennatu Domingo i Soler, portaveu a la CDSI; Ariadna Urroz Segura, diputada, GP Junts

Proposta de resolució sobre el llegat d'acollir l'inici del Tour de França

250-01443/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 110216 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Marta Vilalta i Torres, portaveu a la Comissió d'Esports del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el llegat d'acollir l'inici del Tour de França, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Esports, amb el text següent:

Exposició de motius

Enguany, Catalunya ha aconseguit amb èxit l'inici del Tour de França 2026, la competició de ciclisme en ruta més prestigiosa del món. A Barcelona es va dur a terme la presentació dels equips participants i la contrarellotge per equips de la primera etapa, a més d'albergar el final de la segona. Tarragona i Granollers també han estat punts de sortida i les tres primeres etapes han transcorregut per bona part del país amb una altíssima afluència de públic. Així mateix, milers de persones hi han col·laborat com a voluntàries, tot ajudant al bon desenvolupament de l'organització.

Catalunya ha projectat de nou una imatge positiva al món i els aficionats han pogut gaudir de ben a prop d'un gran espectacle esportiu. Però el fet excepcional d'acollir l'anomenat Gran Départ del Tour de França no ha deixat fins al moment cap llegat diferencial amb relació al ciclisme català, la cultura ciclista o la mobilitat en bicicleta al nostre país.

L'organització de grans esdeveniments d'abast internacional és un catalitzador que permet mobilitzar recursos i polítiques públiques per accelerar transformacions d'àmbit local i nacional. Tanmateix, tot i els sis milions d'euros que el Govern diu haver invertit per acollir l'inici del Tour, només s'ha donat continuïtat a polítiques ja iniciades en legislatures anteriors –com l'Estratègia Catalana de la Bicicleta–, sense iniciatives que impliquin un salt qualitatiu aprofitant l'impuls d'una de les competicions esportives amb més seguiment i repercussió al món.

Per aquests motius, presentem la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Desenvolupar un programa de promoció de la mobilitat quotidiana en bicicleta, amb especial atenció a la mobilitat escolar i laboral, en col·laboració amb les administracions locals, la comunitat educativa i el teixit empresarial. Aquest programa ha d'incloure mesures per facilitar l'accés a la bicicleta, crear itineraris segurs, garantir aparcaments adequats i fomentar iniciatives col·lectives.
2. Incrementar les actuacions previstes de creació d'aparcaments segurs i gratuïts de bicicletes a les estacions de transport públic per tal d'afavorir la intermodalitat bicicleta-transport públic
3. Potenciar les xarxes de connexions interurbanes segures en bicicleta.
4. Prioritzar les accions per millorar la seguretat dels ciclistes, tenint en compte la millora de la senyalització dels trams amb més perillositat, la incidència en la pedagogia i sensibilització a la ciutadania, el correcte manteniment dels vorals, així com prendre totes les mesures escaients per reduir la sinistralitat.
5. Col·laborar amb les administracions locals per augmentar l'oferta d'aparcaments segurs de bicicletes als centres urbans i a altres punts estratègics dels municipis, amb l'objectiu d'afavorir la mobilitat quotidiana en bicicleta.
6. Col·laborar amb les administracions locals en la millora del disseny dels carrils bici, tenint en compte el punt de vista dels usuaris i usuàries, tot prioritzant la substitució d'espai dels vehicles a motor vers la substitució d'espais de vianants.
7. En coordinació amb la Federació Catalana de Ciclisme, impulsar mesures per promocionar i donar visibilitat a la base i el planter català de les diferents modalitats ciclistes.
8. Facilitar i reforçar el suport logístic i financer a l'organització de curses ciclistes, marxes cicloturistes i altres activitats relacionades amb el ciclisme.
9. Intensificar el suport institucional a la Volta a Catalunya, com a competició de referència del ciclisme professional en ruta al nostre país, amb l'objectiu de reforçar el seu seguiment popular arreu de Catalunya i potenciar el seu prestigi internacional.

Palau del Parlament, 5 d'octubre de 2026

Ester Capella i Farré, portaveu; Marta Vilalta i Torres, portaveu a la CE, GP ERC

Proposta de resolució sobre la construcció d'una variant de la carretera C-153 a Roda de Ter

250-01444/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 110218 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Judith Toronjo i Nofuentes, portaveu a la Comissió de Territori i Habitatge del Grup Parlamentari de Junts, Anna Erra i Solà, diputada del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la construcció d'una variant de la carretera C-153 a Roda de Ter, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori i Habitatge, amb el text següent:

Exposició de motius

Roda de Ter pateix des de fa anys una problemàtica greu de trànsit al seu nucli urbà, derivada de l'intens volum de trànsit de pas, ja que aquesta via connecta la capital de la comarca d'Osona, Vic, amb totes les poblacions del nord de la comarca: les Masies de Roda, Manlleu, l'Esquirol, Cantonigròs, Tàvertet i Rupit i Pruit. De

manera que els ciutadans d'aquestes poblacions, conjuntament amb els ciutadans de Roda de Ter han d'utilitzar la carretera C-153 per poder-se moure, fet que aquest intens volum de trànsit produeix una gran saturació de la via, ocasionant llargues cues, accidents, entre d'altres. Afegint també en aquesta problemàtica el pas dels vehicles de gran tonatge, que en bona part són relacionats amb la proximitat al municipi d'un escorxador i una planta de tractament de purins.

Recentment, aquesta problemàtica s'ha vist agreujada arran de la creació de zones de baixes emissions en municipis veïns, que han comportat, especialment, el desviament de vehicles de gran tonatge cap a Roda de Ter. Aquest intens volum de trànsit circula a escassos metres de les façanes dels edificis residencials, generant molèsties als veïns i veïnes de Roda de Ter, sobretot a les més de nou-centes persones que viuen a peu de carretera. Aquestes molèsties van des de la contaminació acústica i ambiental, afectant la salut física i mental de la població, fins als problemes de seguretat viària derivats del volum i les característiques del trànsit que travessa el nucli urbà. Aquest intens volum de trànsit també dificulta el desenvolupament harmònic i humà del poble.

L'Ajuntament de Roda de Ter, recentment, ha dut a terme un procés participatiu per recollir l'opinió de la ciutadania sobre possibles solucions a aquesta problemàtica. El procés va finalitzar amb una votació entre diferents propostes, tant de construcció d'una variant com altres alternatives, un total de set propostes on el votant podia marcar fins a dues opcions en la mateixa butlleta de votació. La proposta que va obtenir un nombre més elevat de vots va ser la variant nord-oest, amb 524 vots dels 1.160 emesos, fet que representa el 45,17% del total de vots emesos.

Si es pren com a referència el nombre de persones que van participar en la votació, 836 votants, els 524 vots obtinguts per aquesta proposta representen el 62,68% de les persones participants. El resultat del procés participatiu posa de manifest que una part majoritària de les persones participants aposten per una solució basada en la construcció d'una variant que permeti desviar el trànsit de pas, fora del nucli urbà de Roda de Ter. En aquest sentit, la variant nord-oest es posiciona com a l'alternativa per solucionar aquesta problemàtica.

L'execució del projecte de la variant de la carretera C-153 ajudaria a millorar la seguretat viària, la reducció de la contaminació acústica i ambiental, afavoriria el creixement saludable, tant físic com mental, dels ciutadans, i contribuiria al desenvolupament social, comercial i econòmic del municipi, un desenvolupament centrat en el ciutadà i no en el trànsit. En definitiva, la construcció de la variant permetrà redissenar Roda de Ter i impulsar el seu futur.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Impulsar la planificació i l'execució del projecte de la variant de la carretera C-153, prenent com a referència la proposta de variant nord-oest atès que va ser l'opció que va obtenir un suport més elevat en el procés participatiu, amb la dotació pressupostària necessària per l'any 2027 i el corresponent estudi d'impacte ambiental amb la finalitat de garantir que la variant compleixi amb els estàndards més exigents de sostenibilitat i minimitzi els possibles efectes negatius en l'entorn rural.
2. Prioritzar, mentre no s'executi el projecte de variant a la carretera C-153, l'estudi i la implementació de mesures que permetin reduir les afectacions derivades del trànsit de vehicles de pas, que actualment travessa el nucli urbà de Roda de Ter, tal com ja acordar el Parlament de Catalunya l'any 2023 a la Resolució 929/XIV.

Palau del Parlament, 6 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Judith Toronjo i Nofuentes, portaveu a la CTH; Anna Erra i Solà, diputada GP Junts

Proposta de resolució sobre la crisi de l'habitatge a Catalunya

250-01445/15

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 110241 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Mónica Lora Cisquer, diputada del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la crisis de vivienda en Cataluña, para que sea sustanciada ante la Comissió de Territori i Habitatge, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El acceso a una vivienda digna y asequible se ha convertido en el principal factor de precarización y malestar social en España. La vivienda, que durante décadas constituyó el pilar fundamental sobre el que se edificó la prosperidad de las clases medias y el horizonte de estabilidad de las familias, ha sido convertida en un bien inalcanzable. Lo que antaño representaba el símbolo indiscutible de la consolidación social y el arraigo territorial es hoy el reflejo dramático de la contracción, el estrechamiento y la desposesión de generaciones enteras.

No nos encontramos ante un problema coyuntural o una situación aislada en los márgenes de nuestra sociedad, sino ante la aplastante realidad del español medio: de aquel joven o trabajador que ha estudiado, se ha formado, cumple con sus obligaciones, trabaja y percibe un salario digno pero que, sin embargo, se descubre incapaz de desarrollar un proyecto vital independiente. En la España de ayer, el hijo de un trabajador humilde podía, con esfuerzo y tesón, terminar siendo dueño de su hogar y su futuro; en la España de hoy, el hijo de un profesional cualificado se ve forzado a compartir piso, sofá y nevera con desconocidos y a poner en pausa su proyecto vital. Esta ruptura unilateral del contrato social no es fruto de la casualidad, sino del abandono sistemático de las políticas públicas de protección a la familia y al trabajo, combinado con años de ceguera ideológica e inacción institucional.

Durante años, el Gobierno y sus terminales mediáticas han pretendido abordar la crisis de la vivienda escamoteando a los españoles la causa principal y más evidente del colapso habitacional: la relación directa e innegable que existe entre la escasez de vivienda y las políticas de fronteras abiertas y el fomento de la inmigración masiva.

Los datos son contundentes e inapelables: en los últimos cinco años, España ha registrado la entrada de aproximadamente cinco millones de personas y cerca de un 10% de esas llegadas las ha absorbido Cataluña (496,605 extranjeros, es decir, más que toda la población de los 30 municipios que constituyen la comarca del Ma-resme). Cinco millones de nuevos residentes que también necesitan un techo bajo el que cobijarse y cuatro paredes en las que habitar. Sin embargo, en ese mismo periodo de tiempo, la producción residencial se ha mantenido estancada en niveles irrisorios, construyéndose menos de noventa mil unidades anuales (unas 13.000 de media al año en Cataluña). Resulta matemáticamente incontestable que introducir cinco millones de potenciales demandantes en un mercado donde se construyen menos de quinientas mil viviendas aboca, de forma ineludible, a una crisis de oferta sin precedentes. En otras palabras: no hay solución posible a la emergencia habitacional si cada año se incorpora la población de dos Málagas o dos Sevilas al mercado residencial español.

Cataluña no es una excepción, sino uno de los territorios donde esta situación resulta más palpable. Según datos oficiales del Idescat, entre 2020 y 2024 se registraron en Cataluña 1.139.032 entradas de inmigrantes (118.760 en 2020; 197.143 en

2021; 274.438 en 2022; 272.645 en 2023 y 276.046 en 2024), cifra equivalente a la suma de la población de L'Hospitalet de Llobregat, Terrassa, Badalona, Sabadell y Lleida (aproximadamente 1,13 millones de habitantes). El saldo migratorio neto en ese mismo periodo asciende a 496.605 extranjeros que se quedaron en Cataluña: más que toda la población de la comarca del Maresme (477.000 habitantes repartidos en 30 municipios). Mientras tanto, según los datos de la Generalitat, en esos cinco años se terminaron en Cataluña únicamente 65.025 viviendas (11.601 en 2020; 13.610 en 2021; 12.844 en 2022; 13.760 en 2023 y 13.210 en 2024). Lo más alarmante es que el 45,2% de las personas nacidas en el extranjero que residen en Cataluña han llegado a partir del año 2020, cifras que revelan la imposibilidad de absorción de nuevos hogares por parte de la vivienda efectivamente disponible.

El fomento irresponsable de la política de puertas abiertas, mientras la construcción permanece paralizada, obliga a los trabajadores y jóvenes españoles a competir con miles de inmigrantes en su propia tierra. Las fronteras porosas del bipartidismo han funcionado como una trampa para las expectativas de futuro de nuestros compatriotas.

El mapa de la España receptora de inmigración masiva coincide de manera exacta con el mapa de las regiones donde más se han encarecido los alquileres y donde más se han degradado los servicios y el entorno urbano. El español de a pie se encuentra atrapado en una pinza: por arriba, golpeado por la gentrificación, los fondos de inversión y las grandes fortunas extranjeras que compran inmuebles a tocateja; por abajo, asfixiado por la guetificación, el chabolismo vertical y la saturación de los recursos públicos. Entre la zona inalcanzable y la zona intransitable, las clases medias y populares españolas han sido marginadas y expulsadas de sus propios barrios.

En Cataluña, por poner un ejemplo, esta presión se concentra especialmente en el mercado del alquiler y en el área metropolitana de Barcelona: más de uno de cada dos inquilinos en Cataluña (el 57%) es de origen extranjero y, en 2025, Barcelona contaba con 437.663 residentes de nacionalidad extranjera, el 25,55% de su población, casi una vez y media toda la población de L'Hospitalet de Llobregat, dos veces la de Badalona y cuatro veces la de Girona.

La consecuencia directa de la escasez y del encarecimiento es la drástica reducción del espacio habitable por persona y el consecuente hacinamiento. Un piso de tres habitaciones en la periferia de cualquier ciudad, que antes arrendaba una familia trabajadora por un precio razonable, es hoy troceado por habitaciones (subdivisiones) para obtener rendimientos que triplican el valor original. Estamos presenciando la extensión generalizada de fenómenos chabolistas que creíamos superados definitivamente en Europa: el subarriendo masivo por habitaciones, la proliferación de pisos patera y la ocupación de un mismo inmueble por cuatro o cinco familias, lo que debemos denominar con absoluta claridad como chabolismo vertical. El hacinamiento se ha convertido en el perfecto modelo de negocio, un modelo extraordinariamente lucrativo para los poderosos, pero que constituye una competencia desleal insostenible para el español de a pie, que no puede ni debe rebajar sus estándares de vida a niveles tercermundistas.

No es posible especular con un bien abundante. La especulación sólo prospera allí donde el bien es escaso, codiciado. Al restringir la oferta a través de leyes nefastas como la Ley por el Derecho a la Vivienda 12/2023 –que ha provocado el pánico entre los pequeños propietarios y la salida masiva de inmuebles del mercado–, al bloquear la liberación de suelo y al disparar la demanda mediante una inmigración descontrolada, el Ejecutivo de Pedro Sánchez ha diseñado el escenario idóneo para los grandes rentistas. Este Gobierno ofrece a los especuladores lo que más desean: una cola infinita de demandantes desesperados y una oferta estrangulada que les permite fijar precios inaceptables.

Los datos catalanes confirman este efecto. Según el Observatorio del Alquiler, Barcelona ha perdido cerca de 50.000 viviendas de alquiler residencial en tres años

debido al impacto de la Ley de Vivienda. Según el Incasòl, los contratos de alquiler firmados en Barcelona cayeron de 57.000 en 2021 a 30.700 en 2025, y en toda Cataluña pasaron de 168.000 a 108.000. En Barcelona, el 52% de la oferta total de alquiler ya es de temporada tras las regulaciones y, según la Asociación de Promotores de Cataluña, en 2025 la oferta de vivienda cayó un 43,8% en un solo año. El resultado: cada vez hay menos vivienda ofertada para los inquilinos catalanes.

El Gobierno de la nación no es víctima ni espectador de la especulación, sino el artífice de este modelo. Lejos de combatir el negocio especulativo, el Ejecutivo de Pedro Sánchez se ha convertido en su socio más lucrativo y su principal valedor. Porque mientras se llena la boca hablando de la vivienda como derecho, la Administración Pública se embolsa anualmente más de 52.000 millones de euros en impuestos vinculados al proceso edificatorio y la compraventa de vivienda, a la vez que destina una partida irrisoria a la inversión pública en materia residencial. El Gobierno de Pedro Sánchez hace caja directamente con la angustia y la necesidad básica de los españoles.

Frente a este expolio fiscal, tras ocho años de promesas incumplidas su respuesta ha sido la presentación a bombo y platillo de iniciativas propagandísticas como «Casa 47», un portal web con ochocientas viviendas para todo el territorio nacional —muchas de ellas ubicadas en municipios sin demanda ni servicios—, lo que demuestra la absoluta ineficiencia e inanidad del Ejecutivo ante el drama de la vivienda.

En Cataluña, el president de la Generalitat afirmó en el Debate de Política General que la vivienda es «una misión de país», y su respuesta se ha concretado en un fondo de emergencia habitacional de 25 millones de euros, un programa de compra conjunta de vivienda dotado con 100 millones y el fortalecimiento de los préstamos de emancipación: medidas manifiestamente insuficientes frente a las cifras expuestas.

Ante la evidencia de su fracaso y la inminencia de un nuevo ciclo electoral, asistimos a una estrategia de confusión pública en la que el Gobierno de Sánchez pretende una vez más actuar de manera simultánea como gobierno y como oposición. Sin embargo, resulta políticamente impracticable pretender redactar el Boletín Oficial del Estado y encabezar al mismo tiempo las protestas en la calle contra sus nefastas consecuencias.

Quienes han provocado el colapso habitacional mediante el intervencionismo, la hiperregulación, la desprotección del propietario frente a la okupación y el fomento de la inmigración no pueden pretender erigirse ahora en salvadores. Mostrar escándalo por la subida de los precios del alquiler mientras se mantienen las fronteras abiertas a la llegada incontrolada de millones de personas y se congela la liberación de suelo es una contradicción que ni la sociedad española en su conjunto ni la sociedad catalana están dispuestas a tolerar.

VOX lleva años predicando en solitario, denunciando las verdaderas causas de este drama y exigiendo soluciones de sentido común. Frente a la propaganda, el intervencionismo y la sumisión a las agendas globalistas, es hora de devolver la racionalidad a las instituciones. Es urgente restituir la seguridad jurídica, la estabilidad y la certidumbre de un futuro próspero a las familias españolas.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

1. Promocionar un modelo de alquileres que armonice los intereses de arrendadores (seguridad jurídica, garantía de cobro y recuperación de la posesión) y arrendatarios (asequibilidad, estabilidad). Impulsar incentivos fiscales al alquiler de larga duración y asequible, a la compra de vivienda y al acceso a financiación hipotecaria, así como deducciones significativas en el IRPF para jóvenes inquilinos. Asimismo, incluir la reducción del tipo impositivo del IRPF con cada nuevo hijo.

2. Promocionar un modelo de alquileres que armonice los intereses de arrendadores (seguridad jurídica, garantía de cobro y recuperación de la posesión) y arrendatarios (asequibilidad, estabilidad). Impulsar incentivos fiscales al alquiler de larga duración y asequible, a la compra de vivienda y al acceso a financiación hipotecaria, así como deducciones significativas en el IRPF para jóvenes inquilinos. A su vez, incluir la reducción del tipo impositivo del IRPF con cada nuevo hijo.

3. Promocionar un modelo de alquileres que armonice los intereses de arrendadores (seguridad jurídica, garantía de cobro y recuperación de la posesión) y arrendatarios (asequibilidad, estabilidad). Impulsar incentivos fiscales al alquiler de larga duración y asequible, a la compra de vivienda y al acceso a financiación hipotecaria, así como deducciones significativas en el IRPF para jóvenes inquilinos. También incluir la reducción del tipo impositivo del IRPF con cada nuevo hijo.

4. Promocionar parte de la prioridad nacional en el Registro de Solicitantes de Vivienda con Protección Oficial y en sus propias ayudas, usando el arraigo (empadronamiento y cotización).

5. Impulsar una reforma fiscal para la parte autonómica (ITP, AJD y deducciones en el IRPF) para facilitar el acceso a la vivienda a los jóvenes y las familias catalanas.

El Parlament insta al Govern de la Generalitat a que inste al Gobierno de la Nación a:

6. Proceder a la repatriación de todos los inmigrantes que hayan entrado o permanezcan en España de forma ilegal; proceder a la remigración de aquellos extranjeros que, no contribuyendo a la economía nacional con su trabajo, pretendan vivir del sistema de ayudas sociales y recursos públicos; y proceder a la deportación inmediata de todos los extranjeros que cometan delitos graves, hagan del delito leve su forma de vida o pretenden imponer culturas o costumbres incompatibles con las nuestras.

7. Garantizar la prioridad nacional de los españoles en todos los frentes de la vivienda: para acceder a una vivienda social, para acceder a una vivienda protegida y para ser receptor de cualquier tipo de ayuda relacionada con la vivienda.

8. Atajar la adquisición masiva de vivienda por capital extranjero estableciendo una fiscalidad diferenciada para compradores no comunitarios. La recaudación resultante se destinará a bonificaciones y exenciones fiscales para la compra de vivienda por parte de españoles y a la construcción de vivienda protegida.

9. Explorar cuantas fórmulas sean necesarias para limitar la demanda extranjera no residente, que está inflando los precios de la vivienda y dificultando la emancipación y la seguridad residencial de los españoles en muchas localidades de nuestro país.

10. Impulsar cuantas reformas legales sean necesarias, a todos los niveles competenciales incluyendo instancias europeas, para que la adquisición de una primera vivienda habitual, sea nueva o de segunda mano, quede libre de cargas fiscales para los españoles.

11. Promocionar un modelo de alquileres que armonice los intereses de arrendadores (seguridad jurídica, garantía de cobro y recuperación de la posesión) y arrendatarios (asequibilidad, estabilidad). Impulsar incentivos fiscales al alquiler de larga duración y asequible, a la compra de vivienda y al acceso a financiación hipotecaria, así como deducciones significativas en el IRPF para jóvenes inquilinos. De igual modo, incluir la reducción del tipo impositivo del IRPF con cada nuevo hijo.

12. Promocionar un modelo de alquileres que armonice los intereses de arrendadores (seguridad jurídica, garantía de cobro y recuperación de la posesión) y arrendatarios (asequibilidad, estabilidad). Impulsar incentivos fiscales al alquiler de larga duración y asequible, a la compra de vivienda y al acceso a financiación hipotecaria,

así como deducciones significativas en el IRPF para jóvenes inquilinos. Asimismo, incluir la reducción del tipo impositivo del IRPF con cada nuevo hijo.

Palacio del Parlament, 7 de octubre de 2026

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Mónica Lora Cisquer, diputada, GP VOX

Proposta de resolució sobre l'ampliació d'oportunitats en el sector literari i l'increment de les beques a la creació en llengua catalana

250-01446/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 110243 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Raquel Sans Guerra, portaveu a la Comissió de Cultura del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per a l'ampliació d'oportunitats en el sector literari i l'increment de les beques a la creació en llengua catalana, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

La literatura en llengua catalana és un dels pilars fonamentals de la nostra identitat, un motor de dinamització cultural i una eina imprescindible per a la cohesió social i la projecció internacional de Catalunya. Per garantir-ne la continuïtat, la riquesa i la resiliència, és necessari que les administracions públiques ofereixin un suport robust i decidit a la base de tota la cadena de valor del llibre: els escriptors i escriptores.

Actualment, les línies de beques a la creació literària que gestiona la Institució de les Lletres Catalanes (ILC) –destinades tant a autors consolidats com a novells– són una eina d'èxit reconegut que rep un volum molt elevat de projectes d'alta qualitat i rigor literari. L'allau de talent, manuscrits i propostes de novella, poesia, assaig, teatre o còmic demostra la vitalitat de les lletres catalanes.

Aquesta gran resposta per part del sector posa de manifest que el nombre actual d'ajuts anuals previstos –fixats habitualment en unes 50 beques per a autors consolidats i unes 15 per a autors novells– resulta clarament insuficient per absorbir el potencial creatiu existent. Prova d'aquesta alta exigència i limitació és que, pel que fa a la darrera convocatòria d'autors consolidats de la ILC, van quedar fora de la concessió el 78,45% dels 232 projectes presentats. Nombrosos projectes literaris que obtenen valoracions excel·lents per part de les comissions tècniques queden finalment sense suport a causa de les limitacions pressupostàries i el topall de fons disponibles, fet que restringeix la capacitat de professionalització dels creadors.

La millora del finançament públic d'aquestes línies és una oportunitat estratègica per ampliar de manera significativa el ventall de beneficiaris. Un increment econòmic robust permetrà incloure noves veus, potenciar el talent emergent, assegurar la paritat de gènere, afavorir la diversitat d'estils i garantir el necessari relleu generacional a les nostres lletres. Garantir els recursos suficients per a la creació literària és l'eina més eficaç per consolidar un teixit cultural potent, divers i accessible per a tothom.

Per aquests motius, presentem la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Incrementar de manera substancial i progressiva, en els propers exercicis pressupostaris, la partida econòmica de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural (OSIC) destinada específicament a les línies d'ajut a la creació literària de la Institució de les Lletres Catalanes (ILC).

2. Ampliar el nombre total de beques anuals atorgades, incrementant el topall actual de places per a creadors consolidats i multiplicant amb especial èmfasi les partides destinades a autors novells, amb l'objectiu d'obrir el sistema a nous creadors.

3. Optimitzar els criteris de les bases reguladores per tal d'afavorir de manera transversal la incorporació de mirades plurals, el relleu generacional, la diversitat territorial i la paritat de gènere en la concessió dels ajuts a l'escriptura en llengua catalana.

4. Impulsar espais de diàleg i coordinació amb el teixit associatiu i representatiu dels escriptors i escriptores per avaluar l'impacte d'aquests ajuts i adaptar les futures convocatòries a les necessitats reals del sector de la creació literària contemporània.

Palau del Parlament, 29 de setembre de 2026

Ester Capella i Farré, portaveu; Raquel Sans Guerra, portaveu a la CC, GP ERC

Proposta de resolució sobre els drets de les persones vídues

250-01447/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 110267 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Ennату Domingo i Soler, portaveu a la Comissió de Drets Socials i Inclusió del Grup Parlamentari de Junts, Ariadna Urroz Segura, diputada del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre els drets de les persones vídues de Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió, amb el text següent:

Exposició de motius

La pensió de viduïtat és un dret essencial per garantir la seguretat econòmica de les persones que han perdut la seva parella i que, sovint, han d'assumir noves despeses, siguin relacionades amb béns o amb persones a càrrec com fills o pares. Tanmateix, la regulació actual genera desigualtats i obliga les persones sol·licitants a enfrontar-se a processos burocràtics feixucs, llargues esperes i situacions injustes, en un moment especialment delicat de la seva vida.

En el cas de Catalunya es genera una duplicitat entre la normativa estatal i el Codi Civil català, ja que aquest darrer no distingeix entre matrimonis i parelles estables –recollit a l'article 234.1 del Codi Civil de Catalunya– a efectes pràctics mentre que a nivell de l'Estat espanyol continua persistint una diferenciació de tracte en múltiples aspectes que perjudica aquelles relacions estables que no estan registrades formalment com a matrimoni, tot i estar inscrites com a parelles de fet i poder acreditar vincle ininterromput de mínim cinc anys, com és per mitjà de l'empadronament i altres registres municipals i autonòmics.

Concretament, el greuge radica en el fet que l'article 221.2 de la Llei de la Seguretat Social contempla un tercer requisit addicional. A més de la formalització de la parella de fet al registre i acreditar una convivència continuada de 5 anys, la Llei actual afegeix el requisit que la formalització de la documentació s'ha de fer amb un marge de 2 anys. D'aquesta manera, no és suficient registrar la parella i demostrar

pels mitjans locals o autonòmics una convivència estable, sinó que et demanen que la parella s'hagi formalitzat dos anys abans que un dels dos hagi mort, un fet que és absolutament imprevisible.

Això significa que la pensió de viudetat no és en favor d'aquelles parelles que tinguin una convivència acreditada, sinó un benefici exclusiu de les parelles de fet registrades dos anys abans de la mort d'un dels dos.

A més, aquesta problemàtica genera una nova desigualtat de gènere, ja que la gran majoria de demandants de pensions de viudetat són dones. Només l'any 2021, a Catalunya hi havia 454.485 persones en situació de viudetat, de les quals 380.229 eren dones i només 74.256 homes. Una situació que sovint provoca situació de des-empara econòmica i incrementa encara més les diferències amb un matrimoni, quan a efectes formals tenen la mateixa validesa.

En conseqüència, és necessari establir una modificació de l'article 221.2 de la llei de la Seguretat Social que regula les pensions de viudetat en parelles estables. Concretament, el canvi s'ha d'efectuar en dos sentits. Per una banda, cal eliminar el requisit de 2 anys de formalització abans de la mort d'un dels membres de la parella de fet, concretament suprimint la darrera frase del segon paràgraf. Amb el registre formal i l'acreditació de cinc anys de convivència continuada és més que suficient. I, per l'altra banda, per tal de revertir el greuge actual, establir que la Seguretat Social actuï d'ofici per aquelles sol·licituds denegades els darrers quatre anys amb efectes retroactius.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Instar al Govern de l'Estat la modificació de l'apartat 2 de l'article 221 del Reial Decret Legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General de la Seguretat Social, per tal d'eliminar el requisit del període d'antelació mínima de dos anys abans de la defunció d'un dels membres de la parella en la formalització de les parelles de fet, de manera que se suprimeixi una desigualtat que ha esdevingut estructural i afecta majoritàriament les dones catalanes. Una mesura que, també, permetrà que en el reconeixement al dret a la pensió de viudetat es tingui en compte la idiosincràsia pròpia del Codi Civil de Catalunya, atesa la particularitat de la norma catalana quan a la manera d'adquisició d'aquesta condició de parella estable o de fet. Així mateix, aquesta modificació ha d'incloure la revisió d'ofici per part de la Seguretat Social dels actes propis de totes les sol·licituds denegades en els darrers quatre anys des de l'entrada en vigor del canvi normatiu en qüestió.

2. Reclamar al Govern de l'Estat la simplificació dels tràmits burocràtics i la reducció el temps d'espera vinculats a l'acreditació de la condició de parella estable i a la tramitació de prestacions complementàries autonòmiques, amb protocols clars, terminis màxims i assistència gratuïta en situacions d'especial vulnerabilitat.

3. Impulsar campanyes d'informació i assessorament per assegurar que totes les persones coneguin els seus drets en cas de viudetat, especialment en col·lectius vulnerables.

Palau del Parlament, 7 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Ennatu Domingo i Soler, portaveu a la CDSI; Ariadna Urroz Segura, diputada, GP Junts

Proposta de resolució sobre el garantiment de l'accés a la pràctica del futbol federat als menors tutelats per la Generalitat

250-01448/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 110336 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Montse Ortiz i Martí, portaveu a la Comissió d'Esports del Grup Parlamentari de Junts, Ennату Domingo i Soler, diputada del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per garantir l'accés a la pràctica del futbol federat als menors tutelats per la Generalitat, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Esports, amb el text següent:

Exposició de motius

La pràctica esportiva és una eina fonamental per al desenvolupament personal i social dels menors, especialment, per a aquells que es troben en situacions de major vulnerabilitat. L'esport contribueix a generar vincles, afavorir la inclusió i la integració i garantir espais de relació i participació en igualtat de condicions.

A més, la pràctica esportiva contribueix al desenvolupament dels menors, no només pels beneficis que comporta per a la salut física i emocional, sinó també per la transmissió de valors com el companyerisme, el respecte, l'esforç, la disciplina i la superació personal, entre d'altres.

Diversos clubs de futbol i Centres Residencials d'Acció Educativa (CRAE) han denunciat les dificultats que tenen menors tutelats per la Generalitat, especialment d'origen estranger, per obtenir la llicència federativa que els permeti participar en competicions oficials de futbol. Aquesta situació provoca que alguns d'aquests infants i adolescents puguin entrenar amb els seus equips però no competir amb els seus companys.

La normativa de la FIFA relativa a la inscripció internacional de menors té com a finalitat protegir-los davant possibles situacions de captació i tràfic de joves talents esportius. Tanmateix, la seva aplicació acaba afectant també infants i adolescents que no es troben en aquesta situació i provoca que menors especialment vulnerables quedin exclosos de la pràctica competitiva del futbol.

Una normativa concebuda per protegir els menors no pot acabar generant l'efecte contrari i limitar els drets d'infants i adolescents que, precisament per la seva situació de vulnerabilitat, requereixen una especial protecció dels poders públics. L'interès superior de l'infant ha de constituir una consideració primordial en totes les decisions que l'afecten i les administracions públiques han d'actuar per eliminar els obstacles que impedeixin el seu ple desenvolupament i la seva participació en igualtat de condicions.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Garantir la prevalença de l'interès superior dels menors tutelats per la Generalitat en l'accés a la pràctica federada del futbol i a impulsar, davant els organismes federatius i les administracions competents, les modificacions normatives i els mecanismes necessaris per eliminar els obstacles que els impedeixen obtenir una llicència federativa i participar en competicions oficials en igualtat de condicions.
2. Desenvolupar en el termini de 6 mesos un estudi sobre els criteris que les federacions esportives catalanes utilitzen en la tramitació de les llicències per a in-

fants en situació de tutela administrativa, i els elements que incorporen en les resolucions de denegació de la llicència esportiva.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Montse Ortiz i Martí, portaveu a la CE; Ennatu Domingo i Soler, diputada, GP Junts

Proposta de resolució sobre la reducció de places als serveis ferroviaris d'alta velocitat entre Lleida i Barcelona

250-01449/15

PRESENTACIÓ: GP PPC

Reg. 110661 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu, Montserrat Berenguer Messeguer, diputada, Àngels Esteller Ruedas, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la reducció de places als serveis d'alta velocitat entre Lleida i Barcelona, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori i Habitatge, amb el text següent:

Exposició de motius

La connexió ferroviària d'alta velocitat entre Lleida i Barcelona constitueix un servei essencial per a milers de persones que es desplacen habitualment entre les dues ciutats per motius laborals, acadèmics, personals o per acudir a visites i tractaments mèdics. La disponibilitat de places suficients, especialment en les franges horàries de major demanda, és determinant per garantir una alternativa real i competitiva al vehicle privat.

Des del 21 de setembre de 2026, Renfe ha substituït els trens Avlo de la sèrie 106 que prestaven quatre dels serveis diaris amb més demanda entre Lleida i Barcelona per trens Avant de la sèrie 120 en doble composició. Aquesta substitució comporta passar de 581 a 476 places per servei, és a dir, una reducció de 105 places per trajecte i de més de 400 places diàries.

Renfe ha justificat aquesta mesura per la necessitat de sotmetre determinades unitats de la sèrie 106 a revisions tècniques i reorganitzar el material disponible. Tot i que la companyia ha assenyalat que es tracta d'una situació temporal, no ha concretat la durada prevista d'aquesta reducció de capacitat.

La mesura ha generat un important malestar entre els usuaris habituals del servei, especialment entre treballadors, estudiants i persones que depenen d'aquesta connexió per acudir a visites mèdiques o realitzar altres desplaçaments essencials. La reducció de places ha provocat dificultats per aconseguir bitllet i ha deixat usuaris sense possibilitat d'utilitzar determinats serveis, especialment en les freqüències de major demanda. Les entitats representatives dels usuaris han denunciat, a més, manca d'informació suficient sobre la situació i les alternatives disponibles.

A la reducció de capacitat s'hi afegeix una pèrdua de qualitat i confort del servei derivada de les característiques del material ferroviari utilitzat en substitució dels trens retirats, entre les quals els usuaris han assenyalat la manca d'endolls als seients, un servei especialment necessari per a les persones que aprofiten els desplaçaments quotidians per treballar o estudiar.

Aquesta reducció de capacitat es produeix en un corredor que ja ha patit problemes d'oferta en els darrers anys i en què els usuaris han reclamat reiteradament un reforç dels serveis per donar resposta a una demanda creixent. Qualsevol reducció

de places pot comportar un increment de les dificultats de mobilitat i afavorir l'ús del vehicle privat en detriment del transport públic.

Paral·lelament, els usuaris han denunciat la persistència de vibracions en diversos trams de la línia i han reclamat actuacions sobre la infraestructura ferroviària per determinar-ne les causes i garantir unes condicions adequades de seguretat, estabilitat i confort.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reclamar al Govern d'Espanya i a Renfe que, mentre es mantingui la substitució dels trens de la sèrie 106, es garanteixi una oferta de places equivalent, com a mínim, a l'existent anteriorment en els serveis d'alta velocitat entre Lleida i Barcelona, especialment en les freqüències de major demanda, mitjançant la incorporació de material de capacitat equivalent, el reforç de les composicions o l'increment de freqüències.

2. Instar Renfe a informar de manera clara i transparent sobre la durada prevista d'aquesta situació, el nombre de serveis i unitats afectades, les causes que han motivat la substitució dels combois i el calendari previst per recuperar la capacitat habitual del servei.

3. Reclamar a Renfe l'establiment de mecanismes específics d'informació als usuaris davant qualsevol modificació del material ferroviari, reducció de capacitat o alteració significativa del servei, així com l'adopció de les mesures necessàries per garantir una resposta adequada a les necessitats dels treballadors, estudiants i usuaris habituals d'aquesta connexió i unes condicions adequades de qualitat i confort, inclosa la disponibilitat d'endolls per als usuaris.

4. Reclamar a Adif que inspeccioni els trams del corredor Lleida-Barcelona en què els usuaris han denunciat vibracions anòmales, determini les causes d'aquestes incidències i executi, amb la màxima celeritat, les actuacions de manteniment o millora necessàries per garantir unes condicions adequades de seguretat, estabilitat i confort del servei.

Palau del Parlament, 22 de setembre de 2026

Lorena Roldán Suárez, portaveu; Montserrat Berenguer Messeguer, Àngels Esteller Ruedas, diputades, GP PPC

Proposta de resolució sobre les condicions de salubritat dels espais destinats als residus al barri de Llevant de Viladecans

250-01450/15

PRESENTACIÓ: GP PPC

Reg. 110664 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu, Àngels Esteller Ruedas, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre les condicions de salubritat dels espais destinats als residus al barri de Llevant de Viladecans (Baix Llobregat), per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori i Habitatge, amb el text següent:

Exposició de motius

El desenvolupament urbanístic del barri de Llevant de Viladecans constitueix una de les actuacions residencials més rellevants dels darrers anys al municipi, amb la construcció de prop de 3.000 habitatges, una part significativa dels quals subjectes a algun règim de protecció pública.

En els darrers mesos, diverses comunitats de propietaris han denunciat problemes de salubritat derivats de les condicions dels espais comunitaris destinats a la ubicació i l'emmagatzematge temporal dels contenidors de residus.

En alguns edificis, aquests espais es troben ubicats a l'interior dels immobles i presenten deficiències relacionades amb la ventilació, la higiene, la neteja i el manteniment, fet que pot generar males olors, acumulació de brutícia, lixiviats i proliferació d'insectes o rosegadors.

Aquesta situació afecta directament la qualitat de vida dels residents i posa de manifest la necessitat de garantir que aquests espais compleixin unes condicions tècniques i sanitàries adequades, especialment quan es troben integrats dins dels mateixos edificis residencials i poden tenir incidència sobre zones comunes o habitatges.

Per aquest motiu, resulta necessari verificar si les promocions afectades compleixen les exigències previstes en el Codi Tècnic de l'Edificació, la normativa d'habitabilitat i la resta de disposicions aplicables, així com impulsar, si escau, les actuacions necessàries per corregir les deficiències detectades i prevenir situacions similars en el futur.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Realitzar, en el termini màxim de tres mesos, una inspecció tècnica dels espais comunitaris destinats a la ubicació i l'emmagatzematge temporal de residus de les promocions afectades del barri de Llevant de Viladecans, amb l'objectiu de verificar el compliment del Codi Tècnic de l'Edificació, de la normativa d'habitabilitat i de la resta de normativa aplicable.
2. Elaborar, a través de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, un informe tècnic sobre les condicions de ventilació, higiene, manteniment i salubritat d'aquests espais, així com sobre la seva adequació als requisits tècnics exigibles i les mesures correctores que, si escau, sigui necessari adoptar.
3. Impulsar una regulació específica que estableixi les condicions tècniques mínimes que han de complir els espais comunitaris destinats a la ubicació, recollida i emmagatzematge temporal de residus en edificis plurifamiliars.
4. Establir, en el marc d'aquesta regulació, directrius tècniques comunes aplicables als nous edificis residencials de Catalunya relatives a la ventilació, higiene, accessibilitat, manteniment i neteja dels espais destinats als contenidors de residus, així com mesures per prevenir males olors, lixiviats i la proliferació de plagues.
5. Establir criteris mínims sobre la neteja i higienització periòdica dels contenidors de residus i dels espais comunitaris que els allotgen, amb l'objectiu de garantir unes condicions adequades de salubritat i prevenir riscos per a la salut de les persones residents.
6. Coordinar-se amb l'Ajuntament de Viladecans i amb els ens locals competents per tal de promoure que els contractes de recollida de residus municipals incorporin obligacions de neteja i higienització periòdica dels contenidors, així com mecanismes de seguiment i control que en garanteixin el compliment efectiu.

Palau del Parlament, 22 de setembre de 2026

Lorena Roldán Suárez, portaveu; Àngels Esteller Ruedas, diputada GP PPC

Proposta de resolució sobre l'accés telefònic directe en l'atenció primària al Priorat

250-01451/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 110680 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Jordi Fàbrega i Sabaté, portaveu a la Comissió de Salut del Grup Parlamentari de Junts, Jordi Bertran i Luengo, diputat del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'accés telefònic directe a l'atenció primària al Priorat, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

L'atenció primària constitueix el primer nivell d'accés ordinari de la ciutadania al sistema sanitari públic i, especialment en els municipis rurals, els centres d'atenció primària i els consultoris locals desenvolupen una funció essencial de proximitat, coneixement del pacient i continuïtat assistencial.

Aquesta proximitat adquireix una rellevància particular en comarques rurals com el Priorat, caracteritzades per la dispersió territorial dels municipis i nuclis de població, les distàncies respecte dels centres sanitaris, l'envelliment de la població i unes necessitats de mobilitat diferents de les dels entorns urbans. En aquest context, l'accessibilitat als serveis sanitaris no es pot valorar únicament en termes de disponibilitat de recursos, sinó també de facilitat i immediatesa del contacte entre els usuaris, els centres i els professionals sanitaris de referència.

L'atenció primària al Priorat s'articula principalment entorn dels centres d'atenció primària de Falset i de Cornudella de Montsant i de la xarxa de consultoris locals que presta servei als municipis i nuclis de població de la comarca. Aquesta estructura territorial respon precisament a la necessitat d'apropar l'atenció sanitària a una població dispersa i garantir-ne l'accessibilitat.

Actualment, les trucades efectuades als números telefònics de diversos consultoris locals del Priorat, i també les adreçades al CAP de Falset, són derivades a un servei centralitzat d'atenció telefònica situat fora de la comarca. En aquests casos, la persona que atén la trucada recull la demanda i les dades de contacte de l'usuari perquè posteriorment el centre o el professional sanitari corresponent li retorni la trucada.

Aquest sistema pot resultar adequat per a determinades gestions administratives, programacions de visites o situacions en què els centres no disposin de capacitat immediata d'atenció telefònica. Tanmateix, la seva aplicació generalitzada impedeix en determinats casos el contacte telefònic directe amb el centre sanitari durant el seu horari d'obertura.

Una part de les consultes telefòniques que es produeixen en l'àmbit de l'atenció primària rural responen a qüestions puntuals que poden requerir una comunicació breu amb el metge o metgessa, l'infermer o infermera o el personal del mateix centre. La introducció obligatòria d'un intermediari entre l'usuari i el seu centre sanitari pot comportar que una qüestió susceptible de ser resolta amb rapidesa quedi pendent durant hores fins que es produeix el retorn de la trucada.

Aquesta situació ha generat queixes d'usuaris del Priorat i demandes perquè es recuperi la possibilitat que les trucades efectuades als números dels consultoris locals i dels centres d'atenció primària puguin ser ateses directament des dels mateixos centres durant els seus horaris d'obertura, com succeïa anteriorment.

La centralització dels serveis d'atenció telefònica no hauria de comportar la desaparició dels canals de proximitat ni afegir dificultats d'accés a l'atenció primària, especialment en territoris rurals. Els mecanismes centralitzats poden actuar com a

recurs complementari, de suport o de derivació, però han de ser compatibles amb un model que preservi la relació directa entre la ciutadania, els centres sanitaris del territori i els seus professionals de referència.

La Llei 8/2025, del 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, estableix un marc específic destinat a garantir la igualtat d'oportunitats de les persones que viuen als municipis rurals, la cohesió territorial i l'accés als serveis bàsics. La mateixa llei crea el Mecanisme Rural de Garantia com a instrument per incorporar la perspectiva rural a les polítiques públiques i avaluar-ne els efectes sobre aquests territoris.

Aquests principis resulten especialment aplicables a l'organització dels serveis sanitaris. L'equitat territorial no consisteix necessàriament a aplicar un mateix model organitzatiu a tots els territoris, sinó a garantir una accessibilitat efectiva als serveis tenint en compte les característiques demogràfiques, geogràfiques i socials de cadascun. La centralització o digitalització dels canals d'accés no pot generar noves barreres per a la població que viu als municipis rurals ni substituir, quan sigui necessària, l'atenció de proximitat.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Garantir, en el termini màxim de tres mesos, l'existència d'un canal d'atenció telefònica directa als centres d'atenció primària de Falset i Cornudella de Montsant i als consultoris locals del Priorat durant els respectius horaris d'obertura, de manera que la ciutadania pugui contactar directament amb el seu centre sanitari, sens perjudici del manteniment dels serveis centralitzats d'atenció telefònica com a canal complementari, de suport o de derivació.

2. Garantir que les persones usuàries puguin traslladar directament al seu centre d'atenció primària o consultori local les demandes que requereixin la intervenció del professional sanitari de referència, establint els mecanismes organitzatius necessaris perquè les consultes telefòniques de caràcter assistencial que puguin ser resoltes sense visita presencial siguin ateses amb la màxima immediatesa possible.

3. Avaluar el funcionament del sistema centralitzat de recepció de trucades que presta servei als centres d'atenció primària i consultoris locals del Priorat, incloent-hi, com a mínim, el volum de trucades rebudes, els temps de resposta i de retorn de les trucades, les incidències registrades, el grau de resolució de les demandes i la satisfacció de les persones usuàries i dels professionals sanitaris.

4. Presentar els resultats d'aquesta avaluació, en el termini de sis mesos, a la Comissió de Salut del Parlament de Catalunya, indicant els criteris assistencials, organitzatius i econòmics que van justificar la implantació del sistema actual, les diferències existents entre els diferents equips d'atenció primària i consultoris locals de la comarca i les mesures adoptades per corregir-ne les eventuais deficiències.

5. Aplicar el Mecanisme Rural de Garantia establert per la Llei 8/2025, del 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals, a l'avaluació dels sistemes d'accés i atenció telefònica de l'atenció primària als municipis rurals, per tal de determinar-ne l'impacte sobre l'accessibilitat als serveis sanitaris, l'equitat territorial, les persones grans, les persones amb dificultats de mobilitat i les afectades per la bretxa digital, i adoptar, si escau, les mesures correctores necessàries.

6. Establir criteris específics d'accessibilitat i atenció telefònica per als centres d'atenció primària i consultoris locals que presten servei als municipis rurals, adaptats a la dispersió territorial, les distàncies, l'envelliment de la població, les dificultats de mobilitat i la bretxa digital, garantint que els processos de centralització, digitalització o reorganització dels serveis no comportin una disminució de l'accés directe i efectiu a l'atenció sanitària.

7. Garantir que qualsevol futura modificació substancial dels canals d'accés als serveis d'atenció primària als municipis rurals sigui avaluada prèviament des de la

perspectiva de l'equitat territorial i del Mecanisme Rural de Garantia, amb la participació dels equips d'atenció primària, els ens locals afectats i la representació de les persones usuàries.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu; Jordi Fàbrega i Sabaté, portaveu a la CS; Jordi Bertran i Luengo, diputat, GP Junts

3.10.45. Procediments relatius a un pla o un comunicat del Govern

Pla estratègic per a la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris de Catalunya 2026-2030

259-00003/15

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 108631 / Coneixement: Mesa del Parlament, 06.10.2026

A la Mesa del Parlament

Us trameto l'Acord del Govern pel qual s'aprova el Pla estratègic per a la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris de Catalunya 2026-2030 i el seu Pla d'acció 2026-2027 (SIG26ARP1149), adoptat en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 29 de setembre de 2026.

Barcelona, 29 de setembre de 2026

Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern

Cristina Massot Berna, secretària general del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació,

Certifico:

Que és conforme la documentació que forma part de l'expedient de l'Acord GOV/240/2026, de 29 de setembre, pel qual s'aprova el Pla estratègic per a la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris de Catalunya 2026-2030 i el seu Pla d'acció 2026-2027.

I, perquè consti, signo aquest certificat.

Acord GOV/240/2026, de 29 de setembre, pel qual s'aprova el Pla estratègic per a la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris de Catalunya 2026-2030 i el seu Pla d'acció 2026-2027

L'elaboració del Pla estratègic per a la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris de Catalunya 2026-2030 (d'ara endavant, PEPPMAC) dona compliment al que disposa l'article 12 de la Llei 3/2020, d'11 de març, de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris, que estableix que el Govern de Catalunya, en col·laboració amb el Consell Català de l'Alimentació i els diversos agents de la cadena alimentària, ha d'elaborar un pla estratègic en aquest àmbit.

L'aprovació del PEPPMAC és una de les mesures que es van incloure en el Pla de Govern de la XIV legislatura i es configura com el full de ruta compartit per afrontar un dels reptes més prioritaris i complexos del nostre sistema alimentari. Seguint aquesta evolució, el PEPPMAC dona resposta a algunes de les prioritats recollides en el Pla de Govern per a la XV legislatura. Concretament, contribueix en la prioritat 2 (Transició energètica, ambiental i verda) i, especialment, en l'objectiu específic O.E.2.6, centrat en el sector agroalimentari, que promou, entre altres actuacions, l'impuls d'inversions i mesures que aportin valor al conjunt de la cadena alimentària.

Les pèrdues i el malbaratament alimentaris (PMA) són una problemàtica que es produeix de manera sistèmica al llarg de tota la cadena alimentària, des de la producció primària fins al consum final. Segons l'Organització de les Nacions Unides per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO), un terç dels aliments produïts a escala mundial es perden o malbaraten al llarg de la cadena alimentària. Segons l'Eurostat, durant el 2023 es van generar 58 milions de tones de residus alimentaris a la Unió Europea i 3 milions de tones de residus alimentaris a l'Estat espanyol. A Catalunya, el malbaratament alimentari a les llars catalanes s'estima en més de 173.000 tones anuals.

La visió del PEPPMAC és assolir un sistema alimentari sostenible, just i eficient que previngui i redueixi les pèrdues i el malbaratament alimentaris i que optimitzi l'aprofitament dels aliments per reduir-ne l'impacte ambiental, econòmic i social, de manera que contribueixi a garantir el dret a l'alimentació, reforci la recerca i la innovació, fomenti la sensibilització i l'educació i vetlli per una governança compartida de tot l'ecosistema.

Per tant, el tractament d'aquesta problemàtica exigeix una perspectiva transversal i un grau elevat de coordinació. Per assolir aquesta visió, el PEPPMAC proposa els objectius estratègics següents:

- Prevenir les pèrdues i el malbaratament alimentaris en origen a tots els sectors i les baules de la cadena alimentària mitjançant una millor planificació i gestió òptima dels recursos, els serveis i les infraestructures, a través de la promoció de l'aprofitament i la valorització per al consum humà i animal.
- Fomentar la recuperació dels excedents de la cadena alimentària mitjançant la donació a entitats de distribució gratuïta d'aliments i altres formes de redistribució per al consum humà.
- Potenciar la recerca, la innovació i la transferència de coneixement per impulsar noves solucions i sistemes de monitoratge que permetin reduir les pèrdues i el malbaratament alimentaris.
- Integrar la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris en les polítiques públiques i les regulacions sectorials, a través d'accions que assegurin la coherència normativa i incentivin mecanismes que en facilitin l'aplicació.
- Impulsar la formació, la sensibilització i la participació de la ciutadania i la comunitat educativa per fomentar la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris i promoure el valor dels aliments.

Per facilitar l'eficiència i la millora en el desenvolupament dels objectius anteriors, s'articula un objectiu estratègic transversal orientat a tractar aquesta problemàtica que promogui i implementi la coordinació i la cogovernança de l'ecosistema.

Aquesta mirada transversal ja és present en el procés d'elaboració del PEPPMAC, que ha tingut un alt nivell de participació, amb més de 220 agents del teixit econòmic del sector alimentari, l'administració pública, les entitats socials i la societat civil organitzada, i les institucions de recerca i de formació, seguint el model de la quàdruple hèlix.

El treball d'elaboració s'ha desenvolupat en quatre fases (diagnosi tècnica, marc estratègic, marc operatiu i pla d'acció) que s'articulen mitjançant un procés contrastat i representatiu. Alhora, s'ha dut a terme un procés de participació ciutadana per informar sobre els avenços del procés d'elaboració del PEPPMAC i per recollir possibles aportacions per part dels agents que no haguessin pogut participar en els espais i les sessions organitzats durant les fases del procés d'elaboració del PEPPMAC.

Els objectius estratègics esmentats s'estructuren en 10 projectes transformadors que es desglossen en 21 línies de treball i 46 actuacions que es preveu implementar al llarg de la durada del PEPPMAC (2026-2030) i que contribuïran, així, al seu assoliment.

A més, el procés, en general, impulsa i lidera el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i ha comptat amb la participació de representants

dels diferents departaments de la Generalitat de Catalunya i de les entitats de dret públic que puguin dur a terme accions i mesures per prevenir i reduir les pèrdues i el malbaratament alimentaris en un exercici de millora i d'eficiència.

Arran del treball coordinat entre els departaments de la Generalitat de Catalunya i les entitats de dret públic afectats, s'ha elaborat el Pla d'acció 2026-2027, que es constitueix com l'eina operativa fonamental per al desplegament, el seguiment i l'avaluació efectiva del PEPPMAC per al primer període d'implementació. El Pla d'acció 2026-2027 recull les línies de treball i les actuacions prioritàries per prevenir i reduir les pèrdues i el malbaratament alimentaris que s'han d'impulsar dins l'àmbit competencial dels departaments de la Generalitat de Catalunya i les entitats de dret públic implicats en el PEPPMAC, amb l'objectiu de donar una resposta adequada en l'assoliment i la realització dels objectius estratègics i dels projectes transformadors del Pla estratègic.

Per tot això, a proposta del conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el Govern

Acorda:

1. Aprovar el Pla estratègic per a la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris de Catalunya 2026-2030, que s'adjunta com a **annex 1**.
2. Aprovar el Pla d'acció 2026-2027 del Pla estratègic per a la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris de Catalunya, que s'adjunta com a **annex 2**.
3. Encarregar al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació l'impuls del sistema de cogovernança en l'àmbit del Pla estratègic per a la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris de Catalunya 2026-2030.
4. Encarregar al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i a la resta de departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya afectats la coordinació, l'execució i el seguiment del Pla estratègic per a la prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris de Catalunya 2026-2030 i els seus plans d'acció conseqüents.
5. Publicar aquest Acord al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, tret dels annexos, que es podran consultar a la pàgina web del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i al Portal de la Transparència de la Generalitat de Catalunya.
6. Trametre al Parlament de Catalunya aquest Acord del Govern, als efectes previstos a l'article 12.6 de la Llei 3/2020, de l'11 de març, de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris.

Barcelona, 29 de setembre de 2026

Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern

N. de la r.: La documentació esmentada es pot consultar a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.

TRAMITACIÓ

A tramitar pel Ple (article 170.1 a 6 del Reglament del Parlament).

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 13.10.2026.

Interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 13/2025, dels drets de les persones LGBTI i l'erradicació de l'LGBTI-fòbia

300-00358/15

PRESENTACIÓ: GP COMUNS

Reg. 112173 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 15.10.2026

A la Mesa del Parlament

Susanna Segovia Sánchez, portaveu adjunta del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 13/2025 dels drets de les persones LGBTI i l'erradicació de l'LGBTI-fòbia, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 20, 21 i 22 d'octubre de 2026, amb el text següent:

– Sobre el desplegament de la Llei 13/2025 dels drets de les persones LGBTI i l'erradicació de l'LGBTI-fòbia.

Palau del Parlament, 15 d'octubre de 2026

Susanna Segovia Sánchez, portaveu adjunta GP Comuns

Interpel·lació al Govern sobre els efectes de l'islamisme en la seguretat i la llibertat

300-00359/15

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 112174 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 15.10.2026

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Júlia Calvet Puig, diputada del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 160.1 y 160.2 del Reglamento del Parlamento, presentan la Interpelación al Gobierno sobre los efectos del islamismo en la seguridad y la libertad, para que sea sustanciada en el Pleno que debe celebrarse los próximos días 20, 21 y 22 de octubre de 2026, con el siguiente texto:

– Sobre los efectos del islamismo en la seguridad y la libertad.

Palacio del Parlament, 15 de octubre de 2026

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Júlia Calvet Puig, diputada, GP VOX

Interpel·lació al Govern sobre sobirania i dret a l'habitatge

300-00360/15

PRESENTACIÓ: GP CUP-DT

Reg. 112182 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 15.10.2026

A la Mesa del Parlament

Dani Cornellà Detrell, portaveu, Laura Fernández Vega, diputada del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, d'acord amb el

que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenten la Interpellació al Govern sobre sobirania i dret a l'habitatge, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 20, 21 i 22 d'octubre de 2026, amb el text següent:

– Sobre sobirania i dret a l'habitatge.

Palau del Parlament, 15 d'octubre de 2026

Dani Cornellà Detrell, portaveu; Laura Fernández Vega, diputada, GP CUP-DT

Interpellació al Govern sobre les polítiques d'ocupació

300-00361/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 112188 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 15.10.2026

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre polítiques d'ocupació, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 20, 21 i 22 d'octubre, amb el text següent:

– Sobre polítiques d'ocupació.

Palau del Parlament, 15 d'octubre de 2026

Ester Capella i Farré, portaveu GP ERC

Interpellació al Govern sobre el dol perinatal

300-00362/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 112191 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 15.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre el dol perinatal, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 20 al 22 d'octubre, amb el text següent:

– Sobre el dol perinatal.

Palau del Parlament, 15 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu GP Junts

Interpellació al Govern sobre la defensa dels interessos de Catalunya davant dels incompliments del Govern espanyol

300-00363/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 112192 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 15.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre la defensa dels interessos de Catalunya davant dels incompliments del Govern espanyol, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 20 al 22 d'octubre, amb el text següent:

– Sobre la defensa dels interessos de Catalunya davant dels incompliments del Govern espanyol.

Palau del Parlament, 15 d'octubre de 2026
Salvador Vergés i Tejero, portaveu GP Junts

Interpellació al Govern sobre l'impacte de les polítiques en matèria d'immigració a Catalunya

300-00364/15

PRESENTACIÓ: GP PPC

Reg. 112215 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 15.10.2026

A la Mesa del Parlament

Lorena Roldán Suárez, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre l'impacte de les polítiques en matèria d'immigració a Catalunya, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 20, 21 i 22 d'octubre de 2026, amb el text següent:

– Sobre l'impacte de les polítiques en matèria d'immigració a Catalunya.

Palau del Parlament, 15 d'octubre de 2026
Lorena Roldán Suárez, portaveu GP PPC

4. Informació

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

Calendari de sessions plenàries per al sisè període de sessions

244-00008/15

ACORD

La Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, de conformitat amb l'article 83.1 del Reglament, acorda modificar el calendari de plens del sisè període de sessions i no celebrar la sessió prevista per als dies 17, 18 i 19 de novembre, segons el costum parlamentari quan hi ha comtesses electorals (annex 1).

Modificació del calendari de sessions plenàries per al sisè període de sessions (*)

(setembre - desembre 2026)

SETEMBRE

	1	2	3	4	5	6	Setmana 2 (no ple)
7	8	9	10	11	12	13	Setmana 4 (no ple)
14	15	16	17	18	19	20	Setmana 2 (no ple)
21	22	23	24	25	26	27	Setmana 4 (no ple)
28	29	30					Setmana 1 (ple)

OCTUBRE

			1	2	3	4	Setmana 1 (ple)
5	6	7	8	9	10	11	Setmana 3 (ple)
12	13	14	15	16	17	18	Setmana 2 (no ple)
19	20	21	22	23	24	25	Setmana 1 (ple)
26	27	28	29	30	31		Setmana 4 (no ple)

NOVEMBRE

						1	
2	3	4	5	6	7	8	Setmana 3 (ple)
9	10	11	12	13	14	15	Setmana 2 (no ple)
16	17	18	19	20	21	22	Setmana 4 (no ple)
23	24	25	26	27	28	29	Setmana 2 (no ple)
30							

DESEMBRE

	1	2	3	4	5	6	Setmana 1 (ple)
7	8	9	10	11	12	13	Setmana 4 (no ple)
14	15	16	17	18	19	20	Setmana 3 (ple)
21	22	23	24	25	26	27	Setmana 2 (no ple)
28	29	30	31				

Llegenda: ple
x festiu
x tarda festiva

(*) S'integra en aquest calendari el nombre de la setmana en la que està prevista la celebració de sessions plenàries i on s'inclouen els dies reservats per a les reunions de les comissions, atès l'acord adoptat per la Mesa del Parlament i escoltada la Junta de Portaveus en la sessió tinguda el dia 10 de setembre de 2024 (tram. 244-00004/15, BOPC 44, 23.09.2024).

A reserva de les modificacions que l'actuació del Parlament demani.

Palau del Parlament, 13 d'octubre de 2026

La vicepresidenta primera, Raquel Sans Guerra; el president, Josep Rull i Andreu

Delegació de vot d'una diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar per a la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica

455-00355/15

PRESENTACIÓ: NATÀLIA FABIAN CORBACHO, DEL GP PSC-UNITS

Reg. 111739 / Autorització de la delegació de vot: Presidència del Parlament,
14.10.2026

A la Mesa del Parlament

Natàlia Fabian Corbacho, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que disposa l'article 95 del Reglament del Parlament, amb motiu de baixa mèdica, delego el meu vot en la diputada Lúdia Ferré Ferré, per a la sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica del 15 d'octubre de 2026.

Palau del Parlament, 13 d'octubre de 2026

Natàlia Fabian Corbacho, diputada GP PSC-Units

4.45. Composició dels òrgans del Parlament

4.45.13. Comissions específiques d'estudi

Composició de la Comissió d'Estudi de l'Impacte Social i el Mercat de Treball de l'Economia de Plataformes i la Intel·ligència Artificial

406-00004/15

ADSCRIPCIÓ DE DIPUTATS DEL GP JUNTS

Reg. 110331 / Coneixement: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

Salvador Vergés i Tejero, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableix l'article 48.1 del Reglament del Parlament, comunica que la diputada Noemí Nieto i Fumanal ha estat designada membre de la Comissió d'Estudi de l'Impacte Social i el Mercat de Treball de l'Economia de Plataformes i la Intel·ligència Artificial.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2026

Salvador Vergés i Tejero, portaveu GP Junts

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 611/XV, sobre el foment de la llengua catalana en l'àmbit esportiu

290-00550/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 110479 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 611/XV, sobre el foment de la llengua catalana en l'àmbit esportiu, adoptada per la Comissió d'Esports del Parlament de Catalunya el 24 de març de 2026, us informo del següent:

El conjunt d'aquests mandats es troba en compliment. El Departament d'Esports i el Departament de Política Lingüística treballen de manera coordinada en el Pla de foment de l'ús del català en l'àmbit de l'esport i l'activitat física 2026-2027, que ordena les actuacions previstes en aquest àmbit i dona continuïtat a les mesures del Pacte Nacional per la Llengua. El Pla abasta els clubs i federacions, els consells esportius, l'esport escolar i de base, els professionals, les empreses i centres esportius, els esdeveniments i la comunicació, i preveu també mecanismes de seguiment i avaluació.

S'han desenvolupat trenta-tres tallers de sensibilització lingüística que van adreçats als monitors, entrenadors i professionals que treballen amb infants i joves. També, el Departament manté la col·laboració amb la UFEC i la UCEC per estendre el foment del català al sistema federatiu, als consells esportius i a l'esport escolar. Entre les accions de la UFEC, s'ha impulsat un programa de divulgació de l'esport en català amb un pressupost de 170.000 euros, dels quals 140.000 són aportats pel Departament d'Esports, destinat a la producció i difusió de continguts esportius en català.

També s'està avançant en la incorporació del català als instruments ordinaris de la política esportiva, mitjançant actuacions d'assessorament i formació, guies i recursos de bones pràctiques i la previsió d'introduir criteris lingüístics en línies d'ajut, convenis i altres mecanismes de relació amb les entitats.

En paral·lel, el TERMCAT continua desenvolupant i actualitzant terminologia esportiva, i s'han generat materials, continguts digitals i recursos audiovisuals en català per facilitar-ne l'ús habitual en la pràctica i la comunicació esportives.

Pel que fa als mecanismes de seguiment, aquest també forma part del desplegament, ja que s'han incorporat preguntes sobre usos lingüístics a les enquestes esportives i l'Enquesta dels hàbits esportius dels escolars de Catalunya 2024-2025 ja permet disposar d'informació específica sobre la llengua utilitzada per infants, adolescents, monitors i entrenadors. Aquestes dades permeten identificar on cal reforçar les actuacions i avaluar-ne l'evolució.

Per tant, els diferents apartats de la Resolució 611/XV es troben en compliment, alguns mitjançant actuacions ja desplegades i d'altres a través del desenvolupament progressiu del Pla 2026-2027.

Barcelona, 8 d'octubre de 2026

Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Control del compliment de la Resolució 635/XV, sobre l'obra de Gaudí al santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, a Tarragona

290-00575/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 110261 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 635/XV, sobre l'obra de Gaudí al santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, a Tarragona (tram.250-01041/15), us informo del següent:

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Incoar l'expedient per a la declaració de l'obra de l'arquitecte Antoni Gaudí i Cornet conservada al santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor, de Tarragona, com a bé cultural d'interès nacional, perquè hi concorren diversos valors objectius artístics i arquitectònics, vinculats a la creació de l'insigne autor modernista, especialment en la seva etapa primigènia; per la seva singularitat territorial, atès que es tracta de les seves úniques obres pervingudes a les comarques de Tarragona, i pel risc de degradació per la manca de cura continuada, que motiva una protecció urgent.

El Departament de Cultura valora positivament la declaració d'aquesta obra com a bé cultural d'interès nacional (BCIN) sempre que es justifiquin i es confirmen els valors excepcionals que la facin mereixedora de la màxima protecció patrimonial del país, com l'autoria i la seva singularitat, dins el que preveu la Llei de Patrimoni Cultural Català. De concretar-se aquests supòsits, el bé s'inclourà en la llista d'expedients prioritaris per tal que s'incoï i es redacti l'expedient de declaració com a BCIN.

b) Participar en el finançament de les obres de restauració d'aquest immoble, per mitjà de les línies de subvencions, per resoldre les lesions de tipus estructural detectades en l'estudi previ, cooperant amb l'Arquebisbat de Tarragona, que n'és el propietari.

En cas de ser declarat BCIN, la propietat de l'immoble es podrà acollir a un conjunt d'ajuts del Departament de Cultura per a l'execució d'obres de restauració i consolidació d'immobles de notable valor cultural a Catalunya.

c) Impulsar la difusió i posada en valor d'aquest conjunt patrimonial coincidint amb la commemoració de l'Any Gaudí, amb motiu del centenari de la mort de l'arquitecte.

La difusió i la posada en valor del patrimoni vinculat a Antoni Gaudí tot coincidint amb el centenari de la seva mort és un dels propòsits de la programació d'activitats commemoratives de l'Any Gaudí, que s'està desenvolupant des de novembre de 2025 sota la coordinació del seu comissari i amb l'empara del Consell Gaudí.

Barcelona, 7 d'octubre de 2026

Sònia Hernández Almodóvar, consellera de Cultura

Control del compliment de la Resolució 636/XV, sobre la conservació de Cal Macià - Casa de Vallmanya, a Alcarràs

290-00576/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 110260 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 636/XV del Parlament de Catalunya, sobre la conservació de Cal Macià - Casa de Vallmanya, a Alcarràs (tram. 250-01047/15), us informo del següent:

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- a) Ordenar als propietaris de Cal Macià - Casa de Vallmanya, d'Alcarràs, l'execució de les obres i les actuacions necessàries per a garantir-ne la preservació.
- b) Adquirir Cal Macià - Casa de Vallmanya o explorar-ne les vies alternatives si no és possible arribar a un acord raonable amb la propietat per a l'adquisició, atès l'incompliment dels deures de conservació, preservació, manteniment i protecció que estableix la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.
- c) Treballar amb l'Ajuntament d'Alcarràs i la Diputació de Lleida una via de col·laboració que permeti de dotar Cal Macià - Casa de Vallmanya d'un pla d'usos, rehabilitar-lo i obrir-lo al públic.

El 31 de març de 2026 el Departament de Cultura va notificar la Resolució d'execució subsidiària de les obres imprescindibles per preservar la Casa de Vallmanya i mantenir-la en condicions de seguretat, amb càrrec a la propietat.

Paral·lelament, s'estan estudiant totes les opcions possibles i jurídicament viables per garantir la preservació de l'immoble.

Un cop garantida la conservació, s'estudiarà la manera de donar visibilitat a la Casa de Vallmanya, conjuntament amb l'Ajuntament d'Alcarràs i la Diputació de Lleida.

Barcelona, 7 d'octubre de 2026

Sònia Hernández Almodóvar Consellera de Cultura

Control del compliment de la Resolució 640/XV, sobre la millora de la seguretat i la funcionalitat dels nous jutjats penals de Vic ubicats a la ronda de Francesc Camprodon

290-00580/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 110339 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment al punt d) la Resolució 640/XV, sobre la millora de la seguretat i la funcionalitat dels nous jutjats penals de Vic ubicats a la ronda de Francesc Camprodon (tram. 290-00580/15), us informo del següent:

Tal com hem informat en els informes parcials de compliment, el dels apartats a i b publicat el 20 de juliol de 2026 i el de l'apartat c), publicat el 17 de setembre de 2026, les actuacions previstes en el marc de la reorganització i adequació dels nous

espais de l'edifici judicial de Vic de la ronda de Francesc Camprodon estan plenament executades i finalitzades.

Les obres d'adequació i d'implantació funcional han permès configurar uns espais completament adaptats als requeriments operatiu del servei i garanteixen la plena funcionalitat, accessibilitat i adequació als estàndards vigents.

D'altra banda, les mesures de seguretat en els trasllats de detinguts i a l'entorn dels jutjats, ambdues a càrrec del cos de mossos d'Esquadra, i la de l'interior de l'edifici, a càrrec de l'empresa privada Prosegur, segueixen vigents.

Tant el Consell Comarcal d'Osona com l'Ajuntament de Vic n'estan degudament informats.

Barcelona, 8 d'octubre de 2026

Ramon Espadaler Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica

Control del compliment de la Resolució 656/XV, sobre les pantalles acústiques d'Adif a Roda de Berà

290-00596/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 109229 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 656/XV, sobre les pantalles acústiques d'Adif a Roda de Berà (tram. 290-00596/15), us informo del següent:

El Govern té la voluntat i treballa, en els diferents espais de col·laboració i coordinació que manté amb l'Adif, perquè el projecte d'instal·lació de pantalles acústiques es desenvolupi de manera consensuada amb l'Ajuntament, les administracions competents, les entitats i les plataformes veïnals, amb l'objectiu de garantir la qualitat de vida dels veïns i veïnes de Roda de Berà.

Segons ha traslladat l'Adif al Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, en el marc dels estudis i projectes per a la definició de mesures de protecció acústica en diversos municipis de Catalunya, entre els quals hi ha Roda de Berà, els treballs tècnics han experimentat diferents ajustos al llarg de la seva tramitació. Aquest procés ha estat condicionat, entre altres factors, per les observacions i la manca de consens manifestades per alguns municipis afectats, fet que ha comportat la necessitat de revisar i actualitzar determinats estudis d'acord amb els criteris metodològics i normatius vigents.

En aquest context, s'han mantingut espais de coordinació i interlocució amb els ajuntaments afectats per compartir els resultats dels estudis acústics, valorar alternatives i recollir les aportacions dels serveis tècnics municipals. Aquest treball ha permès avançar en la definició de les solucions més adequades per a cada entorn, que han de servir de base per al desenvolupament dels corresponents projectes constructius.

Actualment, els treballs continuen en fase de concreció tècnica i de coordinació amb les administracions locals implicades, amb la voluntat d'assolir el màxim consens possible sobre les solucions que finalment es puguin implantar.

Així mateix, us informo que la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid ha comunicat el contingut d'aquesta moció al Govern de l'Estat per tal que es prenguin en consideració i s'impulsin les mesures adients.

Barcelona, 3 d'octubre de 2026

Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Control del compliment de la Resolució 677/XV, de suport a Lai Chee-Ying, empresari i activista polític a favor de la democràcia i els drets humans a Hong Kong

290-00623/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 110194 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 677/XV del Parlament de Catalunya, de suport a Lai Chee-Ying, empresari i activista polític a favor de la democràcia i els drets humans a Hong Kong (tram. 290-00623/15), us informo del següent:

El Govern de Catalunya, a través del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior, manté un compromís ferm amb la promoció i la defensa dels drets humans, les llibertats fonamentals i l'estat de dret, d'acord amb els principis recollits en els instruments internacionals de protecció dels drets humans. Aquest compromís s'ha materialitzat, per exemple, en l'impuls a la Conferència de Regions per la Democràcia, concebuda com un espai de cooperació entre governs subestats per promoure la governança democràtica, la participació ciutadana i la defensa dels drets i les llibertats fonamentals, entre d'altres iniciatives.

Igualment, l'Estratègia Àsia 2025-2030 aprovada pel Govern es fonamenta en el compromís ferm amb els valors democràtics, com ara els drets humans, la llibertat, l'equitat, el pluralisme, la transparència i la igualtat de gènere, principis que impregnen transversalment tots els seus eixos i objectius estratègics. Com a mostra d'aquest compromís, el Govern participarà en la 24a edició de l'Informal Seminar on Human Rights (ASEMHRS24), celebrada sota el lema *The Future of Human Rights: From Local to Global*, una iniciativa que reuneix representants europeus i asiàtics per abordar els principals reptes globals en matèria de drets humans.

Així mateix, el Departament segueix amb atenció l'evolució de la situació dels drets humans arreu del món, incloses la República Popular de la Xina i la Regió Administrativa Especial de Hong Kong, i comparteix la importància de garantir el respecte dels drets i les llibertats fonamentals reconeguts internacionalment.

Per altra banda, el Govern de Catalunya desenvolupa una interlocució regular amb representants institucionals i autoritats de la República Popular de la Xina en el marc de les relacions de cooperació i dels espais de diàleg existents. Aquesta interlocució s'ha vehiculat, entre d'altres, a través de la visita institucional del president de la Generalitat a la República Popular de la Xina el juliol de 2025, de la participació institucional al Fòrum de Boao per a l'Àsia el març de 2026, així com de diverses reunions mantingudes a Catalunya amb representants diplomàtics de la Xina i amb delegacions de governs provincials i municipals xinesos. Aquestes trobades formen part dels canals habituals de relació institucional que el Govern manté amb diferents actors internacionals i responen a la necessitat que Catalunya mantingui una interlocució estable amb els principals actors polítics i econòmics globals, d'acord amb els objectius de la seva acció exterior i amb la voluntat de defensar els interessos de Catalunya en l'àmbit internacional.

D'aquesta manera el Govern expressa el seu suport als posicionaments adoptats per les institucions de la Unió Europea en relació amb la situació dels drets humans a Hong Kong i reitera la importància del respecte de les llibertats fonamentals, de la protecció dels drets humans i de les garanties pròpies de l'estat de dret.

Barcelona, 6 d'octubre de 2026

Jaume Duch Guillot, conseller d'Unió Europea i Acció Exterior

Control del compliment de la Resolució 729/XV, sobre l'Any Gaudí i el reconeixement de Mataró com a espai commemoratiu

290-00665/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 110259 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 729/XV, sobre l'Any Gaudí i el reconeixement de Mataró com a espai commemoratiu (tram. 250-01072/15), us informo del següent:

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Reconèixer institucionalment Mataró (Maresme) com a espai clau en l'inici de la trajectòria professional d'Antoni Gaudí, ateses les noves investigacions que acrediten que la primera obra documentada de l'arquitecte va ésser projectada en aquest municipi el 1878.

El reconeixement institucional de Mataró com a espai fonamental en els orígens professionals d'Antoni Gaudí es manifesta en el fet que el Consell per al Foment i la Difusió de l'obra de Gaudí (Consell Gaudí) té la seva seu oficial a la Nau Gaudí de Mataró, com a espai clau en la trajectòria de l'arquitecte.

Va ser aquí on aquest òrgan es va gestar, el 2013, a partir de la Declaració de Mataró, tot coincidint amb el 130è aniversari de la construcció de la Nau. I és aquí on, anualment, té lloc la reunió del Consell Gaudí. Enguany, aquesta reunió ha tingut lloc el 5 de maig, sota la presidència de la consellera de Cultura i l'alcalde de Mataró.

Continuar donant valor, explícitament, al paper de Mataró i de la Nau Gaudí en els continguts, els programes i els materials divulgatius de l'Any Gaudí, i assegurar així una visió completa i actualitzada dels orígens de l'obra gaudiniana.

Un dels objectius de la commemoració del centenari de la mort d'Antoni Gaudí és donar a conèixer aquelles obres menys conegudes de l'arquitecte i construir un relat global de la seva producció. En aquest sentit, la presència de Mataró i de la Nau Gaudí constitueix un dels eixos destacats de les activitats programades dins la commemoració de l'Any Gaudí.

Així, la Nau Gaudí ha estat incorporada als materials de difusió de la commemoració oficial, incloent-hi fullets, cartells, publicacions divulgatives i materials promocionals editats a finals de 2025, moment de la inauguració de la commemoració. La web institucional del Consell Gaudí, permanentment actualitzada i vinculada a l'agenda de la commemoració, incorpora també continguts específics relatius a la Nau Gaudí i al patrimoni gaudinià de Mataró.

Aquest esforç s'emmarca en la voluntat compartida pel Consell Gaudí de superar una visió centrada exclusivament en les obres més conegudes i mostrar el conjunt del procés creatiu de l'arquitecte.

b) Continuar promovent la difusió del coneixement històric i documental sobre les primeres obres de Gaudí a Mataró, per mitjà d'exposicions, publicacions, activitats educatives i iniciatives de divulgació cultural, amb l'Ajuntament de Mataró i les institucions acadèmiques i culturals de la ciutat.

La commemoració de l'Any Gaudí ha impulsat nombroses iniciatives de divulgació relacionades amb les primeres obres de Gaudí a Mataró. Entre aquestes, destaca l'exposició «Gaudí, Pagès i l'Obrera», que ha comptat amb el suport econòmic del Departament de Cultura i que posa en valor la relació entre Antoni Gaudí i Salvador Pagès, així com el paper fonamental de la Cooperativa Obrera Mataronense (l'Obrera) en els inicis professionals de l'arquitecte. Tal i com recull el catàleg de l'exposició, Mataró ocupa un lloc singular en la biografia professional de Gaudí, ja

que fou aquí on desenvolupà els seus primers projectes arquitectònics, urbanístics i socials, que constitueixen el moment fundacional del seu llenguatge arquitectònic.

En aquest sentit, la reunió plenària del Consell Gaudí del 5 maig va concloure amb una visita institucional a la Cooperativa l'Obrera Mataronense, guiada pels comissaris de l'exposició i valorada positivament pels assistents.

Aquestes actuacions s'afegeixen al conjunt d'activitats educatives, expositives i de divulgació promogudes en el marc de l'Any Gaudí, i al treball conjunt desenvolupat entre el Departament de Cultura, l'Ajuntament de Mataró, el Consell Gaudí i les institucions culturals de la ciutat.

c) Fomentar, per mitjà de les línies de subvencions existents, la recerca històrica i patrimonial sobre l'obra primerenca d'Antoni Gaudí, i facilitar així l'estudi, la preservació i la valoració de la documentació vinculada als seus primers projectes.

El foment de la recerca és un dels objectius estructurals del Consell Gaudí. Per això, el Departament de Cultura destina anualment recursos econòmics específics al funcionament i a l'activitat del Consell Gaudí, amb l'objectiu d'impulsar actuacions de coneixement, difusió i recerca del patrimoni gaudinià.

El Departament de Cultura promou línies específiques d'ajuts, com la convocatòria de subvencions CLT503, orientades a donar suport a iniciatives de recerca, divulgació i commemoració, entre les quals s'hi compten iniciatives de diferents equipaments i institucions vinculades al llegat gaudinià.

El Departament de Cultura té coneixement que l'Ajuntament de Mataró, a través de la Nau Gaudí, està treballant en una proposta específica per concórrer a aquesta línia d'ajuts, contribuint així a continuar impulsant la recerca, la divulgació i la valorització del patrimoni gaudinià vinculat a la ciutat.

d) Estudiar, en el marc del Consell Gaudí, l'oportunitat de reforçar el valor patrimonial de la Nau Gaudí i del conjunt d'elements associats a l'obra gaudiniana a Mataró, com a espais de referència per a la comprensió de l'evolució arquitectònica de Gaudí i del patrimoni cultural de Catalunya, incloent-hi la seva valoració dins els plans generals de patrimoni dels municipis i de la Generalitat de Catalunya.

El Departament de Cultura i el Consell Gaudí comparteixen plenament la necessitat de reforçar el valor patrimonial dels espais vinculats a Antoni Gaudí a Mataró.

Un dels objectius prioritaris del Consell Gaudí, una vegada finalitzada la commemoració, és reprendre els treballs de planificació del propi Consell i elaborar un pla estratègic que permeti consolidar les línies de treball a llarg termini.

En aquest marc, la Nau Gaudí i el conjunt dels elements gaudinians de Mataró continuaran ocupant una posició rellevant dins les reflexions i actuacions que impulsi el Consell en relació amb la protecció, estudi, difusió i valorització d'aquest patrimoni i del llegat de l'arquitecte a la ciutat.

Barcelona, 7 d'octubre de 2026

Sònia Hernández Almodóvar, consellera de Cultura

Control del compliment de la Resolució 730/XV, sobre la competitivitat i la sostenibilitat del sector de les galeries i el mercat de l'art

290-00666/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 110246 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 730/XV del Parla-

ment de Catalunya sobre la competitivitat i la sostenibilitat del sector de les galeries i el mercat de l'art (tram. 250-01093/15), us informo del següent:

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Contribuir a fer efectiva la transposició de la Directiva (UE) 2022/542 del Consell, de 5 d'abril de 2022, demanant al Govern de l'Estat la reducció de l'impost sobre el valor afegit aplicat a la venda d'obres d'art, tant per als artistes com per a les galeries [...]

b) Traslladar al Govern de l'Estat que valori el manteniment del règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció en les vendes d'obres adquirides sense impost sobre el valor afegit reduït, de manera que, en aquests casos, les galeries puguin continuar tributant únicament pel marge de benefici, que és la diferència entre el preu de compra i el de venda, i no pel valor total de l'obra, i evitar així situacions de doble imposició i distorsions en el mercat.

El Govern ha traslladat al Govern de l'Estat el contingut d'aquesta resolució.

c) Fomentar la cooperació amb entitats del sector cultural i artístic per a definir mecanismes específics de suport a galeries, artistes i nous públics, que incloguin tant mesures fiscals com programes d'accés cultural i educació artística.

El Departament de Cultura, a través de Institut Català de les Empreses Culturals, treballa habitualment amb entitats del sector cultural i artístic per definir els mecanismes específics de suport a galeries, artistes i nous públics. Les associacions d'aquest sector cultural estan representades en els òrgans de govern de l'ICEC, el Consell d'Administració i el Consell General. En concret, el Gremi de Galeries d'Art i Art Barcelona, que participen regularment de les reunions.

d) Treballar, en coordinació amb altres administracions, en l'elaboració d'estudis que quantifiquin l'impacte econòmic i social de la tributació actual sobre el mercat de l'art i les galeries, i que serveixin de base per a futures propostes normatives o fiscals.

Des del Departament de Cultura fem el seguiment regular d'estudis existents en l'àmbit internacional, com el que elabora Arts Economics per a Art Basel. D'aquestes estudis es desprenen conclusions rellevants sobre l'evolució del mercat de l'art i les galeries. En cas que es consideri necessari ampliar aquesta informació, es podria treballar amb altres administracions o entitats per tal d'elaborar nous estudis.

e) Impulsar mesures de suport específiques per a les galeries de petit i mitjà format, que incloguin incentius fiscals, subvencions per a l'activitat expositiva i accions de difusió pública continuada.

El Departament de Cultura, mitjançant l'ICEC, posa a disposició de les galeries d'art diverses línies de suport. Concretament, línies de subvencions per a la programació expositiva i per a activitats de difusió i promoció. La Generalitat de Catalunya no disposa de competències per establir incentius fiscals en aquest àmbit.

f) Gestar noves línies culturals a partir de la cooperació entre el Govern, les administracions locals i la iniciativa privada, que corregeixin els desequilibris territorials en l'àmbit de l'art i reverteixin la dada presentada pel Consell Nacional de la Cultura i les Arts, que alerta que el 60% de les comarques catalanes no té cap galeria, a fi de garantir que la població tingui accés a una programació de qualitat i de proximitat per mitjà de l'oferta combinada de galeries, museus i centres d'art.

Des del Departament de Cultura treballem amb l'objectiu de garantir l'accés de la ciutadania a una programació artística de qualitat i de proximitat mitjançant l'impuls de l'activitat arreu del territori a través de les xarxes de museus, el sistema públic d'equipaments d'arts visuals (SPEAV), els centres de creació artística i les galeries d'art.

Barcelona, 7 d'octubre de 2026

Sònia Hernández Almodóvar, consellera de Cultura

Control del compliment de la Resolució 731/XV, sobre el fons artístic d'Antoni Torrell al Museu d'Art Modern de Tarragona

290-00667/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 110257 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 731/XV, sobre el fons artístic d'Antoni Torell al Museu d'Art Modern de Tarragona (tram. 250-01106/15), us informo del següent:

El Govern aposta decididament per impulsar el projecte del nou Museu d'Art Modern de Tarragona (MAMT). El passat novembre el Departament de Cultura i la Diputació de Tarragona van signar el protocol d'intencions per al futur del MAMT, amb el qual les dues administracions es comprometen a treballar conjuntament per convertir el Palau de la Diputació de Tarragona en la nova seu del museu, amb l'objectiu d'ampliar-ne els espais, així com d'incrementar la projecció nacional i internacional de l'equipament i, amb ell, l'art i la cultura del Camp de Tarragona, les Terres de l'Ebre i el Baix Penedès.

Un dels compromisos adoptats en el protocol és que la Diputació de Tarragona tindrà enllestit, el 2027, un pla museològic, un estudi previ d'usos i espais de la nova seu i un pla d'actuació del museu. En l'actualitat, ja s'ha publicat la licitació per a la redacció del nou pla museològic i es troba en fase d'avaluació dels projectes presentats.

Serà aquest pla museològic el que servirà per definir, entre d'altres, la política de col·leccions, els continguts i les activitats del futur MAMT. En funció d'això, correspondrà a la Diputació de Tarragona, com a titular del museu, i a la direcció del mateix MAMT valorar la incorporació del fons artístic d'Antoni Torrell.

En qualsevol cas, les decisions d'ingressar béns patrimonials s'hauran de fer d'acord amb la política d'adquisicions del museu, que no només orienta la línia de col·leccions de l'equipament sinó que també té en compte altres aspectes per garantir la correcta gestió dels béns, com ara les tasques associades a la seva conservació, documentació, exposició i difusió.

Un cop s'hagin redactat i aprovat els documents esmentats, si la Diputació de Tarragona i la direcció del museu decideixen incorporar el fons Antoni Torrell, comptaran amb el suport tècnic del Departament de Cultura a través dels programes de suport específics, així com el suport econòmic, a través de les línies de subvenció de concurrència destinades a les activitats i la gestió dels museus i les seves col·leccions, sense la necessitat de signar un conveni específic.

Pel que fa a l'impuls de programes de difusió educativa i cultural, aquests s'hauran de fer mitjançant la coordinació amb els agents implicats, integrant-los dins dels equipaments existents al territori, especialment el MAMT, i els projectes museístics en curs, garantint així la coherència del sistema museístic, l'optimització dels recursos públics i la sostenibilitat a llarg termini.

Barcelona, 7 d'octubre de 2026

Sònia Hernández Almodovar, consellera de Cultura

Control del compliment de la Resolució 732/XV, sobre l'accessibilitat al monestir de Sant Pere de Rodes

290-00668/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 110256 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 732/XV del Parlament de Catalunya, sobre l'accessibilitat al monestir de Sant Pere de Rodes (tram. 250-01113/15), us informo del següent:

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

Redactar, definir i planificar un pla d'accessibilitat, dotar-lo de pressupost i executar-lo, a fi de garantir que les persones, independentment de llur condició, puguin accedir als espais conventuals dels nivells 1 i 2 del conjunt monumental de Sant Pere de Rodes.

El Departament de Cultura treballa per implementar les mesures d'accessibilitat adequades als centres patrimonials del país amb l'objectiu d'aconseguir l'accessibilitat universal d'aquests monuments a mitjà termini i d'acord amb el que marca la normativa vigent (Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat) i el codi d'accessibilitat de Catalunya (Decret 209/2023, de 28 de novembre, del Codi d'accessibilitat de Catalunya).

A dia d'avui, el Conjunt Monumental de Sant Pere de Rodes disposa d'un projecte arquitectònic, aprovat i licitat amb previsió d'inici per aquest darrer trimestre de 2026, que té entre els seus objectius la millora de l'accessibilitat del Monestir de Sant Pere de Rodes. Es tracta del Projecte APC-22272 de *Rehabilitació, millora de l'eficiència energètica i accessibilitat del Monestir de Sant Pere de Rodes*, que ha estat realitzat pels arquitectes Montserrat Cucurella i Ignasi Lleó, i que compta amb l'aprovació de la Comissió Territorial del Patrimoni Cultural de Girona.

El projecte, en els seus apartats d'accessibilitat (MD 3.5.13 i MD 3.5.14), aborda les limitacions que impedeixen una connexió accessible entre els principals espais a causa de la seva configuració en diversos nivells i desnivells. Així mateix, analitza el monument des del punt de vista funcional, normatiu i patrimonial per tal de garantir-ne un millor ús públic sense comprometre'n els valors històrics, tot desenvolupant un pla d'accessibilitat que inclou l'estudi i la proposta de solució.

Tot i que s'assumeix que assolir una accessibilitat completa no és possible sense impacte, aposta per la solució que minimitza les afectacions i evita alteracions visibles del monument. Així, permet connectar els tres nivells principals: recepció, església i celler, i recinte superior, i facilitar l'accés a espais significatius com l'església, amb la instal·lació d'un ascensor útil a 3 nivells, tot mantenint la lectura històrica i arquitectònica del monument.

Pel que fa a l'accés al conjunt monumental, aquest està garantit amb la possibilitat d'accedir a la porta d'entrada amb vehicle rodat o a peu per un camí asfaltat i en bones condicions de pas.

L'execució de la millora que garanteix l'accessibilitat física a 3 nivells del monestir té un calendari de 8 mesos, a comptar a partir de l'inici de l'obra, que tindrà lloc el darrer trimestre de l'any 2026.

Un cop executades aquestes obres de millora, i feta l'avaluació corresponent, s'estudiarà la conveniència de redactar un Pla d'Accessibilitat que actualitzi la situació del conjunt monumental i que permeti avançar cap a altres propostes integrals, mesurables i avaluables en el temps.

Barcelona, 7 d'octubre de 2026

Sònia Hernández Almodóvar, consellera de Cultura

Control del compliment de la Resolució 737/XV, sobre la reducció de la petjada de carboni en el sistema de salut

290-00673/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 110330 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment als apartats *b*, *c*, *d* i *f* de la Resolució 737/XV, sobre la reducció de la petjada de carboni en el sistema de salut (tram. 290-00673/15), us informo del següent:

El Pla de salut de Catalunya 2026-2030, que es presentarà aquesta tardor, proposa una sèrie d'objectius i d'intervencions per reduir la petjada de carboni al sistema de salut, entre els quals destaquen:

- Calcular la petjada de carboni de tots els centres sanitaris i desenvolupament i aplicació de plans de reducció.
- Reduir les emissions de gasos hidrofluorats, mitjançant, entre altres mesures, la disminució de l'ús dels inhaladors i gasos anestèsics amb un impacte ambiental més elevat.
- Reduir la utilització de productes d'un sol ús.
- Disminuir l'impacte ambiental de la mobilitat associada a l'activitat assistencial, mitjançant mesures com la concentració de visites d'un mateix pacient.
- Ambientaltzar la contractació pública del sector sanitari, incorporant criteris de sostenibilitat en la compra de medicaments, productes sanitaris i altres subministraments.

En aquest marc, una de les línies d'actuació és promoure l'ús d'inhaladors més sostenibles, sempre que sigui clínicament adequat. Aquesta línia es treballa el grup de teràpia inhalada constituït en el marc del grup de medi ambient i salut del nou mapa sanitari.

Actualment aquest grup està elaborant un document de recomanacions adreçat als professionals per reduir l'impacte ambiental dels inhaladors a Catalunya. El document inclourà criteris per seleccionar els diferents tipus de dispositius d'inhalació, orientacions destinades a garantir la seguretat i l'adequació de les teràpies inhalades. En particular, abordarà els aspectes següents:

- La confirmació correcta del diagnòstic de la patologia respiratòria, tant per evitar-ne el sobrediagnòstic com l'infradiagnòstic.
- El seguiment individualitzat dels pacients per garantir un control adequat de la malaltia.
- Els criteris d'actuació dels professionals davant l'inici o la continuació d'un tractament.
- Coneixement per part dels professionals dels diferents sistemes i dispositius disponibles, així com de les indicacions i recomanacions aplicables segons les característiques de cada pacient.
- L'educació terapèutica per afavorir l'adherència al tractament i l'ús correcte de la tècnica inhalatòria.
- La gestió i el reciclatge adequats dels inhaladors.

Paral·lelament, el Programa d'harmonització farmacoterapèutica del Servei Català de la Salut (CatSalut) estableix recomanacions sobre els criteris d'ús i d'accés dels medicaments en l'àmbit del Siscat. Aquestes recomanacions tenen per finalitat garantir l'equitat i la qualitat assistencial, millorar els resultats en salut i la utilitat terapèutica dels tractaments, i afavorir l'eficiència i la sostenibilitat del sistema.

El Programa també impulsa mesures per a implementar els acords d'harmonització, fer el seguiment dels resultats en salut i desplegar instruments d'accés gestionat vinculats a aquests resultats. En aquest àmbit, els professionals disposen d'indicadors de qualitat actualitzats mensualment, que permeten valorar l'adequació de les teràpies inhalades prescrites als pacients.

Les pautes d'harmonització farmacoterapèutica constitueixen una eina de suport per als professionals assistencials. Tenen per objecte establir bones pràctiques en el maneig farmacològic de les patologies prioritzades, definir criteris de selecció de medicaments, facilitar eines de consulta per a la pràctica clínica, i reduir-ne la variabilitat.

Actualment un grup de treball multidisciplinari està actualitzant les pautes relatives a la tràpia inhalada. El document establirà recomanacions de tractament basades en l'evidència disponible, i adreçades als professionals de tots els àmbits assistencials i incorporarà criteris de sostenibilitat ambiental coherents amb el document de recomanacions esmentat anteriorment.

L'actualització també descriurà els riscos associats a l'ús de corticoides inhalats i identificarà els perfils de pacients per als quals estan indicats. Així mateix, recollirà la necessitat de revisar-ne periòdicament la indicació i, quan els riscos superin els possibles beneficis, valorar-ne la retirada gradual i sota supervisió clínica.

L'adherència al tractament i l'aplicació correcta de la tècnica inhalatòria són elements essencials per controlar les malalties respiratòries. Per aquest motiu, el Departament de Salut i el CatSalut realitzen diferents accions per potenciar aquestes actuacions, realitzant programes de formació a professionals sanitaris, impulsant programes d'educació terapèutica als pacients per part de diferents professionals sanitaris (infermeres, farmacèutics, etc.) o elaborant material informatiu sobre els diferents dispositius inhalats adreçada als pacients.

En el marc del programa de formació d'ús racional del medicament que el CatSalut desenvolupen actuacions de formació dels professionals sanitaris, programes d'educació terapèutica adreçats als pacients i materials informatius sobre els diferents dispositius d'inhalació.

En el marc del programa de formació sobre l'ús racional dels medicaments que el CatSalut impulsa conjuntament amb la Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària (CAMFiC), l'any 2026 s'ha dut a terme una videoconferència específica sobre teleconsulta i seguiment del tractament broncodilatador en pacients amb malaltia pulmonar obstructiva crònica i asma.

Així mateix, des de fa més d'una dècada, les infermeres d'atenció primària i comunitària disposen, dins el Programa ARES, d'un protocol estandarditzat que aborda específicament l'educació terapèutica de les persones amb malaltia pulmonar obstructiva crònica. El protocol té per objecte millorar l'adherència i l'eficàcia del tractament mitjançant una tècnica d'inhalació adequada i, quan correspon, l'ús d'instruments de suport com la cambra d'inhalació.

D'altra banda, el CatSalut treballa amb el Consell de Col·legis Farmacèutics de Catalunya en l'actualització i impuls del programa d'atenció farmacèutica en les primeres dispensacions, que inclou els tractaments inhalats com un dels principals grups terapèutics. Durant l'any 2026 s'han revisat els materials educatius dels diferents dispositius d'inhalació i s'ha actualitzat el protocol d'actuació farmacèutica. En els pròxims mesos es preveu actualitzar el programa formatiu i adaptar els sistemes d'informació, amb l'objectiu de presentar el programa durant el primer trimestre de 2027.

Finalment, cal assenyalar, que una part de la petjada de carboni dels inhaladors pressuritzats de dosi mesurada (pMDI) es produeix després que el dispositiu hagi deixat de contenir medicament actiu, atès que el gas propellant residual pot continuar alliberant-se al medi ambient. També es poden descartar inhaladors que encara

contenen medicament i propellant, com a conseqüència de canvis de tractament o de la caducitat del dispositiu.

Per aquest motiu, la gestió adequada dels inhaladors un cop utilitzats s'ha incorporat tant al document de recomanacions per reduir-ne l'impacte ambiental a Catalunya, com als materials educatius del programa d'atenció farmacèutica de les primeres dispensacions a les oficines de farmàcia.

Barcelona, 7 d'octubre de 2026

Olga Pané Mena, consellera de Salut

Control del compliment de la Resolució 741/XV, sobre el desplegament efectiu dels mitjans adequats de solució de controvèrsies a la vegueria de Girona

290-00677/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 108675 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a l'apartat e) de la Resolució 741/XV, sobre el desplegament efectiu dels mitjans adequats de solució de controvèrsies a la vegueria de Girona (tram. 290-00677/15), us informo del següent:

Les elaboracions i execucions de plans de reducció i litispendència han d'estar sotmesos a l'aprovació del Consell General de Poder Judicial (CGPJ), a través del Servei d'Inspecció o de l'àrea corresponent i, com que en aquest cas, no és un partit judicial sinó la vegueria de Girona, entenem que pel seu àmbit territorial hauria de correspondre a la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (SG del TSJC), sens perjudici de la participació de la Secretaria de Govern, de la Secretaria de Coordinació Provincial de Girona, pel que fa als lletrats de l'Administració de justícia (LAJ) i del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica amb relació a mitjans materials i recursos personals del nostre àmbit.

En aquest sentit, la Llei orgànica 1/2025, de 2 de gener, de mesures en matèria d'eficiència del Servei Públic de Justícia, impacta en la millora de l'Administració de justícia amb una nova estructura amb la creació de tribunals d'instància, la transformació dels jutjats de pau en oficines de Justícia al municipi o la introducció dels mitjans adequats de solució de controvèrsies (MASC) com a requisit en determinats procediments civils, entre altres novetats d'aquesta llei, que recordem que en última instància s'ha aprovat per adaptar als nous temps les estructures de l'Administració de justícia i augmentar-ne l'eficiència.

Les mesures específiques per reduir la litispendència d'assumptes pendants estan directament relacionades amb l'assignació de reforços sol·licitats del CGPJ i autoritzats econòmicament per la Direcció General per l'Eficiència del Sector Públic de Justícia del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts (MPJRC). També la SG del TSJC té la potestat d'autoritzar JAT (jutge/jutgessa d'adscripció territorial) que, excepcionalment, poden fer funcions de reforç quan, totes les places vacants estan cobertes amb aprovació del MPJRC i també JED (jutge/jutgessa en expectativa de destinació) adscrits al CGPJ encara que la prestació de serveis la determina el TSJC i són assignats generalment a òrgans amb més càrrega de treball, vacants, reforços o absències. Amb relació a les competències pròpies, el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica proveeix de mitjans personals i recursos

materials totes les necessitats i en aquest cas, ha dotat de personal a les mesures de reforç aprovades per reducció de litispendència.

Pel que fa a l'elaboració i execució de plans anuals específics de reducció d'assumptes pendents per a cada partit judicial, caldrà tenir en compte no només aquestes mesures de reforç implementades en cada partit judicial sinó també, des del punt de vista organitzatiu i funcional, els LAJ directors/es dels serveis comuns de les oficines judicials que actuen en col·laboració amb els serveis i operatius MASC en procediments civils, de família i mercantils per definir els indicadors necessaris de MASC de quantificació de l'activitat i l'evolució i efectes de les mesures en la reducció de la litispendència.

Per tant, l'elaboració i execució d'aquests plans específics no són competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració entre administracions amb competències en matèria de justícia (CGPJ, MPJRC i la SG del TSJC).

Barcelona, 2 d'octubre de 2026

Ramon Espadaler Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica

Control del compliment de la Resolució 754/XV, relativa a l'Informe de fiscalització 15/2025, sobre l'anàlisi del personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del sector públic dependent, corresponent als exercicis del 2019 al 2023

290-00690/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 109923 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i, per tal de donar compliment a la Resolució 754/XV, relativa a l'Informe de fiscalització 15/2025, sobre l'anàlisi del personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del sector públic dependent, corresponent als exercicis del 2019 al 2023 (tram. 290-00690/15), us informo del següent:

El Govern comparteix les recomanacions de la Sindicatura de Comptes previstes a l'Informe 15/2025, de l'anàlisi del personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del sector públic dependent (exercicis 2019-2023). En aquest sentit, cal assenyalar que durant els darrers exercicis, el Departament de la Presidència, a través de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, ha impulsat diverses actuacions estratègiques orientades a assolir l'objectiu primordial de reducció de la temporalitat estructural en l'ocupació pública –i, actualment, el seu control i manteniment–, la garantia d'una presència equilibrada de dones i homes, la renovació de les plantilles en el context del relleu generacional i la millora contínua dels sistemes d'informació pública.

Així, quant a la temporalitat estructural i l'estabilitat de l'ocupació pública, un cop conclusos els processos extraordinaris d'estabilització que van permetre assolir l'objectiu establert a la Llei 20/2021, de 28 de desembre, s'han impulsat mesures estratègiques de planificació i ordenació de l'ocupació pública de l'Administració de la Generalitat, orientades a reforçar la planificació dels processos selectius i de provisió i, consegüentment, controlar i mantenir la temporalitat estructural i les situacions de provisionalitat.

En l'àmbit de la selecció, es va aprovar el Decret 254/2025, de 25 de novembre, d'agilització i simplificació dels processos selectius d'accés a l'ocupació pública de l'Administració de la Generalitat, que constitueix la base normativa per a disposar

d'un cicle estable ordinari anual de processos selectius, el qual permet la predictibilitat i l'accés a l'Administració de la Generalitat de Catalunya mitjançant procediments àgils i eficients.

Paral·lelament, en l'àmbit de la provisió de llocs, s'aprovà el Decret 255/2025, de 25 de novembre, d'agilització i adequació dels processos de provisió de llocs en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. A aquest efecte, pel que fa als encàrrecs de funcions i les comissions de serveis, s'impulsen actuacions de seguiment i control per a garantir el compliment dels terminis establerts en la normativa reglamentària de provisió de llocs de treball, promovent així la seva cobertura definitiva mitjançant els sistemes de provisió ordinaris previstos en aquesta normativa reglamentària.

En aquest sentit, s'ha atribuït una nova competència transversal a la Secretaria d'Administració i Funció Pública (per Decret 55/2026, de 7 d'abril, de reestructuració de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, el qual modifica el Decret 105/2025, de 27 de maig, de reestructuració del Departament de la Presidència), consistent en la direcció estratègica de les direccions de serveis departamentals en matèria de personal, així com de la direcció de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. Aquesta funció s'exerceix mitjançant l'emissió de directrius, orientació i l'avaluació de la seva actuació en matèria de gestió de persones, d'acord amb les polítiques del Govern i la planificació estratègica dels departaments.

Aquestes actuacions tenen com a finalitat que els empleats públics disposin d'una estabilitat adequada per al millor desenvolupament del servei públic.

D'altra banda, es comparteix plenament l'objectiu de garantir una presència equilibrada de dones i homes en tots els àmbits de l'Administració pública, d'acord amb l'article 44 de la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, i amb els principis establerts a la Llei 17/2015, de 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

Aquesta normativa estableix que els poders públics han de promoure una representació equilibrada de dones i homes en els espais de decisió i responsabilitat, entenent com a composició equilibrada aquella en què cap dels sexes no supera el 60% ni és inferior al 40%.

En aplicació d'aquest marc normatiu, l'Administració de la Generalitat desenvolupa les actuacions previstes en els seus plans d'igualtat, incorpora la perspectiva de gènere en les polítiques de recursos humans, promou la composició equilibrada dels òrgans de selecció i realitza un seguiment periòdic de la presència de dones i homes en els diferents grups professionals i nivells directius. Així mateix, els avenços en aquesta matèria s'han de compatibilitzar amb les característiques específiques de determinats col·lectius professionals, mitjançant mesures progressives que permetin assolir els objectius legals sense afectar el funcionament ordinari dels serveis públics.

Pel que fa al relleu generacional i la renovació de les plantilles, el Govern és conscient dels reptes derivats de l'evolució demogràfica de les plantilles públiques i de l'increment progressiu de les jubilacions previst durant els propers anys.

La planificació dels recursos humans constitueix una obligació prevista al Text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (TREBEP), que estableix que les administracions públiques han de planificar els seus recursos humans per garantir l'eficàcia dels serveis i l'adequada dimensió de les plantilles. La planificació estratègica de recursos humans persegueix construir una administració pública avançada, eficaç, sostenible, eficient i capacitada per respondre als reptes socials, econòmics i tecnològics del futur, i té com a finalitat principal assegurar que els recursos humans disponibles estiguin alineats amb els objectius i prioritats estratègics de l'organització.

L'Acord GOV/217/2024, de 8 d'octubre, pel qual s'impulsa l'elaboració d'una estratègia de transformació i millora dels serveis públics en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i s'aprova un pla de xoc amb mesures d'aplicació ur-

gent, defineix la planificació estratègica en matèria de recursos humans com una línia d'actuació prioritària per a modernitzar l'Administració i fer-la més àgil, eficient i propera a les necessitats de la ciutadania. En concret, el punt 4.1 d'aquest pla de xoc disposa expressament la incorporació de directrius per impulsar la planificació estratègica en matèria de recursos humans.

En aquest sentit, es va aprovar l'Acord GOV/112/2025, de 29 d'abril, pel qual s'estableixen les directrius de la planificació estratègica dels recursos humans en l'Administració de la Generalitat i els seus organismes autònoms. En compliment d'aquest Acord, s'aprovà, mitjançant l'Acord GOV/302/2025, de 23 de desembre, el Pla d'Ordenació i Gestió dels Recursos Humans de l'Administració de la Generalitat de Catalunya (POGREH), per al període 2026-2029, com a instrument estratègic de caràcter transversal. A partir del POGREH, s'han aprovat successivament els plans d'actuació de recursos humans dels departaments i organismes autònoms (PARH), com a instruments operatius d'implementació adaptada.

D'altra banda, s'estan impulsant mesures orientades a la captació de nou talent i al relleu generacional, entre les quals destaquen:

- l'execució àgil de les ofertes d'ocupació pública, mitjançant els corresponents processos selectius.
- els programes de pràctiques i de primera experiència professional a l'Administració de la Generalitat (Programa de noves vocacions).
- les iniciatives de gestió del coneixement i la identificació dels llocs crítics que permetin detectar i analitzar mecanismes de transmissió del coneixement.

Finalment, quant al Banc de Dades d'Ocupació Pública (BDOP), s'informa que s'està treballant en un nou sistema d'informació pública, atesa l'obsolescència del sistema actual, per a la seva millora i compatibilitat informàtica que garanteixi la fiabilitat, l'homogeneïtat i l'accessibilitat de les dades, tant de les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat, com de l'administració local, les universitats públiques i les institucions del Parlament de Catalunya, així com la incorporació de la intel·ligència artificial.

Barcelona, 2 d'octubre de 2026

Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència

4.50.02. Compliment de mocions

Control del compliment de la Moció 192/XV, sobre la situació del català

390-00192/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 109236 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 192/XV, sobre la situació del català (tram. 390-00192/15), us informo del següent:

Pel que fa a la qüestió plantejada al punt a, el règim d'accés als centres universitaris està regulat pel Reial decret 69/2000, que estableix el districte universitari obert. La Generalitat de Catalunya no disposa de competència normativa per modificar ni deixar sense efecte aquesta regulació. Tanmateix, el Govern té present les dificultats d'accés que es poden produir en determinades titulacions amb una demanda de places especialment elevada, com és el cas del grau en Medicina.

Amb la voluntat de donar resposta a aquestes dificultats, el Govern ha presentat la proposta d'introduir mecanismes correctors en els processos d'admissió als estudis de Medicina per tal d'incrementar substancialment el nombre d'estudiants catalans admesos a les universitats catalanes. Aquests mecanismes passen per la implantació d'un model d'admissió universitària molt més just i equitatiu que eviti les actuals desigualtats estructurals entre alumnes de diferents comunitats autònomes. Concretament, la proposta plantejada consisteix en un sistema de normalització de les notes de tots els candidats basat en percentils per assignatura, així com de la nota mitjana de batxillerat. Aquest sistema està dissenyat per assegurar que la comparació entre candidats sigui justa, independentment del territori on hagin fet les proves. Aquesta proposta ha estat traslladada pel Departament de Recerca i Universitats al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats.

Paral·lelament, el Govern també ha elaborat i presentat el **Pla integral dels estudis de Medicina a Catalunya** en coordinació amb el conjunt de les universitats del sistema universitari de Catalunya per reforçar tota la cadena formativa en Medicina des dels estudis del grau fins a la recerca avançada. Aquest pla integral, que es comença a desplegar a partir d'aquest curs 2026-2027, preveu ampliar un 50% les 1.333 places actuals per cursar Medicina fins a les 2.025 places l'any 2031. Concretament, aquest nou curs, les universitats catalanes oferiran un 28% del total de l'increment previst, això és, 194 places noves de nou accés al grau en Medicina, amb el consegüent augment d'estudiants catalans que podran cursar Medicina. Aquest desplegament continuarà progressivament durant els cursos acadèmics següents. Així, el curs 2027-2028 s'incorporaran 50 places noves a Terrassa i, a partir del curs 2028-2029, hi haurà increments anuals d'aproximadament 110 places a les universitats públiques catalanes durant quatre anys consecutius.

Paral·lelament al desplegament d'aquest pla, el Govern també ha impulsat actuacions específiques orientades a abordar els reptes relacionats amb l'accés als estudis de Medicina. En aquest sentit, per exemple, el passat 10 d'abril, el Departament de Recerca i Universitats, amb la col·laboració dels departaments de Salut i de Política Lingüística, va organitzar la jornada «Present i futur dels estudis de Medicina», que va permetre abordar, entre altres qüestions, l'accés als estudis de Medicina, així com els reptes vinculats a la formació, la recerca i la innovació en aquest àmbit.

La combinació d'un sistema de selecció més equitatiu i de l'increment de places a les universitats catalanes respon a la voluntat del Govern d'avançar de forma sostinguda cap a un augment significatiu de professionals mèdics catalans.

En relació amb el punt b, la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid va trametre, el 27 de juliol de 2026, un escrit al Govern de l'Estat en què sol·licitava que es tingués en compte la valoració del coneixement acreditat de les llengües oficials com a mèrit en l'accés al sistema de formació sanitària especialitzada (MIR) i de la resta de professions sanitàries.

Pel que fa al punt c, en el marc de la negociació del Pressupost de la Generalitat per al 2026, es va arribar a un acord per destinar una dotació de 10.330.000 euros al desplegament de mesures de foment del català en l'àmbit esportiu, d'acord amb els objectius del Pacte Nacional per la Llengua i del Pla d'impuls del català en l'esport. Aquesta dotació es destina a un conjunt d'actuacions orientades a integrar la dimensió lingüística en la política esportiva, reforçar l'ús del català en les activitats i entorns esportius i potenciar-ne la presència en clubs, federacions i competicions, entre d'altres.

L'acord inclou la incorporació de directrius específiques per integrar la dimensió lingüística en les polítiques públiques d'esports, mitjançant els recursos estructurals del departament competent, així com l'impuls de cursos específics de llengua catalana adreçats als professionals vinculats al món de l'esport. També es continuaran impartint tallers i accions d'assertivitat lingüística per promoure l'ús habitual del català en les activitats i els entorns esportius, i es posarà en marxa una campanya

institucional de promoció del català com a llengua habitual en el món de l'esport, a través de les xarxes socials i els mitjans de comunicació, amb l'objectiu de reforçar-lo com a llengua referencial de convivència en aquest àmbit.

Així mateix, s'està potenciant la presència del català en clubs, federacions i competicions esportives mitjançant el desplegament de protocols d'usos lingüístics i serveis d'assessorament que reforcin l'ús de la llengua en competicions, esdeveniments, canals de comunicació i en el funcionament ordinari de les entitats esportives. En aquesta mateixa línia, es preveuen programes de suport lingüístic al món esportiu, amb actuacions d'assessorament i formació, així com l'elaboració i difusió de guies i catàlegs de bones pràctiques lingüístiques. També es promou la normalització del català en les comunicacions oficials vinculades a esdeveniments i activitats esportives, mitjançant protocols i assessorament lingüístic.

L'acord incorpora igualment la inclusió de clàusules d'ús del català en convenis, ajuts i subvencions vinculats a l'àmbit esportiu. En paral·lel, mitjançant els plans locals d'impuls al català, s'està promovent que els municipis adoptin i segueixin aquestes clàusules en les seves subvencions per a aquest àmbit. L'acord també inclou la constitució d'un grup de treball específic en el marc de la Taula de l'Esport i de l'Activitat Física de Catalunya, amb la finalitat d'impulsar mesures de foment del català en l'esport.

Pel que fa als recursos lingüístics, es preveu reforçar la difusió dels materials i recursos elaborats amb el Termcat i impulsar nous materials de divulgació lingüística vinculats a l'esport. També es duen a terme actuacions per fomentar la llengua catalana en el sector de les instal·lacions esportives privades i els gimnasos en col·laboració amb les entitats representatives del sector empresarial de l'activitat física i la gestió d'instal·lacions esportives mitjançant un pla d'actuació per promoure l'ús del català en els centres esportius de titularitat privada.

En l'àmbit digital i tecnològic, s'està impulsant la creació de continguts en català relacionats amb l'esport i l'activitat física a les xarxes socials, les aplicacions i les tecnologies esportives, i s'està treballant perquè els programes, webs i aplicacions de les federacions esportives estiguin disponibles en català. L'acord també preveu la incorporació de preguntes específiques sobre l'ús de la llengua en les enquestes i els estudis vinculats a l'àmbit esportiu, amb l'objectiu de disposar d'indicadors lingüístics específics sobre la realitat del català en aquest sector. Finalment, la dotació acordada inclou la creació d'un fons específic destinat a noves adquisicions de drets audiovisuals per ampliar les retransmissions esportives en català, especialment a través de TV3.

En relació amb el punt d, al maig de 2026, el Govern va aprovar la modificació del Decret 444/2024, de 12 de novembre, d'estructuració del Departament de Política Lingüística, a partir de la qual es va crear l'Oficina de Protecció dels Drets Lingüístics, d'acord amb la mesura 3.1. del Pacte Nacional per la Llengua. Aquest nou ens té per objectiu atendre queixes i denúncies per vulneracions de drets lingüístics, oferir assessorament jurídic especialitzat a les persones afectades i impulsar les actuacions administratives i judicials oportunes, en coordinació amb els departaments de la Generalitat competents en la matèria.

Entre les seves funcions hi ha igualment la formulació de recomanacions i propostes de millora relatives als procediments, la normativa i els protocols vigents, amb la finalitat de garantir una aplicació més efectiva de la legislació lingüística i reforçar la protecció dels drets de la ciutadania. Així mateix, l'Oficina desenvolupa actuacions de sensibilització, divulgació i formació en matèria de drets lingüístics, amb una atenció especial als sectors en què les vulneracions es produeixen amb més freqüència.

Finalment, l'Oficina també té encomanada la definició de sistemes d'indicadors per avaluar les mesures i els projectes impulsats en els diferents àmbits i sectors, i fer-ne el seguiment corresponent. Aquesta funció ha de permetre disposar d'infor-

mació actualitzada i rigorosa per orientar les polítiques públiques en matèria lingüística i millorar-ne l'eficàcia.

En relació amb el punt e, el 28 de setembre de 2026, el secretari general de Política Lingüística va adreçar una carta a la secretària d'Estat de Política Territorial, Miryam Álvarez Páez, en què sol·licitava al Govern de l'Estat que, en l'exercici de les competències que li corresponen, impulsés les actuacions oportunes per protegir i salvaguardar el català i la seva cultura a la comunitat autònoma d'Aragó, així com els drets lingüístics de la ciutadania.

Barcelona, 5 d'octubre de 2026

Francesc Xavier Vila i Moreno, conseller de Política Lingüística

Control del compliment de la Moció 195/XV, sobre el mercat de treball

390-00195/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 110253 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 195/XV, sobre el mercat de treball (tram. 390-00195/15), us informo del següent:

En relació amb l'apartat a), el pla d'acció per a persones en situació d'atur majors de 45 anys i aturats de llarga durada 2023-2026 té prevista una avaluació en el 2027, un cop finalitzat l'esmentat Pla. L'objectiu de l'avaluació és analitzar els resultats i els impactes, i alhora, identificar les noves necessitats d'aquests perfils en el futur.

No obstant, en el marc del Consell de Direcció del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC), on son representades les organitzacions sindicals i empresarials amb la condició de més representatives i les organitzacions representants de l'àmbit local, s'ha informat de la programació instada pel SOC destinat a aquest col·lectiu i una revisió intermèdia dels objectius del Pla.

Aquesta revisió es va realitzar en el marc del disseny del nou Pla de Desenvolupament de Polítiques d'Ocupació 2026-2029 (PDPO). L'apartat 2.3.3 fa referència al Pla de majors de 45 anys i aturats de llarga durada.

A l'enllaç següent es pot consultar l'avaluació del PDPO 2023-2025:

Pla de desenvolupament de les polítiques actives d'ocupació de Catalunya 2026-2029. Avaluació del PDPO 2023-2025

En relació amb l'apartat c), el SOC comparteix la necessitat de reforçar les oportunitats de reincorporació laboral de les persones de més de 50 anys que es troben en situació d'atur, especialment en els casos d'atur de llarga durada.

Aquesta prioritat s'emmarca en el Pla de Desenvolupament de les Polítiques d'Ocupació de Catalunya 2026-2029 (PDPO), aprovat pel Consell de Direcció del SOC el 30 d'abril de 2026, que constitueix l'instrument de planificació i programació de les actuacions del SOC per als propers anys. El Pla incorpora, entre els principals reptes del mercat de treball, l'atur de llarga durada, l'envelliment de la població activa, el desajust competencial i la transformació digital. Així mateix, preveu avançar cap a un model d'orientació més personalitzat i cap a una major coordinació entre orientació, formació i inserció.

Durant l'any 2026 el Servei públic d'Ocupació de Catalunya ha desplegat diferents instruments que permeten donar resposta a aquesta realitat des d'una perspectiva integral:

- Programa Treball i Formació - Entitats Locals MG52, específicament adreçat a persones de més de 52 anys.

- Programa Integral Plus - Entitats contractants (Línia 2) prioritza les persones en situació d'atur de llarga durada i les majors de 45 anys.

- Diferents línies del Programa Treball i Formació, tant en l'àmbit de les entitats locals com de les entitats sense ànim de lucre i de la línia ACOL. En particular, la convocatòria 2026 d'ESAL inclou entre les persones destinatàries les persones en situació de desocupació de llarga durada.

- Treball als Barris 2026 permet territorialitzar aquesta resposta i adaptar les actuacions a les necessitats dels barris i àrees urbanes amb majors necessitats de reequilibri territorial i social, mitjançant actuacions d'acompanyament a la inserció, capacitació, formació i treball i experiència laboral.

L'objectiu no és únicament facilitar una contractació puntual, sinó combinar orientació, diagnòsi de les necessitats, adquisició o actualització de competències, experiència laboral, acompanyament i connexió amb les oportunitats del mercat de treball.

Pel que fa específicament a la intel·ligència artificial i la transformació digital, el SOC considera necessari que aquests canvis formin part de la diagnòsi i de l'orientació professional de les persones participants. En aquest sentit, el PDPO 2026-2029 situa la transformació digital i l'adaptació competencial entre els reptes que han d'informar el desplegament de les polítiques d'ocupació. Aquest enfocament permetrà orientar les persones, també les de més edat, cap a processos de millora i actualització competencial d'acord amb l'evolució de les ocupacions i les necessitats del teixit productiu.

En relació amb l'apartat d), el Consorci impulsa programes de formació i orientació de les persones treballadores ocupades al llarg de la vida, facilitant la millora de les seves competències professionals i adaptant-les a les demandes dels sectors productius, fomentant així la competitivitat de les empreses.

Pel que fa als programes de formació d'oferta, els programes transversal i sectorial ofereixen un catàleg de més de 1.486 especialitats formatives que poden ser impartides per les entitats de formació registrades, i que es revisen i actualitzen periòdicament. Aquestes especialitats són, en general, de curta durada, amb una clara orientació professionalitzadora i, en alguns casos, de caràcter obligatori per a l'exercici de determinades ocupacions.

Les persones majors de 55 anys són col·lectiu prioritari en aquestes programes i, en conseqüència, les entitats de formació col·laboradores en promouen activament la participació.

Pel que fa al desenvolupament professional de les persones, el programa Projecta't impulsa accions d'orientació i prospecció adreçades a persones treballadores ocupades, mitjançant entitats amb seu a Catalunya i amb una acreditada penetració sectorial, com ara gremis, col·legis professionals o associacions representatives.

D'altra banda, l'impuls de programes específics de formació i requalificació professional adreçats a persones treballadores sèniors, amb un enfocament prioritari en les competències digitals i en la transformació tecnològica del mercat laboral –i especialment en les oportunitats derivades de la intel·ligència artificial– s'alinea plenament amb els objectius i eixos estratègics del Pacte Nacional per al Talent Digital de Catalunya.

El Pacte estableix com a repte prioritari reduir la bretxa existent entre l'oferta i la demanda de talent digital, mitjançant el reforç de les polítiques de formació, requalificació i actualització contínua de les competències digitals de la població activa, amb l'objectiu de garantir una transformació digital inclusiva, competitiva i socialment equilibrada.

El Pacte Nacional remarca la necessitat de desenvolupar la competència digital dels professionals en tots els sectors per evitar pèrdues de productivitat i l'aparició

de noves bretxes digitals, especialment en un context de transformació tecnològica intensiva.

Aquesta orientació es veu reforçada per l'Estratègia Catalunya IA 2030, impulsada pel Govern, que defineix la intel·ligència artificial com un actiu estratègic, ètic i transformador al servei de les persones i de l'economia, i subratlla la importància de capacitar i requalificar el conjunt de la població activa per garantir una adopció responsable, inclusiva i socialment beneficiosa de la IA. L'estratègia d'IA determina l'eix de Talent en IA que inclou l'impuls de programes formatius intensius i accelerats en aquest àmbit i la formació en IA al llarg de la vida en el sector productiu.

A més, aquesta aposta per la requalificació i l'adaptació de perfils professionals es veu reflectida explícitament en les polítiques de foment del talent femení en l'àmbit digital. En concret, els Premis DonaTIC, impulsats per la Secretaria de Polítiques Digitals en el marc del Pla DonaTIC, incorporen una subcategoria específica d'Estudiant TIC - «Requalificació o millora d'habilitats», orientada a visibilitzar trajectòries de canvi professional i processos de requalificació cap a l'àmbit de les competències digitals, procedents d'altres sectors o itineraris formatius.

Aquesta línia de reconeixement institucional reforça la necessitat d'impulsar programes que facilitin la requalificació digital al llarg de la vida, també en etapes avançades de la trajectòria professional, i contribueix a consolidar referents positius de transició i adaptació al nou mercat laboral digital, amb una perspectiva d'edat i de gènere.

Finalment, el conjunt d'aquestes actuacions contribueix a garantir que la transformació digital i l'adopció de la intel·ligència artificial esdevinguin vectors de cohesió social i de millora de la competitivitat, assegurant que cap col·lectiu de la població activa –per raó d'edat, trajectòria o perfil professional– quedi al marge de les oportunitats del nou mercat laboral digital.

En relació amb l'apartat e, les especialitats formatives s'actualitzen a través dels Grups d'Actualització Permanent del Catàleg, en els quals participen entitats i organitzacions representatives o expertes dels diferents sectors productius del teixit econòmic català. Aquests grups treballen de manera continuada en l'actualització del catàleg d'especialitats formatives de cadascun dels sectors.

Així mateix, durant el 2026 el SOC ha desplegat instruments específicament orientats a adaptar la formació a les necessitats concretes de contractació de les empreses. El Programa Forma i Insereix subvenciona accions formatives amb compromís de contractació i permet sol·licitar formació a mida de les necessitats de les empreses. La convocatòria anticipada de 2026 compta amb un pressupost de 7,5 milions d'euros.

En la mateixa línia, el Programa Forma i Contracta 2026, dotat amb 4 milions d'euros, té com a objectiu qualificar persones per cobrir necessitats de contractació de les empreses mitjançant accions formatives vinculades als perfils professionals requerits.

En relació amb l'apartat f, el Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya acompanya la consolidació de la cultura d'aprenentatge i l'evolució d'aquesta oferint recursos, eines i acompanyament personalitzat perquè la formació es converteixi en una eina real de progrés per a les persones, les organitzacions i el conjunt del país.

Entre aquests recursos destaquen el Hub d'eines i recursos i els informes de diagnòstic i tendències sectorials, que estan disponibles al web del Consorci i poden ser consultats per les persones treballadores, empreses i agents vinculats a la formació: **Hub d'eines i recursos i informes de diagnòstic i tendències sectorials.**

A aquests recursos s'hi afegeix, l'any 2026, el Programa de formació A MIDA per a les empreses del Consorci per a la Formació Contínua de Catalunya, que permet impulsar accions formatives adaptades específicament a les necessitats de les empreses. Les accions elegibles poden correspondre al Catàleg d'Especialitats Formatives del Consorci o bé ser dissenyades a mida per la mateixa entitat beneficiària.

La convocatòria de 2026 s'ha obert el 2 d'octubre i permet, per tant, reforçar la formació contínua vinculada directament a les necessitats competencials i de desenvolupament professional de les persones treballadores i de les organitzacions.

En relació amb l'apartat g, l'Àrea de Serveis a l'Empresa ofereix atenció personalitzada a les empreses de forma tant reactiva com proactiva i realitza tasques de prospecció empresarial amb l'objectiu de detectar necessitats de cobertura de vacants, formació o qualsevol altre aspecte relacionat amb l'ocupació.

A través de la informació obtinguda, es genera coneixement de valor per altres unitats del SOC que dissenyen i impulsen els programes que es consideren adients segons les necessitats i objectius de l'organització.

De la mateixa manera, l'Àrea es coordina amb les unitats planificadores per a realitzar actuacions de difusió a les empreses d'aquests programes, convocatòries i iniciatives.

El propòsit d'aquesta figura va més enllà del traspàs de coneixements, atès que en un context marcat per la transformació digital, l'envelliment de la població activa i l'aparició constant de noves necessitats professionals, el talent ja no es pot entendre com un recurs que es busca únicament a l'exterior. Cal construir-lo des de dins, i la figura del mentor és clau.

En relació amb l'apartat h, la normativa bàsica sobre contractes del sector públic (Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic), no permet establir amb caràcter general criteris d'adjudicació aplicables a la totalitat de les licitacions, ja que necessàriament han d'estar vinculats a l'objecte del contracte i han de ser formulats en cada licitació de manera objectiva, amb ple respecte als principis d'igualtat, no discriminació, transparència i proporcionalitat.

Això no impedeix, però, la incorporació de criteris socials en aquelles licitacions en què aquests presentin una vinculació suficient amb l'objecte del contracte. En aquest sentit, la normativa de contractació pública permet introduir criteris qualitatius de caràcter social sempre que estiguin vinculats a la prestació contractual, es formulin de manera objectiva i proporcionada i quedin degudament justificats en l'expedient.

Per tant, la incorporació de criteris relacionats amb la gestió del talent, la formació o altres aspectes socials vinculats a les persones adscrites a l'execució del contracte es pot valorar, cas per cas, en aquelles licitacions en què concorrin aquests requisits.

En relació amb l'apartat i, en diversos espais de diàleg del Consell de Relacions Laborals, amb participació dels agents socials i l'Administració, es promou la igualtat d'oportunitats en el treball, també des del punt de vista de la diversitat generacional.

Citar les darreres **Recomanacions per a la negociació col·lectiva dels plans d'igualtat**; tot l'espai de joves i treball amb recursos sobre **drets i deures laborals**, on, properament, s'organitzarà una sessió dels Diàlegs del Consell per reflexionar sobre els valors del treball i les persones joves; així com el propi **Marc de referència de la responsabilitat social a Catalunya. Evolució i noves tendències** on també es recull la importància de gestionar positivament la diversitat.

En relació amb l'apartat j, les actuacions del SOC contribueixen de manera transversal a promoure la diversitat i la inclusió en el mercat de treball, mostrant experiències reals de contractació de col·lectius amb més dificultats d'accés a l'ocupació, entre els quals poden trobar-se persones de més edat.

En el marc de les actuacions de sensibilització adreçades al teixit empresarial durant l'any 2025 el SOC va desenvolupar una campanya de comunicació amb l'objectiu de promoure la contractació de persones en situació de vulnerabilitat i fomentar entorns laborals més inclusius.

La campanya es va articular al voltant de diversos testimonis audiovisuals protagonitzats tant per persones que havien accedit a un lloc de treball gràcies a progra-

mes del SOC com per empreses participants. A través d'experiències reals, aquests continguts van posar en relleu els beneficis socials i organitzatius derivats de la incorporació de perfils diversos a les plantilles, contribuint a sensibilitzar el teixit empresarial i a promoure una cultura empresarial basada en la inclusió i la igualtat d'oportunitats.

Així mateix, el 22 d'octubre de 2025 es va celebrar una jornada amb empreses compromeses amb la contractació de persones en situació de vulnerabilitat, en què diferents organitzacions van compartir les seves experiències i van destacar el valor afegit que aporta la diversitat a les empreses, tant des del punt de vista de la responsabilitat social com de la competitivitat.

Els testimonis audiovisuals es van projectar durant aquesta trobada i es van difondre posteriorment a través dels canals digitals institucionals del SOC, ampliant l'abast de la campanya i reforçant el missatge a favor d'un mercat de treball més inclusiu.

En relació amb l'apartat l, la delegada del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid va traslladar, formalment, la petició d'ampliar els incentius fiscals i les bonificacions a la contractació de persones més grans de cinquanta anys i de dotar les comunitats autònomes de més capacitat normativa per a impulsar polítiques pròpies en aquesta matèria a la Vicepresidenta Segona i Ministra de Treball i Economia Social i al Ministre d'Hisenda, el 19 de juny de 2026.

En relació amb l'apartat m, el Govern de la Generalitat va aprovar el 15 de setembre de 2026 l'Acord GOV/230/2026, un nou marc d'actuació per anticipar, acompanyar i governar l'impacte de la intel·ligència artificial (IA) en el mercat de treball català. Aquesta mesura s'inscriu dins de l'**Estratègia Catalunya IA 2030**.

Així mateix, en el marc del Pacte Nacional per al Talent Digital, es preveu la creació i el desplegament de l'Observatori del talent digital a Catalunya com a instrument estructural per anticipar i gestionar els efectes de la transformació tecnològica sobre l'ocupació.

Aquest observatori es concep com una eina estratègica per aportar coneixement sistemàtic i orientar les polítiques públiques de formació, requalificació i adaptació del talent, especialment davant l'impacte creixent de la intel·ligència artificial.

Aquest observatori no es planteja com un dispositiu aïllat, sinó com un node de coordinació i col·laboració amb organismes ja existents, especialment amb l'Observatori del Treball i Model Productiu de Catalunya (OTMP), que és el principal referent institucional en l'anàlisi del mercat laboral i del model productiu.

D'altra banda, l'estratègia d'IA determina l'eix de Societat Digital que inclou l'avaluació de l'impacte de la IA en la societat i actualment està treballant en un estudi de seguiment de l'impacte social, econòmic i cultural de la IA a Catalunya.

Barcelona, 7 d'octubre de 2026

Miquel Sàmper i Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball

Control del compliment de la Moció 198/XV, sobre les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials

390-00198/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 109979 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 13.10.2026

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 198/XV, sobre les polítiques de serveis, prestacions i proteccions socials (tram. 390-00198/15), us informo del següent:

En referència a la lletra *c*, l'estratègia de revisió i actualització de la Cartera de serveis socials (en endavant, la Cartera) parteix de la necessitat de renovar un instrument essencial que fa més de deu anys que no s'actualitza i garantir que, a partir d'ara, aquest procés es faci de manera periòdica.

Els estudis de costos dels serveis especialitzats, els treballs tècnics de revisió per part de les unitats internes del Departament de Drets Socials i Inclusió i els espais de participació impulsats durant els darrers anys han proporcionat una base sòlida per a l'actualització de la Cartera i per establir mecanismes que en garanteixin la seva revisió. Els estudis publicats són els que es detallen a continuació:

- Els serveis d'atenció precoç per a infants amb trastorns en el desenvolupament o amb risc de patir-ne. Estudi de costos de la Cartera de serveis socials
- Els serveis de centres residencials i diürns per a persones amb drogodependències i/o altres addiccions i per a persones amb el virus VIH-Sida. Estudi de costos de la Cartera de serveis socials
- Els serveis de centres residencials i diürns per a persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental. Estudi de costos de la Cartera de serveis socials
- Els serveis de centres residencials i diürns per a persones amb discapacitat. Estudi de costos de la Cartera de serveis socials
- Els serveis de centres residencials per a infants, adolescents i joves. Estudi de costos de la Cartera de serveis socials
- Els serveis de centres residencials i de dia per a gent gran. Estudi de costos de la Cartera de serveis socials

En aquest context, el Govern va aprovar el passat al març de 2026 mitjançant l'Acord GOV/46/2026, un programa temporal específic destinat a definir una metodologia estable, coordinar els treballs tècnics necessaris i impulsar la revisió de les prestacions a actualitzar o incorporar. Aquest procés inclou tant l'establiment del marc metodològic per a l'elaboració i tramitació del nou decret com l'establiment d'un sistema de governança de doble nivell (operatiu i estratègic) que n'asseguri el seguiment i faciliti futures actualitzacions de manera periòdica i ordenada.

Pel que fa a la lletra *d*, la reforma de la Cartera serà el resultat d'un procés d'escolta activa tant del sector com de la societat catalana. A més dels processos participatius, l'elaboració de l'escandall de costos és fruit del treball de recollida de dades directament amb les entitats, i els seus resultats s'han compartit amb el sector a les taules sectorials que s'han celebrat.

En compliment de la lletra *e*, el Departament de Drets socials i Inclusió va impulsar una ampliació significativa dels recursos econòmics i professionals destinats al sistema públic de serveis socials a través de l'addenda del Contracte Programa 2022-2025 per a l'exercici 2026, acordada amb l'ACM i la FMC i aprovada el maig de 2026 amb efectes retroactius des de l'1 de gener de 2026.

Aquesta addenda comportava un increment global de 55,6 milions d'euros, orientat a reforçar la capacitat de resposta dels ens locals davant les necessitats socials creixents. Entre les principals mesures destaquen 9,3 milions d'euros addicionals per a ajuts d'urgència social, en línia amb les actuacions aprovades per afrontar les conseqüències econòmiques i socials derivades de l'actual context internacional, així com més de 3 milions d'euros per reforçar els Equips Bàsics d'Atenció Social (EBAS) amb l'objectiu de reduir les llistes d'espera en dependència i agilitzar la tramitació dels Programes Individuals d'Atenció (PIA).

L'addenda també incorporava millores estructurals en serveis essencials de proximitat, com l'augment del preu/hora del Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) de 21 a 24 euros, l'increment de la dotació de professionals dels Equips d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (EAIA), i l'ampliació de la cobertura dels Serveis d'Intervenció Socioeducativa (SIS), que passa del 6,7% al 7,4%, incrementant el nombre de places finançades.

Així mateix, es reforçaven els àmbits especialment vinculats a situacions d'emergència i vulnerabilitat social, amb una aportació addicional de 656.000 euros per a actuacions de sensellarisme i 1 milió d'euros per reforçar les polítiques locals d'acollida i inclusió de persones migrades, en resposta a les noves funcions atribuïdes als ens locals arran del procés extraordinari de regularització previst pel Reial decret 316/2026.

Paral·lelament, el passat 23 de setembre va formalitzar l'acord marc del nou Contracte Programa 2027-2030 entre la Generalitat i les entitats municipalistes que destinarà 2.318 M€ al finançament dels serveis socials. Aquest permetrà reforçar els serveis socials de proximitat amb més professionals als Equips Bàsics d'Atenció Social (EBAS), un millor finançament per als territoris rurals i la creació de tres noves Àrees Bàsiques de Serveis Socials.

També impulsarà encara més la prevenció i l'atenció a la infància, l'adolescència i les famílies mitjançant l'ampliació dels serveis EAIA, amb 472 nous professionals i els SIS que ampliaran progressivament la seva cobertura fins al 10% l'any 2030. Els Serveis d'Orientació i Acompanyament a les Famílies (SOAF) també es desplegaran progressivament a totes les àrees bàsiques de serveis socials.

A més, el nou Contracte Programa reforçarà el model de cures i d'atenció a la dependència amb un augment progressiu del finançament del SAD, dels 24 euros per hora actuals als 27 euros el 2027, fins a arribar als 30 euros per hora l'any 2030, així com la consolidació dels recursos de suport a la dependència en el marc del Pla Cura i un increment del finançament del transport adaptat. Igualment incrementarà els recursos destinats a la lluita contra el sensellarisme, les polítiques de joventut, d'acollida i migracions, i avançarà cap a una major cooperació amb els ens locals mitjançant un model de finançament més estable, previsible i amb menys càrrega administrativa.

Pel que fa a la lletra *f*, us faig avinent que el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica ha impulsat la creació del Servei de Prevenció i Estabilitat Residencial (SPER) amb l'objectiu de reduir els temps d'espera en l'accés a recursos residencials i habitatges d'emergència, per evitar la sobrecàrrega econòmica i assistencial dels ajuntaments. En aquest sentit, l'SPER neix amb la missió d'oferir una intervenció integral a persones i unitats de convivència en situació de risc de pèrdua del seu habitatge habitual o que l'hagin perdut per raó d'impossibilitat de pagar el lloguer, execució hipotecària, finalització de contracte o qualsevol altra circumstància vinculada a la relació entre el salari i el preu de l'habitatge, amb una resposta coordinada i integrada entre l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, les administracions locals, les entitats del tercer sector, i els professionals del sector.

Així mateix, en el marc del Pla 50.000 impulsat pel Govern, s'han reforçat mesures que tenen un notable impacte en la gestió dels casos d'emergència. En aquest sentit, s'ha impulsat l'exercici del dret de tanteig i retracte, assolint, l'any 2025, nivells sense precedents amb la incorporació de 1.175 habitatges en un sol exercici, molts dels quals destinats a casos amb resolució favorable de les meses d'emergència que es troben pendents d'assignació d'habitatge. També s'han destinat a aquesta finalitat diversos dels habitatges que s'han adquirit a grans tenidors, en operacions de magnitud com l'adquisició a Inmocaixa, durant 2026, de més de 1.000 habitatges per part de l'Incasòl.

Finalment, l'ampliació del parc d'habitatge protegit de lloguer, a través d'altres línies vinculades al Pla 50.000 com ara la Reserva Pública de Solars, els habitatges promoguts amb ajuts del Programa 6 dels fons europeus Next Generation, o els construïts per l'Incasòl, contribueix a la reducció de les llistes d'espera dels casos d'emergència.

Barcelona, 5 d'octubre de 2026

Raúl Moreno Montaña, conseller de Drets Socials i Inclusió

4.55. Activitat parlamentària

4.55.15. Convocatòries

Sessió plenària 55

CONVOCADA PER AL 20 D'OCTUBRE DE 2026

D'acord amb l'article 72.2 i 3 del Reglament, us convoco a la sessió següent del Ple del Parlament, el 20 d'octubre de 2026, a les 15.30 h, al saló de sessions.

Ordre del dia

1. Preguntes amb resposta oral. (Seran substanciades el dia 21 d'octubre, a les 9:00 h)
2. Projecte de llei de memòria democràtica de Catalunya. Tram. 200-00005/15. Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica. Debat i votació del dictamen de la Comissió (dictamen: BOPC, 605, 3).
3. Proposició de llei d'actualització de la legislació amb relació als termes emprats per a referir-se a les persones amb discapacitat. Tram. 202-00083/15. Ponència redactora CDSI. Debat i votació (text presentat: BOPC, 498, 7).
4. Projecte de llei de participació ciutadana. Tram. 200-00024/15. Govern de la Generalitat. Debat de totalitat (text presentat: BOPC, 467, 5).
5. Projecte de llei de regulació de la prestació del servei d'inspecció tècnica de vehicles (ITV) a Catalunya. Tram. 200-00029/15. Govern de la Generalitat. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC, 560, 6).
6. Proposició de llei de creació del salari mínim de referència de Catalunya. Tram. 202-00074/15. Grup Parlamentari de Junts. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC, 421, 16).
7. Interpel·lació al Govern sobre sobirania i dret a l'habitatge. Tram. 300-00360/15. Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Substanciació.
8. Interpel·lació al Govern sobre el dol perinatal. Tram. 300-00362/15. Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre l'impacte de les polítiques en matèria d'immigració a Catalunya. Tram. 300-00364/15. Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre els efectes de l'islamisme en la seguretat i la llibertat. Tram. 300-00359/15. Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'ocupació. Tram. 300-00361/15. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre la defensa dels interessos de Catalunya davant dels incompliments del Govern espanyol. Tram. 300-00363/15. Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la Llei 13/2025, dels drets de les persones LGBTI i l'erradicació de l'LGBTI-fòbia. Tram. 300-00358/15. Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.
14. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'habitatge. Tram. 302-00301/15. Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.
15. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la defensa de la propietat privada. Tram. 302-00306/15. Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.
16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'atenció integrada de les cures. Tram. 302-00302/15. Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.
17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les oportunitats per als joves a Catalunya. Tram. 302-00307/15. Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política industrial. Tram. 302-00303/15. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la protecció de les defensores de drets humans. Tram. 302-00304/15. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de seguretat pública a Catalunya. Tram. 302-00305/15. Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'inici del curs escolar. Tram. 302-00308/15. Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

Palau del Parlament, 16 d'octubre de 2026

El president, Josep Rull i Andreu

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Memòria de la Fiscalia Superior de Catalunya corresponent al 2025

334-00100/15

PRESENTACIÓ: FISCALIA SUPERIOR DE CATALUNYA

Reg. 108860 / Coneixement i tramesa a la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica:

Mesa del Parlament, 13.10.2026

Benvolguts, benvolgudes,

Per indicació de l'Excm. Sr. Francisco Bañeres Santos, fiscal superior de la CA de Catalunya, us trametem adjunta la còpia de la memòria de la Fiscalia Superior de Catalunya, corresponent a l'exercici 2025, en compliment del que estableix l'article 96.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Sense cap altre particular restem a la vostra disposició per a qualsevol dubte o aclariment.

Ben cordialment,

Barcelona, 2 d'octubre de 2026

Francisco Bañeres Santos, fiscal superior de Catalunya

N. de la r.: La documentació esmentada es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Procés de selecció per a cobrir tres places de xofer o xofera polivalent del Parlament de Catalunya

501-00008/15

NOMENAMENT DE PERSONAL FUNCIONARI DE CARRERA

Acord: Mesa del Parlament, 29.09.2026

El 8 de juliol de 2025, la Mesa del Parlament va aprovar les bases de la convocatòria d'un procés de selecció per a cobrir dues places de xofer o xofera polivalent del Parlament de Catalunya (BOPC 270, 10.07.2025, i DOGC 9451, 10.07.2025), que es va ampliar en una plaça més per un acord de la Mesa del Parlament del 14 d'octubre de 2025, de manera que les places convocades van passar a ésser tres (BOPC 326, 17.10.2025, i DOGC 9523, 20.10.2025).

El 24 de febrer de 2026, la Mesa del Parlament, d'acord amb la proposta del tribunal qualificador, va nomenar David Alfonso Gascons funcionari en pràctiques com a xofer polivalent del Parlament de Catalunya (BOPC 426, 27.02.2026) i aquest va prendre possessió del lloc de treball el 2 de març de 2026.

El 8 de setembre de 2026, el cap de l'Àrea de Seguretat i Parc Mòbil del Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat (DIES) i responsable del seguiment i l'avaluació del funcionari en pràctiques i la cap d'aquest departament van emetre els informes pertinents, en què posaven de manifest que David Alfonso Gascons ha adquirit la formació pràctica requerida per a dur a terme les funcions del lloc de treball de xofer o xofera polivalent i valoraven positivament que se'l consideri apte per a ésser nomenant funcionari de carrera. L'aspirant no ha presentat alegacions a aquests informes.

El 21 de setembre de 2026, el tribunal qualificador ha declarat apte David Alfonso Gascons i ha elevat la proposta per a nomenar-lo funcionari de carrera del Parlament de Catalunya.

La base 15 de la convocatòria del procés de selecció estableix que, un cop finalitzada la fase de pràctiques, el Departament de Recursos Humans tramet al tribunal qualificador l'informe del responsable o la responsable i el del cap o la cap del DIES i, si s'escau, les alegacions formulades per l'aspirant. El tribunal qualificador declara «apte/a» o «no apte/a» l'aspirant en pràctiques. L'apartat 2 de la mateixa base disposa que el tribunal qualificador eleva a la Mesa del Parlament la proposta de nomenament com a funcionari o funcionària de carrera, si supera favorablement la fase de pràctiques selectives.

La base 15.5 estableix que els aspirants nomenats funcionaris tenen un termini de trenta dies hàbils, a comptar de l'endemà de la publicació del nomenament en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, per a prendre possessió del càrrec.

L'article 56 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya (ERGI) disposa que la Mesa del Parlament exerceix les competències de nomenament dels aspirants proposats pel tribunal, els quals tenen un període de trenta dies, des que se'ls notifica el nomenament, per a prendre possessió del lloc de treball.

L'article 114 dels ERGI estableix que el Consell de Personal ha de rebre informació dels òrgans corresponents del Parlament sobre els afers de personal. Concretament, ha de rebre per escrit tots els acords referents a qüestions de personal presos pels òrgans de la cambra.

Fent ús de les seves competències, la Mesa del Parlament

Acorda:

1. Nomenar David Alfonso Gascons funcionari de carrera del Parlament de Catalunya com a xofer polivalent amb efectes a partir de l'1 d'octubre de 2026.
2. Comunicar aquest acord al Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat, a l'Oïdoria de Comptes i Tresoreria i al Consell de Personal, perquè en tinguin coneixement i als efectes pertinents.
3. Notificar aquest acord a les persones interessades, contra el qual poden interposar els recursos que figuren a continuació.

Contra aquest acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver estat notificat, de conformitat amb el que disposen els articles 123 i 124 de la Llei de l'Estat 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o bé un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'haver estat notificat, en compliment dels articles 10, 14 i 46 de la Llei de l'Estat 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, la persona interessada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri pertinent per a la defensa dels seus interessos.

Palau del Parlament, 29 de setembre de 2026.

Juli Fernández Olivares, el secretari segon; Josep Rull i Andreu, el president

NOMENAMENT DE PERSONAL FUNCIONARI DE CARRERA

Acord: Mesa del Parlament, 13.10.2026

El 8 de juliol de 2025, la Mesa del Parlament va aprovar les bases de la convocatòria d'un procés de selecció per a cobrir dues places de xofer o xofera polivalent del Parlament de Catalunya (BOPC 270, 10.07.2025, i DOGC 9451, 10.07.2025), que es va ampliar en una plaça més per un acord de la Mesa del Parlament del 14 d'octubre

de 2025, de manera que les places convocades van passar a ésser tres (BOPC 326, 17.10.2025, i DOGC 9523, 20.10.2025).

El 24 de febrer de 2026, la Mesa del Parlament, d'acord amb la proposta del tribunal qualificador, va nomenar Daniel Navarro Gallarda i Carolina Tomàs Úbeda funcionaris en pràctiques com a xofers polivalents del Parlament de Catalunya amb efectes a partir de la data de la presa de possessió (BOPC 426, 27.02.2026), que es va dur a terme l'1 d'abril de 2026.

El 21 de setembre de 2026, el cap de l'Àrea de Seguretat i Parc Mòbil del Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat (DIES) i responsable del seguiment i l'avaluació dels funcionaris en pràctiques va emetre els corresponents informes en què posava de manifest que Daniel Navarro Gallarda i Carolina Tomàs Úbeda han adquirit la formació pràctica requerida per al desenvolupament de les funcions del lloc de treball de xofer o xofera polivalent del Parlament.

El 22 de setembre de 2026, la cap del DIES va emetre els informes en què ratificava l'anàlisi fet pel responsable del seguiment i l'avaluació i informava favorablement per tal que Daniel Navarro Gallarda i Carolina Tomàs Úbeda fossin declarats aptes per a adquirir la condició de funcionaris de carrera. Els aspirants no hi han presentat alegacions.

L'1 d'octubre de 2026, el tribunal qualificador ha declarat aptes Daniel Navarro Gallarda i Carolina Tomàs Úbeda i ha elevat la proposta per a nomenar-los funcionaris de carrera del Parlament de Catalunya.

La base 15 de la convocatòria del procés de selecció estableix que, un cop finalitzada la fase de pràctiques, el Departament de Recursos Humans trameta al tribunal qualificador l'informe del responsable o la responsable i el del cap o la cap del DIES i, si s'escau, les alegacions formulades per l'aspirant. El tribunal qualificador declara «apte/a» o «no apte/a» l'aspirant en pràctiques. L'apartat 2 de la mateixa base disposa que el tribunal qualificador eleva a la Mesa del Parlament la proposta de nomenament com a funcionari o funcionària de carrera, si supera favorablement la fase de pràctiques selectives.

La base 15.5 estableix que els aspirants nomenats funcionaris tenen un termini de trenta dies hàbils, a comptar de l'endemà de la publicació del nomenament en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, per a prendre possessió del càrrec.

L'article 56 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya (ERGI) disposa que la Mesa del Parlament exerceix les competències de nomenament dels aspirants proposats pel tribunal, els quals tenen un període de trenta dies, des que se'ls notifica el nomenament, per a prendre possessió del lloc de treball.

L'article 114 dels ERGI estableix que el Consell de Personal ha de rebre informació dels òrgans corresponents del Parlament sobre els afers de personal. Concretament, ha de rebre per escrit tots els acords referents a qüestions de personal presos pels òrgans de la cambra.

Fent ús de les seves competències, la Mesa del Parlament

Acorda:

1. Nomenar Daniel Navarro Gallarda i Carolina Tomàs Úbeda funcionaris de carrera del Parlament de Catalunya com a xofers polivalents amb efectes a partir del 13 d'octubre de 2026.

2. Comunicar aquest acord al Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat, a l'Oïdoria de Comptes i Tresoreria i al Consell de Personal, perquè en tinguin coneixement i als efectes pertinents.

3. Notificar aquest acord a les persones interessades, contra el qual poden interposar els recursos que figuren a continuació.

Contra aquest acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà d'haver estat notificat, de conformitat amb el que disposen

els articles 123 i 124 de la Llei de l'Estat 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o bé un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'haver estat notificat, en compliment dels articles 10, 14 i 46 de la Llei de l'Estat 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin pertinent per a la defensa de llurs interessos.

Palau del Parlament, 13 d'octubre de 2026

La secretària tercera, Rosa Maria Ibarra Ollé; el president, Josep Rull i Andreu
